

Am appropinquassent hierosoly
mis Mathei. xxi. Marci. xi. Lu
ce. xix. Job. xij. Historia h^o euan
gelij facta ē Anno xpi. xxxij. xij. kal. apri
lis. dnica. luna. x. inditōe. vi. Ante initū

lppus. vt dicit Ambro. z Chriſof. z etiā
Hylarius (dicens. Ite in caſtellu). i. ad
hieruſalē que erat ſita ad radices alteri^o
mōtis ſez ſyon (qđ est ꝑ vos). i. vobis ex
oppoſito. Hic etiā dicit qđ dn̄s nr̄ ſeſus xps

Incipit poſtilla ſup euā
gelia et primo dominicalia
ſm ſenſum litteralem. iuxta
concordantias euangelista/
rum

Dñica prima aduentus
Euāgelii ſm Athathē. xxi

In illo tem

poze. Cum appro

pinquassent hie /

rosolyimis z venissent beth
phage ad mōtē oliueti. tūc
miſit duos de diſcipulis ſuis
dicens Ite in caſtellū quod
contra vos ē. z ſtatim inue
nietis aſinā alligatā z pullū
cū ea. ſoluite z adducite mi
hi. Et ſi quis vobis aliqđ di
xerit. dicite qz dn̄s his opus
habet. z ꝑfeſti dimittet eos.
Hoc aut̄ totū factū ē. vt ad
implereſ qđ dictū ē p ꝑphe
tam dicētē. Dicite filie ſyon
ecce rex tuus venit tibi mā
ſuetus ſedens ſuper aſinam

adimplereſ qđ dictū ē p ꝑphetā dicentē)
zach. ix. (dicite filie ſyon) zc. hoc ē ciuit
tati hierlm̄ qđ dicebat filia ſyon. quia in
monte ſyon erat fortaliciū ciuitatis z ꝑ
tegebat ciuitas ab illa pte ſicut filia a ma
tre (Ecce rex tuus). i. xps (venit tibi mā
ſuetus ſedēs ſup aſinā z pullū ſbingalis)

hodie dicitur
benedictio
multa fecerunt
vultu ꝑſeruo
contumelias
collumere
ſua ſignata
ſua ſignata
en hi ꝑꝑhe
tiaz) zc. i
perfecto
ſhe z religio
rectioe
(Cognitio
qui condono
ctus
fluamini
ozare ꝑꝑhe
opia ſcilicet
qui cum ꝑꝑhe
noſe
ma m bebent
tam graſſa
ergo i
quato ꝑꝑhe
ozare vt ꝑꝑhe
quantur
derent
hoc fuit
ſiſta ſi
tar mortu
moſta
cum nouo
ria. ꝑ
bebeant
eti ꝑꝑhe
oblatione
ante in
la ſep ꝑꝑhe

primo effi sedit sup pullū quia tamen nō erat domitus. quia nondū fuerat applica tus humanis vībus vt dicit Marc. xi. z Luce. xix. ideo sedit postea super asinam Hoc autē factū est in figura quia per pul lum significatur popu lus gētilis qui nō fue rat subiectus iugo le gis. per asinā vero po pulus iudaeus qui la borauerat sub lege. Ad hoc autē veniebat xps in mundū vt vtrūq; po pulum subiugaret sibi per fidem catholicam.

W. Notandū autē q̄ huic facto adhibet pphete zacharie testimonium vt appareat dñm sibi omnia que de ipso fa cta sunt cōpleuisse. sed scribe et pharisei exec cati malicia nō intelle xerunt ea que legerūt. Et istud dicit pphete extendit ad duplicem aduentū christi. scz ad aduentū in carnē. z sic legitur hoc euangeliū in prima dñica ad uentus s̄m rubricā ordinis predicatorū. z ad aduentū in hierusalē. z sic legitur in dñica palmarū (Euntes autē discipuli fe cerunt sicut p̄cepit illis iesus. et adduxe runt asinā z pullum z imposuerūt sup eos vestimēta sua. z eū desup sedere fecerūt) hec fuit reuerentia quā discipuli xpo ex hibuerūt. quia nō pmiserūt eum equitare sup nudo. sed ei loco selle vestimenta sua imposuerūt (plurima autem turba strau erunt vestimēta in via) scz sub pedib; asine ne offenderet ad lapidem. Et etiā hoc factū est ipsi xpo a populo in signū reue rentie (Alij autem cedebant ramos de ar boribus z sternebant in via) qd̄ erat ala cruitatis z gaudij signū. vt dicit Hierony mus. Et est verisimile q̄ de omni genere pulcrarum arborū z precipue oliuarū. An de ecclesia cantat. Pueri hebreorū tollentes ramos oliuarū obuiauerunt domino clamantes z dicentes zc. Cantat etiaz de floribus z palmis. Occurrunt turbe cum

floribus z palmis. In illa enim eadē re gione tunc arbores citius florent. Ideo est credibile q̄ pulciores frondes cū flo ribus suis vel etiam flores alios de terra carpebant p̄ amenitate z iocunditate ostē

denda (turbe autē que precedebant z que se quebant clamabāt dicētes Osanna filio da uid) cū em̄ xps esset in descensu montis oliue ri auditū est hierosoly mis de aduētū eius. z tūc turba multa q̄ con uenerat ad diē festū. p̄ cessit ei obuiā. quia au dierāt miraculū de su scitatione lazari. Mul ta em̄ turba comitaba tur eū de bethania ve niendo. z sic oēs simul scz obuiares z comi tes fecerūt ei reueren tiam clamātes z dicen tes. Osanna filio da uid. Osanna interpta tur. obsecro dñe saluū me fac. Filio dauid. i.

per filiū dauid scz xpm̄ (b̄ndictus qui ve nit) scz a dño deo missus (in nomie dñi) Ande ps. Marrabo nomē tuū fratribus meis. Itē s̄m Marcū turbe adhuc adiun xerunt secundā laudē dicētes. B̄ndictū regnū patris nostri dauid. q. d. benedictū regnū patris nostri qd̄ restitūtū est nunc in aduētū tuo. Itē s̄m Lucā terciā laudē addiderūt dicētes. Pax in celo z gloria in excelsis. Itē s̄m Jobānē q̄rtā laudē ad diderūt dicētes. B̄ndict⁹ rex isrl̄ q̄ venit i noie dñi. Et sic receperūt eū oēs turbe tāq; regē. Circa p̄ns euangelizū vbi dicit. Ecce rex tuus venit tibi māstuetus. est di ligenter sciendū q̄ aduēt⁹ xpi desideraba tur a superiorib; scz ab angelis. vt restau rarentur. Nam p̄ incarnationē filij dei se des demonū cadentū sunt implete. Itēz desiderabat ab inferioribus. scz a sanctis patrib; de lybmo vt inde extraherent. q̄ ibi detinebant captiui. qui p̄ aduentū fi lij dei sunt liberati. vt patet zach. xi. Tu autē in sanguie testamēti eduxisti ynicōs

de lacu in quo nō erat aqua rē. Itē deſ-
derabatur a modernis qui p̄ tunc erāt in
medio. i. in mundo vt in eius fide r̄ meri-
to ſaluarent. nō descendētes amplius in
infernū. quia poſt eius aduentum celum
aſcendūt oēs qui cre-
dunt in ipſum in vita
glorie p̄manſuri. vt pa-
ter Job. iij. Sic de⁹ dī
lerit mundū vt filium
ſuū vnigenituz daret.
vt omnis qui credit in
ip̄m nō pereat. ſed ha-
beat vitam eternam.

**Domínica ſecūda aduē-
tus Euāg. fm Lucā. xxi.**

**In illo tpe di-
xit iſtus diſcipul̄ ſuis**

Itē diligēt̄ norandū q̄ totū tempus
ante aduentū xp̄i fuit tempus rigoris et
iuſticie. Nā deus in eo magnā iuſticiam
exercuit. vt p̄tz in lucifero. r̄ angelis eius
quos p̄pter motū vnū ſupbie de celo pie-
cit Eſaie. xiiij. Itē patet in p̄mis parenti-
bus. quos p̄pter vnū pomū vitetū qđ co-
mederūt de paradiso eiecit Gen. iij. Itē p̄tz
in diluuiō in q̄ p̄pter peccatū carnis totū
genus humanū ſubmerſit exceptis octo
hoībus. Gen. vij. Itē etiā patet in quin-
q; ciuitatib⁹ ſodomā; gomorrā; abdama
ſeboim; r̄ ſegoz. vtz. Gene. xix. Pluit do-
minus ſup ſodomā r̄ gomorrā ſulphur r̄
ignē de celo r̄ ſubuertit has ciuitates et
om̄em circa regiōnē vniuerſos habitato-
res vrbū r̄ cūcta vīrētia terre. Itē patet
in multis loci; veteris teſtamēti. vbi oſi-
ditur q̄ deus magnas iuſticias exercuit i
homines. Nā hec ſentētia r̄ admiranda
iuſticia oēs patriarchas r̄ p̄phetas. ac eti-
am om̄em hominē quantūcūq; ſancte viue-
ret mittebat ad carcerē iſerni Gen. xxvij
Descendā ad filiū meū iugēs in infernū
ac etiā iohannē baptiſtā de quo xp̄us te-
ſtatur eſt. q̄ inter natos mulierū nō surre-
xit maior iohanne Mathe. xi. An̄ p̄s. Do-
mine in celo miſericōdia tua. qz miſericōdia
p̄tunc videbat eſſe in celo cum angelis.
Et vbi venit plenitudo t̄ps. ſalat. iij. ſ.
tempus gratie r̄ miſericōdie qđ incepit in ad-
uentu xp̄i. circū quaq; regnat r̄ p̄ualet mi-
ſericōdia iuſticie. Unde p̄s. cxviiij. Miſe-
ricōdia tua dñe plena eſt terra. Hoc ſic p̄-
bat qz ep̄s poſt aduentū ſuū regnū celoꝝ
precioſiſſimū vili precio vendidit. Nam
p̄mo ipſum dedit apl̄s p̄ nauī r̄ rethi.

vt p̄z Mathei. iij. reſſectis rethibus r̄ na-
ui ſecuti ſūt eū. **Secūdo** zacheo dedit pro
dimidiō bonozū ſuozū. vt pater Luca. xix
Ecce dimidiū bonozū meozū dñe do pau-
peribus. **Tertio** dedit alijs p̄ reſidua p̄-

te diuitiarū ſuarū vtz
Luc. xi. Quod ſuſcepit
date elemoſynā. r̄ ec-
ce om̄ia mūda ſūt vo-
bis. **Quarto** quibus-
dam dat p̄ duob⁹ erū-
dam minut⁹ ſicut pau-
percule vidue vt patz
Luc. xxi. Vidit autē te

ſus et quandā viduā pauperculā mitten-
tē era minuta duo **Quinto** quibusdā pro
calice aque frigide. vt p̄tz Mathe. x. Qui-
cunq; potū dederit vni ex minimis meis
iſtis calice aque frigide nō pdit mercedē
Sexto quibusdā p̄ ſola bona volūtate vt
ſarroni in cruce qđ dixit. Dñe memēto mei
dū veneris in regnū tuū. r̄ reſpōdit ei crī-
ſtus. Amē dico tibi hodie mecū eris i pa-
radiso. An̄ Aug. Et conat deus int⁹ vo-
luntatē vbi nō inuenit facultatē. Item
notandū q̄ Hugo de prato ſupra p̄dicta
verba. Ecce rex tuus venit tibi māſuetus
dicit q̄ dñs ieſus xp̄s venit nobis ſeptē
modis. **Primo** venit vt lux ad nos illu-
minandū. qz om̄s ceci eramus. vtz Eſaie
ix. Habitabit⁹ in regiōne vmbre mortis
lux orta eſt eis. **Secūdo** venit vt medic⁹
ad ſanandū qz om̄es inſirmi ad mortē ia-
cebam⁹. vñ p̄s. cvi. Miſit verbū ſuū r̄ ſa-
nauit eos. **Tertio** venit vt iuſtus ad iu-
ſtificandū r̄ pctā remittendū. qz om̄s pec-
cauimus. Juxta illō ad Roma. iij. Om̄s
peccauerūt r̄ egēt grā dei Mathe. ix. Cōſi-
de fili remittit⁹ tibi pctā tua. **Quarto** ve-
nit vt ignis ad iſſamādū qz i del amore r̄
p̄ximū oēs frigidū manebam⁹. vtz Lu. xij
Ignē veni mittē i terrā. **Quinto** venit vt
redēptoz ad pctū nob̄ ſoluendū qz oēs p̄
delicto vrozū parētū i carcere iſerni de-
tinebamur. An̄ apl̄s. i. Cor. vi. Em̄t
ei eſtis pcto magno. **Sexto** venit vt vita
ad viuificandū. qz oēs vīta glie carebam⁹
p̄ originale pctm̄. **Septimo** venit vt dñs
oipotēs ad p̄ſiam noſtrā nos deducēdo.
vtz Mathe. ij. Aſcēdet enī pandens iter
ante eos. hęc Hugo de prato.

Bunt signa i solet lunaz stell rē.
Luce. xxi. Mathel. xxiiij. Marci.
xiij. Hec p̄dixit dñs ihelus Anno
eius. xxiiij. xi. kal. aprilis. feria tercia. lu-
na. xij. inditione sexta. Ante initium hodi-
erni euangelij scribit
sanctus Lucas in eodez
capitulo. q̄ x̄ps predi-
cens tēpus extremi iu-
diciij dixit. Surget gēs
cōtra gentē et regnum
aduersus regnū. et ter-
remotus erūt magni p̄
loca. et pestilentie et fa-
mes terroresq; de celo
et signa magna erunt.
De pregnantib; et nu-
trientibus in illis die-
bus. Item de extremo
iudicio dicit etiam Luce. xvij. Sicut ful-
gur choruscans de sub celo in ea que sub
celo sunt. ita erit filius hominis in die sua
scz aduentus ad iudiciū. Et sicut factum
est in diebus noe. ita erit in dieb; filij ho-
minis. Edebant et bibebant vxores duce-
bant et dabantur ad nuptias vsq; in diem
qua intrauit noe archam et venit diluuiū
et perdidit omnes. Similiter sicut factus
in diebus Loth. Edebant et bibebāt eme-
bant et vendebant. plantabant et edifica-
bant. qua die autē exiit Loth a sodomis
pluit ignem et sulphur de celo et omnes p̄-
didit. Scdm̄ hec erit qua die filius homi-
nis reuelabit. scz die iudiciij. Ande de h
eritā dicit. p̄ma Thessal. v. Cum dixerint
pax et securitas tunc repentinus eius su-
perueniet interitus. (Erunt signa in sole
et lunaz stellis. et in terris pressura gentiū
pre confusione sonitus maris et fluctuuz
arescentibus hoib; pre timore et expecta-
tione q̄ supueniet omni orbi rē. Luce. xxi.
Mathel. viceesimo quarto Marci. tredecim-
mo. Sed que erunt illa signa declarant.
Primo vt habet Jobelis secundo. Sol
conuertetur in tenebras et luna in sangui-
nem anteq; veniat dies domini magnus
et terribilis. Item ostensum est Johanni
vt habet Apoca. vi. Sol factus est niger
tanq; saccus cilicinus. et luna tota facta
est sicut sanguis. et stelle de celo ceciderūt
sup̄ terram. Item x̄ps dicit Matb. xxiiij.

**Erūt signa in sole et luna et
stellis. et in terris pressura gen-
tiū p̄ confusione sonitus maris
et fluctuuz arescentib; homini-
bus p̄ timore et expectatiōe
que supueniet vniuerso or-
bi. Nā virtutes celoꝝ moue-
bunt. Et tūc videbūt filiuꝝ**

Sol obscurabit et luna non dabit lucem
suaz. et stelle cadent de celo. Hoc nō intel-
ligit q̄ cadent de firmamento. quia mini-
ma stella fm̄ astronomos est maior quam
tota terra. sed tāre imp̄ssiones et choꝛusca-

tionēs erūt in aere de-
currentes ad terrorem
maloz vt a simplicib;
hominib; stelle cadere
putabant. Ande Au-
gustinus. Tā seua erūt
iudicia dei q̄ ipsuz sol
inspicere non audebit
(et in terris pressura gen-
tium pre confusione so-
nitus maris et fluctuū
Blo. appropinquante
extremo iudicio erit so-
nitus maris terribilis

et fluctuū eius. Nā mare eleuabit vltra
altitudinē montū quadraginta cubitis.
An ps. cxij. Mirabiles elationes maris.
Tunc illi q̄ p̄pe mare habitabūt in valli-
bus fugiēt ad loca mōtana. et comprimēt
se. p̄pter sonitū maris (arescentibus hoī-
bus) Hor. qz sicut mētē securitas reficit
impinguat. fm̄ illud puerbio. xv. Secu-
ra mēs q̄si in ge cōiuium. sic timor arte-
nuat et exccat. fm̄ illd̄ Prover. xvij. Spl-
ritus tristis exccat ossa (p̄ timore) scz in-
stantiū maloz (et expectatione) scilicet fu-
turoꝝ adhuc distantiū (que) scz timor et
expectatō (supueniet desup) scilicet de ce-
lo (vniuerso orbi nō tantū parti. Er q̄ p̄z
q̄ nullus erit locus refugij. vt patet Ma-
thel. xxiiij. Erūt tūc tribulatio q̄tis nō su-
it ab initio mūdi vsq; modo neq; fiet: vt
Danielis. x. Veniet tale temp; quale nō
fuit ex quo gentes esse ceperūt. (nam vir-
tutes celoꝝ mouebunt). i. angeli ad mo-
dum trementiū se habebunt. Et angeli di-
cuntur virtutes celoꝝ quia sūt inhabitato-
res celoꝝ. Et dicit Chryso. sup̄ Matb. xxiij.
Angeli q̄ in iudicio stabunt nihil sibi cō-
scij videbūt in finitā multitudine cōdem-
nari nō intrepide. sed cū magno tremore
illie stabunt (Et tūc videbūt filii homis
scilicet tā boni q̄ mali. qz fm̄ magistrum
sententiarū libro quarto. Thristus dñs i
forma hominis iudicabit. et in illa ab om-
nibus videbit. Erūt tū differentia ex par

te videntiu. qz boni videbūt eū cum ma-
gno gaudio & gloria. sed mali cum confu-
sione & pena. Unde etiā sanctus Thomas
in quarto dist. xlvij. sicut visio glorie hu-
manitatis xpi erit iustus in premium. ita

inimici xpi erit i sup-
pliciu (venientem) scz
ad iudiciu (in nube)
scz lucida (cū potesta-
te magna & maiestate)
quia cū angelis & om-
nibus sanctis in celo
eriscentib⁹. Et tūc con-
gregabit omnes gentes
in vallem iofaphat vt
habet Jobel. iij. Hie-
ronymus xpo dicit. Hō
intelligenduz est qz in
illa parua valle cōclu-
datur innumerabilia
milia hominū. s in lo-
cis circumiacentibus.
Nam boni in aere cuz
xpo stabunt. Mali xpo
in terra quoz infinit⁹
erit numerus. Cū qui-
bus verus et iustus in-
dex contendet & disce-
prabit. Consequenter
in euangelio hodie-
no post timorē reproborū ponit consola-
tio electorū cū dicitur. (His aut fieri incl-
pientib⁹ respicite) per fidē (& leuate) p
spē (capita vestra) id ē corda v̄ra. vñ Hie-
gorius. Capita leuare est mētēs ad gau-
dia celestis patrie erigere (qm̄ appropin-
quabit redēptio v̄sa) id ē gloriificatio aīa-
rū & corporū. qz post mundi ruinā sequit⁹
beatitudo que erit in gloriificatione cor-
poris & aīe (Et dixit illis similitudinē.
Videte ficulneā & omnes arbores cū pro-
ducant iā ex se fructū scitis qz ppe ē estas
ita & vos cū videritis hec fieri scitote qm̄
prope est regnū dei) Unde Hieronimus.
Cum ramus ficus tener ē: & folia nata. &
gemme in florem germināt. & cortex folia
parturit tūc intelligitis veis & estatis ad
uentū. Sic cū omnia q̄ scripta sūt & q̄ crisi
aduentū p̄currere debent videritis sciat⁹
quia prope est aduentus xpi ad iudiciū
Sequitur certitudo predictorum cum di-

citur (Amen dico vobis quia non preter-
ibit generatio hec) id est genus humanū
(donec omnia fiant) scilicet q̄ dicta sunt
(Celum & terra transibunt) id est depo-
sita priori forma in nouabunt. permanen-

te tamē substantia. Nā
terra. aqua. aer. ignis.
& omnia elementa con-
flagratione ignis mū-
dabunt. Erūt em̄ terra
sicut cristall⁹ pura. aq̄.
& aer obscuritate. frigi-
ditate. fumositate pu-
nabunt. & oēm frigidit-
tatem. caliditatem. fu-
mositatē & impuritātē
ab eleiētis separabit
& in infernū detruget.
vt mali infinites plus
habeant de frigore. de
calore. de fetore. q̄ ha-
buerunt (Verba autē
mea nō transibūt) scz
sine effectu impletio-
nis. Unde Hieronim⁹
Facilius est trāsire ter-
ram q̄ xpi verba. Nā
si omnia que in lege et
prophetis scripta sunt
impleta sunt et adim-

plebunt. quomodo ergo christi verba q̄
per se personaliter est locutus non adim-
pleri debeant. Ergo verba christi nō tran-
sibunt incompleta. sed minima litera cō-
plebitur vt patet Mathei quinto. Nota
vnū aut vnus apex non preteridit a lege
donec omnia fiant. Unde circa p̄sens
euangelium vbi dicitur in textu tunc vi-
debunt filius hominis vententē in nube
cum potestate magna. Notandū qz xpus
non veniet nisi prius veniet antichristus
Quando autem antichristus veniet. Re-
spondet primo in tēpore peccatorū abun-
dantie. vt habet Danielis. viij. Cum cre-
uerint iniquitates cōsurget rex impudēs
Glosa. omnīū iniquitatuꝝ plenus. Unde
Osee. iij. dicit qz tpe antixpi plus q̄ p̄us
abundabit mendaciū. adultertū. furtum.
homicidū. rapina. auaricia. superbia. et
sic de alijs vicijs. Nā etiā Mathei. xxij.
Abundabit iniquitas & refrigescet multoz

charitas. Quis dubitat iam pximū ipsi? tēpus fore cū tā ex mala cōsuetudine in fūnita mala fiant que nostrorū parentū tpe nō modici fuerūt dedecoris q̄ nunc tps cōputant̄ inter facta honoris. sicut habere amasias ⁊ hōiūlatri ces deceptions i emptionib⁹ ⁊c. **Ūñ Pro uerbiōz. ij.** Retant̄ cū male fecerint. **Ū si tā tot mala sunt quanta mala tunc erūt tpe antixpi.** **Ūñ quātomagis finis mundi appropinquat.** tāto peiores hō mines erūt. **Secūdo** ueniet tpe litū ⁊ p̄lōz. **Ande Mathei. xliij.**

Surget gens cōtra gentē et regnū aduersus regnū. Si ergo tot lites nris tpiibus sunt ⁊ p̄lia quot tunc erunt tpe antixpi q̄h sathanas soluet. qui nunc ligatus tenetur vt h̄i Apocal. ij. Tercio ueniet tpe magne famis. quia ex guerris continuis sequit̄ fames. **Ūñ Luce. xi.** Omne regnū in se diuisū desolabit̄. quia agricolē tunc nec agros colere nec seminare p̄nt. Quid demū. tūc fames ⁊ caristia nō modica sequef. **Ūñ d̄r in ps. cxvi.** Terra fructifera uersa est in saluginē ⁊ malicia inhabitārium in ea. Quarto ueniet tpe magne pestilentie. Nam omne qd̄ uiuit cibo indiget **Ūñ Aristote. i. Ethicoz.** Non possibile ē diu uiuere sine cibo. Ideo q̄ cibo caret ac famis macie torquet̄ p̄pter pditionē hūmidī radicalis infirmabit̄. ⁊ tandē leui su perueniente febricula. hō subito quasi ex pestilentia ⁊ p̄lisci naturales dicunt morietur. Quinto ueniet tpe discidiij regnoz a romano imperio. **ij. Thessal. ij.** Nisi uenit discessio p̄imū scz regnoz a romano imperio. **Ande glosa sup illud Danie lis. vij.** Et habebat cornua decez dicit. q̄ appropinquāte die iudicij romanū imperiū scindet̄ in decē partes. ⁊ in decem regna. Sexto ueniet tpe scismatis in ecclesia dei. vt dicit glosa sup p̄missa x̄ba apli **Nisi uenit discessio p̄imū scz ab obediētia romane ecclesie.** Septimo ueniet tēpore hypocrisis illoz qui se putāt religiosos p̄e ceteris hominib⁹. p̄ma **Thessal.**

liij. In hypocrisis loquentiū mendacium. Item **Mathei. xliij.** Surgēt pseudop̄l ⁊ pseudo p̄phete ⁊ multos seducēt. Quia uo ueniet tpe heresis. **Ande aplūs prima ad Thimotheū. liij.** Discedent quidā a fide. Non ueniet isti mundi fine. quia post mortē antichristi non longe mūdus finietur

Dominica tertia aduēt⁹. Euangeliū fm matheū. xi.

Nillo tēpore cū audisset iohes i uicul opa xpi. mittēs duos de discipul̄ suis ait illi. Tu es q̄ uētur⁹ es an aliū expe

mo ydus decēbris. feria sexta. luna. xix. in ditione. liij. Ante initū illius euangeliij scribit beatus Matheus in precedenti capitulo q̄ xps dixit discipulis suis. Qui uos recipit me recipit. Et q̄ me recipit recipit eū q̄ me misit. Qui recipit p̄phētā in noīe p̄phete. mercedē p̄phete accipiet. Et qui recipit iustū in nomine iusti mercedē iusti accipiet. Et quicunq; eorum dederit vni ex minimis istis calicem aque frigide tantū in noīe discipuli. amen dico uobis nō perdet mercedē suā. Tunc post hoc sequitur euangeliū (Cū audisset iohannes in uinculis opa xpi) **Lyra.** Herodes antipapas incarcerauit iohannē ad imitantiam herodiadis adultere. p̄pter hoc q̄ iohannes arguebat ipm herodē. eo q̄ abstulerat fratri suo philippo vxorē suā nomine herodiadis. vt habetur **Marci. vi.** Misit herodes ⁊ tenuit iohannē et uinxit eū in carcerē. Iohānes ergo in carcere posit⁹ (misit duos de discipulis suis ad iesum) vt dicerent (Tu es qui uenturus es) scz messias in lege p̄missus qui debes saluare israel (an aliū expectamus) **Hic** queritur an iohānes dubitauit de xpo. an ipse esset saluator mūdi et an esset moriturus in hūana natura p̄ hōis salute. Respondetur q̄ nō dubitauit quia ipm p̄ius baptizauit. **Mathei. liij.** ⁊ uidit sp̄m sanctuz descendētē sup eū. Et in sup de eo testificatus est dicens. Ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mūdi. Sed discipuli eius q̄

Am audisset iohānes in uinculis opa xpi in tens duos de discipul̄ suis: ait illi. Tu es qui uentur⁹ es. **Mat. xi.** Hoc euāgelij factū ē. Anno xpi tricesimo p̄.

nō sic erant illuminati. dubitauerūt ipm esse xpm. Et ideo misit discipulos suos vt viderent miracula christi. ⁊ sic crederent ipsum esse saluatorem mundi. Isti autem duo discipuli recedentes a iohāne. inue-

nerūt christū cū turbis populorū qui venerant ad eū cū infirmis suis ⁊ expectabāt infirmorū curacionez. Et post predicationē tūc discipuli iohānis fecerunt sibi predictam questionem corā omni populo. Christus autē non respondit eis verbo. s̄ facto. vt d̄ Luce. vij. In ipsa hora christus multos homines curauit a languorib⁹ suis ⁊ plagis ⁊ spiritib⁹ malis. ⁊ cecis multis donauit visum (Et respōdens dixit illis. Euntes). i. reuertētes vnde venistis (renūciate iohanni) scz ad suam consolationē. ⁊ ad vestram confirmationem (que audistis) scz in mea p̄dicatione (⁊ vidistis) in miraculorū operatione (cecū vidēt claudi ambulāt. leprosi mundantē. surdi audīūt. mortui resurgūt.

pauperes euangelizant). i. denunciant habere regnum celorū. vt patet Luce. vi. Beati pauperes qm̄ ipsoꝝ est regnū celorum. Per hec enī opa christus manifeste pbauit se esse messiam (⁊ beatus qui non fuerit scandalizatus in me) Hor. i. cū me post tot miracula viderit pati non me negabit (Illis autē abeuntib⁹) scz a xpo et reuertentib⁹ ad iohannē (cepit iesus dicere de iohāne) scz ipm cōmēdando. Ilylarius. Christus cōmendauit iohannē non presentib⁹ discipulis eius sed abeuntib⁹ vt videret eū a doloꝝie p̄mēdare. Mos enī adulatorū est in cōspectu hominū laudare. ⁊ in absentia eorū vituperare. tales

sunt similes scorpionib⁹ qui cum aculeis anteriorib⁹ns quasi applaudent. s̄ cauda pungūt. Et xps cōmēdat iohānē in qn̄q̄ Primo de Vrute cōstantie cū dicit (quid existis in desertū) Ly. i. vltra iordanē vbi iohannes baptizabat

(videre arundinē veneto agitatum). q. d. vos existis in desertum ad iohannē qui n̄ fuit mobilis i mēte sicut arundo a vento agitata. sed est ita cōstans q̄ nec timore nec amore a veritate declinat. Secūdo de austeritate vite. cuz dicit (Sed qd̄ existis i desertum videre hominem mollib⁹ vestitū) quasi diceret nō. q̄nia iohānes habebat vestimentū de pilis camolorum. ⁊ esca ei⁹ erat locustarū mel siluestre. Et ad hoc habitabat i deserto vt auferat vitam duceret (Ecce q̄ mollibus vestitū) unū in domib⁹ regū sūt. Scz quid existis videre p̄phetā Etia dico vobis ⁊ plus q̄ p̄pheta. hic enī ē de q̄ scriptū ē. Ecce ego mitto angelum meū an̄ facie tuā. qui preparabit vitam tuam ante te.

noticie cū dicit (Sed quid existis videre p̄phetā) quia iohānes plus fuit q̄ p̄pheta. quē alij p̄phete p̄dixerunt venturū ipse eū adhuc in vrero matris positus agnouit. et postea ipsum baptizauit. et digito monstrauit. Quarto cōmendat eū auctoritate doctrine dicēs (hic enī ē de quo scriptum ē) Malachie p̄mo (Ecce mitto angelum meū). i. iohannē qui vitā duxit angelicā (ante facie tuā. qui p̄parabit vitam tuā ante te). i. corda audientū ad recipiendū xpm p̄ p̄dicationē suā. Quinto cōmēdat eū imediate p̄ hōdiernū euāgelisū sup̄ oēs sc̄tōs dicēs. Inē natos mulierū non surrexit maior iohāne baptista.

m **F**uerunt iudei ab hierosolymis sacerdotibus primo. Luce. iij. Historia huius evangelij facta est Anno dñi. xxxi. feria quarta. xvij. kal. Maij. luna dñe dēctima. in ditione q̄rta. Ante initium illius evangelij habetur Luce. iij. q̄ anno quinto decimo imperij tyberij cesar. scz iud q̄ passus est x̄pus. Factum est verbum dñi super iohannem zacharie filij in deserto. scz cum iohannes esset triginta annorum. et venit in omnes regiones iordanis predicans baptismum penitentie in remissionem peccatorum. Dicebat autem ad turbas que erant ibi baptizarentur ab eo. Facite dignos fructus penitentie. Quia estis securis ad radicem arboris posita. Omnis ergo arbor non faciens fructum bonum excidetur et in ignem mittetur. Multa quidem et alia exhortans evangelizabat populo. Unde iudei videntes Iohannis baptiste mirabilem natiuitatem. et eius excellentem sanctitatem et austeritatem vite. timore moti fuerunt ad opinandum ipsum esse christum propter quod miserunt nuncios ad Iohannem volentes super hoc scire veritatem. **Lyra.** Et in isto modo querendi exhibuerunt Iohanni magnam reuerentiam et hoc patet ex quatuor in littera. Primo ex personis mittentibus ad ipsum nuncios. et hoc notatur cum dicitur (Miserunt iudei) id est illi de tribu iuda qui erant nobiliores in populo iudeorum. In signum huius de tribu iuda nasci voluit. Secundo ex loci nobilitate. quia (ab hierosolymis) que erat ciuitas sacerdotalis et regia. quia erat caput regni. Tercio ex nuncios solennitate. miserunt enim (sacerdotes et leuitas ad eum) qui erant solennes persone et in ipsis debebat scientia et sanctitas eminere. Quarto ex persona ad quam mittunt scz ex hoc quod requirunt testimonium de seipso. et tan-

tam fidem habuerunt in dictis eius ut ei crederent etiam de seipso. ergo dicunt (Tu qui es) ut responsione eius discernerent quis ipse esset (et confessus est et non negauit et confessus est. quia non sum ego christus) Ita

Dñica quarta aduentus euangelium secundum Iohannem .j.

Nillo tempore miserunt iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuitas ad Iohannem ut interrogarent eum tu quis es. et confessus est et non negauit et confessus est quia non sum ego christus. Et interrogauerunt eum. Quis ergo. helyas es tu. Et dixit Non sum. Propheta es tu. et respondit non. dixerrunt ergo iudei Quis es tu

rebant de persona helye. et ideo ad eorum questionem respondit Iohannes quod ipse non erat helyas in persona. Sed ut dicit Gregorius in Omelia. Iohannes fuit helyas in spiritu propter similitudinem et conformitatem ipsius ad helyam. Primo in austeritate vite. quia de helya dicitur quarto libro Regum capitulo primo. quod fuit vir pilosus et zona pellicea circa renes accinctus. et de Iohanne dicitur Mathei. iij. ca. Et habebat vestimentum de pilis camelorum et zonam pelliceam circa lumbos eius. Secundo in dura reprehensione. helyas enim regem achab dure reprehendit. ut habet tertio Regum xvij. Iohannes herodem arguebat. ut habetur Marci. vi. Fuit etiam similis helye in officio. quia Iohannes fuit precursor primi aduentus. sic helyas erit precursor secundi aduentus. Et hoc voluit christus cum dixit ipsum esse helyam (propheta es tu. respondit non) Gregorius. Iohannes negauit se esse prophetam tantum. quia plus erat quam propheta (dixerunt ergo ei. Quis es tu

christus. id est messias fuit promissus iudeis ex dictis et scripturis prophetarum. Audientes quia non esset christus interrogauerunt consequenter si esset helyas. quia sicut aduentus christi. sic et aduentus helye fuerat iudeis promissus. Unde dicitur Malachie ultimo capitulo. Ecce ego mitto vobis helyam propheta antequam veniat dominus magnus (et dixit non sum) scz ego helyas. Si autem quis dixerit. Christus Mathei xi. loquens de Iohanne dicit. Ipse est helyas. et Iohannes hic dicit. Non sum helyas. Respondetur. quod ipsi que-

vt responsum demus his q̄ miserūt nos. **Quid dicis de teipso. Ait** scz Johānes (Ego vox clamātis in deserto dirigite viā dñi. sicut dixit Esaias ppheta). i. ego sum ille de quo sc̄ptura dicit Esaias. xl. Qui de

bet clamare in deserto iudee. q̄ hoies se p̄parent ad aduētū xp̄i in mundū. Et bene signatur iohānes in p̄prietate vocis. q̄ erat annūciator verbi diuini. i. xp̄i q̄ est verbū patris fm̄ diuinitatē. Vox ei ante verbū. sic iohānes ante xp̄m. Itē vox manifestat verbum. sic iohānes xp̄m. tota em̄ vita z cōuersatio iohānis fuit preparatio ad susceptionē xp̄i (z qui missi fuerant erant ex phariseis) V. pharisei inē alios videbant magis religiosi. p̄ter hoc dicebant pharisei a phares qd̄ ē diuisio quia in habitu in vita z gestu erāt ab alijs distincti. in signū maioris religionis. Et t̄dō pharisei erant magne fame in populo iudeorum (Et interrogaunt eum z dixerūt ei.

Quid ergo baptizas si tu nō es xp̄s neq̄ helyas neq̄ ppheta) Unde Chrysostom⁹. Interrogauerunt eū non quasi scire volentes. sed p̄hibere eum a baptismo (Respondit eis Johānes dicens. Ego baptizo in aqua) scz lauando t̄m̄ corpus ad designandū illum qui suo baptismo lauabit animas. Consequenter ostendit xp̄i excellentiā dicens (medius autē vestrū stetit) id est p̄sens intervos in corpore apparuit z cōmunit cōuersatione inter homines cōuersatus est. vt patet in euangelijs. cuz eis manducans z bibens ne p̄ter austeritatem aliqui desperarent (quē vos nescitis) q̄rum ad diuinitatē (ipse est qui post me venturus est) T̄bo. scz ad p̄dicandū

z baptizandū z moriendum (qui ante me factus est) id est in dignitate p̄positus est quia dignior z honorator (Lui⁹ nō sum dignus). i. sufficiens (vt solū corrigiam calciamenti eius) Unde Hieronimus ad

Eustochiuz. Christus nunq̄ fuit calciatus. ipse em̄ portare calciamētra apostolis p̄hibuit. Luce. x. Et xp̄us semp fecit ope qd̄ docuit verbo. Unde habetur Actū. i. Cepit iesus facere et docere. Vtra dic̄ q̄ hec locutio metaphorica. Quia i hoc iohānes exprimit se nō esse dignum exhibere xp̄o etiā minimū ministeriū hoc in verbis tam exprimes fm̄ modū loquendi cōmunitatem. Cum em̄ quis suam paruitatē et excellentiā alterius vult exprimere solet dicere cōmuniter. Non sum dignus tangere sotulares eius vel aliqd̄ huiusmodi (Hec i bethania facta sunt) Vtra. nō est illa que p̄ hie rusalem est. vbi lazarus fuit suscitatus. sed alia eodez nomine vocata

sita supra iordanem ex altera parte fluminis in sorte duarum tribuū z dimidiē. Et ideo ad hoc denotandū subditur (trās iordanem vbi erat Johānes baptizans) que aqua distat a hierusalem ad vnā dietam z in eodē loco cōstauerat iohānes cōmorari z p̄dicare z baptizare. z multi cōueniebant illuc ad eum vt baptizarent ab eo. Unde circa p̄sens euangeliū vbi dicitur. Tu quis es. Querit̄ quare iudci magis de iohāne q̄ de xp̄o credebant. Respondit Chrysostom⁹. q̄ triplex fuit ratio. Prima ratio est. quia iohānes erat de magno genere vtpote fili⁹ zacharie magni sacerdotis. Et quia miraculose natus ē de vtroq̄z parēte sterili z sene. xp̄s autē vt ipsi crede

bant erat fili⁹ fabri & cuiusdā paupercule mulieris & nō miraculose natus. qz de iu- uencula quīs de sene patre. Scda rō est quia iohānes in victu & vestitu mag⁹ aspe- ram vitā q̄ xps agere vt debeat. Itā tunc- cam de pilis camelorū habebat. & sonā pelli- ceam ad lūbos eius et cibus ei⁹ locuste & mel siluestre. vt pz Matb. iij. Xps autē cōmuni- bus vestib⁹ induebat & cōmuni cibo vtebat et cū hoīb⁹ in nuptijs & in cōiuijs comede- rat. Tercia rō est. quia iohānes consortia ho- minū deuitebat et i de- ferto morabat latitās in antris & in spelcijs donec spūscētūs ei di- xit vt exiret ad pbiben- dum testimoniū d̄ xpo Et tūc venit ad iorda- nem p̄dicās baptisimū penitentie. vt pz Luce iij. Christus autē mo- rabatur cuz hominib⁹

& conuersabat cū peccatoribus & mandu- cabat cū ipsis. vt pz Matb. xi. p̄pterea er- go iudei ad iohannē legationē miserunt. vt eū interrogarent an esset xps. Et rōdit quia nō sum ego christus.

Exijt edictū a cesare augusto. Luce ij. Hystoria hui⁹ euāgelij facta est anno xpi p̄mo vsuali. xij. kal. Ja- nuarij. feria. iij. luna. xxvij. inditione. iij. Ante initium illius euāgelij scribit scētūs Lucas in p̄cedenti capt. ortū scētī iohānis baptiste. scz quō nunciat⁹ ē p̄ angelum ga- brielē p̄i suo zacharie in tēplo & quō na- tus est de sterili marie. & quō in circūcisio- ne vocatū ē nomē eius iohānes. Et quō ipse puer crescebat. q̄tū ad augmentū cor- poris. & cōfortabat ipū q̄tū ad augmentū grē & virtutis. Et erat i deserto vsqz ad diē ostēnsionis sue ad israel. Et describit ortū p̄cursoris. Hic p̄ter describit ortū salua- toris dicēs. Factū est autē in diebus illis (Exijt edictū a cesare augusto) Vira. Hic oñdit xps natiuitatis xpi. q̄ nat⁹ ē impan-

te cesare augusto q̄ noīat⁹ est august⁹ ab- augendo. qz val de notabilē aurit iperū romanū qui regnauit. xlij. ānis & duode- cim ānis ante natiuitatē xpi. & post tanta fuit pax in toto orbe. Et ad litterā videre

vt impletū. qd̄ dicit Etā. ca. ij. Constabunt gladios suos in vomeres. & lanceas suas in falces. An de etiam in ps. lxxi. Dicitur in die- bus ei⁹ iusticia & abun- dātia pacis. Itē Etā. ij. Non leuabit gens cōtra gentē gladiū. Et sic in dieb⁹ cesaris au- gusti oibus gentibus romano imperio sub- iectis fuit pax vniuer- salis in orbe. Itō mā- dauit (vt describeret vniuersus orbis) vt p̄ hoc sciret q̄ter terre essent populare. & q̄n- ta tributa sue glorie possent reddere. vt sic tributis indebitis nō grauarēt. Et etiā sc-

retur p̄ quē modū singule terre a romano imperio melius regerent (Hec descriptio p̄ma facta ē a p̄sīde syrie cirino) Hūc ē cirinū cesar august⁹ p̄fecerat terre syrie ad ipsam regendā. Et qz syria ē in medio tēre habitabil. & ibi fuit ista descriptio primo inchoata vt inde denūciaret fieri in alijs puincijs circularit⁹ (& ibant oēs vt p̄fite- rent singuli in ciuitatē suā) scz vnde ori- undi erāt. P̄fitebant autē dupliciter se subiectos esse romano imperio scz septo. quia nomia eoz scribebant. & facto quia soluebāt censum impatori scz vnū numū argenteū valentē decem numos vsuales (Ascendit autē & ioseph) scz vir marie (a galylea) qz inferior erat q̄ iudea (de ciui- tate nazareth) vbi xps cōceptus erat & in qua ioseph manebat (in iudea in ciuitatē dauid). i. in bethleem q̄ dicit ciuitas da- uid. qz inde oriūdnus fuit. i. Reg. xvij. (eo qz eēt de domo & familia). i. de genere (da- uid. vt p̄fiteret cū maria sibi desponsata vxore p̄gnāte) ipsa em̄ erat de eadē tribu

eam ioseph. et iz maria nō fuisset obligata tanq̄ p̄guans illuc ire p̄pter longitu dīnē vie. qz nazareth distat a bethleem quasi p̄ tres dietas tamē p̄pter exemplū obediētie cū ipsīs mulierib⁹ ire voluit. Itē ex dī

uina dispositione hoc factū est. vt sic x̄ps nascere in bethleem sicut p̄dictum fuit Michae. v. Et tu bethleem terra iuda nequaq̄ minima es in p̄ncipiibus iuda. ex te ei eriet dux qui regat populū meū israel. (Et factus est dū essent ibi impleti sunt dies ei⁹ vt pareret) scz nouē mēses impleti sūt a die conceptionis x̄pi (et peperit filiū suū primogenitū) dicit autē primogenitus nō quia post illū habuit filios alios. s̄ quia ante illū filiū alium nō habuit. Quia sicut ante partū ita in partu et post partum inuoluta x̄go p̄mansit. Tunc impleta ē ista p̄phetia. Esa. vij. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū. Et ipsa beata x̄go maria magnū gaudiū habuit in x̄pi natiuitate. et hoc ideo quia sine dolore. sine afflictōe. et sine debilitatione sui genuit filiū quē sciuit esse deū et hominē. Itā sicut virgo cōcepit sic et sine dolore genuit (et p̄nnis euz inuoluit) scz p̄ seipsam. Vt. ex quo patet falsitas q̄ scribitur i libro de infantia saluatoris. scz ipsaz obstetrices habuisse que nō requiruntur nisi p̄pter afflictionē matris in partu. que nō habuit locū in virgine puerpera. quia peperit sine dolore et sine debilitate (et reclinauit eū in presepio) Vt. Ioseph em̄ in itinere adduxerat secū asinū ad portandum vrozem pregnantē et bouem ad vendendū vt de p̄ccio solueret expensas in via. Et illis duob⁹ animalib⁹ fecit p̄sepiū iuxta se. in quo b̄ta x̄go maria reclinauit filiū natū. qd fuerat p̄dictū Esa. i. Cognouit bos possessorē suū. et asinus p̄sepe domini sui. Dicunt em̄ quidā qd asin⁹ et bos

maria despōsata sibi vxore p̄gnāte. Et factū ē dñi essent ibi impleti sūt dies vt pareret Et peperit filiū suū p̄iogenitū et p̄nnis eū inuoluit. et reclinauit eū in p̄sepio. qz si erat ei loc⁹ in diuersorio. Et pastores erāt in regione eadē vigilātes et custodientes vigilias noctis sup greges suū. Et ecce angel⁹ dñi stetit iuxta illos et claritas dei circumfulsit illos et timuerūt timore mag. Et dixit illi angel⁹ nolite timere Ecce enī euāgelizo

genuslerūt coram x̄po. Abacuc. iij. In medio duum animalū cognosceris. Et Bernar. D̄ xpiane vide qlis pro te fact⁹ est x̄ps. quia si rex. vbi aula regia. vbi trophæi sublimitas. vbi curie regalis frequentia. Ecce aula regia stabulū. Throni sublimitas p̄sepiū. Curie regalis frequentia bos et asinus (quia nō erat ei locus in diuersorio.) Hor. hic resp̄hendunt xpianoꝝ delicie. diuitie et honores hui⁹ mūdi. Delicie i hoc qd dei filius nō mollibus vel calidis vel pelliccis indutus fuit. sed vilibus p̄nnis inuolutus. honores in hoc qd non in pallatio sed in p̄sepio eū reclinauit maf sua. Diuitie in hoc qd locū nō habuit in diuersorio. Unde Bern. D̄ hō quid sollicit⁹ es de regali palatio. Ecce rex tuus facit in p̄sepio

Quid cogitas de p̄cioso indumento rex tuus induit villi panniculo (Et pastores erant in regione eadē vigilantes et custodientes vigilias noctis sup gregē suum) scz inter hierusalē et bethleem. que ciuitates distant ad duo miliaria abindecem (et ecce angelus dñi stetit iuxta illos) scz paratus ad reuelandū eis diuina (et claritas dei circumfulsit eos) nō tñi exterius in corpore. sed etiā interi⁹ in mēte (et timuerunt timore magno) ex insolita visione. Sed angelus dñi cōsolabat eos dicens. (nolite timere) Lutus causam subiūgit. (Ecce em̄ euāgelizo vobis gaudiū magnū qd erit oī populo) nō solū iudeoz. s̄ etiā gentiliū. Hor. Et hoc gaudiū est magnū fm̄ oēm dimensionē. qz altū pfundū longū et latū. Altū. qz eius altitudo attingit celū. Et Bern. Magna ē hodierna festiuitas celū replet an̄q̄ trā. Profundū. qz ei⁹ pfunditas penetrat infernū. scz vsqz ad scōs q̄ erāt i limbo. Itē ei⁹ lōgitudō p̄tēdit a p̄ncipio mōdi vsqz ad finē mōdi. Itē

etuis latitudo occupat orbē terrarū. Unde
hodie canis in pfatione misse secūde. p/
fuis gaudijs tot⁹ in orbe terrarū mūdus
exultat (qz natus ē nobis) sez hoib⁹ ⁊ an
gelis piter. qz cōfortio hoīm repanda est
ruina angelorum (Ho
die) **Ly.** dicit hodie qz
uis esset nox. quia nox
illa ex claritate diuina
fuit ita illuminata ac si
esset dies clarissima.
fm qz fuerat p̄dictū in
psalmo. cxxvij. Et nox
sicut dies illuminabit
(saluator q̄ est xps do
minus in ciuitate da
uid). i. i bethleez. (Et
hoc erit vobis signum
inuentis infantē pā
nis inuolutū) ⁊ nō se
ricis inuolutū (positū
in p̄sepio) nō in pala
cio (et subito facta est
cū angelo) q̄ tanq̄ p̄n
cipalis inter alios nūclauerat xpi natiui
ratē (multitudo militie celestis). i. ange
lorū qui noīe militie designant. quia pro
salute hominū cū demonib⁹ p̄liant. **En**
Apocal. xij. Michael ⁊ angeli eius p̄lia
bant cū dracone (laudantū d̄m) de xpi
natiuitate (⁊ dicētū. Gloria in altissimis
deo) qz licet eius gloria vbiqz luceat ma
xime tñ in excelsis. id est in celo empireo.
vbi est oīm sanctorū habitatio (⁊ in terra
pax hominib⁹ bone voluntatis) Et notan
ter dicit. pax in terra. ⁊ non gloria quia in
terra est pax. ⁊ in celo gloria. Annunciat
autē pax hominib⁹ bone voluntatis quia
regnū dei tantū valet quantū habes. **En**
Bemigius. Si em̄ diuitias zachei nō ha
bes. si desūt tibi duo minuta vidue. si nec
calicē aque frigide potes offerre. offer dō
bonā voluntatē. Unde **Augustin⁹.** Loro
nat deus intus voluntatē. vbi nō inuenit
facultatē. Unde **Erifostom⁹.** dextera tua
plena est muneribus si fuerit plena bona
voluntate.

Q multis miraculis fuit declarata
christi natiuitas.

Atiuitas xpi fm Innocentiū pa
pam multis miraculis fuit decla

n

rata. Nam ipsa nocte obscuritas noctis
uersa est in diē. Itē cū tempore natiuita
tis xpi ante ⁊ post fuisset pax in omnibus
terris ⁊ punitijs romani tēplū pacis pul
cerrinū cōstruxerūt. ⁊ consulentes appol
linem deū suum q̄diu
duraret templum hoc
Respondit eis. q̄diu
virgo pariet. his audi
tis dixerūt. templū pa
cis in eternum manet.
Impossibile est crede
bant virginem parere
Unde in fortib⁹ templi
scripserūt. templū pa
cis manet in eternum.
Sed ipsa nocte q̄ vir
go peperit templū fun
ditus corruit. Itē fm
p̄phetiaz. **Iheroni.** si
gnū datū. eis. qz ē oīa
y dola corruerēt quan
do xgo pareret. Et p̄
hoc sacerdotēs ydolo

rum imaginem vtrginis puerum in gre
mio baiulantem fecerunt. ⁊ in secreto lo
co templi ponentes adorauerunt. Item
ex legenda lombardica habet qz ipsa die
natiuitatis xpi statua romuli ⁊ omnia ido
la in diuersis locis corruerunt. Itē ipso
die tres soles in oriente apparuerūt. qui
paulatim in vnum corpus solare redacti
sunt. Item **Innocēti⁹** papa dicit. qz fons
aque in ipsa nocte in liquorē olei versus
est et tota die largissime manauit fluens
vsqz in tiberim. Sicut sibilla prophetaue
rat. qz nisi erisuperet fons olei nō nasceret
saluator. Item **Innocentius** papa dicit.
qz octavianus imperator cum vniversum
orbem turfditioni romane sublugaret in
tantum senatui placuit vt eum p̄ deo co
lere vellent. Ad illozū ergo instantiam
sibillam p̄phetissam consuluit. si maior eo
aliquando nasceret. Cum ergo in die na
talis xpi sibilla in camera impatoris ora
tionibus insisteret. in die media aureus
circulus apparuit circa solem. ⁊ in medio
circuli virgo pulcherrima puerum gestans
in gremio tunc hec cesari ostendit. Admi
rans aute imperator audiuit vocez dicen
tem. hec ē ara celli. Dixitqz ei sibilla. Dic

maloz te ē ipm ideo adora. Eundēz locū
in honore beate marie virginis dedicaue
rūt q vsqz hodie sancta maria ara celi di-
citur. Imperator igit illi puero hostias ob-
tulit r ipe deos suos decetero colere re-
cusauit. Huic dicto cō-
cordant thimothe⁹ by
storiograph⁹ r oroz⁹
p magna parte. Cir-
ca p̄sens euangelium
vbi dicit. Annūcio vo-
bis gaudiū magnum.
Morandū q magnum
gaudiū instat toti po-
pulo xp̄iano de nativi-
tate filij dei in huma-
na natura in pximo to-
leranda p quē natura
humana est p omnia ex-
altata r omnibus ho-
nis repleta. Nat⁹ est
enī fili⁹ dei cum sacco
pleno omnū gratiarū
r virtutū quas nobis
grat⁹ donauit. ad Ro-
ma. viij. Quō etiā nō
omnia cum illo nobis
donauit p̄pterea ange-
lus dixit. Annūcio vo-
bis gaudiū magnūz
qz natus est nobis sal-
uator. Abi sciendū q

In diluculo Euāgelii fm
Lucam. ij.
Nillo tempore
pastores loquebant ad iui-
cē transeam⁹ vsqz bethleē r
videam⁹ hoc x̄bū qd factū
est quod fecit dñs et oñdit
nobis r venerūt festinātes
et iuenerūt Abariāz ioseph
et infātē positū i p̄sepio. Vi-
dentes aut cognouerūt de
verbo qd dictum erat illis
de puero h. Et oēs q audie-
rūt mirati sūt r de his q di-
cta erāt a pastorib⁹ ad ipos
Abaria at cōseruabat omnia
x̄ba hec p̄ferēs in corde suo

primus hō. s. adam p̄ductus fuit sine pa-
tre r matre. Secundus hō. s. eua p̄ducta
fuit ex patre sine matre. Om̄s alij homi-
nes ex patre r matre. Restabat aut̄ quar-
tus modus vt qd p̄duceret ex matre sine
patre. Sic xp̄s hodie natus est. Et in hac
quarta generatione filij oēs in terrā suaz
scz celestem hierlm p xp̄i meritū redierūt
Sicut in figura de⁹ dixit abzae Beñ. xxv.
Generatione aut̄ quarta reuertent⁹.
Factū est cū discessissent angeli
ab eis. hec historia signat vt su-
pra. Nō initiū illi⁹ euāgelij scri-
bit. s. Lucas illud euāgelij. qd hodie i
nocte xp̄i lectū est. r statim post x̄ba ange-
lorum laudantū deū r dicentū. Gloria in
altissimis deo. r in terra pax hominib⁹ bo-
ne voluntatis. sequit⁹ h p̄ns euāgelium.
(Et factū est cū dis. ange. ab eis in ce. pa.

loque. ad inuicē. Trāseam⁹ vsqz bethleē
em) Ly. Hic describit⁹ pastoz⁹ deuotio. qz
statim post visionē istā dimisso grege inie-
rūt ad videndū natum. Factū ē postqz an-
geli discessissent ab eis. s. pastorib⁹ in ce-
lū. i. postqz aspectibus
pastoz⁹ se abstraxerunt
ascendentes in celoz⁹
(Pastozes loquebāt
ad inuicē). s. de xp̄i na-
tuitate. Sicut r duo
discipli eūtes i emauf
de e⁹ passioe Lu. xliij
dicētes (Transeamus
vsqz bethleē r videa-
mus hoc x̄bū). i. pue-
rū natū p x̄ba angelū
nobis significatū (qd
fa. est qd fecit dñs rē.)
.s. p angelū (r ve. festi-
nā). Ly. ex desiderio
videndi xp̄m. r vt citi-
us redirēt ad gregem
quē sine custodia di-
miserant (r iuenerūt
mariā r ioseph r infan-
tem). i. xp̄m (positū in
p̄sepio) sicut angelus
eis dixerat (vidētēs at
cog. de ver. qd di. erat
ll de pu. h) qz nō solū
fuerūt illuminatū exte-
rius. s. etiā interius de cognitioe x̄bi. Et
sic p cognitōnē humanitatis venerūt ad
cognitōnē deitatis. Nec sunt scandaliza-
ti de tanta pauprate s p ampli⁹ in fide ro-
borati sunt. Et ceperūt p̄dicare Marie et
ioseph r cūctis astantib⁹ illā quā viderāt
claritatē r q audierant angelicis hym-
nos (r om̄s q audie. mira. sūt de his que
dice. a pasto. ad illos) Glo. nō solū mira-
bant de incarnatiōis mysterio. s. etiaz de
tanta pastoz⁹ attestatiōe quā simplices ne-
sirent fingere inauditā. s. simplici facun-
dia vera p̄dicarent (Maria aut̄ cōser. oīa
x̄ba hec). s. quicqd angelus ei retulerat
gabriel. qd qd a pastorib⁹ audierat. qd qd
experta fuerat (cōserēs in corde suo) Ly.
illa collatio erat Marie valde delectabil⁹
r toti ecclie utilis. qz fm qd dicit Hiero.
in smone de assumptioe b̄e Marie virgi

rius. s. etiā interius de cognitioe x̄bi. Et
sic p cognitōnē humanitatis venerūt ad
cognitōnē deitatis. Nec sunt scandaliza-
ti de tanta pauprate s p ampli⁹ in fide ro-
borati sunt. Et ceperūt p̄dicare Marie et
ioseph r cūctis astantib⁹ illā quā viderāt
claritatē r q audierant angelicis hym-
nos (r om̄s q audie. mira. sūt de his que
dice. a pasto. ad illos) Glo. nō solū mira-
bant de incarnatiōis mysterio. s. etiaz de
tanta pastoz⁹ attestatiōe quā simplices ne-
sirent fingere inauditā. s. simplici facun-
dia vera p̄dicarent (Maria aut̄ cōser. oīa
x̄ba hec). s. quicqd angelus ei retulerat
gabriel. qd qd a pastorib⁹ audierat. qd qd
experta fuerat (cōserēs in corde suo) Ly.
illa collatio erat Marie valde delectabil⁹
r toti ecclie utilis. qz fm qd dicit Hiero.
in smone de assumptioe b̄e Marie virgi

nis. Ipa post ascensionē filij sui remanſit ad tps in terris cū aplis. vt eos pleni⁹ inſtrueret de xbo incarnato de q̄ pleni⁹ erat edocta p̄ ſp̄m̄ ſc̄t̄m̄ ⁊ omnia familiarit⁹ viderat ⁊ tractauerat vniuerſa ꝓꝓ qd̄ melius exprimere poterat.

qz qd̄ meli⁹ nouim⁹ et ꝓꝓferim⁹. (Et reuerſi ſunt paſtores) .ſ. ad gregē ſuū. (glorificātes) .ſ. corde ⁊ laudātes) .ſ. ore (deū) de beneſicio toti mūdo colato generaliter. ⁊ eis oſtenſo ſp̄aliter (in oibus q̄ audierant) ſc̄z ab angelis (⁊ vidēt) .ſ. ꝓꝓrijs oculis ſuis. (ſicut dic. ē ad il.) .ſ. ꝓꝓ angelū q̄ annunciatuit eis natiuitatē xpi.

In principio erat x̄bū Joh̄an. i. Tho.

Johannes euāgelista p̄ cōtemplationē ceteris euāgelistis altius eleuatus. verſat̄ principaliter circa x̄bi diuinitatē. cū alij principaliter deſcribūt eius humanitatē. Et ꝓꝓmo oñdit x̄bi excellentiā cōſiſtit in ſeip̄o dicēs. (In prin. erat x̄bz) An̄ Aug. in patre erat filius. vñ in eternitate erat fili⁹. vñ in p̄ſe fili⁹ us ei⁹ ſdem̄ ſbe cū eo. (⁊ x̄bū erat apd̄ deū)

.i. coeternū ⁊ coequalē ip̄i (Om̄ia ꝓꝓ ip̄m̄ facta ſunt) Tho. oīa viſibilia ⁊ inuiſibilia. ſp̄alia ⁊ corpalia (⁊ ſine ip̄o factū eſt nihil) Boz. nā pater ſine x̄bo nihil facit. vñ dicit (⁊ ſine ip̄o) ſup. x̄bo oīa faciente (ſa. eſt nihil) naturaliter ſiſtens. ꝓꝓpter p̄ctm̄ qd̄ deſicit ab ente (qd̄ fac. ē in ip̄o) .i. x̄bo. i. incarnatio paſſio reſurrectio et hui⁹ ſm̄ōi (vita erat) .i. cā vite nob̄ Job. xi. Ego ſū reſurrectio ⁊ vita. Sic exponit̄ ſm̄ bilariū (⁊ vita erat lux hoīm) .ſ. qz bo

mies illuminat ⁊ videre facit. An̄ ꝓꝓ. iij. Signatū ē ſup nos lumē vultus tui dñe. An̄ aug⁹. Sicut em̄ nō videt ocul⁹ niſi a luce corpali illuminet̄ ſic nō videt intellectus niſi a lumine ſp̄ali illuminet̄. (et lux in tene. lu.) ſc̄z cū

ptōres facit vera intelligere (⁊ tene. eā nō comprehendēt) .i. in fidelitatē tenebris ob tenebrati ip̄m̄ nō cognoſcunt (Fuit hō miſſus a deo) Hic ponit̄ cōmēdatio ꝓꝓcurſoris. ſ. Joh̄anis baptiſte dicēs Malac. iij. Math. xi. Marci. i. Ecce ego mitto angelū meū aſſuſcipiētiā tuā ante te (Fuit hō miſſus a deo) .i. ad baptizandū ⁊ ad ꝓꝓdicandū. vñ ea q̄ loq̄t̄ ſi loq̄t̄ a ſeip̄o. Hic deo q̄ eū miſit ⁊ iō x̄ba ei⁹ ſūt recipienda q̄ ſi x̄ba dei (cui no. erat Jo.) Tho. Johannes interpretatur in quo eſt gra. ⁊ iō cōpetebat ſibi h̄ nomē qz in ip̄o marime gratia diuina abundauit. An̄ Lu. i. Sp̄iſc̄to replebit̄ adhuc ex vtero matris ſue (hic venit i teſti. vt teſti. ꝓꝓhiberet de lumine) .i. de teſu x̄po nato de x̄gine. ſic radius natiſcit a ſole ſi ne aliqua ei⁹ corrupti

one vñ diminutiōe. Officiū ei⁹ fuit teſtificari d̄ x̄po q̄ ē vera lux. vt ei⁹ teſtimonio illuſtret. ⁊ ſic oēs in ip̄m̄ crederēt. Et h̄ ē qd̄ ſequit̄ (vt oēs crederēt) .ſ. in x̄pm̄ (ꝓꝓ illū) .ſ. iohannē (nō erat il. lux) h̄ erat t̄m̄ teſtis illi⁹ luminis. An̄ ſequit̄ (h̄ vt teſti. ꝓꝓhib. de lumine) .i. de icarnata diuinitate (erat lux vera) .i. naturalis ſons tot⁹ l̄m̄inis ꝓꝓ eſſentiā (q̄ illum. om. bo. venit. in h̄c mūdū) Ly. q̄n̄ ē in ſe. qz ſi aliq̄ non ſint illuminati. h̄ ē qz ſe vtrahūt ab inſtu

Et reuerſi ſūt paſtores glorificātes ⁊ laudātes deum i oib⁹ q̄ audierāt ⁊ viderāt ſicut dictū ē ad illos.

In miſſa diei Euāgelium ſm̄ Johannē ꝓꝓmo.

In principio erat verbū ⁊ verbū erat apd̄ deum ⁊ de⁹ erat x̄bū hoc erat in principio apud deū. **D**ia ꝓꝓm̄ facta ſūt ⁊ ſine ip̄o factū ē nihil. **Q**uod factum ē in ip̄o vita erat et vita erat lux hominum. et lux in tenebris lucet ⁊ tenebre eam nō comprehendēderunt. **F**uit hō miſſus a deo cui nomē erat iohannes. **H**ic venit in teſtimoniū vt teſtimoniū ꝓꝓhiberet de lumine vt oēs crederēt per illū. **N**ō erat ille lux. ſed vt teſtimoniū ꝓꝓhiberet de lumine. **E**rat lux vera q̄ illūinat om̄em hominē veniētē

entia h^o lucis. An Cris. Parat^o ē illumi-
nare. s̄ nō cēs illuminant qz claudunt vi-
am luminis. Exemplū de ceco existente ī
sole (in mundo erat) p̄ p̄sentia diuinitatē
qz nō est locus vbi nō est de^o (z mun. euz

nō cognouit). i. pctō-
res mundialis viuetes
(in ppria venit). i. in
mūdū q̄ su^o ē vtpote
ab eo fact^o. Beda. In
mundo erat p̄ diuini-
tate. In mūdū venit
p̄ incarnationē venire
q̄ppe v̄l abire est hūa-
nitas. z manere diui-
nitatis. An̄ sensus est
venit. i. visibilis appa-
ruit p̄ incarnationem.
(z sui eū nō receperit)
.i. iudei q̄ dicunt sui.
Quia s̄z carnē erat ex
eorū genere. qz de semī-
ne dauid q̄ erat rex in
isrl vsqz in sempiternū
fm̄ illud Deut. xxv.
Elegit te dñs in popu-
lum peculiarē (z sui)
.i. iudei (eū). s. cōdito-
rē suū (nō receperūt).
.i. p̄ fidē. qz pauci d̄ iu-
deis cōparatiue credē-
derunt xp̄o. An̄ Esa. i.

Filios enutriui z exaltaui. ip̄i aut̄ spreue-
runt me (quotquot aut̄ recepe. cū) Hor. si
ue iude^o. siue gentilis. siue nobil. siue ig-
bilis. siue femina siue mascul^o. siue puer.
siue senex (recepterūt eū) p̄ fidē credendo
(dedit eis po. fili. dei fieri) p̄ regeneratio-
nē baptisimi. q̄ nō dat nisi p̄sentib^o fidē
xp̄i p̄ se si sunt adulti. vel p̄ aliū si sunt p̄-
uuli. z in hoc notat magna charitas dei.
i. Job. iij. videte qualē charitatem dedit
nobis pater vt filij dei nominemur z sim^o
z insup magna vtilitas hominis. An̄ Ro-
ma. viij. Si filij z heredes. heredes q̄dez
dei. coheredes aut̄ ip̄i. Sz posset queri q̄
bus data fuit hec ptās. Idcirco subdit.
(his q̄ cre. ī no. ei^o). q. his q̄ credūt xp̄m
eē verū deū z verū hoīem. Et istis data ē
ptās q̄ sint filij dei q̄ autē ista generatio
sp̄ritualis differt a carnali generatione.

Ostendit euāgelista di. (q̄ nō ex sang. ne-
qz ex volun. carnis neqz ex volun. viri. s̄
ex deo nati sunt) Hor. quasi diceret. I. i. sūt
filij dei nō q̄ generant^o ex cōmixtione san-
guinū viri z femine cōcupiscentia vtrius

ī hūc mūdū. In mūdō erat
et mūd^o p̄ ip̄m fact^o ē z mū-
dus eū nō cognouit. In p̄-
pria venit. z sui eū non rece-
perūt. quotq̄t aut̄ receperūt
eū dedit eis ptātē filios dei
Qui nō ex sanguinib^o neqz
ex voluntate carnis neqz ex
volūtate viri. s̄ ex deo nati
sunt. Et x̄bū caro factū est.
et habitabit ī nobis. z vidim^o
gl̄iam ei^o gl̄iaz quasi vnige-
niti a p̄re plenū gr̄a z vitat^o
Dominica infra octauas
natiuitatis domini.

Illo tēpore

qz mouente actū gene-
ratiois. s̄ per gratiam
adoptionis in baptis-
mo. An̄ Johannis ter-
cio Qd̄ nati est ex car-
ne: caro est. z qd̄ natū
est ex spiritu sp̄s est.
(Et verbū caro factus
est). i. deus homo fa-
ctus est (z habitabit ī
nobis) Thomas. i. in
ter nos homines (z vi-
dimus gl̄ozā ei^o). s. in
miraculis sicut est su-
scitatio mortui. illumi-
natio ceci. z sic de alijs
z etiā viderunt qz crea-
ture obediebant ei ad
nutū suū sicut dñs cre-
atozi. An̄ homines in
nauī existentes cū apo-
stolis q̄i orta est ma-
gna tēpesta dixerunt
vt habet Math. viij.
Qual est hic qz veni
z mare obediūt ei. Sz
posset q̄ri q̄lem gl̄iam

Rūdet euāgelista (gl̄iam q̄i vnigeniti a
patre) nō sicut videm^o gl̄iam alioz pphe-
tarū z sanctorū s̄ talē z tantā vt decet vni-
genitū. qz xp̄s cōis miracula faciebat im-
perando. vtz ex discursu euāgelij p̄ qd̄ oñ
debat. q̄ illa faciebat x̄tute ppria. sic de
us q̄ est oīpotēs. p̄pter hoc dicit Lu. vi.
q̄ virtus de illo exibat z sanabat oēs (ple-
nū gratia) Tho. vt remittat peccata. (et
veritatis) vt impleat p̄missa.

Kat Joseph z maria m̄ Jesu z c.
e luc. ij. historia h^o euāgelij facta
est anno incarnationis xp̄i p̄mo. iij.
nonas februarii. feria. v. luna. xi. indictione
iij. An̄ initū ill^o euāgelij scribit. s. Lu-
cas in eodē cap. q̄ symeon accepit puerū
iesum ī vlnas suas z b̄s̄dixit deū z dixit.
Nūc dimittit ser. tuū dñe ī pace. Quia vi-
derūt oculi z c. Luc seq̄ euāg. hodiernū

(Erat ioseph & Maria mater iesu) Et ho
diernū euangelii factū est in die purifica
tionis Marie. s. q̄dragesimo die post nati
uitatē xpi. Et in hoc euāgelio ponit pa
rentū xpi admiratio dicēs (Erat ioseph)
q̄ erat pater putatiū?
xpi Luc. iij. Et ipse ie
sus erat incipiēs qua
si annoꝝ. xxx. vt puta
bať filiū ioseph vt qz
nutriciū ei? sicut nu
trix pueri dicit mater
eius (z mater iesu). s.
virgo maria (mirātes
sup his que dicebant
de illo) tunc a symeō
z ab anna uidua z pri
us a pastorib? in no
cte xpi z etiā a regib?
q̄s stella adduxit ad
xpm. xij. die post nati
uitatē xpi. z bñ dixit il
lis symeon. z dixit ad
mariā matrē ei? dixit
autē ad mariā magis q̄
ad ioseph. qz magis p̄si
nebat ad eā de puero.
qz ip̄a erat vera mater
xpi (Ecce hic). i. xpus
(positus est). i. a deo
fatur? (in ruina z i re
surrectionē multoꝝ in
israel) Hor. i. in ruina
nō credentiū (z i resurrectionē multoꝝ)
scz credentiū. Item in ruina vicioꝝ. z in
resurrectionē virtutum (z in signum) Li.
scz federis inter homies z deum (cui con
tradiceť). a sacerdotib? z legisperitis et
phariseis z multis alijs qui negauerunt
eum esse verū messiam z mediatorē dei z
hominū (z tuā ip̄s? aiam p̄tran. gladi?)
.i. dolor dominice passionis. Hō est po
tuit videre filiū suū crucifigi sine affectu
doloris materni. Damascenus. dolores
q̄s effugit Maria pariens hos tpe passio
nis xpi sustinuit. Et his p̄tz q̄ matris fu
it martiriū beate virginis q̄ alioꝝ sancto
rū. An Hiero. de assumptione beate Ma
rie virginis dicit qz in pte impassibili
passa est plus q̄ martir fuit. qz alij marty
res passi sunt in corpore: ista in corde (vt

reuelent ex multis cordib?) .i. ex multo
rū cordibus (cogitationes) que prius oc
cultabant. Itā tpe passiois xpi patuit ma
licia sacerdotū. odiū iudeoꝝ. duricia po
puli. inconstātia pilari. auaricia iude. pu
sillanimitas petri z a

Erat ioseph z Maria mat
Iesu mirātes sup his q̄ dice
bant de illo. Et bñ dixit illis
symeō z dixit ad mariā ma
trē ei?. Ecce post? ē h in rui
nā z in resurrectionē multoꝝ
in israel. z in signū cui p̄tra
dicetur. Et tuā ip̄ius aniaz
p̄trāsibit gladi?. vt reuelēť
ex multis cordib? cogitatio
nes z erat anna p̄phetissa fi
lia phanuel de tribu aser.
hec p̄cesserat in diebus ml
tis z vixerat cū viro suo an
nis septē a virginitate sua.
et h vidua erat vsq; ad an
nos octogintaquor q̄ si di
scedebat de tēplo ieiunijs z
obsecratiōib? fuiens nocte

fillanimitas petri z a
lioꝝ apostoloꝝ. z con
stātia fidei in Maria
virgine. Ly. dicit sic h
cet beata Xgo ex passi
one filij maxime affli
cta fuerit tamē in fide
immobilis et firmiter
stetit. Alij autē ap̄lī di
scipuli quantumlibet
solidi dicunt dubitas
se z circa hanc fidē su
cruationē diuersarū cog
itationū habuisse vs
qz dum viderent ip̄m
a mortuis resurrexisse
(z erat anna p̄phetis
sa) qz donum p̄p̄tie
habuit (filia phanuel
de tribu aser). Hor. q̄
fuit patriarcha z i nu
mero duodecim patri
archarū octau?. Et sic
cōmendat sancta an
na a generis nobilita
te (hec). s. Anna (pro
cesserat in dieb? mult?
z vixerat cū viro suo
annis septem). s. nō diuidēdo carne suaz
cū alio. An Gen. ij. Erūt duo i carnē vna
(a Xginitate sua) qz vsq; ad matrimoniū
virginitatē suā seruauit (z hec vidua erat
vsq; ad annos octogintaquor.) Hic cō
mendat qz tam longo tpe in viduitate p
mansit z quis inueniens fuit qñ vir ei? ob
ijt. tamen aliū virū nō duxit (que nō disce
debat de templo.) Ly. non qz ibi sp̄t est
frequenter. Sic in cōgruo tpe sollicite fre
quentanti eccliam dicit cōmuni nō loq̄n
di. talis sp̄t est in ecclia (ieiunijs) q̄bus in
centiū carnē reprimit (z obsecratiōib?)
id ē sacris orationib? q̄bus mens in deū
elentat (seruatis nocte ac die) id est val
de frequenter (z hec ip̄sa hora supueniēs
scz in die purificationis Marie. Ly. non
a casu vel a dispositione humana. sed sp̄t

ritu sancti revelatione. Sicut dictus ē de symeone (cōfitebatur) .i. gratias agens dō de tanto bñficio (et loquebatur de illo oib⁹ q̄ expectabant redemptionē israel). i. populi israelitici. annuncians eis natū esse saluatorē mūdi (et ut

perfecerūt omnia s̄m le gē dñi). .i. maria et ioseph scz nihil obmittētes q̄uis nō tenerent (reuerſi sūt in galyleā in ciuitatē suam nazareth. Puer autē crescebat) scz in corpore s̄m q̄ homo (et confortabatur) augmento roboris quo ad corpus (plen⁹ sapientia) qz in eo sūt oēs thesauri sapientie et scientie abconditi (et grā dei erat i illo) 27. qz tota plenitudo nemi gratie habuit ab instanti sue conceptionis. Sed q̄tum ad off

ſionē in effectu magis apparebat s̄m q̄ ille in corpore crescebat. In theophil⁹ dicit Si xps a iuuentute omnē sapientiā suam demonstrasset visu fuisset q̄si pdigiū qz er go crescebat. nō sic intelligendū est qz q̄si aliq̄ tpe minus habuisset de gratia et sapientia et postea horū recepit incrementū. qz plenus fuit diuinitate sapientia et sciētia ab instanti sue conceptionis. Dicit autē notantē (crescebat) id ē crescere videbatur nunc minus nunc magis suā sapientiam manifestans et grām. Sicut sol q̄uis eiusdem lucis et calorē sit mane sicut in meridie tñ crescere et augeri dicitur quo ad eos q̄ magis ei⁹ lucē et calorē p̄cipiūt. Unde circa presens euangelium vbi dicitur. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius. Sciendum qz gladius symeonis non fuit pertransiuit animā virginis Marie tempore passionis xpi. Primo qm̄ audiuit eum captum et ligatū esse a iudeis et p̄sentatū p̄mo anje. postmodū caiphe. Secūdo quādo in die parasceues hora tertia vidit eū erire presens portantem inter duos latrones consputum et flagellatum et coronatum vadentem ad locum passionis et mor

tis sue festinanter. Tercio qm̄ vidit eum erui nudum et super crucez clauis affigi. Quarto qm̄ vidit eum cum cruce eleuari. et a sacerdotibus iudeorū ab alijs p̄tereuntibus ei cōiucia inferri dicentes. Hab

ac die et hec ip̄a hora supueniēs cōfitebatur dño et loq̄batur de illo omib⁹ q̄ expectabāt redēptionē israel. Et ut perfecerūt oia s̄m legē dñi. reuerſi sūt in galileā i ciuitatē suā nazareth. Puer autē crescebat et confortabatur plen⁹ sapientia. et grā dei erat i illo

In octaua natiuitatis domini. Euāgelium s̄m Lucā. ij
Nillo tēpo

uo quando post eius mortē vidit cor ei⁹ lancea perforari. Nono quando corpus eius est depositū de cruce tunc iesus xpm̄ filiū suū in brachia sua suscepit et osculata est omnia vulnera eius.

Postq̄ consummati sūt dies octo p̄ Lu. ij. Quo die hoc euangelium factum sit audite. qz die octauo a natiuitate xpi. Ante initium illius euangelij scribit sanctus Lucas qz reuerſi sūt pastores. .i. postq̄ inuenerunt Mariā et ioseph positū in p̄sepio gloriſicantes et laudantes deū in omnib⁹ q̄ audierant et viderant sicut ad illos est dictū a pastorib⁹ Et tunc statim sequit̄ illud euangelium. (Postq̄ cōsummati sunt dies octo) For. Hodiernū euangelium est breuissimū in littera. s̄ pfundissimū in sententia. Cōmuni nomine et vocabulo vocat̄ festiuitas ista nouus annus et merito. qz xps q̄ nou⁹ homo p̄pter nos factus est. nouū sanguinē in sua puericia hodie cepit effundere qm̄ hodie crucifixus fuit. Sciendū qz hodie recolimus tria festa que tangunt in euāgelio hodierno. Primo octauā natiuitatis christi et hoc exprimitur notanter tu

dicif (Postq̄ cōsummati sūt dies octo) scz a natuitate xpi cōputando. scdo cir-
cūciōz xpi cū dicit (circūcideret puer)
sic em̄ pceptū fuerat Gene. xvij. Infans
octo dierū circūcides in vobis. Et nasci-
lus e' spucij caro cir-
cūcisa nō fuerit peri-
bit de pplis suis qz pa-
ctum meū irritū fecit.
z in nouo testamento
baptizantur loco circū-
cissionis. An̄ xps dicit
in nouo testa. Job. iij.
Nisi qs renatus fuerit
ex aqua z spūscō nō
pōt introire in regnū
dei. An̄ beda sup p̄nti
euāgelio. Illd qd nūc
fecit circūcisio Tertio
salutiferi noīs imposi-

tionem cum dicit (vocatū est nomē ei' iesu
qd vocatū est ab angelo priusq̄ i vtero)
scz virginis (concepere) vt prz Luce. i.
Vocabis nomen eius iesu. s̄lt̄ angelus
dixit ad ioseph. vt prz Marh. i. vocabis
nomē eius iesum. ipse em̄ saluū faciet po-
pulū suum a peccatis eoz. Querit si ie-
sus est saluator quare tunc nō omnes ho-
mines saluant. Rēdet qz hoc non acci-
dit ex parte iesu. s̄ ex culpa ipsius homi-
nis. exemplum istr' ponit prius sic. si qs
ad ostium vnus pulset z non ingrediat
hoc nō est ex culpa pulsantis sed nō ape-
rientis. sic si iesus ad ostium cordis pul-
set z si non ingredit: non est dei intrare
volentis sed hominis aditum phibent.
Unde Apocalip. tercio. Ego sto ad ostiū
z pulso rē. Unde sanctus dionisi' qz em̄
sol domū existente clausa fenestra non il-
luminat non est culpa solis sed hominis
fenestram non apertentis. Terciuū exem-
plum ponit anselm'. si enim porrigo tibi
pomū z tu non accipis. qz non habes po-
mū non est culpa mei dantis sed tui non
accipientis. Ideo dicit ad Hebre. duo /
decimo. Videte ne qs desit gratie dei rē.
Circa hoc euāgelium vbi dicit. Voca-
tum est nomen eius iesus. Notanduz qz
papa Iohannes vicesimūsecund' sta-
ruit vt quicumqz in missa quancū nomen

re. Postq̄ cōsummati sunt
dies octo vt circūcideret
puer vocatū ē nomē ei' ies'
Quod vocatū ē ab angelo
priusq̄ in vtero cōciperet.
In epiphania dñi Euan-
gelū s̄m Matheū. ij.

**Om nat' es
set ies' i bethleē iude**

iesus nominal' geniculatus fuerit vel q̄
tunc tundit pectus inclinans facit rene-
rentiam huic sanctissimo nomini iesu: ob-
tinet viginti dies indulgentiaruz: prout
de hoc habet publicum instrumentū lit-

tere autentice. Itē no-
tandū qz hodie s̄m au-
gustinum in smōe de
kal. Januarij. p̄paga-
ni olim maximū habu-
erunt festū in kal. Ja-
nuarij. Nam Janum
crediderunt quendam
deum esse duas fac-
es ei figurabant vnaz
a pte ante in signū fu-
turi anni. z aliaz a pre-
post in signum p̄teriti
anni. vnde ei quidam
sexus vestes iuas mu-
tauerunt: alij faciem.

alij pecudum vestes induerunt. alij can-
tibus luxuriosis cecluerunt. alij auguria
seruabāt. alij menses nocte parabant cre-
dentes satietatem venturā fructuum. alij
strenas. i. iocalia tradiderunt amicis ho-
die primo mane in signuz boni anni que
omnia pro christo dimittere debem' z si
milia circa ecclesias z dei cultum cōple-
re debemus.

¶ Hi est qui natus est rex iudeozū
Marh. ij. An̄ initium illius euan-
gelij scribit beatus Matheus in
p̄cedenti cap. qz cum esset desponsata ma-
ter iesu Maria ioseph anteq̄ conuenirēt
inuenta est in vtero habens de spūscō
Ioseph autem vir eius cum esset iustus:
z nollet eam traducere. voluit occulte eā
dimittere. Hec aut̄ eo cogitans angelus
dñi in somno apparuit ei dicens. Ioseph
fili dāuid. noli timere accipere Mariam.
contigē tuaz. qd em̄ in ea natū est de spi-
ritu sancto est. partet aut̄ filium z vocab
nomen eius iesum. Ipse em̄ saluum faci-
et pplm suū a pctis eoz. Tūc postmo duz
sequit' euāgelīū hodiernū (Cū ergo na-
tus esset iesus) supple dulcis saluator de
maria virgine s̄m humanitatē (in bethle-
em iude) For. hoc dicit ad differentiam
alteri' bethleem que est in galylea in tri-
bu zabulon: de qua habetur Iosue. xix.

(In diebus herodis). s. ascalonite qui fuit gentilis et idumeus et primus rex alienigena in hierusalem et super populum iudaeorum constitutus. Pro quo sciendum, quod tres fuerunt herodes. s. ascalonita, antipas, et agrippa, versus Ascalonita necat pueros: antipas Johannem Agrippa iacobum mittens in carcerem petrum. Item sciendum quod christus tunc temporis natus est cum per ablatum fuit signum a iudis et quod alienigena signavit ut impleret prophetiam Jacobus senior, filius. Non autem feret sceptrum de iuda nec dux de femore eius donec veniat qui mittendus est. Et a tempore illo quod iacob prophetaverat prophetiam illam fluxerunt. M. clv. anni (Ecce magi ab oriente) quod dicitur magi propter magnitudinem sapientiarum scientie (venerunt hierosolymam) sicut in glo. eo quod crediderunt quod talis puer non nisi in urbe regia nasci debuisset (dicentes ubi est qui natus est rex iudeorum) christus rex iudeorum est dicitur. quod ad ipsos specialiter est missus. ut patet Mathei. xv. Non sum missus nisi ad oves que perierunt domus israel. Item quod cum eis nutritus et conversatus est. s. in nazareth ut habet Luce. i. iii. Notandum quod ille titulus a tribus regibus est hoc die nunciatus a pylato in die parasceves confirmatus. quoniam fecit scribi titulum et cruci affigi. Iesus nazarenus rex iudeorum. (vidimus enim stellam eius in oriente et venimus adorare eum) Unde Augustinus dicit. Magi traditionem balaam sequebantur qui dixit ut haberet Numeri. xxiij. Dicitur stella ex iacob: et sicut Crisostomus. Cum magi super montem qui dicitur victorialis constituerent et deum adorarent. stella ad instar pueri crucem in capite habentis eis apparuit: ex cuius aspectu erant valde gaudii ut su-

per temporibus meruerunt videre stellas illam quam propheta balaam longis temporibus ante prae-dixerat. et statim arripientes iter stella antecedente eos venerunt ad puerum adorandum. et munera ei offerenda: et illa stella non transiit in nocte. sicut etiam in media die apparebat et solis radios vice in claritate quod non est virtutis aliarum stellarum Fulgentius. Puer natus novam stellam fabricavit. Sed quod in tredecim diebus tam cito venerunt ab oriente in hierusalem quod est in media parte mundi sita. Unde dicitur remigi quod puer ad quem ierunt potuit eos tam in brevi spatio temporis ad se reducere. Unde Augustinus dicit quod tres magi sterunt anni in tredecim diebus peregrinaverunt (audientes autem herodes rex). s. regem natum iudeis de genere iudeorum cum ipse esset idumeus et de alia gente (turbar) est) mens ne regno reuoluto ad iudeos ipse expelleret a regno et semen eius post ipsum Iudeo sicut Gregorius super Mattheum. Codices quibus genealogia iudeorum textus cremavit. (et omnis hierosolimam cum illo) causa timoris ne rex natus regionem et populum veraret et aggranaret (et congregans omnes principes sacerdotum et scribas populi) qui erant legis doctores (sciscitabat ab eis ubi christus nasceretur. At illi) sicut perit in lege (responderunt In bethleem iudee) Sic enim scriptum est per prophetam Miccham. quinto. (Et tu bethleem terra iuda nequaquam minima es in principibus iuda. ex te enim erit dux qui regat populum iudeum israel) Unde in psalmo. xlvij. Ipse reget nos in secula. Unde Leo papa. Christus qui serui formam acceperat: et non venit iudicare. sed iudicari. bethleem prelegit natiuitati et hierosolimam passio-

(tunc herodes) **Ly.** cognito loco natiuitatis xpi ex iudeorum responso (clam vocatis magis diligenti. didi. ab eis tps stel. q apparuit eis) dicit ei clam. i. oculte cu eet alienigena no confidebat de iudeis. et ideo vo-

luit suu consiliu eos la-
tere (et mittens illos i
bethleem dixit. Ite et
diligentem interrogate de
puero et cu inueneritis
renunciare mihi vt et
ego venies adorare eu)
Li. Spondet falsu ob
sequiu vt facilius eos
decipiat et ad redeudu
ad ipm inducat. **Rab.**
Finxit se vultu et ver-
bis euz adorare velle
que inuida cogitatioe
tractabat occidere (q
cu audissent regem abie-
runt) recedentes de iheru
vt irent versus bethle-
em (et ecce stella quas
viderant in oriente an-
cedebat eos) **En Cris.**
sup Matth. Ex hoc on-
ditur qz cu stella dixit
set magos i hierusalē.
abscondita ē ab eis vt
relicta stella cogere-
nt de xpo interrogare vt
spi magi q pri fuerat
comonit celesti signo
ex dicto pphetico et ex
doctoz hebraicoru rti-
so sic ia supradictu est
(vsqz du venies staret
sup vbi erat puer) **Ste-**
tit eni supra caput pueri
quasi diceret. H
est vt qz loqndo mon-
strare no poterat stan-
do monstraret (intra-
tes domu). i. diuer-
soru vbi puer natus fuerat
(inuenerunt pueru cu
Maria matre ei) pte eredit
cu
beata xgo an diuersoru
equitatu magnu
vidisset recepit pueru
de psepio sup gre-
mitu et in brachia sua
vt sic se matre pueri
ostenderet. **Raba.** Diuino
aut nutu factu est
q abiret ioseph ne aliqua
ocasio male suspicionis
naret gentib (et pcedentes
adorauerunt eu) **Ly.** Ex
quo patet q cog-

uerit ipsius diuinitate p diuinā reuelationē. Cū enī videret puerū pannis vili-
bus inuolutū in gremio paupis matris
positū. nullū regie dignitatis humāe ha-
bentē signū nō est verisimile quod talē re-

ueretiā ei exhibuissent
nisi aliquid supra ho-
minē cognouissent. vt
Cris. Puerū viderūt
hominē et agnouerūt
redemptorē. illuminati
in fide credētes hunc
puerū esse saluatore
mūdi quē qsierant (et
aptis thesaur/ suis ob-
tulerūt ei munera au-
thus et mirrbā. **Lyra**
ista tria obtulit q̄ber
istozū. scz anū ad su-
stentōnē pauperis ma-
tris et filij. thus cōtra
feto-ē loci. mirrbā ad
cōsolidādā mēbra pue-
ri. **Ite** p aurum signifi-
cabant regiā dignita-
tem p mirrbā hominis
mortalitatē qz mirrbā
solent ungi corpora
mortuozū. p thus ipi
diuinitatē. qz thus ad
honorē diuinū cōcre-
matur. **Ite** qui a magi
a puero habuerūt tri-
pliciē substantiā scilicet
corpus animā et res tē-
porales. Fecerūt igit
homagium regi puero
nato de copore qz pei-
derūt. in quo notatur

eorū magna hūilitas. Et in hoc reprobē/
prehendit superbia illozū cristiano-
rum qui non sicut gerua sua in eleuatione
corpis xpi in missa. De anima qz adora-
uerūt eu. in q notatur eoz fides. De sub-
stantia tēporali qz ei manera obrulerunt
Plus enī nō habet homo nisi corp^o ani-
mā et tēporalia. Sequit (et respōso acce-
pto). i. p angelū (ne redirēt ad herodē
per aliam viā reuersi sūt in regionē suā)
Ly. scilicet peracto obsequio. qz descen-
derunt ad mare et inde per nauem trans-

fretantes abierunt in tharsū. Ad p̄gno/
scens herodes irat⁹ postea naues thar/
sensū incendit. fm̄ qd̄ fuit p̄phetatū per
dauid in ps. xlvij. In spū vehementi con/
teres naues tharsis. An̄ circa p̄sens euā

gelii vbi dicit In die
bus herodis regl. hic
querit quare nō dixit
In dieb⁹ Octauiani
cesaris. Rūdet euan/
gelista hoc dixit vt vi/
deatur implera p̄phe/
tia Jacob q̄ h̄i B̄si.
xlix. Nō auferet sce/
ptrū de iuda ⁊ d̄ur de
femoze ei⁹ donec veni
at q̄ mittend⁹ ē. s̄ iam
ablatū erat sceptrū de
iuda. qz iste herodes
erat alienigena ⁊ erat
p̄im⁹ rex iudeoz. ⁊ sic
euāgelista p̄bat x̄pm̄
venisse ex tripli. i. p̄phe/
tia. Jacob qui p̄beta
nerat sp̄us x̄pi. vt iam
dict⁹ est. Et ex p̄phetia Michee q̄ p̄phe/
tauit de loco. vt p̄tz hic in euangelio. Et
tu berhieem terra iuda ⁊c. Et ex p̄phetia
balaam q̄ p̄phetauit de ortu stelle. vt p̄tz
Numeri. xliij. Oriet stella ex iacob Ma/
nifestū est q̄ x̄pm̄ natum esse cum oēs iste
tres p̄phete vno tpe sint implete.

Am fact⁹ esset iesus annoz duo
decim Lu. ij. Hystoria h⁹ euange
lij facta est anno x̄pi. xij. xvij. kal.
maj. feria quarta. luna. xv. in d̄ t̄ one. iij.
Cum euangelista lucas nob̄ declarasset:
quō x̄ps fuit in templū p̄sentatus ⁊ a sy/
meone ⁊ ab anna vidua laudatus. sicut
dict⁹ est in p̄cedenti d̄nica. Et postq̄ de
clarauit quō x̄ps in egyptū portatus fuit
in qua septem annis fuit Et cū tā rediissz
de egypto post mortē herodis. ⁊ fuissz tā
quinqz annis cum parentib⁹ suis in na/
zareth (Factum est aut̄ anno. xij. ascen/
dentibus parentib⁹ suis hierosolymam
fm̄ cōsuetu dinē diei festi iudei et̄ ter ha/
bebāt in anno p̄ceptū eundi in hierlm. in
pascha qd̄ fuit festum azymoz. p̄ hoc fe/
stū recolēbāt exitū ⁊ liberationē de egypto.
Secdo in penthecosten p̄ qd̄ recolē

bant memoriā legis date in q̄dragesima
die ab exitu de egypto. Tercio in sceno/
p̄phagia seu in festo tabernaculoz p̄ qd̄ re/
colebant quō p̄ quadraginta annos i de/
serto habitabant i tabernaculis. In his

**Dominica infra octauaz
epipha. Euāg. fm̄ Lucā. ij.**

**Nilotempo
re. Cū fact⁹ esset iesus
annoꝝ duodecim ascendenti
bus illis hierosolymā fm̄ cō
suetudinē diei festi. cōsum/
matisqz diebus cum redirēt
remāsit puer iesus in hieru/
salem. et nō cognouerūt pa
rentes eius. Existimantes
autem illum esse i comitatu**

festis quilibet vir te/
nebat se presentare in
hierlm̄ cū hostijs a dō
determinatis. de mult
erib⁹ nō fuit p̄ceptum
si tū comitabant viros
suos bonū erat ⁊ lau/
dabile. Sz q̄ eran val
de remoti poterant se
in duob⁹ festis excusa
re. s̄ nō de festo pasce:
nisi necessitate infirmi
tatis ergo dicit (ascen
dentib⁹ illis) For. ad
literaz. qz galylea erat
in plano vbi nazareth
fuit sita. in qua ch̄rist⁹
fuit annunciat⁹ ⁊ edu
catus. hierlm̄ aut̄ erat
in montanis. ⁊ distat

nazareth a hierlm̄ p̄ tres dietas. Sed qz
fm̄ Greg. Om̄is x̄pi actio est n̄ra instru/
ctio. Ergo x̄pus hoc in duodecimo anno
fecit. vt nob̄ exemplū daret vt etiā libē
ter ecclesias visitemus (Consummatiqz
dieb⁹). s. octo ptinentibus ad solennita
tem (cum redirent). s. Maria ⁊ Ioseph.
(remansit puer in hierlm̄. ⁊ non cogno/
uerunt parentes eius) id est non aduer/
terunt q̄ remaneret. hoc est contra illos
qui raro manent in ecclia vsqz ad finem
misse aut sermonis. Sed dyabolo insti/
gante cito exeunt. ⁊ in cymiterio vel foro
stant. ⁊ inutilib⁹ ⁊ q̄nqz nociuis simon/
ibus se occupant. vt p̄tz Iohannis. viij.
qui ex deo est verba dei audit propterea
vos non auditis. quia ex deo non estis.
(estimantes autem illum esse in comita/
tu) Quilhel. Filij israel ad festa consu/
entibus vel ad p̄pria redeuntibus mos
erat seorsum viros ⁊ seorsum feminas in/
cedere. Pueri cum quolibet parente in/
differēter ire poterant. ⁊ ideo Maria pu/
tauit iesum esse in comitatu virozum cuz
ioseph ⁊ ioseph putauit esse eum in comi/
tatu mulierū cuz Maria. ⁊ sic p̄diderunt

Jesus (venerūt iter vnius diei) .i. in ea dem die qua redierunt de hierlm (z que rebant eum) .i. secunda die (inter cognatos z notos. z nō inuententes eū. reuersi sunt) .i. tertia die (in hierlm requirētes eū. Et factū est post tri duū inuenerūt illū in templo.) Non in foro neq; in ludo sicut pue ri tam solent inueniri sed in templo vbi do mus orationis est (se dentē in medio docto rum audientē illos et interrogantē eos) *Ly ra. vt meli⁹ posset oēs audire z meli⁹ euz eis cōferre. Hoc ē enī sapi entis primo audire. z post interrogare (Stu pebant aut oīs q̄ euz audiebāt) .i. valde mi rabant (sup prudētia z responsis ei⁹) qz als inauditū fuerat q̄ pu er talis etatis tam sa pienter loqueret (z vi dentes) .i. mariaz io seph eū in medio do ctoz (admirati sūt. Et dixit m^r ei⁹ ad eū. Si li qd̄ fecisti nobis sic. Ecce pater tu⁹) .i. pu tatiuus vel nutritiuis (z ego dolentes que rebam⁹ te) *Hic instru unt parentes qualiter se in correctione debe ant habere ad filios vt**

cōtumeliosis z maledictis nō cōturbēt pu eros suos. Corripiedī enī sunt primo cū benignitate. z si nō iuuat tūc cū xga aspe ra. vtz *Prouer. xxiij. Noli subtrahere a puero disciplinam. si enī pcusseris eū vir ga nō mozief. z aīam ei⁹ de inferno libe rabis. Notandū q̄ nunq̄ legit in euan gelijs ioseph iesu locutū fuisse. s̄ hoc sp̄ Marie virginis dimittebat. qz ad ipsā tan q̄ ad verā matrem ptinebat. Itē hic que rit quare ioseph dicit pater iesu cum nō genuerit eum. Dicendū q̄ dicebat pater*

venerūt iter diei. z q̄rebant eū inter cognatos z notos. et nō iueniētes reuersi sunt in hierusalē querētes eū. Et factū est p^o triduū inuenest illū i tēplo sedentē i medio doctoꝝ audientē illos z in terrogatē eos. Stupebāt at oēs q̄ eū audiebāt sup pu dentia et rīsis ei⁹. Et viden tes admirati sūt Et dixit m^r eius ad eū Fili quid fecisti nobis sic. Ecce pater tuus z ego dolentes querebam⁹ te Et ait ad illos. qd̄ ē qd̄ me q̄rebatis. Nesciebatis. qz i his que p̄ris mei sunt optet me esse. Et ipi nō intellexerunt verbū qd̄ locut⁹ ē ad illos. Et descēdit cū eis. z venit i nazareth. Et erat subdit⁹ il lis. Et mater ei⁹ p̄seruabat omnia verba hec i corde suo

eius ppter tria. Primo ppter hominum opinionē. vt p̄tz *Lu. iij. vt putabat fili⁹ ioseph. Scdo ppter ei⁹ nutricionē. quia fm̄ origenē sic appellabatur ioseph. s. pa ter iesu. qz nutriti⁹ ei⁹ fuit. Tercio ppter*

cōiugalē desponsatio nē scz ioseph z Marie Nam fm̄ *Augu. Multo conuenienti⁹ xp̄us dicitur filius ioseph q̄ si esset aliunde adopta tus. Itē quare maria virgo p̄posuit ioseph ante se dicens. Pater tuus z ego dolentes q̄ rebam⁹ te cū tū sit ma ter dei z regia celi. Re spondet primo ppter humilitatē quā habe bat excellētissimā. Se cundo vt exemplū da ret alijs mulierib⁹ ho norandū viros suos (z ait ad illos. Quid est q̄ me querebatis) scz inter cōsanguineos et notos (nesciebatis q̄a i his q̄ patris mei sūt) supple celestis opozz me esse. qz alium piem nō habeo. *Origenes. in celis sine matre. in terris sine patre (z ipi non intellexerūt x̄bz qd̄ loq̄bat) Ly. qz ad huc nō erāt assueti ta lia audire ab eo (z de scendit cum eis z ve nit nazareth) ad eozū**

cōsolationē (z erat ibi subditus illis) ad nostrā instructionē (z mater ei⁹ cōserua bat omnia v̄ba hec id corde suo) *Omnia enī que vidit vel audiuit a xp̄o fieri quo rū tunc plenam cognitōnem nō habebat memoriter tenuit. Anō beda. Virgo ma ria que nō intellexit siue que nondū intel ligere potuit ponit omnia in corde suo q̄ si ruminanda z diligenti⁹ scrutanda re / condebat. Hoc est contra nos obliuiosos qui nec aliquid qd̄ de deo z salute anima rū vestrarū audim⁹. memoriter retinem⁹*

Sed sumus sicut vas fractum quod nihil potest continere. An Ecclesiastici. xxi. Cor fatui quasi vas fractum omnem sapientiam non tenebit. (Iesus autem proficiebat etate) **Sor.** quo ad corporis incrementum. s. de infantia ad puericiam. de puericia ad iuuentutem (et sapientiam) **Ly.** non quod ad rem. s. quod ad ostensionem in effectu in quantum sapientiam suam non tantum humanam. sed etiam diuinam magis ostendebat secundum suam beneplacitum. et propter salutem expediebat (apud deum et apud homines). s. deo ad laudem. et hominibus ad salutem proficiebat.

Nuptie facte sunt in chana galilee Jobis. ij.

Miraculum istud dominus Iesus fecit anno eius. xxxi octavo videlicet Ianuarii. luna. xv. feria. ij. idibus. re. iij. An inuitus illius euangelij scribit sanctus Jobes de vocacione discipulorum christi. tunc dicit eis Amē amē dico vobis videbitis celum apertum et angelos dei descendentes et ascendentes super filium hominis. Tunc sequitur euangelium hodiernum (Nuptie facte sunt in chana galilee) **Sor.** Chana est nomen ville in qua facte sunt nuptie in provincia galilee. Et ista villa distat a Ierusalem quasi tribus diebus. Et iste nuptie facte sunt eadem die. quod christus baptizatus est renouato vno anno (et mater Iesu erat ibi.) **Itō** dicitur quod fuerit vocata. quod ratione sanguinitatis venerat tanquam officiosa sicut etiam abiit in mōtana ad Elisabetham ad seruendum et Luc. i. Rōne huius etiam vocatus fuit dominus Iesus cum discipulis suis. **Crisosto.** Vocatus est Iesus ad nuptias non ut aliquis magnus. sed ut confanguineus. et ipse humilis non respuit. **Sicut** Sz qui modo vocati sunt Iesus et mater eius et discipuli ad nuptias cum essent pauperes quales non solent ad conuiuia vocari. **An.**

detur quod sponsus et sponsa pauperes fuerunt: et ideo pauperes iurabant. christus autem nuptiis interesse voluit. ut nuptias approbaret et errorem eorum excluderet qui nuptias damnant. **Aude Beda.** Si thoro

et Iesus proficiebat etate et sapientia et gratia apud deum et homines **Unica prisa post octauas epipha. Euāg. secundum Ioh. ij.**

Nullo tempore

Nuptie facte sunt in chana galilee. et erit mater Iesu ibi. Vocatus est autem et Iesus et discipuli eius ad nuptias Et deficiente vino dicit mater Iesu ad eum. Vinum non habet. et dicit ei Iesus. Quid mihi et tibi est mulier. **Rōdum venit hora mea. **Dicit** mater eius ministris. quod cum dixerit vobis facite. erant autem ibi lapidee hydrie sex posite secundum purificationem iudeorum**

immaculato et nuptiis debita castitate celebratis culpa inesset. ne quare dominus Iesus ad has venire voluisset. **Aude prima Lex.** septimo dicit Paulus. **Nō** peccat mulier si nubat si virum accepit non peccasti. si nupsit utrumgo non peccat (et deficiente vino) in ipso conuiuio quod est signum pertinet (dicit mater Iesu ad eum. Vinum non habent) s. ministri ad propinandum (et dicit ei Iesus. quid mihi et tibi est mulier) **Tho. q. d.** defectus iste non pertinet ad me vel ad te. sed ad illos quorum sunt nuptie (nondum venit hora mea.) **Crisosto.** quasi diceret quid rogas et petis ut faciam miraculum

antequam sit hora conueniens ad hoc. Licet enim vinum deficeret. non dum tamen defectus vini erat omnibus manifestus. christus autem volebat ut omnes prius scirent defectum. ut sic postea miraculum esset omnibus certum et manifestum (dicit mater Iesu ministris) id est seruitoribus conuiuij (quodcumque dixerit vobis facite) **Thomas** credendum est quod beata virgo nunquam aliquid petijt a filio quod ipse non fecerit. Et nota licet aliquantulum dure videretur matri respondere ipsa tamen firmissime sciuit eum facturum quod petierat. Et ideo dicit ministris. quodcumque dixerit vobis facite (erant autem ibi) scilicet. in domo conuiuij lapidee hydrie sex posite secundum purificationem iudeorum) id est morem iudeorum. ut patet. **Marci. vij.** pharisei et omnes iudei nisi crebro lauent manus non manducant panem

(capientes) .i. cape valētes (singule me
tretas) .i. mēsuras (binas vel ternas. di
cit eis) .i. ministris (iesus) rogat a ma
tre (Implete hidrias aqua & impleuerūt
eas vsq; ad summū) vt nihil vacuitatis

remaneret (& dicit eis
iesus) Tho. iam facta
transmutatione cutus
omnipotentia iā aquā
in vinū cōuerterat. Er
go pōt sūr panē in cor
pus & vinū in sangui
nē trāsmutare) Hauri
te nūc & ferte architriclīno
clīno) **En Cris.** archi
triclīn? dicit q̄si ordi
nator vel dispensator
in puuio. (& tulerūt)
En imperiū dñi n̄st ie
su xpi. Et notandū q̄
ministri obedientes fu
erunt in fundendo & i
hauriendo & in deferē
do (vt aut gustauit ar
chitriclīn? aquā vinū
factā. & nō sciebat vnde
eēt. ministri autē sci
ebāt q̄ hauserāt aquā.
vocat sponsum architriclīn?
& dicit ei. om̄s
hō primū) .i. in princi
pio cōiuij (bonū vi
nū ponit) in mensa (&
cū inebri. fuerint) cibo & potu boni vini.
(tunc id qd̄ dete. est) .i. min? bonum (tu
aut serua. bo. vinū vsq; adhuc) imo opti
mū. & sicut Cris. dicit hoc est generale in
om̄ib? miraculis q̄ sp̄ ad nobili? termi
nāe q̄ natura possit. nunq̄ natura fecit ita
bonū vinū sicut illud fuit. **Mūq̄** aliquis
pistor ita bonū panē fecit sicut q̄si xpc̄ pa
nes multiplicauit. vñ pp̄ hoc q̄ comede
rūt de panib? istis voluerūt eū facere re
gē. **Jōhis. vi.** Itē natura nūq̄ potuit da
re ita clarū & acutū visus sicut ip̄e xpc̄ de
dit ceco nato. **Jōhānis. ix.** (Hoc inuitaz
signoz fecit iesus in chana galylee & ma
nifestauit glām suā) **Glo. i.** latentē diui
nitatē rōe edificatiōis discipuloz. **En s̄b
dit̄ (& creati. in eū disci. ei?) .i. firmi? cre
diderūt. qz viso miraculo roborati sunt i**

capientes singule meretras
binas vl ternas. dic̄ eis ihs
Implete hidrias aq̄. et im
pleueſt eas vsq; ad summū
et dic̄ eis iesus. haurite nūc
et ferte architriclīno. & tulerūt.
vt aut gustauit architri
clīnus aquā vinū factū. & nō
sciebat vnde eēt. ministri autē
sciebat q̄ hauserāt aquam
vocat sponſū architriclīn?
et dicit ei. **Dis hō primū bo
nū vinū ponit. & cū inebriati
fuerit tūc id qd̄ deteri? ē Tu
āt seruasti bonū vinū vsq;
adhuc. Hoc fecit initium si
gnoz ihs i chana galylee &
manifestauit gloriā suā. Et
crediderūt in eū discipuli ei?**

fide ampli? & amore ei? **Abi notandū q̄
sanct? Tho. de aquino in. iij. pte summe
q. xliij. dicit q̄ dñs añ illud miraculū cō
uersiōis aq̄ in vinū nullū aliud fecit i hu
mana natura. & ideo libellus de infantia**

saluatoris p̄rariū h? dicens reprobat? ē tā
q̄ ab hereticis conse
ct? vtz in decreto He
lasij **En** circa p̄ns eūā
geliū vbi dicit nuptie
facte sūt in chana rē.
Querit qd̄ efficit miri
montū. **Rūder** hugo
de prāto q̄ consensus
exp̄ssus voluntari? et
nō factus vl? coact? de
verbis de p̄nti: efficit
mirimontū **Larnis** autē
copula ip̄m cōsummat
Alia autē q̄ p̄cedit vt p
missio de accipiedo sē
sponſalia: nec efficit
mirimontū. s̄lt̄ q̄ comi
tant? vt missio anull? q̄
est signū mirimontū in
strumentū. **Et oīa** alia
q̄ obſuant in mirimo
nio sūt qdam solēnita
tes mirimontū nō q̄ ef
ficiūt mirimontū. **Con
sensus** autē ille est in co
habitationē p̄petuā et

in copulā carnalē. **Itē** notandū q̄ inter
xp̄ianū & quācūq; aliā p̄sonā nō baptiza
tā nō pōt eē iugū cū baptisū? sit ianua
oīm sacroz s̄lt̄ si aliq̄s infidelis p̄uertit
ad fidē & ei? vxoz nollet cōuerti. p̄or acci
pere aliā vxozē. **Et** s̄lt̄ est de vxozē. qz nō
est consensus lucis ad tenebras neq; xp̄i
ad beſtia. vt dicit apl̄s. ij. **Coz. vi.** Item
q̄si q̄s timore coactus accipit aliquā. Si
em̄ postea q̄si ē in loco tuto nō p̄sentit po
test eam dimittere. qz matrimonia debēt
esse libera rē. **Item** notandū q̄ philoso
phus in poli. dicit. **Mas** non deberet cō
trahere ante. xxvij. annū & puella añ xvij
annum. als fetus imperficitur. quia mas
& femina tunc non crescunt oportet tassi
& p̄ueniri possunt p̄efata tempora all
quando propter Incontinentiam.

Um descendisset Iesus de monte secute zc. Mar. viij. Mar. i. Luc. v. Historia h' euāgelij facta est anno xpi. xxxi. ij. yd' Julij. feris. v. luna. xvi. inditōe. iij. Glo. postq' dñs docu

erat discipulos in monte descendit in vallē vt turbas doceret z sana ret turbaz infirmos z seqbanē euz. discipul' em̄ tanq' pfectioribus sermonē fecit in monte. turbis autē tāq' impfectis in valle p'dica uit. z fm̄ haymonē. ex emplo xpi debēt face re p'dicatores. vt in p'dicatione sua habeāt sermonē spātū. z sicut sciunt vniūquēq' cape posse ita z xbu dei annūciat. An̄ etiā He. fm̄ capacitatē auditorū formand' est sermo doctoris (secute sē eū turbe) Hor. ppter q'rū sequelā z edificationē mouebat ad faciendū miracula. (ecce lepro

ueniens. s. cū fide cordis (z ado. eū) euz humilitate corpis. An̄ Mar. i. dz. genuflet. Lu. v. dz. p'cidit in faciē q' oīa humilitatē indicant. Orige. habuit em̄ tria iste leprosus in se q' q'cumq' hūerit in se nihil a deo sibi negat. Primū ē fides qd' tāgitur cū dz. Adorabat eū. vñ Jac. i. Postuler autē in fide nihil hesitans z dabit ei. Scdm̄ ē hūilitas qd' notat cū dz. p'cidit i faciē. vñ Eccl. xxxv. Dio hūiliantis se ce los penetrat. Tertiu' ē deuota ozo qd' notat cū dz. dñe si vis potes me mundare. Hic ē p'siderādū q' sapient' hūit se ille leprosus tūc pmo ad fidē p'uersus. nō ei de siderauit sanitatē corporis nisi inq'atū illa eēt aīe salus. z iō nō orauit vt dñs euz sanaret sed illi' voluntati cōmisti an eum sanare vellet q' sol' nouit qd' sue p'grueret saluti a q' leproso adhuc in fide neopico nos a puericia in fide xpi nutriti exēpluz recipere debem'. vt bona fortune bōa nature z q'cūq' trena qb' p'tingit bñ z male

Dñica. ij. p' octauas epi pha. Euāg. fm̄ Abath. viij.

Nillo tpe Cum

descēdisset ies' de mōte secu sūt eū turbe multe. Et ecce leprosus veniens ad orabat eū dicens. Dñe si vis potes me mūdare. Et extēdēns iesus manū tetigit eū dicens volo mūdare. Et p'festi mū data ē lepra eius. z ait illi iesus. vide nemini dixeris sed vade oñde te sacerdotibus et offer mun' tuū qd' precepit moyses in testimonium

vti nō petam' a deo nec ea q'rem' nisi inq'ntū necessaria sūt sustentatiōi nostre z expeditiōi nre saluti. Nihil em̄ nob' bonū ē nisi nra felicitas eterna. z ea q' nobis ad istā psequēdā p'ficiūt siue p'pera siue ad

uersa (z extēdēs iesus manū tetigit eū dicēs volo mundare) Unde Damas. hūanitas xpi erat organū z instrumētū diuinitatis. Et iō sicut artifex mediante instrumento opaf sic xtus diutna in xpo p applicationē hūanitate a qua miracula fiebant q'q' sicut hunc leprosus tangendo sanauit (z p'festum mun. est lepra ei'). s. totalr nō tñ diminuta. An̄ i ps. cly. iij. Ipe dixit z facta sunt. An̄ aug. dicit q' nō statim p' de scensum de mōte fecit hoc miraculū s' postq' fm̄ onē in loco campe stri fecit turbis. sic dicit Luc. v. Cris. p' ser

monē imediate pcedit ad miraculavt verbis pcedentib' auctoritatē p'stare vt mirabilis in verbis. mirabilior appareret in ope (z ait illi iesus: vide nemini dixeris). s. miraculū qd' factū est. Cris. in his xbtis docet nos nō eē vane gloriosos. z si ali qd' bonū circa nos est nō nob' s' deo ascribere debem' An̄ ps. cxliij. Nō nobis dñe nō nobis: s'z noi tuo da gloriā (Sed vade oñde te sacer. z offer mun' mun' qd' pcepit moyses) Leui. xliij. duos passeres offerēbat p emundatiōe sua vn' eoz occidebat z alter in sanguinē illi' intingebatur z sic dimissus euoluauit (in testimo. illi'). i. vt illoz testimonio san' habeatis. Quare xps leprosum sanatu' misit ad sacerdotes. Nāsto fm̄ Hor. Primo p'p' legis approbationē. Scdo p'pter miraculi cōfirmationē. s. vt testes essent miraculi. Tercio p'pter eozū vtilitatez. vt videntes crederent z saluarent. Quarto p'pter eruditionē nostrā. vt nos etiam sacerdotes

honoramus. Quinto in exemplū pctōi/
bus q̄ sūt lepra peccati infecti. quib⁹ di.
(Ite). i. nō state (ostendite) nō occultate
(vos) nō alios (sacerdotib⁹) q̄ hñt ptā/
tem remittendi pctā. vtz Jobis. xx. Acci

pite sp̄m sanctū. quoz
remiseritis pctā remit
tunt eis (Cū aut̄ itro/
isset capharnaū accel/
sit ad eū cēturio). i. q̄
dā gētilis q̄ hēbat ho
mines in armis sub se
ad custodia īpī? galy
lee. tūc enī terra iudeo
rū subiecta erat roma
nis a q̄b⁹ illuc erat po
sit⁹ cēturio ille. iste at̄
cēturio auditis xp̄i nī
raculis firmiter credi
dit q̄ posset sanare ser
uū eius q̄ erat eivalde
ebarus vt d̄r. Lu. v. ⁊
iō de eius sanatiōe fu
it valde sollicitus (ac
cessit q̄ rogās eū dicēs
Dñe puer me⁹) seruū
nominās puerū suū. H̄
ē p̄tra supbos q̄ famu
los dedignant (iacet
in domo). i. nō potēs
venire ad te. H̄ ē p̄tra ī
humāos dños q̄ expel
lūt infirmos famulos
a domo sua ⁊ mittunt
ad hospitale (palitice⁹
et male torquet) Cris
Infirmatē tm̄modo
exposuit. H̄ sanitatis remediū in ptāte ni
sericordie ei⁹ dimisit (⁊ ait illi iesus. ego
veniā ⁊ curabo eū) vñ Beda. Qui ad sa
nādū filiū reguli ire noluit ne diuitias ho
norare videret. ad seruū vadit ne seruillē
p̄ditionē sp̄euille putaret (et respōdens
cēturio ait. dñe nō sū dignus). i. qz gētil
sum. Et d̄tero. qz gētilis fuit ⁊ forte p̄ do
la stabant in domo sua. iō noluit vt cris⁹
intraret ne ī hoc offēderet (vt intres sub
tectū meū) Hor. si dicit palaciū lz p̄iceps
esset: sed tectū p̄ humilitate sui ⁊ p̄sidera
tione magnitudinis xp̄i vñ Augu. dicen.
do se in dignū p̄stitit se dignū nō in cui⁹

illis. Cū aut̄ itroissz caphar
naū. Accessit ad eū cēturio
rogās eū ⁊ dicēs. Domine
puer meus iacet ī domo pa
raliticus ⁊ male torq̄tur. et
ait illi iesus. ego veniā ⁊ cu
rabo eū ⁊ rñdēs cēturio ait
Dñe nō sum dign⁹ vt intres
sub tectū meū. H̄ tm̄ dic x̄bo
et sanabit puer me⁹. nam et
ego hō sū sub ptāte p̄stitut⁹
hñs sub me milites et dico
huic vade ⁊ vadit. ⁊ alioye
ni ⁊ venit. ⁊ suo meo fac h̄ ⁊
facit. Audiēs at̄ iesus mira
tus ē et sequētibus se dixit.
Amē dico vobis. nō inueni
tantā fidē in isrl. Dico at̄ vo
bis qd̄ multi ab oriente ⁊ oc
cidente venient ⁊ recūbent
cū abraā ysaac ⁊ iacob in re
gno celozum. filij aut̄ regni

pietas h̄ in cui⁹ corp⁹ xp̄s intraret. An̄
Orige. Quī corp⁹ ⁊ sanguinē xp̄i sūptu
rus es tunc dñs tecū vult intrare. Et tu
ergo humilians teip̄m dic. Dñe non sum
dign⁹ vt intres sub tectū meū. h̄ tantū dic

verbo ⁊ sanabit puer
me⁹. Et Beda. Ma
gna fides q̄ dicere cre
dit esse facere (nam et
ego hō sum sub pote
state cōstitut⁹ habens
sub me milites ⁊ dico
huic vade ⁊ vadit). i.
q̄ quantum ad negociū
implēdū in abiena
(⁊ alio) antiqua ē gra
matica (⁊ alio veni
t⁹) quātū ad offici
um implēdū in p̄sen
tia (⁊ seruo meo fac h̄
⁊ facit) Et hīs cōclu
dit q̄ si dicto ei⁹ vnus
vadit ⁊ alij veniunt: mul
to plus si xp̄s de⁹ ⁊ do
min⁹ dicat infirmari
turio agnouisset excel
lentia maiestatis (mi
ratus est). i. ad modū
mirantis se habuit (et
sequētibus se dixit.
Amen dico vobis. nō
inueni tantam fidem
in israel) id est in po

pulo iudaico quod intelligendum est qn
tum ad facilitatem in credendo. quia alij
pluribus signis visis crederunt. Ille
x̄o nullo miraculo viso sed solum audito
credidit (Dico autem vobis q̄ multi ab
oriente ⁊ occidente venient ⁊ recumbent
cum abraam ysaac ⁊ iacob in regno celo
rum.) qz multitudo gentium de diuersis
orbis p̄tibus existentium per predica
tionem ap̄tozum conuersa est ad fidem ⁊ sic
perceperunt gratiam in p̄senti ⁊ glori
am in futuro. (filij aut̄ regni) id est iudei
ex quibus erat natus ⁊ quibus erat p̄in
cipaliter missus ad predicandum eis.

(eijcient in tenebras exteriores) q: respu
lerut fide xpi sic remanent in pctis suis
obstinati. ⁊ sic eijcient ad penas inferni.
q dicunt tenebre exteriores. vñ Breg. in
teriores tenebre sunt cecitas mentis. ex /

teriores eterna no: dā
natiōis (ibi erit fletus
⁊ stridor dentū) Anō
Bab. fletus de ardore
stridor dētū de frigo /
re solet oriri. vñ iob.
xxij. trāsibunt de aq̄s
niviū ad calorē niviū
(⁊ dir. ie. cē. va.). i. se
cure reuertē (⁊ sic cre
didisti). i. pfecte (sic fi
at tibi) in sanatiōe ser
ui tui (⁊ sanar' est pu
er) nō fili'. s. seru' (ex
illa hora). i. qua dñs
iesus dixit sibi (fiat ti
bi) Bab. fidei merito
ostendit impetrasse sa
lutē seruo. Ultimo no

tandū q legit in euangelijs xpm tres pa
liticos curasse vnum q iacebat in porticu
xxvij. annos habēs infirmitatē. vtz Jo
hannis. v. Aliū q portabat a quatuor vi
ris in grabato. vtz Mar. ij. Terciū q fuit
seru' Centurionis sic habet in euange
lio hodierno. Circa p̄sens euangeliū vbi
dicit. Et tendēs iesus manū tetigit eū di
cens. volo mundare dicit hugo de prato
q in scripturis inuenim' trib' modis le
p̄am fuisse mundatā q significat tres mo
dos remissionis pctōz. Prim' mod' fuit
in ablutiōe aque vt lepra naaman. vtz. iij.
Regū. v. ⁊ significabat baptisimū in quo
oīa pctā mundant. sic fuit mundat' Con
stantin' corporaliter ⁊ spūaliē. i. in corpore
⁊ aīa simul. Scōs mod' fuit in offensiōe
⁊ missione ad sacerdotes ⁊ significat con
fessionē. in q ⁊ p quā pctā mundant. vñ
Iaco. v. Cōfitemi alterut' pctā v̄ra. ⁊ ora
te p inuicem vt saluemini. Terti' mod'
fuit in tactu manus xpi sicut hic dr. Extē
dens manū rē. ⁊ significat bonā opatiō /
nē. Nā si hō in pctō mortali existens non
desperat s̄ facit bona opa orando: ieiunā
do elemosynas dādo: verbū dei audiēdo
tūc dñs iesus xps eo citi' illuminat eū. ⁊

nō patit eū p̄ire. s̄ reducit ad penitentia:
vtz in cornelio centuriōe. de q legit Act.
.x. Elemosyne tue ⁊ oratiōes ascēderunt
in cōspectu deī ad eū missus ē beator' Pe
trus ap̄ls vt baptizaret eū. Sz si in pctō

eijciēt i tenebras exteriores
ibi erit fletus ⁊ stridor dētū
et dixit iesus cēturiōi. vade
et sic credidisti fiat tibi. ⁊ sa
natus est puer ex illa hora.

Dñica tertia p' octauas
epiphanie. Euāgelium fm
Matheum. viij.

Nillo tpe Ascē
dēte iesu i nauiculā. secuti s̄
eū discipuli ei'. Et ecce mor'

mortali existens negli
git bona opari vt mul
ti stulti faciunt dicen
tes. Ad quid pdest mi
hi bona operari tunc
de' derelinq̄t qñq̄ ta
les. vt tande sic in pec
catis suis morient' et
damnabunt'. Sñ de h
dicit in decretis. In
pctis existentes debēt
bona opa facere: vt de
us cor eoz illustret. de
pe. dist. v. Falsas. Se
quit' vade o fide te sa
cerdoti. Hic respōdit
error pauperū de lug
duno dicentiū. nō esse
ncēriū sacerdoti confi

teriz: q̄ qlibet bon' xpian' ē sacerdos.

Scendēte iesu i nauiculā Mar.
v. iij. Mar. iij. Luc. viij. Hystoria
hui' euāgelij facta est anno xpi.
xxx. iij. kal. augusti. feria. v. luna. iij. indi
ctione q̄rta. Ante initū illi' euāgelij scri
bit. s. Mathe' in eod cap. q̄ viij' de scri
bis accessit ad iesum ⁊ ait illi. Mḡr seq̄r
te quocūq̄ ieris dicit eis: vulpes foueas
habent ⁊ volucres celi nidos. Filii' autē
hoīs nō habent vbi caput suū reclinet. Ali
us autē de discipulis ei' ait illi. domine p
mitte me primū ire ⁊ sepelire patrem me
um: iesus autē ait illi. Sequere me: dimit
te mortuos: sepelire mortuos suos. Et sta
tim sequit' euangelium hodiernū (Ascen
dente iesu in nauiculā) Unde Cris. Cum
multa ⁊ miranda dominus ostendisset in
terra transiit ad mare vt ibidem excellen
tiora opera demonstraret quatenus ter
re marisq̄ dominū se ostenderet (Secuti
sunt eum discipuli ei'). i. transfretantes
cum eo (⁊ ecce motus) id est maris turba
tio. Unde ps. lxxij. Qui conturbas pro
fundum maris. Et ista turbatio maris nō
fuit naturalis: sed imperto christi hec fa
cta est diuina virtute: vt manifestaretur

virtus xpi discipul ei⁹ (magn⁹). s. vt ma-
lus appareat miraculū (Factus est in ma-
ri). i. in stagno genezareth (ita vt nauicu-
la operiret fluctib⁹) sup. fere: et dicit ope-
rifer et nō submergeret: qz nauis xpi con-

cuti pōt. s. sbergi nō
pōt. Cui⁹ figura osten-
sa est in archa Noe. vt
ptz Gen. vij. (ipe vero
dormiebat) Lyr. Et h
duplici de causa. Pri-
ma vt veritas huma-
ne nature ieo oñderet
Dormiebat em corpe
s. vigilabat ditate. Se-
cunda vt discipuli in
piclo positi ad xpm re-
currerēt et auxiliū suū
peterent. id sequit (et
accesserūt et suscitau-
erūt eū discipuli ei⁹ di-
cētes) deuotis p̄cib⁹.
(dñe pimus). i. perire
timem⁹. (salua nos.)
Rab. O veraces et be-
nedicti discipuli chri-
sti saluatorē vobiscuz
habetis et periculū ti-
metis. vita vobiscuz est
et d morte solliciti estis
(et dixit eis. qd timidi
estis) Lyr. q. d. non de-
betis timere cū sim p̄-
sens vobiscuz quem
vidistis tot miracula
facere in terra (modi-
ce fidei) Cris. ppter h
vocat eos modice fi-
dei qz lz crederēt xpm
posse eos liberare a pe-
riculo cuz esset excitatus: nō tñ credebāt
qz hoc posset dormiens facere qz si pfectā
fidem haberent. cognoscerent eū tantam
virtutem habentē dormiendo quantā vigi-
lando. et tantam in mari quantā in terra.
Tunc. s. post p̄ces discipuloz (surgens)
a somno impauit ventis et mari) ptra in-
undationē fluctuū (et facta est tranquillitas
magna in mari) Lyr. ex quo patet eius di-
uinitas. qz miraculuz hoc fecit impando
sicut dñs omnium creaturarū, vñ sequit

magnus factus est in mari
ita vt nauicula operiretur
fluctibus. Ipe vero dormie-
bat. Et accesserūt et suscita-
uerūt eū discipuli ei⁹ dicētes
dñe salua nos perim⁹. Et di-
xit eis iesus. qd timidi estis
modice fidei. tūc surgēs im-
pauit vētis et mari et scā est
trāqlitas magna. Porro ho-
mies mirati sūt dicētes. qñs ē
h. qz vēti et mare obediūt ei
Dñica q̄rta p^o octa. Epi-
phanie dñi. Euangeliū fm
Matheum. xij.

Nillo tempore
dixit iesus discipulis suis pa-
bolā hāc. Sile sc̄m ē regnū
celozū hoi q̄ seminauit bo-
nū semē ī agro suo. Lū aut
dormirēt hoies venit inimi-
cus et supseminauit zizania
in medio tritici et abijt. Luz

(porro homines mirati sunt) Et htero.
nō discipuli s. nauē et ceteri q̄ erant in na-
ui (dicentes qual est hic) Lyr. qz sicut ho-
mo dormit et sicut de miracula facit. Ho-
ra. in miraculis xpi sp̄ aliqd ponit ad oñ-

denā vnitatē huma-
nā et ad ostendendā ve-
ritatē deitatis. vnde
Cris. Somn⁹ hominē
tranqlitas deū oñde-
bat. Tria s. admirant
Et hoīem dormientē
et deū imperantē. et cre-
aturā obediētē. vñ
addūt (qz ventī et ma-
re obediūt ei.) sic crea-
ture creatori.

Simile factuz
s. est regnū celo-
rū Math. xij.
Historia hui⁹ euāgelij
facta est in mense apri-
li. videlz. i. die. Anno
xpi. xxij. inditiōe. v.
(Simile fa. est regnū
celozū). i. status ecclie
militantis (hoi q̄ semi-
nauit bo. sem. in agro
suo) Lyr. hō ille xpus
est. Alger aut ecclia la-
bore et sanguine xpi ex-
cultā. Bonū semen est
sancta doctrina et fidel
catholica (cū aut dor-
mirēt hoies). i. custo-
des. Glo. interli. Qui
ad tutelā et custodiā sē
dputati. p̄ q̄s plati de
signant (venit inimi-
cus hō). i. diabol⁹. vt

patet Erodi. xv. dixit inimic⁹ pseqr et com-
pre. zc. (et superseminauit zizaniā in me-
dio tritici) qz inter doctrinam veritat⁹ co-
miscuit fallaciam erroris. inter fideles et
electos comiscuit prauos homines. inter
virtutes comiscuit vicia (cum aut creuis-
set herba et fructum fecisset apparuit ziza-
nia.) Criso. qñ silem herbam habens ita
quantum ad exteriorē apparentiam fre-
quenter nō est differentia inter semen xpi
et semen diaboli. sed in facto deprehēdit

diuersitas accedentes autē serui patrisfamilias dixerūt ei: dñe. Nōne bonū semē seminasti in agro tuo. Unde ergo h̄z zizania. ⁊ ait illis: inimic⁹ h̄o hoc fecit) *Horra*. dyabolus d̄r inimicus h̄o ex eo q̄ h̄o

oīa possibilia sunt. Slo. diues difficile intrabit ī regnū celoz. *Lyra*. difficile dicit ⁊ nō ipossibile: qz difficile ē diuicias possidere. ⁊ si teneri nimis amore eaz. Et iterum dico vobis facil⁹

serui autē dixerūt ei. vis imus ⁊ colligimus ea sit nō: ne for. era. siml euz eis ⁊ triticū: sinite vtragz crescere scz zizania ⁊ triticū. i. bonos ⁊ malos (vsqz ad messē). i. vsqz ad mundi cōsummationem (⁊ in tēpe messis) scz iudicij dei (dicā messoribus). i. angel (colligite primū zizania: ⁊ alligate in fasciculos ad cōburnendum) qz ministerio angeloz sepabunt mali tūc de medio iustoz ⁊ mittent in gehennā (triticuz). i. fideles in horreo hui⁹ mūdi contritos flagellatos (cōgregate ī horreo meū). i. in celeste gaudū.

Smile ē regnū celoz *Mathei* xx. *Historia* h̄ euāgelij locut⁹ est dñs iesus xps Anno eius xxxij. kal. octobris. do minica. luna. xij. indictione. v. An̄ h̄ euangelium scribit sc̄s *Mathe*⁹ in. xix. ca. q̄ iesus dixit discipul. Amē dicovobis. qz diues difficile intrabit in regnū celoz: ⁊ iterū dico vobis facil⁹ ē camelū p̄ foramen acus trāsire q̄ dicit intrare in regnū celoz. auditis autē his discipul mirabāt valde dicētes. quis ḡ poterit salu⁹ esse. aspiciēs autē iesus ait illis: apud hoīes h̄ ipossibile ē. apud deū autē

autē creuisset herba ⁊ fructū fecisset. tūc apparuerūt ⁊ zizania. Accedentes autē fui p̄familias. dixerūt ei dñe Nōne bonū semē seminasti in agro tuo. vnde ergo habet zizania. ⁊ ait illis. inimicus h̄o hoc fecit. fui autē dixerūt ei. vis im⁹ ⁊ colligim⁹ ea Et ait. nō. ne forte colligentes zizania eradicetis silcum eis ⁊ triticū. sinite vtragz crescere vsqz ad messē. ⁊ ī tpe messis dicā messorib⁹ colligite primū zizania. et alligate ea ī fasciculos ad cōburnendū. triticū autē congregate in horreum meū. *Dñica quinta*

*Onfitebor tibi domine p̄ celi ⁊ t̄. hoc euāgelij q̄re de sc̄is. scz in festo scti *Abathie* apli.*

*Domica ī septuagesima Euāge. fm *Abathe*. xx.*

Nillo tempore dixit Iesus discipul suis parabolam hanc. Simile ē regnum celozū hōi patrisfamilias. q̄ exiit primo mane cōducere oparios ī vineā suā

ē camelū p̄ foramē ac trāsire. *Ly.* h̄ nō intelligit de qlibet diuice: s̄ de diuice q̄stituēte s̄ nē in diuitijs totā cōfidentia suā. ḡ *Mar.* x. q̄ difficile p̄dētes in pecunijs intrabūt in regnū celoz. *Ly.* possessio diuitiaz reddit hominē difficile ad perfectionē acq̄rendā. Nō tū facit impossibile. qz abraā fuit diues valde ⁊ tū fuit p̄fectus. vt h̄z *Gen.* xvij. ⁊ *Ido Eccl.* xxxi. *Brūs* vir diues q̄ inuētus ē sine macula ⁊ seq̄. Et q̄s est hic ⁊ laudabim⁹ eū. q. d. v. ⁊ cū difficultate inuenit. Postmodū seq̄ euāgelij hōi. (Sile ē regnū celoz). i. stat⁹ ecclesie millitātis (hom̄ p̄familias) Iste ē deus p̄ qui ita gubernat totū mūdū. sicut p̄familias subditos in domo (q̄ exiit p̄mo mane cōducere oparios in vineā suā) vinea est vniuersal' ecclesia. c⁹ palmites sunt iusti: q̄ a p̄io hōie iusto. scz abel colligitur: vsqz ad vltimū hōie iustū q̄ nascitur ē. vt d̄r *Reg.* Hec xō vinea tot de se ptulit palmites: q̄t sc̄os p̄tulit a iusto abel: vsqz ad vltimū electū: q̄ ī fine mūdi nascitur ē. *Oparij* sūt doctozes ⁊ plati a deo missi ad culturā hui⁹ vinee p̄ dicationē ⁊ doctrinā (Qui exiit p̄mo mane) *Ly.* qz a p̄ncipio mundi

vsq; ad noe fuerūt. M^o dclvi. añi. In quo tpe alijs sc̄tōs p̄ses ad eruditionē hoīm misit. sc̄z Adā Seth̄ z Enoch. z alios sanctos z iustos (Cōuentione aut̄ facta cum oparijs ex denario diurno) **Lx.** Cōuentio

ista ē p̄missio vite eterne p̄ labore. q̄ quidem vita eterna ē denari⁹ diurn⁹. qui ē eq̄lis oībus. q̄z vita eterna ē: it eq̄lis oīb⁹ q̄ntuz est ex pte finis: q̄z nūq; sinez hēbit (Et egressus circa horam terciā) hora terciā intelligit mūdī discursus a tēpe hōe vsq; ad Abraā in quo tpe elapsi sūt. cccxxix. anni. In quibus s̄ntis aliqui sc̄ti ad eruditionem alioz missi sunt a deo. vt hōe. sem. tba. re. z sic de alijs (Ite r̄t̄i exiit circa sextā z nonā horā z fecit silr) Hora sexta fuit ab Abraam vsq; ad moysen. in quo tpe elapsi sūt. cccc. anni. in quib⁹ missi sunt Abraā. ysaac. z Jacob r̄ij. patriarche. z sic de se vsq; ad xpm. in quo tpe elapsi sunt. M^o dxi. anni. In quib⁹ annis ad eruditionē populi missi sunt moyses z aaron z ioh̄e indices reges z p̄phete z sacerdores. Extant em̄ versus de etatibus veteris legis vt infra. Sexcentū mille sex quinq; ginta dat adā. Octoginta nouēq; trecētōs noe sub archa. Circūctus abraham q̄dringentos moysi lex. Septuaginta tetras q̄dringēta dauid et rex. Sexquadringentos dabit trāsmigrans babylonisq;. Ante iesum cerr⁹ hic ānoz dat ozdo. **Lxx.** ab hebreis h̄z sic et biblia n̄ra Ante iesū nūerat mūdī bieronym⁹ ānos vnū ter mille. Septingentos decies sex. **Lxxx.** biblia dat: tam nostra q̄ in decōz. Hora x̄sus sequēs nō est b̄i bieronym⁹

Conuentiōe aut̄ facta cum oparijs ex denario diurno. misit eos in vineā suam. Et egressus circa horā terciā vidit alios stātes in foro ociofos. z illis dixit. Ite z vos i vineā meā z q̄d iustū fuerit dabo vobis. Illi aut̄ abieit Ite r̄t̄i exiit circa sextā et nonā horā. z fecit silr. Circa vndecimā vero exiit. z inuenit alios stantes. z dicit illis quid hic statis tota die ociofi. dicūt ei. q̄z nemo nos p̄duxit. dicit illis. Ite z vos i vineā meā. **Lx.** at sero factū est sc̄t dicit dñs vinee pcuratori suo voca oparios z redde illis mercedem incipiens a nouissimis vsq; ad primos.

Ante iesū. cc. min⁹ vno milia q̄nq; (circa vndecimā ho exiit z inuenit alios stātes z dicit illis. q̄d hic statis tota die ociofi) **Andecima** hora intelligit a tpe xpi vsq; in finē mūdī: in q̄ tpe gentiles vocati sunt

p̄ p̄dicationez aploz z alioz ecclesie doctorū Et t̄do sequit̄ (Quid hic statis tota die ociofi) quia em̄ a principio mūdī vsq; tūc laborare i bonis opib⁹ neglexerāt q̄si tota die ociofi stabāt (dicūt ei: quia nemo nos cōduxit). i. nullus p̄phete nullus doctor ad instruendū nos venit. q̄z lex z p̄phete filijs israel date fuerūt vt illi in sp̄uali sc̄rificatōe viuere ex quib⁹ fm̄ carnē ebant⁹ erat nasciturus (Ite z vos in vineā meā) sc̄z corde credēdo ore confitendo ope laborādo. **Et h̄i Cris.** Quisq; euz fide recta bonis opib⁹ insisit hui⁹ vinee ope rarius existit (Cum sero factuz esset) hora sero est mors hoīs vel sero ē t̄ps iudicij. quia illud erit i fine mundi **Ite** sicut sero redit bō

ad domū suā. aialta ad nidū. Ita in iudicio quilibet ad locū quē sibi p̄parauit ibi vel ad sinistram vel ad dexterā (dicit dñs vinee). i. de⁹ p̄ q̄ est dñs iure creationis (pcuratori suo) **Lxi.** i. iesu xpo q̄ missus ē ad pcuratōnē salutis hūane (voca) ista vocatio generalis fiet in iudicio. vt patet Job. v. Venit hora q̄n̄ mortui audiet vocem filij dei. z qui audierint viuēt (oparios) siue bonos siue malos (et redde illis statim sine dilatōe (mercedē suā) sc̄z totā sine diminutōe. vt z. i. Cor. iij. Annū q̄s p̄p̄riā mercedē accipiet fm̄ labore suū (incipiens a nouissimis vsq; ad p̄mos) q̄nq; em̄ nouissimi in labore sunt primi in premio. **Et h̄i Grego.** **I** nouissimo p̄familias

denarios reddere cepit qui ad paradisi re-
quiē prius latronē q̄ petrū pduxit (Cum
ergo venissent q̄ circa .xi. horā venerant)
scz ad opandū in vinea (acceperūt et ipsi
singulos denarios). i. vitā eternā q̄ equa

lis erit oib? nulli lon-
gior nulli breuior. me-
ritoꝝ tū diuersitate ful-
gebūt. Alij magis. alij
minus. vtz. i. Coꝝ. xv.
Stella differt a stella ī
claritate. hīc autē de-
narij vn? in se ē. mul-
tiplex autē ppter accipi-
entium differentiā (ve-
nientes autē et primi)
.i. illi qui primo voca-
ti sunt ad pniām (arbi-
trari sūt q̄ plus essent
accepturi) Glo. inter-
li. scz digniorē locū in
regno (acceperūt et ipsi
singulos denarios). i.
similia p̄mta iuxta con-
uentione p̄dictaz. An
Bem. dicit. id est ean-
dem eternitatē (et acci-
pientes murmurabāt)
īsta murmuratō potest
dicta longa retentiō pe-
ne in lyngo. An Gre-
gorius. antiq̄ post lon-
ga inferni tpa ad cellū
pueniunt q̄ post mur-
murationē denariū ac-
cipiunt. nos autē sine
murmurationē. qz moꝝ
cū de corpore eximus
sine moꝝa premiū acci-
pimus. scz si iusti fue-
rimus. Similit̄ potest
exponi de diu penitenti-
e et martyre. qz vnus
nō statim euolat scit
alius. dicit ergo (et accipientes murmu-
rabant) scz cōquerendo (aduersum patrē
familias dicētēs. hij nouissimi). i. marti-
res vel in pniā et in bonis opibus inferto
res (vna hora fecerūt) qz modico tpe la-
boꝝem sustinuerunt (et illos pares nobis
fecisti) scz in premio (qui portauim? non

dus dei et estus) pondus scz p̄ceptoꝝ et
estū carnalis cōcupiscētē quotidie et dez
resistēdo (at ille r̄ndēs vni eoz dixit. ami-
ce: nō facio tibi iniuriā: nōne ex denario
cōuenisti mecū). i. nōne pmisit pro vita

cū venissent ergo q̄ circa vn
decimā horā venerāt acce-
rūt singulos denarios. Veni-
entes autē et primi arbitrati
sūt q̄ plus essent accepturi.
Acceperūt autē et ipsi singulos
denarios. et accipiētes mur-
murabāt aduersus p̄fema-
mias dicētēs. hī nouissimi
vna hora fecerūt. et pares il-
los nobis fecisti q̄ portauim?
m? pōdus diei et estus. At il-
le r̄ndēs vni eoz dixit. ami-
ce nō facio tibi iniuriā. non-
ne ex denario cōuenisti me-
cū tolle qd tuū ē et vade. vo-
lo autē huic nouissimo dare
sic et tibi. An nō lz mihi face-
re qd volo. an ocul? tu? ne-
quā ē. qz ego bon? suz. Sic
erūt nouissimi primiz primi
nouissimi. Multi eni sūt vo-
cati pauci vero electi.

**Diſtica ī sexagesima. Luā
geliū fm Lucā. viij.**

Nillo tēpore

inueniūt eā. et lata et spacioſa ē via que du-
cit ad pditionē et multi ambulant p eam.

Am turba plurima cōuenit̄r. Lu-
c. viij. Mathei. xij. hystoria hu-
sus euangelij facta est in april. 4.
die. Anno christi. xxxij. ī ditione quin-
ta. Ante initium illius euangelij scribit

sanctus Lucas in principio illi⁹ capti. q^o ipse xps iter faciebat p ciuitates et castella pdicans et euangelizans regnū dei. et xij. apli cū illo. Et mulieres aliquę q^o erāt curate a spiritib⁹ malignis et infirmitatib⁹

Maria q^o vocat magdalena. de q^o septē demonia eiecerat iohanna uxor chuse. pcuratoris herodis et susanna et alie multe q^o mīstrabāt ei d^o facultatib⁹ suis et Tūc se q^o tur bodiernū euāgelium. (Cum turba plurima conuenirent) Hor. in quo explicatur predicatōis xpi gratio sitas ad quā tot hoīes cōueniebāt (et de ciuitatibus) non tantū de villis rurales: s^{ed} etiam de ciuitatib⁹ ciues. (p perarēt ad eū) scz xpm et in hoc etiā notat turbarū feruor et deuotio (quia cōueniebāt). i. simul ueniebant: nō q^o dam in principio quidā in medio et q^o daz in fine sermonis: s^{ed} simul ueniebant ut audirent xpm dei (dixit p similitudinem) Glo. interll. pabolā. Quare loquebat i pabolis. Rū def ut a simplicib⁹ ei⁹ pdicatio facili⁹ retinetur. (Exijt q^o seminat) Hor. sensus lralis ē plan⁹ et. Missus scz fili⁹ dei a patre in mundū. ut p3 iohānis. xvi. Exijt a pte et ueni in mundū (q^o seminat). i. cui⁹ officiū ē seminare (semen) scz xba exteriora s^{ed} assumptā hūanitatē: et interiora s^{ed} deitatē: p^{ro} hoc em officium uenit in hūc mūdū. ut scz semen doctrine in mūdū spargeret. ut3 Lu. x. Alijs ciuitatibus oportet me euāgelizare regnū dei: qz ideo missus sū (et dū seminat) Hic subdit differētiās auditorū xpm dei: nō dicit textū euāgelij vsq^{ue} ibi (Qui h3 aures audiēdi

audiat) Et Chas. Hic seminator postq^o pabolā pntis euāgelij pposuit dixit (Qui h3 aures audiēdi audiat) ybi cūq^{ue} s^{ed} xpm in diuis scripturis ponit: exercitatio ē mētis ad intelligēdū mysteriū. s^{ed} (hec xba dicens clamabat) scz ut attētius audirēt (q^o h3 aures) Hor. h^{ic} dicebat qz oēs hēbāt aures: s^{ed} nō oēs audiebāt ut intelligerēt et hū agerēt. p^{ro} quo sciēdū q^o triplex ē audit⁹. p^{ri}mu⁹ ē nature sensitue. Se cund⁹ interioris intelligētie. Terci⁹ obediētie. De q^o triplex auditu dicit in ps. xliij. Audi filia quo ad primū r vide q^o ad scdm: et inclina aurē tuā: quo ad terciūz (Intrōgabant autē eū discipuli eius q^o esset hec pabola) Glo. nō intrōgabāt eū itari in pntia p^{ro}pt. s^{ed} eū esset solus. ut h3 Marb. xij (quib⁹) scz discipulis intrōgabāt (dixit: uobis) q^o fideles est (datum est nosse mysteriū regni dei). i. intelligētia scripturarū (ceteris autē in pabolis). i. pharisais et iudeis incredul⁹ (ut uiderēs). i. uiderē se reputātes (nō uiderant) uelut uiderēs foris hūanitatē: nō uiderant int⁹ diuinitatē scz

Lū turba plurima uenirēt et de ciuitatib⁹ pperarēt ad iesum dixit p similitudinē. Exijt q^o seminat seminare semen suū. et dū seminat aliud cecidit secus uia et cōculcatum est et uolucres celi comederunt illud. et aliud cecidit supra petra et natū aruit. qz nō habebat humorē. et aliud cecidit in f spinas et sil⁹ exorte spine suffocauerunt illud. et aliud cecidit in terrā bonā et ortū fecit fructū cētuplū. Hec dicēs clamabat. q^o habet aures audiēdi audiat. Intrōgabāt autē eū discipuli ei⁹ q^o esset hec pabola. quib⁹ ipse dixit. Uobis datū ē nosse mysteriū regni dei. ceteris autē in pabolis. ut uidentes nō uideāt et audiētes nō intelligāt. Est autē hec pabola. Semen est uerbum dei.

oculo fidel uelut uiderēs foris miracula nō uideāt int⁹ xrtutē dei opantē (et audientes) scz xpm exteri⁹ (nō intelligēt) sensū spūalē interi⁹ (est autē hec pabola) hie s^{ed} dicit dñs pabole expositionē (sem ē est xpm dei) dicit autē semē xpm dei p^{ro} similitudinē p^{ri}mo qz semen qd seminat nisi sub terra cōditā sine fructu manebit. Sic xpm dei qd in pdicatōe audit nisi in pfundo mortie seruet: oīno pditur. Et dauid in ps. cxvij. In corde meo abscondi eloquia

tua vt nō peccem tibi. Scđo qz semen si-
ne bñficio solis nō creſcit: ſic verbū dei ſi
dicatū ſine grā dei adiuuāte inutile exiſtit
Et hec eſt rō quare in principio ſermonis
grā implozat: ⁊ ſctōꝝ inuocatio vt ſcꝝ qđ

poſſibilitas nra nō ob-
tinet eoꝝ nobis inter-
ceſſione donetur. Ter-
cio ppter neceſſitatē re-
ficiendi. Nam ſicut ſe-
men eſt materia panis
ad reſectōnē corpoꝝis
ſic verbū dei ē materia
p̄dicatōis ad reſectio-
nē aīe. vtz Deut. viij
Non ī ſolo pane uiuit
hō: ſi in oī verbo qđ p-
cedit de ore dei. vnde
Grego. Lib.º mētis eſt
verbū dei: poſtmoduz
ſb̄dit hic auditōꝝ ver-
bi dei quatuor diſcre-
tias (qđ autē ſcꝝ viā)
.i. vna ps ſemlnis cecidit
ſcꝝ viā id eſt ī cor
vanitati et voluptati
expoſitū (et cōculcatū
eſt) Conculcatio trāſ-
euntium ſignificat car-
nales affectōes (⁊ vo-
lucres celi comederūt
illud) p volucres celi

intelligunt demones. Ergo comestio vo-
lucru ſignificat ſuggeſtionē demonū: vñ
ſubdit (deinde venit dyabolus ⁊ tollit ver-
bum). .i. memoriā verbi (de corde eoꝝ ne
credētes ſalui ſiāt) inuidet em̄ dyabolus
ſaluti hoīm. Salus autē p fidē habet vtz
Luce. vij. Fides tua te ſaluā fecit (Nam
qđ ſupra petrā) Hīj ſunt duri et rebelles
p ſupbiā (qđ cū audierint cū gaudio ſuſci-
piunt x̄bū) qz tales in audiēdo p̄dicatio-
nē delectāt. ſi cū de p̄dicatōe recedūt ſta-
tim decedūt a bono p̄poſito qđ habuerūt.
(⁊ hīj radicē nō hñt ſcꝝ pfunde firmi-
tis. rō autē qre arbor radices nō hz aliqñ
eſt. qz nimis ſepe trāſplantatur. ⁊ hīj fre-
quenter de bono ad malū mutant. ⁊ ideo
nō radicant in bono. vñ ſubdit (quia ad
t̄ps credūt ⁊ in tpe tentatōis recedūt) vt
pꝝ Ecclī. xvij. A mane vſqꝝ ad vesp̄eram

imutabit tēpus (qđ autē cecidit inter ſpi-
nas hīj ſunt) ſcꝝ anxi p cupiditatē t̄paliū
Diuitie t̄pales ſpine vocant quia animā
vulnerāt et pungūt (⁊ a ſollicitudinibꝝ)
.i. a cura ſupſua ī acqꝛendo (et diuitijs)

Qđ autē ſecus viā hīj ſūt qđ
audiūt. deinde venit dyabo-
lus ⁊ tollit verbū de cordi-
bus eoꝝ ne credētes ſalui fi-
ant. Nam qđ ſupra petrā .hīj
ſūt qđ cū audierūt. cū gaudio
ſuſcipiūt verbū ⁊ hīj radicē
nō hñt. qz ad tēpus credūt
et in tpe tētatōis recedunt.
qđ autē inter ſpinas cecidit.
hīj ſūt qđ audierūt ⁊ a ſollici-
tudinibus ⁊ diuitijs ⁊ volu-
ptatibꝝ vite cūtes ſuffocāt
et nō referūt fructū. Quod
autē in terrā bonā .hīj ſūt qđ ī
corde bono ⁊ optimo audie-
tes verbū retinēt ⁊ fructuz
afferunt in patientia.

.i. ab ipſa rex abūdan-
tia in poſſidēdo (⁊ vo-
luptatibꝝ) .i. a ſequen-
te luxuria diuitijs vtē-
do (cūtes ſuffocant)
qz qñ incipiunt cogita-
re de ſpūalibꝝ ſtatim ſe
immitcet cogitatio de
t̄paliū ⁊ p̄ualēs ſuffo-
cat verbū (qđ autē cecidit
in terrā bonā) .i. in
cor bonum ⁊ deuotum
(Hīj ſunt qui in corde
bono) p induſtriā na-
turalē (et optimo) per
grām iēſu x̄pi (audien-
tes x̄bū dei retinent)
ſcꝝ in memoria (⁊ fru-
ctū afferūt ī patientia)
vñ Mat̄h. xliij. d̄. Alij
afferunt fructū triceſi-
mū. vt qđ ſunt in ſtatu
cōiugali. Alij ſexageſi-
mū. vt qđ ſunt in ſtatu
viduali. Alij cēteſimū
vt qđ ſunt in ſtatu x̄gi-
nali. Circa p̄his euāge-

lūm vbi dicit. Erigt qui ſeminat ſemina-
re ſemen ſuū dicit Hugo de prato. qz p̄-
dicator verbi dei hoc qđ p̄dicat x̄bo. de-
bet ope implere. Et ſi p̄dicator predicat
mūdana cōtemnū d̄ ⁊ ipſe ſi facere. Si p̄-
dicat abſtinētiā ⁊ p̄nā d̄ ⁊ ipſe facē. Si
predicat victa fugere ⁊ virtutes habere d̄
⁊ ipſe x̄tuosus eſſe. ⁊ ſic de alijs. ⁊ ſi do-
cere verbo ⁊ exēplo. ſic verū p̄dicator d̄ns
ieſus fecit. vtz Actū. i. Cepit ieſus fa-
cere ⁊ docere. ſc̄q̄ in euāgelio (ſemen eſt
x̄bū dei) vbi diligētē ⁊ aduertēdū qz ver-
bum dei ē valde precioſū. qz cōpat corpo-
ri x̄pi. Vñ Augº. Inſerō in q̄t vos fr̄es
vel ſozores dicite mihi. Quid vobis plº
eſſe videtur. verbū dei an corpus x̄pi. Si
vultis verū r̄ndere hoc vt q̄t dicere debe-
tis qđ nō ſit minus verbū de q̄t corpº x̄pi.
Et ideo quanta ſollicitudine obſerua-
mº

quā nobis corpus xpi ministratur. vt nihil ex ipso in terrā cadat tanta sollicitudine obseruem⁹ ne verbū dei qđ nobis eroga- tur dū aliud aut cogitam⁹ aut loquimur de corde nostro deperiat. Ex qbus iā di-

eris pz q qui scient et ex pposito desidiose vl saltē contēpribilit au- diunt grauitē peccāt. An Aug⁹. et etiā alle- gatur in decretis. Nō minus reus erit q ver- bum dei negligentē au- dit q ille qui corpus xpi in terraz cadere ex negligentia sua pmise- rit. hec ille. Qđ specia- liter intelligi pōt de il- lo qui negligentia leui in terrā sineret cadere eucharistiā vel ille qui negligentē audit cuz contēptu verbū dei vel de illo qui non cu- rat verbū dei audire. in his q sunt de ne- cessitate salutis que prius ignorat.

a Sumpsit iesus duodecim disci- pulos suos: et ait illis. Ecce ascē- dinus hierosolimā et cōsumma- bunt oīa q scripta sunt per pphetas de fi- lio hoīs. Tradet em̄ gentib⁹ et iludef. et flagellabit rē. Lu. xvij. Marth. xx. Mar- ci. x. Hystoria hui⁹ euāgelij facta est anno xpi. xxvij. xvij. kal. aprilis feria. iij. luna sexta. inditione. vi. Ante latitū illi⁹ euā- gelij scribit sc̄tus Lucas in eodē capi. q xps dixit discipulis suis. Amē dico vobis Nemo est q reliqrit domū aut pntes aut frēs aut vxorē aut filios ppter regnū dei et nō recipiat multo plura in h̄ tpe et in fu- turo seculo vitā eternā. postmo dū imme- diate sequit euāgelij istud (assumpsit ie- sus. xij. discipulos suos) Hor. dñs iesus pueniēs ex sua passione discipulos suos pturbādos. Ideo pdixit eis passionis pe- nam: resurrectōi gloriā: vt cū eū morien- tem cernerēt resurrecturū nō dubitarent (et ait illis) scz tāq̄ suis secretarijs et ami- cis (Ecce ascēdim⁹ hierosolimā) qz hieru- salem in montanis erat (et cōsumabunt oīa q scripta sūt p pphetas de filio hoīs) i. de xgijis filio: qz pphete scripserūt de

passione xpi futura. vtpz Hiere. xi. Qua- si agn⁹ māfuerus qui portat ad victimā. Itē Esa. liij. Sicut ouis ad occisionē du- cetur: et q̄si agn⁹ corā tondeute se obmu- telcet et nō apiet os suū. Itē Esa. liij. Ipe

Dñica i qnq̄gesima Euā. geliū fm Lucā. xvij.

In illo tempore assumpsit iesus duodecim di- scipulos suos et ait illis. Ec- ce ascēdim⁹ hierosolimā et cōsummabunt oīa q scripta sūt p pphetas de filio hoīs Tradetur enim gentibus et illudetur et flagellabitur et

vulnerat⁹ est ppe iniq̄- tates nras: attritus ē ppe scelera nra. Item Esaie. v. Corpus meū dedi pcutientib⁹ et ge- nas meas velantibus faciē meā nō auerti ab inerepantib⁹ et pspuen- tibus i me. Hic notan- dū est cū carnificiū est tps gaudiij et leticie fm cōsuetudinē mūdi scz comedere carnes et bibere vinū et delitijs carnalib⁹ pfrui: quare ergo sc̄ta maē ecclesia in tpe iocūditatis cōme-

morat nobis et ad memoriā reducit tristia insignita passionis xpi. Nūdetur vt qliber audiens hodie pdicare euāgelij de pas- sione xpi: sic trahat⁹ a vanitatibus et gau- dijs mūdi. vñ sequit⁹ (tradet em̄ gētib⁹) Hor. tradit⁹ fuit xps. Primo a discipulo suo iuda iudeis: vtpz Marth. xxvi. Quid vultis mihi dare: et ego vobis eū tradam Secōdo a iudeis pontio pylato q erat p̄ses gentilis. Tercio tradit⁹ est ecōuerso a py- lato ipsis iudeis vt flagellaret et crucifi- geret et illuderet. P̄tio em̄ illusus fuit i domo cayphe pontifcis dicētes: ppheti- za nobis chris̄te q̄s est q te p̄cussit. Secōdo in pretorio herodis qui sp̄reuit eū cū ex- ercitu suoz et illudit ei cū veste alba. Tercio in atrio pylati vbi fuit coronat⁹ et cū arun- dine in capite p̄cussus. vt pz Marth. xxvij. Et genuflexo ante eū illudebant ei dicen- tes. Ave rex iudeoz. Quarto in patibu- lo crucis. vt pz Marth. xxvij. mouentes capita sua dixerūt. Ah qui destruis tem- plum dei (et flagellabit⁹) Flagellatus em̄ fuit primo colophis i facte. vt pater Ma- thei. xxvij. Et colaphis eū cecciderūt. Se- cundo arundine in capite. vt pater Ma- thei. xxvij. Et accipiebant arundinē et p- cutiebant caput eius. Tercio flagellis in toto corpore. vt pater Johānis. xix. Tūc

apprehendit iesum pylatus et flagellauit eum (et conspuet) Cōspuitus em̄ fuit. **Pri**mo a iudeis in domo caryphe. vt pz **Ma**th. xxvij. **Tūc** expuerūt in faciē ei⁹. **Se**cundo a gentilib⁹ in atrio pylati. vt patet

Job. xix. Et dabant ei alapas et expuentes in eū rē. (Et postq̄ flagellauerit occidēt eū)

Ant. Hor. Ecce magna crudelitas qz n̄ sufficit eis altep. scz vel flagellare vel occidere: sed vtrūq̄. **Ant. pylatus** flagellatū voluit dimittere: **fm̄ illud Job. xvij.** Emendatū ergo illum dimittā. Sed iudei noluerūt s̄ post flagellationē eū occidi. **pcura** uerūt (et tertia die resurget) **In hoc pmit**tit eis consolationē de velocitate ei⁹ resurrectionē. **Et eius** resurrectio exemplar est nre resurrectionis (et ipi nihil horum intellexerūt) **Ly.** quia adhuc rudes et imperiti erāt: ergo nō intellexerūt (Factū est autē eū appropinquaret iericho) **Superius** iam xps p̄ dixit discipulis suis passionis infirmitatē. scz ne scandali

zarenē. **Hic** ostendit suā potentā: et hoc p̄ miraculosam ceci illuminationē. **Ande** quos terruit verbo cōfirmavit miraculo: **p̄ primū** astruit in eis fides humanitatis p̄ scdm̄ fides diuinitatis (Eccus quidaz sedebat secus viā mendicans et cū audiret turbā pretereuntē) multa em̄ turba p̄ cedebat et etiā multa sequebāt iesum in q̄ ostendit testimoniū doctrine (interrogabat qd̄ hoc esset) et hoc est valde vtile interrogare de iesu id est saluatore (dixerūt autē ei quia iesus nazaren⁹ trāsiret) **Nazarenus** est dictus: quia in nazareth est conceptus et etiā ibidem nutritus (et clamauit) non tm̄ clamore exteriori: s̄ etiā

interiori: de qua dicitur in psalmo. xvij. **Clamauit** i toto corde meo (dicens fili dauid miserere mei) quasi diceret non pecuniam sed misericordiaz peto. **Et in hoc q̄** hic cecus clamauit iesu fili dauid misere

re mei: confitetur vtrāq̄ in christo naturam: scz humanam in hoc q̄ dicit fili dauid. **fm̄ enim** humanā naturā natus est ex progenie dauid. **Et diuinaz** confitetur in h̄ q̄ dicit miserere mei **Dei em̄** est p̄riū misereri (et qui prebant in crepabant eum vt taceret) **Isti** significāt homines a bono alios retrahentes (ipse vero multo magis clamabat fili dauid miserere mei) in quo datur nobis exemplum q̄ quanto magis nobis occurrūt impedimenta tanto magis est clamandū et inuocandū diuinū auxiliū (stans autē iesus iussit illum adduci ad se) in quo apparet clementia christi: quia nō dedignatus est stare. et alloqui viles psonas et pauperes. **Ande** Hieronymus. **Ceco** qui se qui nō poterat stat do-

minus et eum vocare iubet: ne turba prohiberet. **Horra.** sic deberent facere principes nostri. scilicet cum stare viderent pauperes conquerentes: et facere vocare ad se vt audirent eorum querimoniaz. **face**rentq̄ eis iusticiaz expedite. **Sed iam** potest dici de aliquibus illud **Esaię** primo capitulo. **Ipupillo** non iudicant et causa vidue non ingreditur ad illos (et cum appropinquasset in interrogauit illum dicens. quid tibi vis vt faciam) quasi diceret christus non sanas inuitos sed voluntarios. **Ande** beatus Augustinus dicit. **Qui** creauit te sine te non iustificabit te sine te.

At ille dixit: dñe vt videas ecce bona & discreta petitiō. Non em̄ petiuit aux & argenti s̄ tm̄ lūmē. An̄ ps̄. c. l. v. Dñs illuminat cecos (ipse aut̄ dixit illi respice) nō apposuit manū nec aliqđ vngentū ad sanandū eū s̄ solū verbū qm̄ ipse dixit & facta s̄

(fides tua te saluū fecit) **Hor. ex fide em̄ impetrat salus spūalis & etiā corporal** (& confirmat) Nihil enim mediū inf̄ deū et factū dei (& seq̄bat̄ illū) ecce signū pfecte illūiatōis sc̄z in corpore & in aīa. (magnificās deū) **Hor. ra. i. magnū dicens eū magnitudine X̄tutis.** vñ ps̄. c. lvi. Magnus dñs nr̄ & magna X̄tus ei⁹ (& oīs plebs vt vidit qđ factū ē) nō inuidet vt pharisei (s̄ laudem dedit deo) potentie dei congratulando sanitati cec̄i. An̄ circa pñs euāgelium vbi d̄r oīs plebs vt vidit de-

dit laudē deo. S̄z heu hodie plures xp̄ia n̄t deū nō laudāt s̄ dehonozāt tripl̄. Pr̄mo qđā honozāt mundū exercētes diuersos malos ludos & diuersas malas leticias. Nūc laruis dmonū i signū q̄ sunt filij demonū vtendo nūc alijs paganicis gelitis vtēdo p̄ recreatōe. v̄puta corporis: s̄ reuera p̄ corpis & aīe destructōne. Sc̄do alij deū inhonozāt corp̄ suū pascendo s̄ laudē dei. vt p̄ ad Phil. iij. Quoz deus venter ē. Et de illo deo q̄t miracula facit. q̄re i smone discipuli sup̄ epl̄as dñicales smone. xlv. **A. Tercio alij hodie s̄ laudē dei ducūt choreas illicitas pp̄ q̄s toties vnū saltū faciūt X̄sus ifernū. q̄tiens vnū in chorea. faciūt saltū. in tali em̄ est pctm̄ mortale. vñ Aug⁹. Dis motus petulātie salt⁹ ē i pfundū cloace. Et illa auctoritas etiā allegat̄ in sūma victoz ca. de chorea.**

Actus ē iesus i dentū. Math. iij. Marci. i. Luce. iij. Tentat⁹ ē dñs iesus x̄ps Anno ei⁹. xxx. viij. yd⁹

At ille dixit. dñe vt videā. & iesus dixit illi. Respice. Fides tua te saluū fecit. Et cōfesti vidit & seq̄bat̄ illū magnificās deū. Et om̄is plebs vt vidit dedit laudē deo.

Dominica p̄ia i quadragesima. Euāgelii fm̄ Mattheum. iij.

A illo tempore duc⁹ ē ihs i d̄sertū a spū vt tēptaret̄ a diabolo. Et cū ieiuasset q̄dragita dieb⁹ & q̄dragita noctib⁹ postea esuriyt. Et accedēs tētator dixit

ianuarij. feria. ij. luna. v. Inditōe. liij. Ante Intriū illi⁹ euāgelij h̄z Lu. iij. Factū ē aut̄ cū oīs ppl̄s baptizaret̄ a iohāne. Et iesu baptizato & orate ap̄t⁹ ē celū & descendit spūsc̄tus corporal̄ specie sicut colubā in

sp̄m. Et vox de celo facta ē. Tu es fili⁹ meus dilectus in te cōplacuit mihi. Et ipse iesus erat incipiēs q̄si ānoz. xxx. vt putabat̄ fili⁹ ioseph Iesus at̄ plen⁹ spūsc̄tus regressus ē a iordane. Tūc sc̄z statī post baptismū (Duc⁹ ē iesus) sc̄z spontaneē (i d̄sertū) qđ ē inf̄ hierusalē & iericho. vbi qđaz hō incidit in latrones. vt h̄z Luce. x. (a spū) sc̄z sc̄g⁹ (vt tentaret̄ a dyabolo) **Hor. voluit aut̄ tentari x̄ps vt tentato rem suparet: vt tentatos cōfortaret: vt modū vincēdi doceret: qz nemo pōt esse sine tentationib⁹. vñ Job. vij. Militia ē vita hominis sup̄ terrā (& cū ieiuasset) Lx. vt carnem suā innocentē p̄ nobis maceraret & erem plū fidelib⁹ daret etiā ieiuādi (xl. dieb⁹ & xl. noctib⁹) nō vltra ieiuauit vt X̄tus diuinitatis dyabolo celaret: qz etiā moyses in monte: & helyas i itinere tot dieb⁹ ieiuauerūt. Alii tñ ieiuauit x̄ps: & alii moyses & helyas: nō ieiuauerūt virtute pp̄ia sicut x̄ps. Sed moyses sustentatus colloquio dei. vt h̄z Exo. xx. helyas nō ieiuauit in fortitudine cibi semel sumpti. sc̄z cuiusdā panis subteritici (postea esuriyt) p̄ hoc oñdit in se veritatem humane firmitatis & occasiōē tētatorē dedit: idō sequit̄ (& accedēs tētator) sc̄z in specie hūana. Ad euidentiā hui⁹ tētatiōis aduertendū q̄ dyabol⁹ sciebat p̄ p̄heras q̄ x̄ps futur⁹ erat ver⁹ de⁹ & verus d̄s. vt habetur expresse Esaie. ix. Parulus natus ē nobis & filius datus est nobis &c. sed nesciebat certitudinaliter q̄ iesus nazareus esset ipse de⁹: ergo tentando dixit ei.**

(si filius dei es) scz nalls z p cosequens ei equalis i prate (dic vt lapides isti panes fiat) Ah Cris. Cogitavit apud se. si poterit de lapidib⁹ facere panes: vere filius dei: si aut no poterit ho e (q rudes) sapiens

si est multa modestia scripturarū ei rñdit. (Scriptū est) Deut. vi. (no tentab dñm deū tuū) Zy. tentare em deū e querere ex perimentū de dei x̄tute absq necessitate z hoc e pctm. quia qñcūq hō habet aliqd

ei si fili⁹ di es dic vt lapides isti panes fiant. Qui rñdēs dixit. Scriptū ē. non i solo pane viuit hō. sed i oi x̄bo qd pcedit de ore dei. Tunc assumpsit eū diabol⁹ i sc̄taz ciuitatē z statuit eū supra pinaculū tēpli z dixit ei. si fili⁹ dei es mitte seorsū. Scriptū ē ei qz angelis suis mādauit te te. z in manib⁹ tollet te. ne forte offēdas ad lapidē pedem tuū. Aut illi iclus. rursus scriptū ē. Nō tētabis dominū deū tuū. Iterum assumpsit eū diabolus in motē excelsū valde. z ostendit ei oia regna mūdi z gloriā eoz. et dixit illi. hec oia tibi dabo. si cadēs adorayeris me. tūc diē q̄ ihus. vade

qd pōt facere s̄m viam humanā ad euadendū piculuz nō debet illud omittere q̄rendo diuinū expimētū. Et p̄ hoc pbatio ferrī candentē z duella tāq̄ illucita phibēt ab ecclia p h̄ em rñdit dñs x̄ps dyabolo tētanti ip̄iuz qz cū posset de pinaculo tēpli descēdere p viā hūanā. scz p grad⁹ ad h̄ factos in templo nō debebat p aliū locū descēdere. qz hoc esset deū tētare (Iterū assumpsit eū dyabol⁹) Hoz. vt si nō ex vno tñ ex reliquo suparet (in montem excelsum valde. et ostendit ei oia regna mūdi) Zy. nō ē sic intelligendum qz ex illo loco p̄nt oia regna z oēs ciuitates des̄minate videri. s̄ ostendo dñer sas ptes orbis dixit ei tale regnū ē in tali situ z tale in tali. enarrando breuitē magnitudi-

nem z gloriā illoz regnoz (z dicit ei: hec oia dabo tibi). q. d. In oib⁹ illis faciā te regē. Et h̄ dyabolus arroganter loq̄bat. nō em potuit facere s̄ mentiebat. qz mendax est z p̄ ei⁹ scz mēdaciū. vtz Job. viij. (si cadēs) tanq̄ iserioz (adoraueris me) tanq̄ supioz ē. Ecce dyabol⁹ cultū diuinū sibi n̄tīf v̄surpare. vñ z ab initio appetijt deo se similit̄ fieri. vt h̄ Esat. xiiij. (Tunc dixit ei ihesus: vade s̄arbana). i. recede a me qz aduersarius es veritati. Hoc ait te sus q̄si cū indignatōne qd nō fecit in p̄cedentib⁹ tentationib⁹. Ad ostendendū qz p̄rias iniurias debet hō patient⁹ portare: sed dei iniuriā nullo modo sustinere z

nec diuinitatē ei⁹ poterat p̄pēdē (dixit. Scriptū ē) Deut. viij. (Nō i solo pane) .s. corpali (vi. hō s̄ i oi x̄. qd p. de ore dei) Zy. qd verifical nō solum de vita spūali: s̄ etiā corporali: sicut p̄z d moysē qui seimauit. xl. diebus z xl. noctib⁹: locutū ē dei spūalitē z corporaliter sustentat⁹. Ah Baha. Sicut corp⁹ hūanū n̄ p̄t viuere sine terreno cibo ita z aīa nō p̄t viuere sine di x̄bo (tūc) scz postq̄ denictus est (assumpsit eū dyabolus) Hoz. z h̄ corpora liter. Et s̄m aliq̄s eū i brachijs portauit. s̄m allos ad manū durit. Sciendū qz hoc nō est mirū qz x̄ps fili⁹ dei p̄misit se a dyabolo duci. vñ H̄ ego. in omel. Quid ē mirū. si se ab illo pmisit duci qui se etiā ptulit a mēbris illius crucifigi. scz a pylato z a iudeis qui fuerūt mēbra dyabolī (in sanctā ciuitatē). i. in hierlm q̄ dicebatur sc̄tā: qz diuino cultūi deputata p̄pter templū qd erat tbi. Nec erat licitū in lege dñi alibi deo sacrificare (z statuit eum supra pinaculū tēpli) Hoz. pinaculū d̄z deambulatoriuz circa muros templi. vbi ascēdebāt sacerdotes populo p̄dicantes (dixitqz ei: si fili⁹ dei es mitte te deorsū) Zy. q. d. hoc x̄tute p̄ria potes sine piculo. Et etiā p̄pter ministeriū angeloz tibi seruientū (Scriptū ē em. qm̄ angelis suis mādauit de te. et in manib⁹ tollent te. ne forte offēdas ad lapidē pedem tuū. Aut illi ihesus) Cris. nihil mor⁹ vel indignat⁹

hac veritate p scripturā cōfirmat dicens.
(Scriptū ē) Deut. vi. (dñm deū tuū ado-
rabis) Ly. adoratoe latrice q̄ soli deo de-
betur. Scī aut̄ venerari p̄nt veneratōne
dulce (tūc reliquit eū dyabolus) tanq̄ cō-

fusus ex dei triumpho
(tūc accesserūt angeli
et mīstrabant ei) sicut
domo vero pp̄ij serui.
Et h̄ apparet diuinitas
xp̄i. qz nullā natura est
sup̄ angelicā nisi diui-
na. Circa p̄ns euange-
lium vbi d̄r. vt tentare
tur a dyabolo lucifero
Abi notandū ē qz luci-
fer fuit de summo ordi-
ne sup̄ioris ierarchie.
z in illo ordine sup̄re-
mū ordinez tenuit. cui
tanq̄ principi d̄ singu-
lis ordinibus magna
multitudo adhesit. q̄s
oēs secum duxit. Lucif-
er aut̄ dicit̄ ē qz p̄ce ce-
teris luxit suoz pulcri-
tudinis cōsideratio eū
excecauit s̄ditosq̄ ha-
bere voluit z nulli sub-
sectus esse concupiuit
primū hoīem tērauit z
vicit. xp̄m tērauit et vi-
ctus est pr̄tē suā tunc
amīsit quā in vltimis
tempozib⁹ recuperabit nunc ligatus sed
in fine mundi soluetur.

Egressus iesus secessit in pres tyri
z sydo. rē. Math. xv. Marci. vij.
Hystoria hui⁹ euangelij facta est
Anno xp̄i. xxxij. vij. yd⁹ maij. feria. vi. lu-
na. xix. in ditōe. v. Ante initiū illi⁹ euāge-
lij scribit sc̄tus mathe⁹ in eo. ca. qz xp̄s di-
xit discipul⁹ suis. His plantatio quā non
plantauit p̄ me⁹ celestis eradicabit. Si-
nite illos sez phariseos z scribas ceci sūt
z duces cecoz. Lecus aut̄ si ceco ducatur
p̄ter ambo in foueā cadūt. Tūc postmo-
dū seq̄t euāgeliū hodiernū (Egressus ie-
sus) sez de fra gerazenoꝝ relictis scribis
z phariseis calūniatorib⁹ suis q̄ ex h̄ ca-
lūniabanf. qz discipuli xp̄i trāsgrederēf

traditōes senioꝝ z nō lotis manib⁹ man-
ducarēt. Et h̄ ipsi pharisei putabanf esse
grāde p̄r̄m. Abit⁹ aut̄ dixit: nō lot⁹ ma-
nib⁹ māducare nō coīgnat hoīem: s̄ que
de corde exeūt: ea coīgnāt hoīez: de cor-

de em̄ exeūt cogitatio-
nes male: homicidia.
adulteria. fornicatōes
furta. falsa testimonia
et blasphemie. hec sūt
q̄ coīgnāt hoīem (se-
cessit in pres tyri et sy-
donis) tyrus et sydon
sunt ciuitates gentiliū
sive in fra pmissonis
ape mōtē libani (z ce-
ce mulier chananea) s.
natione. Mā chananei
bitauerūt in fra pmis-
sionis añ filios israel:
nec poterāt p̄ eos tota
liter extirpari. vñ ista
mulier ab illis q̄ remā-
serāt descēderat. Ista
aut̄ mulier audiuit de
miracul⁹ iesu xp̄i. z ido
firmē credebat qz filiā
suā sanare poterat (a fi-
nib⁹ ill⁹ egressa) Et vt
h̄ Marc. vij. p̄mo
venit ad iesū intra do-
mū s̄ qz eā tibi nō era-
dit secuta ē eū in iu-
nere (clamās miserere

mei fili dauid) Audiuerat ei xp̄m p̄missū
in deis descēdere de genere dauid. s̄ cla-
mauit. miserere mei fili da. filia mea male
a demonio vexat (Qui nō r̄ndit ei x̄bū)
hec ē p̄ma duricia quā x̄ps ostendit huic
mulieri. Mō pp̄ indignationē. s̄ vt ex ple-
uerantia ipsi⁹ in p̄ce firmitas fidei eius et
deuotio oñderet discipul⁹ vt ipsi discipuli
p̄ ea rogarēt. vt sic oñderet nos sc̄toꝝ p̄ci-
bus indigere. Añ seq̄t (Et accedētes di-
scipuli ei⁹) rogabāt eū p̄ ea dicētēf. Dimit-
te eā qz clamat post nos) Ly. moti erant
ad h̄ ex cōpassione videntes fidē z deuo-
tionē mulier⁹ (ipse aut̄ r̄ndēs ait. Mō sup̄
missus nisi ad oues q̄ pierūt dom⁹ israel)
Ista fuit sc̄da duricia xp̄i ad mulierē istā
q. d. eā nō esse de ouib⁹ israel. i. dei: z p̄ cō

sequens relinqbat q ipsa erat de outibus dyaboli. 2y. antiqs patrib' iudeozū fuit facta pmissio de rposicute abrae r dauid. s qz iudei p maiori pte fidē xpī repulerūt r gentiles eā susceperūt. Ideo dī Hiero.

nō dicit xps h qn etiā ad gentes missus sit. Cū aut hoc mulier videret nūbil posse impetrare p aplos. tunc psonaliter ppius accessit vū sequit (Et illa venit et pcedit ad pedes eius r adorauit eū) scz tanq dñm r creatorēz oim creaturarū. tanqz deū celi r t're. tanqz pceptorē angeloz r hominū (dicens dñe adiuua me) et qz fille infirmitatē suā estimat. 3o dicit (dñe adiuua me: qui rñdens ait. nō est bonū sume ce panem filioz r mittere canib?) hec ē tertia duricia qz eā canē appellauit: et nō eē dignā pane. (Et illa dixit etiā dñe) h ostendit humilitas mulieris h' q ipsa fatebat se esse canē. dī cens (etiā dñe) qz verū ē qd dicit. nec pe to panē integrū sed micā (nā r catelli edūt de micis q cadūt de mēsa dñozū suoz). q d. q sicut catelli aliq modica vtpote micas cadentes de mensa pcpisūt. sic r ego gētilis debeo salte modicū quid pcpere de bñficijs tuis. Querit hic qre xps hute mulieri tantā ostēdit duriciā. Rñdet hie ro. h fecit vt evēplū pueratīe nobis daret r eius fidē r pstantiā pbarer. r pbat tam manifestaret (tūc rñdens ihs ait illi. o mulier magna ē fides tua) Jaco. parisi enī. hoc piz er h qz filiā nō secū adduxit ad iesū. h eā dimisit in domo nec xpm ad eā ire petiuit. qz credebat eū posse filiā suam liberare solo xbo (sicut tibi sicut vis) 2y. q. d. fides tua h meres. Cris. hie oñ dicitur quātū valer pstantia ofomis : qz qd apostoli nō obtinuerūt ista pfectit (r sanata est filia ei' ex illa hora). i. qñ sermo xpī pcessit ex ore eius, qz cū redijt domū iue-

nit filiā sane mētīs et plene liberatā r sanatā. Circa pñs euāgelii vbi dī: filia mea male a demonio verat. Notandū q ad h p qz nō possideat a dyabolo duo valent: 1o: timo vt qz sibi a pctō caueat. pferim mortali r si incidit statim pterat: quia i talē demō potestare nō hz: vt pbat Cassianus in collatione patrū p exemplum de sancto Zinthonio quē duo magi odiētes p tres successiue demones eijcere de cella sua conabantur. 2o: aut beatus antho nius tētationē amarissimā senties oraret. et signo cruci se muniret semp vacui demōes recesserūt. Et sic tandem magi illi a beato arthonio xrutē crucis xpī r fidei catholice discētes ad fidē pueri sūt. Tūc diffiniuit beatus antho nius nullaten' demōnes posse mētē cuiusqz vel corpus inuadere nisi eā prius destituerint omnibus cogitationib' sanctis r nisi prius mentē possiderint. Secūdo valet fidei symbolū dictū vel crucis signūz p se vel suis impressum. Exemplū patet in dialogo Greg. li. iij. c. vij. de iudeo custodito p signū sancte crucis.

dom' israel. At illa venit et adorauit eū dicens. dñe adiuua me. q rñdēs ait. nō ē bonū sumere panē filioz r mittere canib'. At illa dixit. etiā dñe. nā r catelli edūt de micis q cadunt de mēsa dominoz suoz. tūc rñdēs ihs ait illi. o mulier magna ē fides tua. fiat tibi sicut vis. r sanata ē filia ei' ex illa hora. Dñica t'ria i qdragesima Euang. fm Lucā. xi. **A illo tempore Erat iesus eijciēs demoniū**

vel corpus inuadere nisi eā prius destituerint omnibus cogitationib' sanctis r nisi prius mentē possiderint. Secūdo valet fidei symbolū dictū vel crucis signūz p se vel suis impressum. Exemplū patet in dialogo Greg. li. iij. c. vij. de iudeo custodito p signū sancte crucis.

Rat iesus eijciēs demoniū. Lu. xi. Math. xij. Mar. iij. Hoc euāgelii factum ē. Anno xpī. xxxi. kal. decēbris. feria. v. inditione. iij. luna xvij. Ante incitū illius euāgelij scribit factus Lu. eo. ca. Factū est cū esset iesus in loco quodā orans. vt cessauit: dixit vnus ex discipulis eius ad ipm. Dñe doce nos orare: sic Johānes docuit discipulos suos. Et ait illis: cū orat' dicit: Pater nī qz es in celis sanctificet nomē tuum rē. Tunc postmodū sequit euāgelii hodiernum (Erat ihs eijciēs demoniū) Bor. puenit ter at p' documētū ordīs pōit miraculū expulsiōnis demōis: qz h ē vn' effect' ordīs vtz Mar. ix. Hoc gen' demoniozū in nul

lo pōt exte nisi in ofoꝝ & seintio (& illō)
 f. obfessū nō demoniū (erat mutū) *Hor. s.*
 ab effectu qꝫ mutū faciebat boiem. & *Ma*
thei. xij. hētur qꝫ etiā cecus erat & Marci
ix. qꝫ etiā surdus erat: vñ Beda. In vno
 boie tria ppetrata sūt
 miracula. cecus videt.
 mut^o loq̄tur. possessus
 a demonio liberat (et
 cū eieci. demoniū lo. ē
 mut^o et ad. sūt turbe)
 f. simplices & mīozes.
 Maiores aut calūnia
 bātur miraculū & blas
 phemabāt vñ seq̄ (q̄
 dā autē). f. scribe & pha
 risei: dixerūt in beel
 zebub p̄ncipe demoni
 orū eijcit demonia in
 culū illō erat publicū.
 et iō denegare nō po
 terāt s̄ puertere co na
 banf dicētes. qꝫ x̄tute
 demonis factum esset.
 Diū enī & inuidia p
 uertūt iudicia & facta
 interpretant ad deterio
 rē p̄tē. Scribe autē pha
 risei valde oderūt x̄p̄m
 qꝫ acrif arguebat eorū
 vicia. & iō miracula di
 uina x̄tute scā dixerūt
 fieri arte magica. f. i beelzebub p̄ncipe de
 moniorū. *Qu Beda: Cult^o idolatrie a re*
ge ciuitatū Ninie ortū habuit. q̄ de mor
te p̄tis sui noīe Bel. intantū doluit qꝫ ob
mēozā sui aureā statuā p̄tis sui imaginē
et similitudinē habētē fecē: quā hūit in tāta
reuerētia vt si aliq̄ fugitiuū vel facinorosū
ad eā p̄fugerēt. essent securi de vita sua:
iō ceperūt & honores diuinos ei. f. imagini
exhibere: vidētes regi placere in s̄. Quo
exēplo ceteri de locis adiacētib^o in hono
re patrū suoz statuas aureas fecerunt. et
sic creuit ydolatria. Beelzebub interpreta
tur vñ mulcarū siue hīs mulcas: qꝫ mu
lce p̄gregabant ad ydolu illō p̄pter cruo
rē animalū q̄ ibi imolabant. In p̄dōc autē si
mulacro dicebāt iudei p̄ncipē demonioꝝ
hītare. Tū qꝫ illud d̄z p̄mū fuisse ydolu
scē d̄z in hystozijs. Tū qꝫ cult^o eius apud

et illud erat mutū. Et cū eie
 cisset demoniū locut^o ē mu
 tus & admirate sunt turbe.
 Quidā autē ex eis dixerūt in
 beelzebub p̄ncipe demonio
 rū eijcit demonia. Et alij tē
 tantes. signū de celo quere
 bant ab eo. Ipse autē vt vi
 dit cogitatōes eoz dixit eis
 Q̄ regnū in seipm diuisum
 desolabit^o & dom^o supra do
 mū cadet. si autē & sathanas
 i seipm diuisus ē quō stabit
 regnū ei^o. qꝫ dicit^o in beelze
 bub eijcere me demōia. Si
 autē ego i beelzebub eijcio de
 monia filij v̄ri in quo eijciūt
 Ideo ipi iudices vestri erūt

gētilēs generalioꝝ erat atqꝫ celebrioꝝ. Et
 p̄ ipm dicebāt x̄pm eijcere demōia. s̄ autē
 magna inuidia. vñ *Lris. Inuid^o nō q̄rit*
q̄d dicat: s̄ solū vt dicat (alij tēntes si
gnū d̄ celo q̄rebāt ab eo) Glo. fortassis q̄

rebāt descensū ignis d̄
 celo sicut factū fuit tē
 pore *hēlye. iij. Regūz*
xvij. aut māne p̄ descē
sum sicut tpe moysi: vt
*patet *Erod. xvi. Vel si**
cut tpe iohue sol stetit
*spacio vnius diei. *Jo**
sue. x. Vel etiā sic tem
*pore *Ezechie: sol retro**
cessit decē gradib^o. vt
*habet *Esaie. xxxvij.**
(Ipse autē v̄t vidit cogi
tatiōes eoz) Beda. nō
ad dicta. sed ad cogita
ta x̄ps r̄fidit: s̄ vt sic
p̄pellerēt credere p̄tē
eius. q̄ cordis occulta
videbat. Hoc enī non
pōt demō nec aliq̄ crea
tura. s̄ sol^o deus. vt et
ipi in sua scriptura ha
*bebāt *Am. iij. Reg. vij**
Tu sol^o nosti corda fi
*liozū hoīm. *Jer. i. Re**
xvi. Idō videt ea q̄ pa
tēt de^o aut intuet cor

(dixit eis omne regnū in seipsum diuisus
 desolabit^o). i. destruet. *Itā vt dicē *hiero.**
parue res p̄cordia crescūt. discordia ma
*gine res dilabunt. vñ *Aristo. Omis enī**
virtus vnita fortioꝝ ē seipsa displa. (do
mus supra domū cadet) Glo. dom^o supra
domū cadit cū habitores v̄ri^o dom^o a fa
milia alterius dom^o opprimūtur (si autē
sathanas in seipm diuisus ē). f. ita vt vn^o
expellat aliū (quō stabit regnū eius id ē
potestas ei^o (si autē ego in beelzebub eij
cio demōia) vt vos dicitis (filij v̄ri) id est
apli q̄ sm carnē a iudeis nati sūt (in quo
eijciūt). q. d. Si filij vestri id ē apli quib^o
dedi p̄tātē sup demonia. i. nomie meo de
monta eijciūt. Iniquū ē dicere me in vir
tute beelzebub demōia eijce (iō ipi iud
ices v̄ri erūt) qꝫ existētes assessores mei in
 finali iudicio s̄tam meaz approbabunt.

(porro si in digito dei) id est in virtute spiritus sancti qui bene digito operatur. Sicut enim digitus procedit a corpore et manu. sic spiritus sanctus procedit a patre et filio (perfecto puenit in vos regnum dei) *Hor.* inia diuini iudicij. vnde *Augu.* Re-

gnū dei est potestas iudicialia que dānant ipij et a fidelibus secerunt (cū fortis armatus) id est dyabolus (custodit atrium suū) *Hor.* i. mundū. qz dyabolus ante aduentū filij dei in mūdo sine p̄dictione p̄ncipabat (in pace sūt oia que possidet) .i. omnes peccatores que obediūt et fauēt et in pace iunguntū ad dyabolū. vñō *Hrego.* Illos pulsare negligit. q̄s quieto iure possidere sentit (si aut fortior eo supueniens scz x̄ps (vicerit eū. vniuersa arma ei⁹ auferet in quibus cōsuebat) *Abulstus* ei cū factus fuit hō inuasit diabolum et arma ei⁹ abstulit. i. astutias et nequitas ipi⁹ (et spolia) .i. homines ab eo deceptos crius per se p̄ ap̄los suos ad noticiā veritatis et fidē sancte trinitatis reuocauit. q̄ spolia x̄ps distribuit cū si deles suos custodie an-

geloꝝ mācipauit et dona spūs sancti eis tribuit resistēdo amplius tērationib⁹ suis (q̄ nō est mecū p̄tra me ē) .q. d. fm glo. *Op̄a* mea nō cōuentū ē opib⁹ dyaboli. Ego enim volo bonū. ille vero malū. Ego amo humilitatē. ille supbiā. Ego diligo castitātē. ille luxuriā. Ego volo anias saluare ille p̄dere. (et qui nō colligit mecū) i vniuersitate fidelium et dilectionis dei et primi (disp̄git) qz sicut officij x̄pi ē disp̄sa congregare. Sic cōuerso officij diaboli ē cōgregata disp̄gere (cū immūdus spūs exierit ab

hōie) .i. p̄ contritiōē. p̄fessionē et veraz penitentiā (ambulat p̄ loca iaquosa) .i. arida. Et intelligunt corda fidelium in quibus ericcat⁹ ē humor mūdane lasciuie q̄ dyabolus resistit nō cōsentiētes suis suggesti-

onibus vt peccēt. s̄ vniuersaliter resistunt sibi (q̄rens requiē et nō inueniēs) qz vbi requiescit spūs sanct⁹ p̄ bonas meditatōnes: spūs malignus illuc intrare nō audet (dic̄ reuertar in domū meā) .i. q̄ olim erat mea (vñ exiui) .i. expulsus sū p̄ p̄niam. (Et cū venerit iuenit eā scopis mūdātā et ornātā) scz p̄ penitentiā et vacanti bono op̄i. vñ de necesse est vere penitenti vt semper aliqd boni operis faciat. ne dyabolus inueniat eū ociosum (tūc vadit et assumit septē spūs nequiores se) p̄ septenariuz numerū intelligitur septem pctā mortalia. vñō *Hrego.* Magdalena septē demōia habuit. q̄ vniuersis vitijs plena fuit (et iugressi habitāt ibi) qz de domo dei sit habitatiō demōnū (et erūt nouissima hōis illius peiora p̄orib⁹) qz q̄dlibet peccatū in recidiuū pei⁹

est q̄ si mille añ recidiuū p̄pter ingratitudinē (factū est autē) cū hec diceret scz x̄ps loquēdo p̄tra indeos ip̄os redarguendo (extollens vocē) scz in x̄pi cōmendatōez (quedā mulier de turba) *Hor.* nō diues nō nobilis. sed de cōmuni plebe quia fuit sancta marcella famula sancte marthe q̄ audiēs x̄pm a iudeis et pharisēis blasphemari et de honestati. et nō valēs vltorius sustinere. Ad laudē filij dei et confutationē iudeoz et pharisēoz et scribarum prorupit in laudem filij et matris dicens.

Beatus venter qui te portauit) Et sic ma-
trem dei ex filio laudat: quia ab ipso filio
habet gratiam et gloriam. Et vere beatus venter
quod ibi deus factus est homo: eternus temporalis, im-
mortalis mortalis, ut patet Job. i. Et verbum

caro factum est (et verba
quae dixisti) scilicet quibus
alimentum lactis susce-
pisti (Et ille dixit quin-
immo). quod dicitur non in illa
est beata que me porta-
uit in utero suo et lacta-
uit me ex verbis suis
immo etiam (verum qui audi-
unt verbum dei) aure in-
terius corde credentes
(et custodiunt illud)
ope implentes: quod non
auditores legis iustifi-
cabunt sed factores leg-
is, ut patet Roma. ij.
Beati ergo in spe in pre-
senti: sed in futuro in re
Circa primum euangelium
vbi dicitur. Erat ihesus
eiciens demonium et illud erat mutum. Que-
ritur enim christus fecit multa miracula et suam
misericordiam pluribus hominibus indulsit eos
ab infirmitatibus liberando. Quibus vel
cut sua misericordia magis dicitur exhi-
buisse. Respondet quod dominus noster ihesus christus
ut dicunt doctores. Augustinus. Hierony-
mus. Chrysostomus. Nunquam liberavit ali-
quam corporaliter quinetiam spiritualiter. Et
nunquam parte liberando quinetiam totum ho-
minem liberaret. Ab illo minus si habemus
respectum ad gratuitam cuius una infirmitas
sit grauior alia. Et grauiori liberando in-
firmitate dicitur misericordius se habuisse
Sed quod tamen in aliis est maior infirmitas
Rideo quod illa quod totum occupat hominem et cor-
poraliter et spiritualiter plus quam illa quod solum cor-
poraliter. Sed quod est illa. Rideo quod possessio
hominis a dyabolo: in aliis infirmitatibus cor-
pus affligit et anima non: quia stat in suo sen-
su. Sed quando homo a dyabolo inuadit et veritas
ut patet experientia. tunc quod ad animam homo
affligit et rationis versus priuatur: et deinde cor-
pus veritas: ergo dominus noster ihesus christus hominem
a dyaboli manibus liberando suam misericor-
diam magis in his quam in aliis ostendit.

ba dixit ad ihesum. Beatus
tutus venter qui te portauit et
verba quae dixisti. Et ille dixit
Quinimo. Beati quod audiunt
verbum dei et custodiunt illud

Unica media in quadra-
gestima Euangelium secundum Iohannem. vj.
Nullo tempore
Abijt ihesus trans mare galy-
lee quod est tyberiadis et sequen-
tibus eum multitudo magna. quod
videbant signa quae faciebat su-

Abijt ihesus trans mare galylee Job.
vi. Marc. xiiij. et Marci. vi. Hoc
euangelium factum est Anno christi. xxxij.
ydu apzillis. dnica luna. xxij. indidne. v.
Ante initium illius euangelij habetur Jo-
hannis. v. quod christus
dixit iudeis et pharise-
is et scribis. Ego cognos-
ui vos quod dilectionem
dei non habetis in vobis.
Ego veni in nomine patris
mei et non accepistis me.
Si aliter venerit in nomine
suo illum accipietis.
Quod potestis credere
vos quod gloriam ab inuicem
accipitis. Et gloria quae
a deo solo est non queritis
Nolite cogitare. quia
ego accusaturus sum
vos apud patrem. est
quod accusat vos moyses
in quod vos speratis. si et
crederet moysi crede-
retis foristan et mihi.

de me enim ille scripsit. si autem illi iuris si cre-
ditis quod verbis meis crederis (Iohannes
abijt ihesus trans mare galylee) Iudei et
querant christum interficere: et non erat adhuc
tempus passionis sue. Ideo abijt trans ma-
re galylee et tunc pauid multitudine in de-
serto. Et istud miraculum factum est in princi-
pio tercij anni predicacionis christi circa paschae
in quod die festo decollatus fuit sanctus Iohan-
nes baptista. Item notandum secundum Nicolaum de
lyra quod mare galylee est quidam lacus magnus
quod transit iordanis flumini. et dicitur mare secundum
modum loquendi hebraicum in quo omnis con-
gregatio magna aquarum vocatur mare. et dicitur
mare galylee a puincia vel regione: sicut
mare anghicanum et dicitur mare tyberiadis ex
nomine ciuitatis edificatae in litore. que an-
tiquitatis cenereth dicebatur. Sed ab herode
tetrarcha reedificata et ampliata tyberias
est vocata in honore tyberij cesaris (et se-
quebatur eum multitudo magna. quia vide-
bant signa que faciebat super his qui in-
firmitatem habebant) An Marc. vi. peccantes vni-
uersam regionem illam ceperunt in grabatis
eos qui se male habebant circumferre,
vbi enim audiebant esse et sanabant omnes.

(Subijt ḡ in mōtē) **Ly.** qz erat loc⁹ deuo
tois ⁊ doctrine apt⁹ (⁊ ibi sedebat cū disci
pul suis) docēs eos ⁊ solādo eos (erat
āt primū pasca dies fest⁹ iudeorū) Sciē
dū fm Tho de aqno. q in seqnti pasca fu
it xps crucifit⁹. vt ha
bet Johā. xiiij. An ab
isto miraclo. s. de quin
q panib⁹ vsq ad pas
sionē ⁊ i fluxit vn⁹ an
nus. Ad istud pasca si
ascēdit xps vt aspectu
suo nō excitaret furore
et inuidiā iudeorū (Lū
sbleuasset ergo oculos
iesus ⁊ vidisset: qz ml
titudo maria venit ad
eū). s. ppter deuoriorēz
vn⁹ dī marb. i. iij. q se
cute sūt eū turbe pede
stres de ciuitatib⁹. **Ly**
Tantū ei desiderabat
audire xpm q omiserit
opportare alimēta. p
pter qd necessariū fuit
q fieret h miraculū (di
xit ad philippū) Sz q
re nō querit a iuda qui
erat dispensator. Rū
dit brās Tho. sup Jo
han. q philippus erat
orūndus de illa p̄ria et
lō specialez sollicit⁹: di
nem gerebat de turba
(vn⁹ emem⁹ panes vt
māducent hy. h autē di
cebat tētās eū) Tho.
xps nō quesuit vt ad
disceret: s vt philippū
pbarer (ipe ei sciebat
qd factur⁹ esset. Rūdit philippus: ducē
torū denarioū panes n̄ sufficiūt eis) **Ly.**
q. d. Pauges sum⁹: tantā pecuniā habe
re nō possum⁹. ⁊ si haberem⁹ n̄ sufficeret
p refectionē eorū. Jō sequit⁹ (vt vnusquisq
modicū qd accipiat) Tho. ⁊ ē argumētū
exp̄ss⁹ q xpi cū tota familia sua n̄ hēbat
ducētos denarios. Hodie tñ parū videt⁹
vni clerico vl' epo h̄re cētū marcas annu a
tim ⁊ vtinā bene expēdant (dic ei vn⁹ ex
discipulis ei⁹ andreas ff symonis petri.

Est puer vn⁹ hic q bz quinq panes ⁊ dea
ceos ⁊ duos pisces) Et puer iste dicit⁹ fu
isse marcialis q fuit de parētela sancti pe
tri ⁊ andree fratru. Ande Cris. Andreas
erat excellentior i fide ḡ philipp⁹ nōdū
pfectus. qz videt⁹ aliq
liter credidisse q pot
sent p xpm multiplicari
panes isti quod autē ad
dit (sed h qd sūt inf tās
tos) ostēdit ibecillita
tē fidei ei⁹. Putabat
enī q nō sic sufficeret
parū sic mltrū. Nec ple
ne capiebat oipotētā
xpi. Equāl' ei poterat
faciare multitudine: nem
de paucis sicut de mul
tis (dicit ḡ iesus. fact⁹
te hoies discubere). i.
ordinate sedere ad co
mendū ⁊ apli obedī
entes xbo xpi ita fece
rūt nō iterrogātes qd
deberēt hoies comede
re (Erat autē fenum ml
tū in loco) **Ly.** hoc in
terponit ad ostēdēdū
q locus erat apt⁹ ad se
dendū. Tho. terra enī
illa valde calida ē: ⁊ tō
tēpestiu⁹ metūt ḡ nos
hic in terris nostris: ḡ
circa pascha habuerūt
fenū in p̄ris (discubue
rūt ergo viri qsi nume
ro quinq milia) exce
ptis mulierib⁹ ⁊ par
uulis: q non numeran
tur hic fm legalem cō
suetu dinē: s solūmodo viri a viginti an
nis ⁊ supra vt habet Rūe. i. ca. Attende
fm hiero. q cui libet millenatio corrdet
vn⁹ panis (Accept⁹ ergo iesus panes). s.
in manib⁹ suis Tho. ⁊ sic panes illi mul
tiplicati sūt in manib⁹ suis Xteute onūpo
tētie sue. Et q potuit panes illo ⁊ sic mira
bilit' multiplicare. pōt etiā panē in corp⁹
suū vertere (⁊ cū gras egisser). i. cū bene
dixisset panes eo modo q solit⁹ erat bene
dicere mensam. In hoc dat nobis exem

per his q ifirmabatur. Su
būt ergo in mōtē ihs. tibi se
debat cū discipul suis. Erat
aut primū pasca dies fest⁹
iudeorū. Lū subleuassz ergo
oculos ihs ⁊ vidisset qz mlti
tudo maxia venit ad eū. Et
ad philippū vn⁹ emem⁹ pa
nes vt māducent hy. h autē
dicebat tētans eū ipe ei scie
bat qd esset factur⁹. Rūdet
ei philipp⁹. ducētorū denari
orū panes n̄ sufficiūt eis vt
vnusq̄sq̄ modicū qd accipi
at. Dicit ei vn⁹ ex discipulis
ei⁹ andreas ff symonis pe
tri. Est puer vn⁹ h q bz qn/
q panes ⁊ deaceos ⁊ duos
pisces. Sz hec qd sūt inter
tātos. dic ergo ihs. Facite
hoies discubere. Erat at fe
nū mltrū i loco. Discubueēt
ergo viri nūero qsi qnq mi
lia. accepit ḡ ihs panes. ⁊ cū

Bea
trix
audir
illud
quadra
vbi. vj.
ore
se galy
se galy
gnia. qz
ebat su
mi ille (scrip
tū) nō verbis
suis trans
miserit
passionis
lee ⁊ tūc
Et istud
cū ani
e festo
propheta
mare
mā
quendū
o magna
al'lee ⁊
glicamū
utatis
eneret
tra in
eū mult
ma que
ur. An
regionē
ui se ma
udiebant

plum. vt i principio mēse dicam⁹ benedi-
cite: q̄ sciūt. aut vnū p̄ nr̄. Et in fine men-
se gr̄as deo. qz oīa bonā r̄palia sunt dona
dei (distribuit discubentib⁹) Tho. si ipse
p se s̄ p discipulos. dedit em̄ discipulis et

discipuli apposuerunt
turbis vt dicit Mat. xiiij
(s̄l̄r ex piscib⁹ quantū
volebat. i. vsqz ad sa-
turitatē (vt autē ipleri
sunt). i. abundanē re-
fecti (dixit discipulis
suis) si turbis qz disci-
puli fuerūt seruitores
z iō voluit vt ipsi reli-
q̄as leuarēt (colligite
q̄ supauerāt fragmēta
ne peant) p̄cepit h̄r̄ps
ad cōfirmationē deita-
tis z manifestationem
miraculi. Tho. in hoc
dat nobis xp̄ianis ex-
emplū vt post prandū
reliquit nō dispandū:
s̄ p̄ paupes colligan-
tur (collegerūt z im-
pleuerūt. xij. cophinos
fragmētōz ex q̄nc̄s pa-
nibus ordeaceis et ex
duob⁹ piscib⁹ q̄ supsu-
erūt his q̄ māducaue-
rāt) Ly. h̄ dicit ad eui-
dentā miraculi q̄ pl⁹
remāsit q̄ a principio
appositi fuit. Tho. ex iā dictis p̄tz q̄ pa-
res erāt cophini nūero ap̄loz. In q̄ mon-
strat q̄ doctrina ap̄loz p̄ totum orbē erat
distribūda ex reliquijs doctrine xp̄i (illi
ergo hoīes cū vidissent q̄ fecisset signū)
Tho. tā magnū z aptū et tā oportunū. in
multiplicatōe panū. z in multitudine reli-
quiarū (dixerūt. hic ē vere p̄pheta) Ly. in
dei sc̄tebant q̄ x̄ps erat p̄missus in lege p̄
moysen tanq̄ p̄pheta ceteris excellentior
vt h̄i Deut. xvij. Prop̄hetā de gēte tua
z de fratib⁹ tuis sicut me suscitabit tibi
dñs de⁹ tuus: ipm̄ tanq̄ me audies. Hoc
est impletū in ipso dño nro iesu xp̄o ergo
dicebāt (hic ē vere p̄pheta). i. ille magn⁹
p̄pheta p̄missus nobis a moyse (q̄ ventu-
rus est in mundū) ad ipsū saluādū. Sic

gr̄as egisset distribuit discū
bētib⁹. S̄l̄r z ex piscib⁹ quā
tū volebat. Ut at̄ ipleri sūt
dixit discipul̄ suis. Colligite
q̄ supauerāt fragmēta ne pe-
reāt. Collegerūt ergo z iple-
uerūt duode⁹ cophinos fra-
gmentoz ex .iij. panibus
ordeaceis z duob⁹ piscibus
q̄ supauerūt his q̄ māduca-
uerāt. Illi ergo hoīes cū vi-
dissent q̄ fecisset signū dice-
bant. qz hic est vere p̄pheta
qui ventur⁹ est in mundum
Dñica i passione dñi. Euā-
gelii fm̄ Johannē. viij.

A illo tempore
Dicebat ihesus turbis iude
orū z principib⁹ sacerdotū.

aūt nō venerūt alij p̄phete: sed solū ad be-
nuncianđū istius aduentuz. Circa plens
euangeliuz vbi agit de illo cōiuitio q̄nc̄s
panū. Querit p̄mo q̄ ministri fuerunt in
illo cōiuitio. R̄ndet q̄ discipuli xp̄i q̄nc̄s

xp̄us dixit. Facite ho-
mines discumbere. Et
marciali fuit puer iste
q̄ habuit q̄nc̄s panes z
duos pisces: vt habet
in legenda sua. Sedo
querit q̄t fuerūt cōiui-
ue: qz forte q̄nc̄s nulla
viroz. Sed cur nō no-
minant femine cū ta-
les hodie plus q̄ viri
sequi videant xp̄m in
audiendo fr̄iones: in
p̄ceptione eucharistie
z in ecclesiā frequen-
tatione. R̄ndet theo-
philus. Scripturē cō-
suetudinez sequit̄ hic
Jo. q̄ scriptura soluz a
xx. ānis: vsqz ad quin-
quaginta numerat vi-
ros ad bella aptos si-
cut moyses fecit. Num-
meri. i. Querit tercio
q̄s fuit mgr̄ et coe⁹ in
cōiuitio. R̄ndet q̄ x̄ps
q̄ accepit panes in ma-
nus suas in signum q̄
sua potentia q̄ creauit

celū z terrā: q̄ gubernat mundū posset mul-
tiplicare panes. Itō nouos panes crean-
do. fm̄ Tho. in. iij. p̄te s̄ime: s̄ placentes
multiplicādo: s̄l̄r ex piscib⁹ q̄ntū volebat
Quarto q̄rit an panes isti z pisces fuerūt
optimi z sapidissimi. R̄ndet Jaco. ianūē.
Credendū ē q̄ sic saltē in sua sp̄e z a simi-
li pbat p̄ Th̄iso. sup illō Job. ij. vbi x̄ps
in nuptijs mutauit aquā in vinuz: vbi sic
dicit talia sunt xp̄i miracula vt multo his
q̄ p natū ā sūt speciosiora z vtiliora sūt.
Quinto q̄rit. Cur si vinū p̄pinauit hoīb⁹
ist⁹ q̄s sic panit q̄nc̄s panib⁹ z duob⁹ pi-
scib⁹. R̄ndet q̄ potuit esse vt panes z pi-
sces p̄rietatē habuerint tā cibi q̄ potus
Sicut etiā adhuc hodie apothecarij sc̄lūt
p̄ficē electuaria cibi s̄l̄r z pot⁹ nām b̄stia,

q
 Als ex vobis arguet me de peccato. Job. viij. Hystoria hui' euangely facta ē anno xpi. xxij. x. kal octobris. Feria tertia in ditione. v. Ante initū illius euangely scribit. s. Johan-

peſſimoy q̄ nesciunt rōnabiliter rīderes est ad cōiucia se puertere: r iō iudī nō hñ tes qd rōnabiliter xpo respōderent ad cō uicia se cōuertunt dicentes (nonne bene dicim' nos qz samaritan' es) Et in hoc

dixerūt xpo. pater noster abraam est. Dicit eis iesus. Si filij abrahe estis opera abrahe facite. Hunc autē queritis me interficere hominē q̄ veritatē vobis locutus suz. quā audi uī a deo: hoc abraā nō fecit. Et p' pauca: vos ex patre diabolo estis r desideria patris vestri vultis facere. Ille homicida erat ab initio r in veritate nō stetit. q̄ nō est veritas in eo. Cum loquit mēda cū ex p'p'is loquitur qz mendax est r pater eius. Tunc inmediate sequit' euangelium hodiernū. (Quis ex vo. ar. me de pctō) Zy. q̄si diceret. Si habet' aliqd peccatuz qd possitis sup me ostendere parat' sum audire: r me rationabiliter purgate. r iō cum hoc nō possitis facere (si veritatē dicovobis) si. p. qz (quare nō credit' mihi) Et subdit causaz dicens (q̄ ex deo est verba dei audit) Notandū q̄ aliqd ex deo ē duplr. Uno mō fm naturā. r sic oīs creatura est ex deo. q̄ est largitus ei esse. Alio mō sunt spēaliter ex dō p grām vt q̄ recte credunt in deum r mandata eius fuant. De illis dicit dñs (q̄ ex deo est verba dei audit) delectabiliter r libenter. Nā q̄ deum diligit libenter de eo loqui audit (p pterea vos non auditis) id est non recipitis nec creditis nec etiaz intelligere curatis verba dei de ore meo: quia ex deo nō estis r p cōsequens sequit' q̄ sitis ex dyabolo nō p creationē sed p imitationē Et Thomas dicit ex deo nanq̄ sunt fm naturā. Sed ex deo non sunt vicio r pra uia affectione. Rūderunt ergo iudei r dixerunt ei Zy. Modus homī inuiciorū et

Quis ex vobis arguet me de pctō. Si xitatē dico vobis q̄re si credit' mihi. Qui ē ex deo verba dei audit. p pterea vos nō auditis. qz ex deo nō estis. Respōderunt ergo iudei r dixerūt ei nōne benedicim' nos. qz samaritanus es r tu demōiū hēs. Rūdit ies' Ego demōiū nō hēo. s̄ honorifico p'ez meū. et vos ihonorastis me. Ego autem non quero gloriā meam. est qui querat r iudicet

glets artib' imputabunt. vtz Luc. xi. In beelzebub p'ncipe demoniorū eiecit demonia. Scdo qz secreta cordiū ipoy frequenter dicebat. Et qz aliqñ qdā alta et pfunda loquebat' q̄ nō intelligebāt p'p' qd eū arepticiū dicebāt r insanū. vtz Joh. x. Dicebāt autē multi ex ipis demōni um hz r insanit cur vultis eū audire (Respondit iesus) Hic ponit' ipius xpi man sueta rñsio. qz cū malediceret nō maledicebat. i. Petri. ij. (Ego demōiū nō hēo) qd pz qz demones expellebat (s̄ honor. p'zem meū). s. oīa q̄ facio referēdo gl'iam ei' r xruī ei' attribuendo (r vos inho. me). i. intulistis mihi opprobria et cōiucta: vocando me samaritanū r demōni cū (ego glo. me. nō q̄ro) sup. in p'ūri qz vī ta xpi in pauprate r abiectiōne existens: glorie mundane erat cōtrarie (est q̄ querat). s. de' pater (r iudicet) de illis q̄ in honorant vindictā faciendo de ipis Qd factū est. qñ in vindictā mortis xpi destructa est ciuitas r templū r ppl's ocellus ē r captiuatus per romānos imperatores.

(Amen amen dico vobis). s. fidelis et dupli-
cat ad maiorem affirmationem (si quis ser-
monem meum serauerit mortem non videbit in eternum. dixit ergo iudei. nunc cognouimus quia demonium habes. abraham mortuus est et propheta et tu dicis. si quis sermonem meum serauerit mortem non gustabit in eternum. nuquid tu maior es patre nostro abraham qui mortuus est. et propheta mortui sunt. quem teipsum facis. respondit ihesus. Si ego glorifico meipsum gloria mea nihil est. et pater meus qui glorificat me. quem vos dicitis quia deus non est. et non cognouistis eum ego autem noui eum. et si dixero. quia non scio eum. ero similis vobis mendax. sed scio eum et filius vobis mendax. sed scio eum et sermo Abraham patris vestri non imitatione sanctitatis sed propagatione carnis exultauit. i. cum quadam fiducia et exultatione desiderauit ut videret diem meum. i. tempus istius incarnationis mee (vidit et gauisus est) Thoma. vidit enim abraham per fidem per spiritum prophetie incarnationem christi futuram. et ex hoc gauisus est propter redemptionem suam et totius generis humani (Dixerunt ergo tui. ad eum. Quinque annos non dum habes. et ab vidisti). q. d. mentiris Lriso. Quia draginta annos non habebat quare tot annos proposuerit. respondet propter delicatam nature complexionem. propter laborem multitudinem. propter illi terre caliditatem. propter multam paupertatem consumptum et attenuatum videbat maioris etatis quod esset (dixit eis Iesus. Amen amen dico vobis antequam abraham fieret ego sum: quia ei esse non incipit: nec dicit sui. quia preteritum spiritus diuinitas non habet. Thoma. verbum patris spiritus maxime conuenit eternitati ubi nulla est

Amē amē dico vobis. si quis sermonem meum serauerit mortem non videbit in eternum. dixit ergo iudei. nunc cognouimus quia demonium habes. abraham mortuus est et propheta et tu dicis. si quis sermonem meum serauerit mortem non gustabit in eternum. nuquid tu maior es patre nostro abraham qui mortuus est. et propheta mortui sunt. quem teipsum facis. respondit ihesus. Si ego glorifico meipsum gloria mea nihil est. et pater meus qui glorificat me. quem vos dicitis quia deus non est. et non cognouistis eum ego autem noui eum. et si dixero. quia non scio eum. ero similis vobis mendax. sed scio eum et filius vobis mendax. sed scio eum et sermo Abraham patris vestri non imitatione sanctitatis sed propagatione carnis exultauit. i. cum quadam fiducia et exultatione desiderauit ut videret diem meum. i. tempus istius incarnationis mee (vidit et gauisus est) Thoma. vidit enim abraham per fidem per spiritum prophetie incarnationem christi futuram. et ex hoc gauisus est propter redemptionem suam et totius generis humani (Dixerunt ergo tui. ad eum. Quinque annos non dum habes. et ab vidisti). q. d. mentiris Lriso. Quia draginta annos non habebat quare tot annos proposuerit. respondet propter delicatam nature complexionem. propter laborem multitudinem. propter illi terre caliditatem. propter multam paupertatem consumptum et attenuatum videbat maioris etatis quod esset (dixit eis Iesus. Amen amen dico vobis antequam abraham fieret ego sum: quia ei esse non incipit: nec dicit sui. quia preteritum spiritus diuinitas non habet. Thoma. verbum patris spiritus maxime conuenit eternitati ubi nulla est

vnū deum. non tamen nouerant eum in quantum pa-
ter nec sciebant eum habere filium naturalem.
Hoc enim per Iesum christum declaratum fuit. An
Job. xiiij. Pater manifestauit nomen eius tui
hominibus quos dedisti mihi (ego autem noui
eum et si dixero quia nescio
eum ero similis vobis men-
dar) Lyr. Sicut estis
mendaces asserendo vos
eum agnoscere eum tamen
eum non cognoscatis: ita
essem mendax si asserere
rem me ipsum ignorare.
(Sed scio eum. et sermo
non est seruo). i. volun-
tate eius facio. hoc christus
addidit: quia vera cogniti-
o per opera demonstrat
(Abraham pater vester)
non imitatione sanctita-
tis sed propagatione car-
nis exultauit. i. cum
quadam fiducia et exul-
tatione desiderauit ut
videret diem meum). i. tem-
pus istius incarnationis
mee (vidit et gauisus
est) Thoma. vidit enim
abraham per fidem per spiritum
prophetie incarnationem
christi futuram. et ex hoc ga-
uisus est propter redem-
ptionem suam et totius ge-
neris humani (Dixe-
runt ergo tui. ad eum. Quin-
que annos non dum habes. et ab
vidisti). q. d. mentiris
Lriso. Quia draginta
annos non habebat quare
tot annos proposuerit.
respondet propter delicatam
nature complexionem. pro-

teritio nec successio. sed oia sūt pñtia (tu
lerūt ergo lapides vt iacerēt in eū) tanq̄
blasphemū. reputauert eū iō blasphemū
qz p̄ferebat se abrae: ⁊ equabar se deo. et
iō volebant eū lapidare. Sciendū q̄ x̄ps

quotidie lapidat a ma
lis xpianis. qz q̄t ma
las cogitades qs sci
enter recipit in cor su
um cū delectatione et
consensu. quasi tot la
pides mittit in iesum.
(iesus autē abscondit
se) *Ly.* nō occultando
se retro parietē. v̄l ali
ud h̄mōi: s̄ virtute di
uinitatis se reddendo
eis inuisibilē ⁊ exiuit
de templo) nō ex timo
re s̄ ex dispensatiōe qz
noluit lapidari s̄ cruci
figi. Cū autē discipul
videbat q̄ secuti sunt
eū. v̄l *Aug.* Quid ma
gnū erat vt eos cōti
nuo terra absorberet
p lapidib⁹ infernū da
ret. sed tunc patientia

erat exercenda. nō potentia. vt nob̄ patē
tie daret exemplū. Circa p̄ns euangeliuz
vbi dicit. Tulerunt ergo lapides vt iace
rent in eū. Notandū q̄ hugo de priato di
cit: q̄ x̄ps passus est p nobis abluendis:
qz magnis sordib⁹ pctōz inuoluti eram⁹
v̄l *Apoca. i.* Lauit nos in sanguine suo.
Secundo passus ē p nobis redimendis
qz oēs sub p̄tate diaboli tenebamur. p de
bito primoz parentum ad inferos descē
dentes. Iō x̄ps se tradidit vsqz ad mortē
vt nos liberaret. *Esa. liiij.* Vulnerat⁹ est
ppter iniquitates nostras. ⁊ attritus ē p
pter scelera n̄ra. Et sic x̄ps nos lauit ⁊ re
demit. In cui⁹ figura de latere xp̄i pen
dentis in cruce. exiuit sanguis ⁊ aqua. vt
d̄: *Job. xix. f.* aqua ablutiōis. ⁊ sanguis
redēptiōis. Tercio passus ē p nobis vi
uificandis. qz oēs in pctis mortui eram⁹
v̄l *Reg.* Mortē n̄ram. s. culpe moriēdo
destruxit. Exemplum sicut pellican⁹ effu
dendo sanguinē suū sup filios mortuos
resuscitat ⁊ viuificat. Sic ⁊ x̄ps p suū s̄

guntē nos viuificauit. v̄l in *ps. cl.* Sicut
fact⁹ sum pellicano. Quarto passus ē p
nobis saluandis. qz oēs mortali infirmi
tate p̄strati iacebam⁹. v̄l *ps. cvi.* Misit
x̄bum suū ⁊ sanauit eos. v̄l *Aug. de la*

tere in passiōe xp̄i flu
xerūt oia sacramenta.
que sūt anime languē
tis efficacissime medi
cine. Quinto passus ē
p nobis ad celū ciui
tatē n̄ram reducendis
⁊ itromittēdis. qz oēs
exulabam⁹. Exemptū
sicut rex vincens regē
inimicū suū q̄ terrā et
subditos suos sibi ab
stulerat vicit eū cathe
nis in carcere ⁊ hona
eius diripit. ⁊ oēs ca
ptiuos q̄s tenebat li
berat ⁊ exules ad ciui
tatē reducit. Sic x̄ps
fecit diabolo quem in
cruce debellauit ⁊ i in
fernū cathenis vincitū
misit. Et oēs hom̄es
quos tenebat captiuos
liberauit ⁊ ad celum reduxit.

iii. *Alia* magdalene ⁊ maria iacob
⁊ salome emert̄ rē. *Mar. xvi.* *lhy*
storia h⁹ euāgelij facta ē anno xp̄i. *xxiiij.*
Et totidē dieb⁹ q̄t fluxerūt i a festo natal
dñi vsqz ad pascha sequens. *vi. kal. april*
luna. xvij. in ditiōe. *vi.* An̄ in̄itiū illi⁹ euā
gelij scribit. *s. Marc⁹* q̄ ioseph ab arima
thia ciuitate. accepto corpe iesu inuoluit
syndone munda ⁊ posuit in monumento
suo nouo qd̄ erat excelsum i petra in q̄ nō
dum q̄s̄ posit⁹ fuerat. ⁊ aduoluit lapi
dē ad ostiū monumētī. Maria autē mag
dalena ⁊ maria iacobi aspiciēbāt vbi po
neret̄ (Et cū tran. sab. maria magd. ⁊ ma
ria iacobi ⁊ salome) In hoc euangeliō s̄
fit mentio de deuotioe illaz sanctaz mu
lierū q̄ fuerūt tres. q̄ dilexerūt xp̄m in vi
ta: qz sequebāt eū. ⁊ alie multe mulieres
q̄ ministrabant ei de facultatib⁹ suis. *Di*
lexerūt eū etiā in morte: qz sequebant eū
in cruce pendentes. Dilexerunt eū post
mortem. Ideo vnguenta portauerunt vt

corpus ei⁹ vngerēt. ⁊ hoc est qđ h̄ dicit⁹:
maria magdalene q̄ fuit soror sc̄r̄e Mar-
the ⁊ sc̄r̄i Lazari ⁊ maria iacobi minoris
q̄ cleophe filia fuit ⁊ vxor ip̄i⁹ alpei. et
maria salome filia ⁊ vxor zebedei: ⁊ ma-
illoꝝ duoꝝ ap̄loꝝ. s. ia-
cobi maioris ⁊ Jobā-
nis euāgeliste. Et pri-
ma illarū nihil xp̄o at-
tingebat nisi fide ⁊ de-
uotione. s. magdalene
Elie due erāt materte-
re xp̄i. s. sorores marie
virginis (emerūt aro-
mata) .i. vnguēta aro-
matica (vt veniētes)
ad monumētū (vngē-
rent iesū) .i. corp⁹ dñi
iesu qđ d̄ cruce positū
viderūt in sepulcro re-
poni Cōsuetudo enim
erat iudeoꝝ vngere
corpa mortuoꝝ vt con-
seruarent a fetore. ab
incineratione ⁊ a ver-
miū corrosione. Sz il-
le mulieres erant dece-
pte. qz cū corp⁹ xp̄i dei
tate esset in balsamatu
si p̄ mille annos iacu-
isset in terra nec potuisset putrefieri. nec
incinerari: nec inde vermes generari. Un-
de in ps̄. xv. dicit⁹. Nec dabis sanctū tuū
videre corruptionē (⁊ valde mane) Ja-
cob⁹ Januēsis. Si erat valde mane. quō
ortus erat iam sol. Dicēdum ē qđ ille mu-
lieres ī ciuitate habitabāt: sepulcrū autē
extra ciuitatē erat. Et sic valde mane-
niunt. i. venire incipiūt. s. iā ort⁹ erat sol
quī puenerunt. vel sol d̄r ip̄e xp̄s. qui or-
tus erat. i. surrexit (vna sabbatoꝝ) intel-
ligendū ē prima die a sabbato. q̄ nunc do-
minica dies d̄r. Iudei ei⁹ dies nominant
a sabbato dicentes. p̄dima sabbati. secu-
da sabbati. Tertia sabbati r̄c. (veniunt
ad monumētū) Querit⁹ quare x̄go ma-
ria nō venit cū istis mulierib⁹ ad monu-
mentū. Rñdes qđ b̄ta x̄go sc̄lebat qđ xp̄s
resurrexerat: ⁊ qđ in monumēto corp⁹ ei⁹
nō erat. Nam pie credēdū ē qđ añ oēs ho-
mines iā sibi apparuerat. nā xp̄us p̄cepit

biz salome emerūt aromata
vt veniētes vngerēt iesum
Et valde mane vna sabato
rū veniūt ad monumētū or-
to iā sole. Et dicebāt ad in-
uicem. quis reuoluet nobis
lapidē ab ostio monumen-
ti. ⁊ respiciētes viderūt reuo-
lutū lapidem. Erat quippe
magn⁹ valde. Et itroēntes
in monumētū viderūt iuue-
nē sedentē in dextris coop-
tū stola cādida. ⁊ obstupue-
rūt. qđ dicit illis. nolite expa-
uescere. ih̄m q̄ri⁹ nazarenū
crucifixū. surrexit nō est hic
ecce locus vbi posuerūt eū.

honozare patrē ⁊ infem: s̄ q̄lis honoz eēt
si aliq̄s vltra mare veniens p̄sonas extra
neas p̄mo visitaret ⁊ ad m̄rem de sua ab-
sentia desolatā vltimo visitandā accede-
ret. Sic xp̄s matrē nō multū honozasset

si prius alios de sua re-
surrectione lenificasset
⁊ tandē matri desola-
te apparuisset. Itē qđ
ip̄a p̄ ceteris hoīb⁹ in
morte sua maior do-
lore p̄fusa fuit. Itē me-
rito p̄ oīb⁹ hoīb⁹ d̄ re-
surrectione sua p̄mo le-
tificari debuit (⁊ dice-
bant ad inuicē. qđ re-
no. lap. ab ostio monu-
menti) 27. q. d. Non
possumus reuoluere p̄
nos ipsas qz magn⁹ val-
de. Pro quo sciendū
qđ monumētuz tripl̄
clausū erat. s. grandis
lapidis ad ostiū aduo-
lutōe. sigilli appositōe
⁊ militū deputatiōe. s̄
xp̄s qđ exiuit de clauso
vtero x̄ginis ip̄e d̄ se-
pulcro exiuit saluis si-
gillis (⁊ respi. vide. re-

uo. lapidē) p̄ angeluz q̄ venerat ad mani-
festādā xp̄i resurrectionē. vtz Mat. xxvij
Angel⁹ autē dñi descēdit de celo ⁊ reuol-
uit lapidē ⁊ sedit sup eū r̄c. (Et intro. in
monu.) .i. intra clausurā qđ erat circa mo-
numentū (viderūt iuue. sedē. in dex. coo-
pertū sto. can. ⁊ obstupuerūt) Mat. xxvij.
d̄r. Ecce terremot⁹ fact⁹ ē magn⁹. Glo. si-
cut terra in passione tremuit ⁊ mota ē in
tristicie signū: sic in resurrectione mota est
illa die. vt maxim⁹ in smone. Rā ⁊ soles
ip̄m arbitroz clariorē solito ī hac die. ne-
cesse est em̄ vt in ei⁹ resurrectione gaude-
at in c⁹ passiōe p̄doluit (qđ d̄. illis: nolite
expaue.) Inuaserat em̄ eos timor ex iso-
lita apparitiōe angeli. ⁊ ex visōe custo-
dū qđ iacebāt ibi tāq̄ mortuū (ih̄m q̄ri. naza-
ruc. surre. nō ē hic) Rab. Rō ē hic p̄
sentia carnis: qđ h̄i vbiq̄ est p̄ntiā male
stat (Ecce lo. vbi po. eū) .q. d. si mibi nō

vultis credere: vacuo credatis sepulcro.
(s' ite dicite discip. ei' z petro) vñ Hreg.
petrū vocat ex noīe ne despēt ex negatōe
si em̄ eū noīatim nō exprimeret. q̄ m̄grm
negauerat: venire ad discipulos nō aude

ret. vñ. Ihero. spēalitē
dicē petro: qz indignuz
se indicabat discipula
tu dū ter negauit. ma-
gistrū s' pctā nō nocēt
qū nō placent (qz p̄ce-
det vos in galyleā ibi
eū videbitz). s. p̄sona
liter (s. di. vob). s. im-
minētē sue passiōis tē-
pore: vtz Math. xxvij
Ihōstz aut̄ surrexero
p̄cedā vos in galyleā.
ibi me videbitis. vñ de
hoc etiā habet Mat.
xxvij. q. post resurre-

ctionē xpi vñdecim discipuli abierunt in
galyleā in montē vbi cōstituerat illis ie-
sus. z videntes eū adorauerunt. Et notā
dū q̄ ex euāgelijs colligit q̄ xps decies
apparuit post resurrectionē suā z in ipsa
die resurrectionis qñq̄s apparuit ad co-
roborandū fidē in cordib' s' delitū suozuz
Ipmo soli marie magdalene sub specie
ortulani. vtz Job. xx. Scdo mulierib' de
sepulcro reuertētib' se ostēdit z eas d' sua
resurrectionē letificauit. vtz Job. xx. Ter-
cio petro p̄pter abnegationē xpi: z mesto
xps se manifestauit. vtz Luc. xxlij. Sur-
rexit dñs vere z apparuit simoni. Quar-
to duob' discipulis in emans euntib' z
de ipso loq̄ntib' in spē pegrini. vtz Luce.
xxlij. Quinto decē aplis cū sero factum
esset z fores eēt clausē p̄pter metū iude
ozū: venit iesus z stetit in medio eoz z di-
xit eis: parvebis: z thomas tunc nō erat
cū eis: vt h' Job. xx. Istas qñq̄s appari-
tiōes respicit sacerdos ī missa qñq̄s ver-
tendo se ad pplm: ita q̄ tertia q̄ sit in silē-
tio significat apparitiōem factā petro: eo
q̄ nescit vbi facta sit. Sexto apparuit oī-
bus discipulis p̄ntē thoma. s. octaua die
resurrectionis. vtz Job. xx. Septimo ad ma-
rie tybertadis. vtz Job. xx. Octauo. xl. di-
scipul in galylea ī monte. vtz Mat. xxvij
Bono. xi. aplis recubētib' in cenaculo

in iherlm. vtz Mar. vl. Decimo in mōte oll
ueti qñ ascēdit in celū. vtz Luc. xxlij. Et
quīs p̄iures apparuit nō legunt tñ in
euangelijs plures ei' apparitiōes p' re-
surrectionē suā qz oīa nō sunt scripta: vt

Joh. fatef. An̄ circa p̄
sens euangeliū qd lo-
quit de trib' mulieri-
bus Est scēdū q̄ mu-
lieres cōtēter hnt tres
laudabiles cōditōes
Prima q̄ frequēt sūt
verecunde. Ratio. q̄a
timide sunt z valde ap-
petitiue laudis. iō ti-
ment ihonesta facere.
Scda p̄ditio. q̄ cōtēter
sunt pie z misericor-
des. ratio: qz molle cor
habent nō potētes du-
rū qd sustinere. Ter-
cia q̄ cōtēter excedūt. vel si sunt misericor-
des nimis sunt tales. si crudeles nimis
sunt tales. silt' de verecundia z inuercū-
dia. Silt' hnt mulieres tres malas cōditō-
nes. Prīa q̄ cōtēter sunt garrulez litigi-
ose. Scda q̄ sunt supbe. Tercia q̄ sūt in
credule z supsticiose pl' q̄ viri. hoc hnt
ab eua. q̄ plus credidit spenti q̄ deo.

Ho ex discipulis iesu. Lu. xxlij.

Hoc euāgeliū factū ē eodē die q̄
supra imēdiate signatū ē. An̄ inī
tū illi' euāgelij scribit. s. Mar. q̄ iesus
surgēs mane prīa sabbati apparuit p̄mo
marie magdalene de q̄ eiecerat septē de-
monia. Illa vadēs nūctauit his q̄ cū eo
fuerant. Et illi audīētes qz viuēt z visus
eēt ab ea. nō crediderūt. Tūc seq̄ euā. ho-
diernū (Duo ex disc. iesu rē.) Supi' p̄ba
ē resurrectionē xpi p̄ apparitiōē factam
deuotis mulierib'. sicut in euāgelio he-
sterno dictū est. Hic aut̄ p̄bat resurrectionē
xpi p̄ apparitiōē factā duob' discipulis
itinerantib'. q̄ dicē euāgeliū hodiernum.
(Duo ex disc. iesu) Hor. nō ex. xi. aplis: s'
ex septuaginta duob' discipul qz vn' vo-
cabat cleophas. ali' nō fuisse lucas euā-
gelista q̄ ex hūilitate nomē suum tacuit.
(ibāt ip̄a die). s. resurrectionis dñice (ī ca.
qd erat). s. distās (spacio sta. lx. a ierlm)
Sciendū q̄ stadū d: a stādo z bz centū

viginti passus. vñ d: q hercules tot pas-
sus s̄ vno anhelitu currebat z tunc sta-
bat vñ stadiū d: passus vñ⁹ curius. Et se-
decim stadia faciūt vñū milliare. z vnum
milliare mille pass⁹ p̄tiet. vñ p3 qz emaus
nō distat a ierlm p̄ q̄ru-
oz leucas integre. s̄ de
ficiunt q̄ruoz stadia (z
factū ē dū fa. z se. q̄re.
nō devanis s̄ de his q̄
acciderant). s̄. de opi-
bus iesu z de morte⁹
(z ipe Iesus appropi-
quans) Hor. s̄. cozpalr
z etiā sp̄ualit̄ (ibat cū
illis) tanq̄ soci⁹ itine-
ris. z fm glo. vt suā p-
missionē impletet. Di-
kerat est vt hēf marb.
xviii. vbi duo vel tres
cōgregati fuerint i no-
mine meo ibi ego sum
in medio eoz. nā d̄ coz-
pore gl̄ificato di. Zu-
gu. qz vbiq̄qz volue-
rit sp̄us ibi p̄tin⁹ erit z
corpus (oculi aut̄ eoz
tenebant ne eū agno-
scerent) Zy. qz incre-
dulus z dubietas eo-
rū demerebat qz xp̄us
cognitionē sui cozps
ab eis retardaret. vñ d̄
Greg. de se loquenti-
bus p̄ntiam exhibet s̄
de dubitatib⁹ sp̄m co-
gnitionis aufert (q̄ s̄
bi ser. q̄s p̄fer. adinuī.
am. z estis tristes. (nō
q̄rit eo ignorante: s̄ vt
ex eoz r̄nsōe incredu-
litas z dubietas cōue-
niēt⁹ arguat (z r̄ndēs
vñ⁹ cui no. cleo. di. ei:
tu so. pe. es i ierusalē.
Zy. i. cū multi pegri-
nis dieb⁹ venerūt in ie-
rusalē de diuersis p̄ti-
bus mōi. Mirū ē qz tu
sol⁹ inter alios pegri-
nos ea q̄ sūt nota alijs
pegriinis i gras (Qui-

cio stadioz. lx. a ierlm noie
emaus. z ipe loq̄bant̄ ad in-
uicē de his oib⁹ q̄ acciderāt
Et factū ē dū fabularent̄ et
secū quererēt. z ipe iesus ap-
propinquās ibat cū illis. o-
culi aut̄ illoz tenebant̄ ne eum
agnoscerent. z ait ad illos.
Qui sūt hy sermones quos
p̄fertis ad inuicē ambulātes
z estis tristes. Et r̄ndēs vñ⁹
cui nomē cleophas dixit ei.
Tu sol⁹ pegrin⁹ es i ierlem
et nō cognouisti q̄ facta sūt
in illa his dieb⁹. quibus ille
dixit. q̄ et dixerūt de iesu na-
zareno. qui fuit vir p̄pheta
potēs in ope z smone corā
deo z om̄i p̄plo. z quō tradi-
derūt eū sūmi sacerdotes z
p̄ncipes nr̄i i dānatōnem
mortis. z crucifixerūt eum.
Nos aut̄ sperabam⁹ qz ipe
esset redēptur⁹ isrl̄. z nūc su-
per hec om̄ia tertia dies est
hodie qz hec facta sūt. s̄ z mu-
lieres q̄dā ex nr̄is terruerūt
nos. q̄ ante lucē fuerunt ad
monumētū z nō inuēto coz-
pore ei⁹ venerūt dicentes se
etiā vissionē angeloꝝ vidis-
se. q̄ dicūt eū viuere. z abie-
rūt q̄dā ex nr̄is ad mōumē-
tū z ita inuenerūt. sicut mille-

bus ille dixit: q̄. Et illi dix. de Iesu nazareno q̄ fuit vir p̄pheta. po. in ope). s̄. mira-
culoz (z smone). i. p̄dicatiōis z doctrie
Des ei sicut p̄pheta eū habebāt q̄ d̄r (co-
rā oī p̄plo) Hā corā sup̄ n̄is sacerdotib⁹

vñ sedq̄ (z quō sum. sa-
cer. z p̄m. nr̄i) Hor. s̄. mi
sacerdotes vocant̄
hic plati clericoz: p̄n-
cipes plati laicoꝝ (tra-
di. eū). s̄. pilato (in dā
nationē mortis z cru-
ci. eū) qz ad instātiā z
p̄titionē iudeoz pyla-
tus fecit euz crucifigi
(nos aut̄ spero. qz ipe
redem. eēt isrl̄) Hor. s̄.
a plati s̄uitute roma-
noz z de sp̄uali s̄uitu-
te dāmonū z p̄ctōum.
Sic em̄ p̄dictū erat in
ps. cxxix. Apud domi-
nū nr̄a z copiosa ap̄-
eū redemptio (z nunc
sup̄ hec oīa tertia dies
est ho. qz h̄ facta sunt)
.s̄. dies resurrectiōis a
die. s̄. q̄ hec facta sunt.
i. a die pasceus q̄ sp̄s
passus fuit z sepultus
(s̄z muli. q̄dā ex no.)
.s̄. maria magdalene z
maria iacobi z salome
(terru. nos q̄ an̄ lu. su-
erūt ad monū. z nō in-
uen. coz. ei⁹) qz iā sp̄s
surrexerat nō in nocte
s̄ in ip̄o p̄tecto diei qd̄
vocat̄ diluculū (vene-
rūt dicen. se etiā visio.
angeloꝝ vidisse). s̄. vi-
sione cozpali in assu-
ptis cozpib⁹ (q̄ di. euz
viuere) s̄ discipuli non
ere debant x̄bis mulie-
rū plene (z abierūt q̄-
dam ex nostris ad mo-
numētū). s̄. p̄t⁹ z io-
hannes (z ita inuene.
sicut milites dixerūt)
qz inuenerūt sepulcrū
vacuū cozpe z sola lin-

theamta remāssisse (ipm x̄o nō inue. t̄ ip̄e dixit ad eos. s. ex responsiōe eoz arguēs eos. (S̄ stulti) p̄pter cecitatē intellect⁹. (t̄ tar. corde) p̄pter tarditatē affect⁹ (ad creden. in omnib⁹ q̄ locuti sunt. p̄phete)

de x̄pi morte t̄ resurre
ctiōe q̄s scripturas de
bebāt intelligere ma
xime qz fuerāt cū x̄po
p̄ncipaliter qm̄ discipu
lis talia loquebat (nō
ne sic optuit pa. x̄pm)
Ly. Tū p̄pter p̄t̄s p̄e
ordinationē. tū p̄pter
humanā redēptiōnez.
tū p̄pter scripture im
pletionē (t̄ ita intrare
in gl̄iam suā). s. p̄ pas
sionē t̄ mortē tanq̄ p
artā viā t̄ p̄ angustam
portā. Ex hoc p̄tz q̄ fa
cti sunt q̄ sine tribula
tionib⁹ volunt intra
re in gl̄iam alienā. cuz
x̄ps p̄ passionē suā in
trauit in gl̄iam p̄p̄iaz
t̄ hoc p̄pter nr̄am ifor
mationē. s. vt discant⁹
qz p̄ multas tribulati
ones optret nos intra
re in regnū celozū. vt
habef Actū. xiiij. (t̄
incipi. a moy. t̄ oi. p̄
phete). oēs em̄ de ip̄o
p̄phetauerūt. vt testa
tur b̄tus petr⁹ Actū. x
Ihuic oēs p̄phete testi
moniū p̄hibent (inter
p̄tabat). s. exponebat
(illis in oi. scrip. q̄ de
ip̄o erant) Ly. Itō q̄
omnes sc̄pturas que de christo sūt expli
caret qd̄ tam in breui tempore nō fieret.
s̄ explicabat q̄tum sufficiebat ad p̄positū
oh̄ndū (t̄ app̄o. cast. q̄ ibāt). s. duo p̄
dicti discipuli (t̄ ip̄e). s. d̄ns iesus x̄pus.
(f̄ixit se long⁹ ire) Glo. Talē exhibuit
se eis in corpore q̄lis apud eos erat i mē
te. s. erraneū t̄ long⁹ iturū. vñ Adalric⁹
di. Si q̄s dat p̄ aliqd̄ op⁹ vñ p̄ x̄bum du
plex aliqd̄ intelligere q̄ nō est nō int̄ctōe

fallendi. s̄ intentiōe vtilitatis cōsequen
tis talē simulatiōnē nō eē p̄ctm̄ (t̄ coege.
illū). i. obn̄re rogauerūt: desiderātes ad
huc audire ip̄m. Tū greg. hoc exēplo col
ligit q̄ pegrini nō solū ad hospitiū vocā
di sunt s̄ etiā trahen

res dixerūt. ip̄m x̄o nō inue
nerūt. t̄ ip̄e dixit ad eos. o
stulti t̄ tardi corde ad credē
dū in om̄ib⁹ q̄ locuti sunt p̄
phete. nōne sic optuit pati
x̄pm t̄ ita intrare i gl̄iā su
am. t̄ incipiens a moyse et
oib⁹ p̄phetis interp̄tabat il
lis in om̄ib⁹ scripturis q̄ de
ip̄so erāt t̄ appropinquerūt
castello q̄ ibāt. t̄ ip̄e finxit se
longius ire. t̄ coegerūt illuz
dicētes. m̄ae nobiscū qm̄ ad
uespascit t̄ incliata ē iā dies
et itrauit cū ill. Et sc̄m̄ ē cuz
recūberet cū illis accepit pa
nē t̄ b̄ndixit t̄ fregit. t̄ porri
gebat ill⁹ t̄ apti sūt oculi eoz
t̄ cognouerūt eū. t̄ ip̄e euanu
it ex ocul⁹ eoz. Et dixit ad i
uicē. nōne cor nr̄z ardēs erat
in nob̄ dū loq̄ret i via t̄ ape
ririt nob̄ scripturas. t̄ surgē
tes eadē hora f̄gressi sūt i ierl̄z
t̄ iuenerūt gregatos vndeci

bis scripturas). s. nos instruendo (t̄ sur
gentes eadem hora regressi sūt in ierl̄m)
Lyra. Quis enim iam esset tarde tamē ex
fidei seruoze t̄ remoto iudeozum timoze:
statim regressi sunt in ierusalem ad alios
discipulos qui erant inclusi p̄pter metuz
iudeozum. vt habef Johan. xx. ad nunci
andū eis x̄pi resurrectionē (t̄ inuenerūt
vndecim congregatos) scilicet apostolos
quia iudas ab eozuz consortio recesserat

et Mathias nō dū elect⁹ erat (et eos q̄ cū
 ip̄is erant). s. lxxij. discipulos vel omes
 vel aliqs̄ (dicētes illis). s. q̄s p̄gregatos
 inueniant qz surrexit vere dñs et appa-
 ruit symoni. i. petro. Qū aut̄ ista appari-
 tio facta sit nō legit̄ ex-
 p̄sse: s̄ tūc credit̄ fuis-
 se facta qm̄ petr⁹ post-
 q̄ cucurrerat ad mo-
 numētū et viderat lyn-
 theamina posita abijt
 mirans secū qd̄ factuz
 fuerat. Notandū q̄ p̄
 oibus viris petro p̄
 apparuit post resurre-
 ctōnē suā. Et fm̄ goz.
 triplici rōne. Primo
 vt pet̄is trine negatio-
 nis ei indultū onde-
 ret ne desperaret. Se-
 cū dovt̄ factō eū doce-
 ret q̄lter s̄ditis suis
 penitentib⁹ cōdescen-
 dere deberet q̄niscun-
 qz peccassent. Tercio
 vt pet̄orib⁹ om̄ib⁹ sp̄e
 miscōie et vente daret
 ostendendo qz pet̄ores
 nō d̄spiceret (et ip̄i nar-
 rabāt q̄ gesta fuerūt in
 via). s. quō arguebat
 duriciā eorū et q̄l̄t̄ ex-
 posuit eis scripturas:
 et quō cognouerūt euz
 in fractiōe panis. qz v̄
 derūt eū b̄ndicere frā-
 gere et distribuere pa-
 nē sic solebat facere. I-
 ter discipulos suos aū
 mortem suam.

I Tetit̄ iesus in medio discipuloz
 suoz Lu. xliij. Job. xx. Hoc euā-
 geliū factū est. Anno et die q̄ supra vicz i
 die pasche. An̄ intriū illi⁹ euāgelij scribit̄
 sc̄tus Job. qz maria magdalene vidit ie-
 sum stāre et nō sciebat qz iesus eēt. Dicit̄
 ei iesus mulier qd̄ ploras quē q̄ris. Illa
 estimās qz hortulan⁹ eēt dīc̄ ei: dñe si tu
 sustulisti eū dīc̄to mibi vbi posuisti eū et
 ego eū tollā. Tūc postmodū seq̄ euāge-
 liū bodiernū (Ste. te. in me. disci. suoz)

Sor. cū discipuli inter se loquerent̄ de re
 surrectōe dñi n̄rl̄ iesu xp̄i. It̄ em̄ erat eis
 nunciata a mulierib⁹ et a petro et a iohan-
 ne q̄ currebant simul ad monumentū. Et
 ab istis duob⁹ discipulis de emans rede-
 untib⁹ et isti duo nar-
 rabāt discipulis q̄ ge-
 sta erāt in viar̄ quō co-
 gnouerūt eū in fractio-
 ne panis. Tū aut̄ hec
 loquerent̄ (stetit ie. in
 medio eoz) Jerāt em̄ dī
 scipuli cōgregati i no-
 munc ei⁹. et iō stetit in
 medio eoz. iplēs illō
 qd̄ aū dixerat Math.
 xvij. vbi duo vel tres
 fuerint cōgregati i no-
 mine meo. ibi sū in me-
 dio eoz (et di. eis: pax
 vobis ego sū no. time-
 re) q. d. nō timeat̄ ego
 sū q̄ pacē vobis p̄misi
 et p̄dicauit. et iō ex audi-
 tu salutariōis potestis
 me p̄gnoscere (Cōtur-
 bati s̄o et cōterriti) qz
 clausis ianuis dñs ie-
 sus ad eos intravit (est̄
 mabāt se sp̄m̄ videre)
 Ly. diuina pudentia
 p̄missi sūt dubitare ad
 maiorē certificationez
 si dei de xp̄i resurrectione
 (et di. eis). s. eos dul-
 citer p̄solādo (qd̄). i.
 q̄ de cā (turbati estis et
 cogi. ascē. in cor. ve. vi-
 de. ma. meas et pe. me-

et eos q̄ cū ip̄is erant dicen-
 tes. qz surrexit dñs de et ap-
 paruit symoni. et ip̄i narra-
 bant q̄ gesta erant in via. et
 quō cognouerūt eum in fra-
 ctione panis.

Feria tertia pasce. Euan-
 geliū fm̄ Lucā. xliij.

Nillo tempore
 stetit i medio discipuloz suo-
 rū et dixit eis pax vobis ego
 sū noli timere. turbati vero
 et cōterriti est̄iabant se sp̄i-
 tū videre. et dixit eis qd̄ tur-
 bati estis. et cogitatōes ascē-
 dunt in corda v̄ra. Videte
 manus meas et pedes quia
 ego ip̄e sū. palpate et videte
 qz sp̄s carnē et ossa nō hz.
 sicut me videt̄ h̄fe. Et cum
 hec dixisset ondit̄ eis manus
 et pedes. Adhuc at̄ ill⁹ n̄ cre-
 dētib⁹ et mirātib⁹ p̄ gaudio

os) hoc dicit̄ p̄pter cicatrices vulnerū q̄s
 retinuerat i manib⁹ et pedib⁹ (qz ego ip̄e
 sum) q̄ passus sū et resurrexi (palpate et
 videte. qz sp̄s car. et ossa nō hz si. me vi-
 habere) Sor. resurrectio ei vera ē in vera
 carne et ossib⁹ (et cū hoc dix. on. eis ma. et
 pedes). i. cicatrices manū et pedū (ad-
 huc ill⁹ nō credentib⁹). s. p̄feete incipie-
 bāt tū iā aliq̄ntulū credere. (et mirātib⁹)
 sez de rei nouitate (p̄ gaudio). s. p̄tite e⁹
 p̄rio qd̄ territi: s̄ postmodū gauisi: vtz
 Job. xx. Gauisi sūt discipuli viso dño. Et

postq̄ x̄ps discipulis resurrectionē suaz
pbavit p̄ visū r̄ tactū. Tūc p̄ hos statim
pbavit eā p̄ gustū vi. (Hētis hic aliqd̄
qd̄ mādu. At illi obtule. ei p̄tē pis. assi et
fauū mellis) Ip̄e em̄ erat piscis assus p̄
hūane nature passiōez

vñ Sto. piscis assus ē
x̄ps passus. s. in gene/
re passiōis assatus. et
fauus mellis p̄ diuine
nature dulcediez Hor
ra. hec duo designant
duo q̄ dō offerre debe
mus. s. piscē assū p̄ car
nis mortificationē. et
fauū mellis p̄ mētis d̄
notionē (r̄ cū man. co
rā eis). s. ad maiorem
certitudinez. vt testes
eēt de visu. (sumens
rell. de. eis). s. ad ma
iorē p̄bationē. q̄ vera
citer residuū māducal
set. r̄ postq̄ x̄ps p̄ba
uit resurrectionē suaz
q̄ntū ad visū tactuz et
gustū. Hic p̄bat eā q̄n
tū ad auditiū vi. (Hec
sūt ver. q̄ locu. sum ad
vos cū adhuc eēm vo
biscū). s. in carne mor
tali aū passiōē meam
(qm̄ ne. est imple. oīa
q̄ scripta sunt in lege
moysi r̄ p̄p̄e. r̄ psal.
de me.) vtz Mar. v.
Donec trāseat celū et
terra. iotavnū aut vn?

aper nō p̄teribit a lege donec oīa fiant (r̄
apuit ill sensuz). i. intellectu p̄ grām inter
nā (vt intelli. scrip. r̄ di. eis q̄. sic scriptū
est. r̄ sic opoz. x̄pm̄ pati r̄ resur. a mor. r̄ p̄
di. in no. ei? p̄niam). s. ex p̄te hoīs (r̄ re/
mis. pctōz) ex p̄te dei cui? soli ē pctā di
mittere. Act. iij. nō ē aliud nomē s̄b celo
datū hoīb? in q̄ opteat nos saluos fieri.
(In oēs gen.) nōvnā tm̄ vtz Mar. xvi. i.
cipiētes a iŕlm. qz iŕlm̄ ē in medio t̄re ha
bitabilis r̄ ab illo loco p̄uentenē incipit
p̄dicatio euāgelij vt p̄p̄los r̄ alios x̄p̄i
discipulos circūq̄q̄ p̄ orbē disp̄os. in om

nē terrā extret son? eoz p̄dicatōis fm̄ qd̄
p̄betatū fuerat in ps. xviii. In oēm ter.
ex. so. eo. Et in signū h? x̄ps i die ascēsiō
nis mittēs discipulos suos dixit eis. Ite
in mōm vniuersū p̄dicare euāgelii omni
creature. Circa p̄sens
euāgelii vbi d̄r. Ste
tit iesus i medio disci
puloz. Notādū q̄ ie
sus p? resurrectionez
suā in medio disciplo
rū suoz stetit. In hoc
docet nos mediū tene
re in cūctis x̄bis r̄ opi
bus nr̄is. Voc? aut me
di? tur? est. Exēplū si
cordā in cythara arti
fer tēdit multū rūpif.
si parū murmurat vel
nihil sonat. si mediuz
dulcē cantat. seq̄ hic
in euāgelio: cū mādu
castz corā eis. Querit
vtrū resurgētes āplī?
cōedāt r̄ bibāt. Nūdet
bugo de pra. q̄ nec bo
ni nec mali āplī? cōe
dunt nec bibūt. ad qd̄
ei cōederent brī cū nū
q̄ famescāt. vt Apoc.
vij. Scti nō esuriēt ne
q̄ sitient amplī? Dā
nari at si famescāt nō
hēbūt qd̄ cōedāt. Et si
obijcit q̄ x̄ps p? r̄ sur
rect ionē cōedit dōm ē
q̄ nō cōedit p̄pter ne
cessitatē vl̄ delectatio

dixit. habet? h aliqd̄ qd̄ mā
ducef. At illi obtulerūt ei p
tem piscis assi r̄ fauū mellis
Et cū manducasset corā eis
sumēs reliq̄as dedit eis r̄ di
xit ad eos. Hec sūt verba q̄
locut? sū ad vos cū adhuc
essem vobiscū qm̄ necesse ē i
pleri om̄ia que scripta sunt
in lege moysi r̄ prophetis
psalmis de me. Tūc aperu
ruit illis sensū vt itelligerēt
scripturas. r̄ dixit eis qm̄ sic
scriptū ē. r̄ sic oportebat cri
stū pati. r̄ resurgere a mor
tuis die tertia r̄ p̄dicari i no
mine ei? penitētiā r̄ remissio
nē pctōz in om̄s gētes

Sabbato Euangeliū fm̄
Iohannē. xxi.

In illo tempore
Abanifestauit se iterum ihe

nem: sed vt ostenderet se eundē esse q̄ pri
us cum eis comederat r̄ biberat.

Anifestauit se itez iesus Jo. xx.
m Lu. xxiij. hystoria hui? euāgelij
facta est p? dies octo festi pasche
Anno x̄pi q̄ supra. Nū intū illi? euāge
liū scribit. s. Jo. in. xx. c. q̄ iesus dixit tho
me qz vidisti me thoma credidisti. Btī q̄
na viderūt r̄ crediderūt. Tūc postmodū
sequit euāgelii hodiernū (Want. se ite.
iesus) Tho. supradicte māifestatōes x̄pi
facte sūt in india. hcc at i galylea: illa in
rus. ista foris. qz magnā p̄tē timoris vi

scipuli p^o posuerant. is vltra in domo cō
clusi nō erāt vt pri^o. s̄ in galyleā iuerunt
vbi illa apparitō facta ē. d̄r ḡ (postea at
ma. se lte. ielus) **Ly.** factō iteruallo ipis:
qz nō manebat cōtinue cū aplis. nec non

edouerfabat cōtinue cū
eis. vt oñderet se sur
rerisse ad vitā imorta
lē ab hoibus h^o mōi
separā (ad ma. tyberia
dis) qd̄ ē stagnū gene
zareth: alio noīe dicūt
mare galylee. Ex qb^o
maifeste apparet qz il
la apparitio facta ē in
galylea vbi ē illud ma
re (mani. se aut sic). i.
p modū q̄ seq̄ (erant
aut sil sy. pe.) ista duo
noīa euāgelista iohan
nes sil cōiūgit qz simō
fuit nomē ei^o primūz.
p̄ Petr^o aut erat nomē
sibi de nouo a xpo im
positū (hoc pp̄ fide
lē xpi p̄fessionē q̄ dixit
tu es xps fili^o dei viui
(z tho. q̄ d̄r di. z na. q̄
erat a cha. galy. z filij
zebe. z alij ex dis. eius
duo) Tho. z ita erant
septē Ad insinuatū qz
illi digni sunt diuīa vi
sione z allocutiōe. q̄ se
ptē dentis spūsceti sūt
ornati (dicit eis sy. pe
tr^o: va. p̄f. dicūt ei ve.
z nos tecū) **Ly.** erant
em̄ paupes: z iō ad p
curandū nccia vite li
cite poterāt redire ad
exercēdū negociū qd̄ sine petō poterat ex
erceri. pp̄ qd̄ paul^o artē scenofactoriā di
dicit quā aī nō scituit. vt cū necessitas oc
curreret vl̄ vtilitas ecclie de labore suoui
ueret: vt hēt Actū. xx. (z exierāt ascē
de. na. z u. no. ni. pren.) **Ly.** hoc factū est
vt captio seq̄ns manifeste miraculosa ap
pareret (mane at fa. ste. te. i littoze) nō ap
paruit sup aquā sic aī passionē fec̄ qñ vi
derūt ipm̄ sup mare ābulātē: s̄ i littoze. i.

sup discipul^o suis ad mare ty
beriadis manifestauit at se
sic. erāt at simi^o ymō petr^o
et thomas q̄ d̄r didim^o. z na
thanael q̄ erat achana galy
lee z filij zebedei. z alij ex di
scipul^o ei^o duo dic̄ eis symō
petr^o vado piscari. dicunt ei
venim^o et nos tecū. Et exie
rūt z ascenderūt in nauī. zil
la nocte nihil p̄diderūt. ma
ne aut iā factō stetit ihs i lit
toze. Mō tñ cognouerūt di
scipli. qz ihs ē. Dixit eis ihs
Pueri nūquid pulmentari
um hētis. Respōderūt ei. n̄.
mittite i dexterū nauigij rhe
te z inuenietis. miserūt ergo
et iā nō volebāt illō trahere
p̄e multitudīne pisciū dixit
ergo discipul^o ille quē dili
gebat iesus petro. dñs ē. sy/
mō petrus cū audisset quia
dñs est. tunica succinxit se.
Erat. n. nud^o z misit se i ma^o

i terra solida ad oñdēdū qz apli^o nō erat
in fluctib^o vite corruptibilis: s̄ mag^o trā
slerat ad statū vite imortal^o (nō tñ dif. co.
qz iesus esset) **Eni** **Eni**. nō mor oñdit se
ipm̄. vt p̄ miraculū qd̄ factū^o erat cū cog

scerēt. ḡ locur^o ē eis tā
q̄ extrane^o dicēs (pue.
nūqd̄ pul. ba.) pulmē
rariū est qd̄ cūqz panis
p̄dimentū. siue piscis
sit. siue aliō qd̄ nos cō
munic dicim^o pulmen
tū (ri. ei nō) **Li.** crede
bāt enī eū ēē aliquem
mercatorē q̄ veller pi
sces emere (di. eis: mit
ti. in dex. na. r. te. z in
uenietis) **Ly.** p̄dic̄ cer
titudinaliter effectum
futurū vt ad seq̄ntia ba
beāt aim mag^o attentū
(mise. ḡ rīa nō va. illō
tra. p̄ mul. pisciū) **Ly.**
ex q̄ pz qz pisces illi lu
erūt ibi miraculose ad
ducti. vl̄ virtute diuīa
de nouo formati. qz to
ta ibi nocte q̄serant z
nihil inuenerant (dir.
ḡ discipul^o ille quē di
li. iesus.) i. iohānes
(petro) erat ei sibi fa
miliaris. **Tho.** Notā
dū qz hic notant pp̄te
tates illoz dupz aplo
rū. s̄ petri z iohannis.
Petr^o ei fuit feruent
or. iō prim^o ad iesū ve
nit. Iohānes acutior
iō p̄ enz agnouit (dñs
est) sic eivocabat xpm̄
aī passionē. **Ly.** puritas mentis z corpo
ris maxime disponit hoīem ad cognitio
nē dei. Et iō iohānes qz ceter^o purior erat
tāqz xgo cici^o alijs cognouit xpm̄ (symō
petr^o cū audisset qz dñs est: tunica succin
xit se) **Ly.** vt cū maiori reuerētia accede
ret ad xpm̄ (erat enī nud^o). i. pay veltit^o
sicut solēt piscatores eē in aq̄: vt sint ex
peditores ad piscatiōis op^o (z mis. se in
mare) **Hic** notaf̄ feruēs dilectio petri: in

hoc q̄ nō potuit se cōtinere q̄n statū cur /
 reret ad xpm̄ iesum: q̄ misit se in mare. vt
 cū veniret ad xpm̄ ex deuotōe. qz petrus
 memor fuit pristine ambulatiōis sup aq̄s
 q̄n ad xpm̄ venerat. vt habet Math. xiiij
 dñe situ es iube me ad
 te vēire (alij āt dif. na.
 venerūt) qz nō erāt ita
 seruētes s̄i audētes ma
 re intrare. Et alia ratō ē
 (qz s̄i erāt lon. a t̄ra) r
 id etiā cito venire po
 terant (s̄i q̄nt cu. du. tra
 hentes r̄hete pisciū vt
 s̄i descē. in terrā). i. de
 nauī ad litus (vidēst
 p̄unas). i. carbonēs.
 (positas z piscē suppo
 sitū z panē). i. nō sup
 p̄unas s̄i ibi parū p̄ re
 sectōe eoy. An̄ Ch̄is.
 Ista em̄ oīa diuina vir
 tute fuerūt d̄ nouo for
 mata ad maiorē disci
 puloy cōfirmatōnē in
 fide resurrectiōis xpi.
 (dicit eis Iesus) nūc
 familiarit̄ loquit̄ eis
 tanq̄ discipulis (asser
 te de pi. q̄s pren. nūc)
 An̄ Cris. Ite credant
 fantasma eē qd̄ vide
 bant panē z piscē. Iu
 bet etiā de piscib⁹ ca
 ptis afferri vt etiā co
 quent̄ z comedant̄ (ascendit symon pe
 trus) vt magistr̄ iussione ipleret (z tra
 xit) etiā alijs adiuuantib⁹ (r̄hete in terrā
 plenū magnis piscib⁹ centū q̄nq̄gintari
 bus) z fm̄ alt̄qs apl̄i ceperūt ibi ex oī ge
 nere pisciū. qz fm̄ Iud̄. oīm pisciū q̄ i aq̄
 natant. cliij. genera philosophi nunciāt.
 z cū tanti essent numero z q̄ntitate: q̄a
 mlti z magni (nō ē scissū r̄hete. dic̄ eis ie
 sus: veni. z prādetē) Li. hic notat̄ dei be
 nignitas. qz inuitat eos dulcē ad come
 dendū secū. qz cū eis tunc comedit ad de
 clarādā sue resurrectiōis v̄itatē. An̄ Lu.
 vi. Cū manducasset in q̄t corā eis sumēs
 reliq̄as dedit eis (z n̄ eo au. dif. inter. eū z
 tu q̄s es) z hoc p̄pter cognitiōis certitū.

dinē quā de ip̄o habebant (scien. qz dñs
 est) z iō frustra fecissent de hoc q̄stionem
 (z venissetus). i. accessit ad mensam (et
 acce. panē) quē de nouo sua omnipotētī
 virtute creauerat (z dabat eis z piscē s̄ilr)
 eo mō diuidēbat eis z
 distribuebat sic an̄ pas
 sione ad declarandaz
 suā resurrectionē. Di
 cunt em̄ aliqui docto
 res z satis pbabiliter
 q̄ sic diuidēbat ciba
 r̄ia sola manu sicut ali
 us cū cultello z in hoc
 discipuli p̄gnouerunt
 eū (hoc iā tercio ma.
 ē Iesus disci. suis cū re
 sur. a mortuis) certuz
 est q̄ iā pluries mani
 fest. se ip̄m. Cū in ip̄a
 die resurrectiōis q̄nq̄
 es apparuit. Ergo ista
 apparitio dic̄t̄ tercia
 nō in numero appar
 itōnū s̄i in ordine dierū.
 P̄tio d̄r manifestat̄ i
 die resurrectiōis. Se
 cūdo i octaua pasche.
 Et tercio hic. An̄ cir
 ca p̄ns euangeliū vbi
 d̄r Manifestauit se ite
 rū iesus discipul̄ suis
 ad mare galilee. Cris.
 d̄t q̄ euāgelista noīat
 hic locū vbi s̄i manife

statio ē facta. qz illic z apl̄i ineri. i. q̄ oñdit
 q̄ iā magnē p̄tē t̄ior̄ eoy xps̄ abstulerat
 vt auderēt maifeste exire d̄ domo. Nō ē
 vltra i domo reclusi erāt. vñ h̄ q̄rit̄ cur iā
 z nō pri⁹ uerit̄ piscari. R̄ndeo fm̄ Aug⁹.
 qz iā mḡro recedēte nō hēbāt vñ viuerēt
 quā penuriā ēt xps̄ induxit vt i piscatiōe
 eū aḡscerēt. Sc̄do q̄rit̄. Cur petrus ad pis
 cationē redijt quā sel̄ reliq̄t. R̄ndz greg.
 qz licita ars erat nutriēdi se p̄ artē piscan
 di t̄ḡt̄ zc. sc̄t̄s mathe⁹ ad thelonēū nō
 vltra s̄fedit. qz fit vir sine pctō. Et sc̄io.
 vñ s̄cepit nauī r̄heta q̄ s̄i q̄uerit. R̄ndz
 Cris. mutauit a p̄n̄ q̄s. Et quarto cur
 nihil potuerit cape. r̄ndē q̄ de⁹ ira d̄spo
 suit. vt p̄ miracim̄ docēt eol̄ xpm̄ aḡsere.

Am ergo sero eēt die illo Jo. xx.
Lu. xiiij. Hystoria hui⁹ euāgelij
facta est ipō resurrectōis dñi die
p̄ p̄tia pre. p̄ sc̄da aut̄ pre in octaua pa-
liche. An̄ in̄itū illi⁹ euāgelij scribit. s. Jo

han. in eo. ca. q. ioh̄ns
dixit marie Magdale
ne. Vade ad fr̄es me-
os ⁊ dic eis. Ascendo
ad p̄tē meū ⁊ ad pa-
trē v̄m. deū meū ⁊ de-
um v̄m. Venit maria
magdalena annuncian-
s discipulis. q. vidi
dñm. Et h̄ dixit mibi.
Tunc statim sequitur
euāgelij hodiernum.
(Cū ḡ sero eēt) **Ly.** in
die apli erāt disp̄i. p̄
metū iudeoz. h̄ in se-
ro cōuentebāt ad locū
vnum. Et iō tali hora
x̄ps eis apparuit (die
illo). s. dñice resurre-
ctōis (vna sabbatoz)
id ē prima die p̄ sab-
batū. Sz q̄re x̄ps vsq̄
ad vespam distulit. Re-
spondeo s̄m Criso. vt
oēs simul inueniret in
domo ⁊ nisi in sero nō
inuenisset eos sum̄ cō-
gregatos. Itē i sero so-
lēt hoies maḡ t̄teret
illa horav̄ soluit eos cō-
solari sua apparitione
(⁊ fo. eēt clau. vbi dī
sc̄ipuli erant cōgre. p̄
pter metū iudeoz) qd̄ ex diuina ord̄inati-
one factū est vt ielus intrans ad discipu-
los ianuis clausis ostenderet se h̄re cor-
pus gl̄ificatū (venit ie. ⁊ ste. in medio.)
vtz Mat. xvij. vbi duo vel tres cōgrega-
ti fuerint in noīe meo. ibi sū in medio eo-
rū (⁊ dixit eis: pax vobis) Tho. q. d. Hō
turbemini nec timeatis ego sum̄ q̄ pacez
vobis p̄nisi ⁊ pacē vobis p̄dicauī. ⁊ idō
er̄ auditu salutariōis potestis me agno-
scere (⁊ cū hoc dix. on̄dit eis ma. ⁊ lat⁹)
vt nō solū auditu s̄ etiā visu certificarēt
(gauisi sūt dī. vi. dño) Tho. p̄tristati fue-

rūt in ei⁹ morte letant̄ de resurrectōe. ⁊
sic socij passionis fiunt p̄ticipes cōsolati-
onis (dicit ḡ eis itez pax vobis) Iterat
oblationē pacis vt monstret p̄pter suū ad-
uentū esse pacificataz q̄ in celis ⁊ q̄ i ter-

ra sunt (sicut misit me
pater). s. ad veritates
fidei nunciandā in iu-
dea (⁊ ego mitto vos)
ad eandē publicandā
p̄ vniuersum mundū
In signū h̄ dixit eis i
die ascensionis Itē in
mundū vniuersū p̄di-
cate euāgelij om̄i cre-
ature. vñ in ps. xvij.
In oēm fr̄ā extitit so-
nus eoz. ⁊ qz executō
hui⁹ officij nō p̄t̄ co-
uent̄er̄ fieri sine gr̄a
sp̄s̄facti. iō sequit̄ (⁊
cū hec dixisset insuffla-
uit ⁊ dixit eis. Accipi-
te sp̄m̄ sanctū) Tho. oñ-
dens p̄ hoc q̄ sicut fla-
tus p̄cedebat d̄ ore ip-
si⁹ iesu x̄pi. sic sp̄s̄san-
ct⁹ q̄ vabat̄ in flatu p̄-
cedit ab ipō filio iesu
x̄po sicut p̄cedit a p̄e
qd̄ ē ḡ grecos q̄ negat
sp̄m̄ sanctū p̄cedere a fi-
lio (q̄. re. pec. re. eis). i
q̄z soluerit̄ soluti sūt
(⁊ q̄z reti. retē. sūt). i.
qs̄ ligauerit̄ ligati s̄t
vtz Mat. xvi. q̄cūq̄ li-
gauerit̄ sup̄ fr̄ā. erūt
ligata ⁊ in celis: ⁊ q̄cūq̄ soluerit̄ sup̄ ter-
rā erūt soluta ⁊ in cel. **Boz.** ista p̄tās iel-
ligēda ē clauē nō errāte. Tūc s̄t errat. qñ
sacerdos soluit illū quē de⁹ nō soluit. vel
qñ ligat quē de⁹ nō ligat (Tho. aūrvnus
er. xij. q̄ d̄r didim⁹). s. d̄ubi⁹ (nō erat cuz
eis qñ ve. te.) **Ly.** ip̄e em̄ inter alios di-
sc̄ipulos v̄ fuisse maḡ didim⁹ vtz Job.
xi. Et iō tardī⁹ venit ad locū vbi greges
bant̄ discipuli. Et iō p̄ tarditate sua p̄-
uat⁹ est illa visioe x̄pi. hoc aut̄ factū ē ob-
uina ord̄inatōe: p̄p̄ n̄ram p̄firmatōis. An̄
greg. dū ille ad fidē palpādo s̄duēc̄ n̄ra

In octaua pasche. Euā-
gelij s̄m Johannē. xx.

Nillo tēpo-

re Cū esset sero die il-
la vna sabbatoz ⁊ fores eēt
clausē vbi discipuli erāt cō-
gregati p̄pter metū iudeo-
rū. venit ihs ⁊ stetit i medio
eoz ⁊ dixit eis. pax vobis.
Et cū hoc dixisset on̄dit eis
man⁹ ⁊ latus. gauisi sūt di-
sc̄ipuli viso dño. dixit ergo
eis itez. pax vobis. sic mi-
sit me p̄. ⁊ ego mitto vos.
hec cū dixisset insufflauit et
dixit eis. Accipite sp̄m̄ san-
ctum quoz remiseritis pec-
cata remittunt̄ eis ⁊ quoz
retinueritis retēta sūt Tho-
mas aut̄ vnus ex duodecim
qui dicitur didim⁹. nō erat
cum eis quādo venit ielus.

ligata ⁊ in celis: ⁊ q̄cūq̄ soluerit̄ sup̄ ter-
rā erūt soluta ⁊ in cel. **Boz.** ista p̄tās iel-
ligēda ē clauē nō errāte. Tūc s̄t errat. qñ
sacerdos soluit illū quē de⁹ nō soluit. vel
qñ ligat quē de⁹ nō ligat (Tho. aūrvnus
er. xij. q̄ d̄r didim⁹). s. d̄ubi⁹ (nō erat cuz
eis qñ ve. te.) **Ly.** ip̄e em̄ inter alios di-
sc̄ipulos v̄ fuisse maḡ didim⁹ vtz Job.
xi. Et iō tardī⁹ venit ad locū vbi greges
bant̄ discipuli. Et iō p̄ tarditate sua p̄-
uat⁹ est illa visioe x̄pi. hoc aut̄ factū ē ob-
uina ord̄inatōe: p̄p̄ n̄ram p̄firmatōis. An̄
greg. dū ille ad fidē palpādo s̄duēc̄ n̄ra

mens omni dubitatione postposita i fide solidatur (dixerunt ergo alij discipuli qz boni rumores cito nunciatur (vidimus dñm) sic enim eum ante passionem nominabant (ille autem dixit eis nisi videro in manibus ei⁹ fixuram clavorum). s. vt pbē

visu (et mittam digitum in locum clavorum et mittam manum meam in latus eius vt pbē tactu). Isti enim sunt duo sensus qui minus potest decipi. s. visus et tactus (Et post dies octo iterum erant discipuli eius intus et thomas cum eis) 27. facta iterum alio cruce apparere discipulis qz non puerfaba quomodo videlicet vt ostendit cum eis vt ostenderet se resurrexisse ad vitam immortalem ab hominibus huius mundi se paratam (venit iesus ianuis clausis) vt ostenderet corpus gloriosum (et stetit in medio eorum vt posset ab omnibus videri et dixit eis: pax vobis) qz sic salute conuenerat discipulos suos Et etiam sic docuerat discipulos salutare alios homines. vtz Matth. x In quacumque domum intraveritis. primū dicite pax huic domui (deinde dicit Thome. infer digitum tuum huc) vt probes per tactum (et vide manus meas) vt probes per visum (et affer). i. applica (manum tuam et mitte in latus meum et noli esse

credulus sed fidelis). q. d. propter tuam dubitationem sananda ostendo tibi vulnera mea vt Aug. in li. de tri. dicit qz thomas palpavit cicatrices christi (Respondit thomas et dixit ei do. me⁹ et de⁹ me⁹) Tho. ecce perfecta fidelis qz scite humanitatem deitatem christi: dñs quē tu ad humanitatem nos redēdit. de⁹ quē ad deitatem quē nos creauit (di. ei. qz vi. me)

sez hominem (et credidisti). s. deū. 27. Thome alium vidit et alio credidit. qz humanitatem vidit. et deitatem quā in partem videri non potest: credidit. (beati qui non viderunt et crediderunt) 27. in hō stat consolatio nostra quā christum non vidimus. tū credimus

ipsum veraciter esse sub specie panis in sacro (multa quidem alia signa fecit iesus in conspectu discipulorum suorum. quae non sunt scripta in libro). Jo. euāgelij. pauciora signa narravit quae alij euāgelistae: quz ultimo scriptis et signa quae alij scripserunt omisit (hec autem scripta sunt vt credatis quz christus est filius dei) sez naturalis in potentia si bi per omnia equalis. et per omnia idem in diuinitate. qz natura diuina est indiuisibilis (et vt credentes) quz iesus incarnatus. passus mortuus. sepultus. regresus ab inferis. celi ascensus. verus est dei filius (vitam habeatis) sez etiam: in qua clare videbitur: quod nunc creditur (in nomine eius). i. per fidem nominis eius. qz dicit Actu. iij. Nec aliud est nomen sub celo datum hominibus in quo opteat nos saluos fieri. An circa prius euāgelij. vbi dicit. Accipite spiritum sanctum. qui remittit peccata. et. Videat quod nisi sacerdos habeat spiritum sanctum non potest absolvere quod dicitur. Accipite spiritum sanctum. et

postea subdit. Quorum remisit peccata remittuntur eis. Videat quod sacerdos absoluit ex officio et sine vite merito. Et sic sacerdos bonus et malus in virtute spiritus sancti remittit peccatum. quz in virtute characteris ordinis quod datur a spiritu sancto quod operatur in sacris. Glo. Quorum remisit. i. quos dignos remissionem iudicauerit. duabus clauibus. s. potestatis et discretiois.

remittit eis. i. tunc dñs approbabit remissionem peccatorum. Et quæ non remiseritis deo non approbabit. *Abzif. sic rex principem mittens dat ei prætere mittere in carcerem et emittere* Ex quo patet quod sacerdos est minister et instrumentum animarum dei.

So suus pastor bonus *Joh. x. hystoria huius euangelij facta est anno xpi. xxxij. vi. kal. octobris in sabbato. luna xij. inditione. v. An in istum illum euangelij scribit. s. Joh. in eo. ca. q. xps dixit discipulis suis Ego sum ostium per me si quis introierit saluabitur et ingredietur et egredietur et ingredietur et egredietur. Tunc postmodum sequitur euangelium hodiernum. (Ego sum pascua bona) In principio euangelio ponitur euangelista prædicator boni pastoris: et etiam mercennarij. Quia bonus pastor debet facere affectum ad gregem intantum quod pro eo si necesse est sustinet mortem: quod dicitur (bonus pastor animam suam). i. vitam corporalem (dat) sponte et voluntarie (pro ouibus suis) impleuit hoc ipse xps. quia animam suam precioso sissimam dedit pro salute mundi. *viz. i. Joh. iij. xps animam suam pro nobis posuit. et nos debemus pro fratribus animas ponere (mercenarius autem qui non est pastor) hic tangit prædicatoris mali pastoris. s. ipsi mercennarij qui in officio placidius attendit commodum rei temporalis et honorem seculi. An Aug. Sunt in ecclesia quidam propositi non dominum querentes temporalia comoda sed contentos: honores ab hominibus appetentes. quod quis talis est: mercennarius est (et non sunt oues proprie) sed reputat eas quasi alienas (videlicet lupum veni). i. hereticum cum falsa doctrina eos corrumpentes (et dimittit oues et fugit). i. non**

Divina prælia post octavas pasce. *Euangelij. s. m. Joh. x.*
Nillo tempore dixit ihesus discipulis suis. Ego sum pastor bonus. bonus pastor animam suam dat pro ouibus suis mercennarius autem qui non est pastor cui non sunt oues proprie videt lupum venientem. et dimittit oues et fugit et lupus rapit et dispergit oues. mercennarius autem fugit. quia mercennarius est et non pertinet ad eum de ouibus. Ego sum pastor bonus et cognosco oues meas et cognoscunt me mee. Sic novit me pater et ego agnosco patrem: et animam meam pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo que non sunt ex huius ovili. et illas oportet me adducere et vocem meam audiet. Et fiet unum ovile et unum pastor.

resistendo pro sana doctrina hereticæ prætulerunt (et lupus rapit) ad malum præhabendo (et dispergit oues) ab unitate ecclesie separando (mercenarius autem fugit). i. aurillum debuit strabari: quia mercennarius est. i. curans solum de lana et lacte id est de comodiis temporalibus (et si pertinet ad eum de ouibus). i. quia non curat de salute et utilitate ouium nec habet affectum debite ordinarium ad eas (Ego sum pascua bona) sollicitudinem habens curam de ouibus (et cognosco oues meas). i. cognitione affectiva. quia diligo salutem et bonum earum (et cognoscunt me mee). *viz. quia veri fideles cognoscunt beneficia christi (sicut novit me pater): et ego agnosco patrem* An Aug. *Ex vi lectione qua pater me diligit: diligo patrem (et animam meam pro ouibus meis) Tho. hic ostendit quod passio sua fuit ad gregis redemptionem. ergo dicit (et animam meam pono pro ouibus meis) saluandis. *viz. quia anima christi pro fidelibus fuit separata a corpore. et oblata deo patri cum dixit ps. xxx. In manus tuas commendo spiritum meum Hier. xij. Beliquia domus mea: dimissi hereditatem meam. dedi dilectam animam meam in manum inimicorum meorum (et alias oues habeo que non sunt ex huius ovili). i. de synagoga iudeorum sed pro populo gentili (et illas oportet me adducere) quod factum est per predicationem apostolorum (et vos meam audiet) *viz. quia iudeis repellentibus fidem christi gentiles ea devotè receperunt ad predicaciones apostolorum (et fiet unum ovile). i. una ecclesia ex iudeis et gentilibus collecta. Est et ecclesia unum ovile propter unitatem fidei et charitatis (et unum pastor). i. xps. Alij autem pas-***

hones ecclie nō sunt nisi vicarij. Isti p̄ pastor. In circa p̄ns euāgelij. vbi d̄r. Ego sum pastor boni. Querit vtz hō prudēs et virtuosus possit appetere sine peccato gradus eminentiā. i. prelaturaz. Rūdeo scdm̄ Hugo. de prato.

posito q̄ talis sit dignus gradu quē appetit. Talis potest appetere dupliciter. Uno mō p̄pter star' altitudinē. ad quā seq̄ hō nor' et reuerentia et sufficientia temporalium. Et hoc modo est peccatū mortale et p̄inet ad cupiditatē et ambitionē. Alio mō potest intelligi vt appetat vt possit primis p̄desse. et si h̄ laudabile sit nihilomin' tamen sic appetere p̄sumptuosū ē. et p̄nter cum p̄sumptō sit filia supbie et detestabilis. hinc est q̄ talis gradus non pōt sine peccato appeti.

Et ad hoc sunt dicta doctoz. vñ Aug. li. ix. de ciuitate dei dicit q̄ loc' supior et si ministrat vt decet indecenter in appetit. et Bern'. Quotiens hōib' p̄esse desidero. deū meū preire cōtendo et tunc non sapio q̄ dei sunt et c. vñ etiā Cris. sup̄ Matheū. et allegat in decretis dist. liij. Quicumq̄ desiderauerit p̄matū in terra inueniet cōfusionē in celo. Nec inter seruos xpi cōputabit q̄ de p̄matu tractauerit. et ad hoc est exemplū xpi q̄ fugit qm̄ eū regem facere voluerūt. vt habet Job. vi. vñ apls ad Heb. v. In cō assumat sibi honorem nisi q̄ vocat' fuerit sicut Aaron. immo sancti qm̄ electi fuerunt reuerunt et restiterunt. vtz in b̄to Nicolao Martino Greg. et alijs multis sc̄tis.

Modicū et iam nō videbit' me. Jo han. xvi. Mystoria h' euāgelij facta est anno xpi. xxxij. ix. kal. april. feria. v. videlz cene dñi. luna. xiiij. indictione. vi. Ante initū illi' euāgelij scribit sanctus Iohannes in eodē ca. q̄ christus post cenam dixit discipulis suis

Adhuc multa habeo vobis dicere sed nō potestis portare modo. Cū aut' venerit ille spūs veritatis docebit vos oēm veritatē. Tunc postmodū sequit' euāgelij hō d̄ternū (Modi. et iā nō vide. me) fm̄ Cri

Dñica sc̄da post octauas pasce Euāg. fm̄ Johā. xvi.
A illo tempore Dixit iesus discipulis suis. Abodicū et iā nō videbitis me. et iterum modicum et videbitis me. quia vado ad patrem. Dixerunt ergo discipuli eius ad inuicē. quid ē hoc qd̄ dicit nobis modicum et iam nō videbitis me. et iterum modicū et videbitis me. quia vado ad patrem.

so. modicū et iam non videbit' me. intelligit' tps ab hora mortis vsq̄ ad resurrectionē. s. qm̄ p̄ tridū iacuit i sepulcro: tunc non vident eum (iter' modi. et videbitis me) intelligit' tps ab hora resurrectionis vsq̄ ad ascensionē. in quo apparuit eis loquens de regno d̄i. vt habet Actu primo. Et illud tēpus fuit modicū respectu tps sequentis vsq̄ ad finē mundi. Jō s̄dit' (q̄ vado ad patrem). s. qm̄ celum ascendam. et tūc non videbitis me cōmūter lo-

quendo: nisi in generali resurrectionē. p̄pter hoc d̄r Actū. ij. viri galylei qd̄ statis aspiciētes in celū hic d̄sus q̄ assumpt' est a vobis in celum sic veniet quēadmodū vidistis eum euntē in celū. q. d. Am̄ plius nō videbit' in terra presentia cor' porali vsq̄ quo veniet ad iudicū. q̄ enim aliq̄b' sanctis postea apparuit vel adhuc apparere possit. hoc ex sp̄ali grā fuit sic apparuit Iohanni euāgeliste aū mortez suā vocans eū ad celestē grām. Similiter beato petro exeunti romā a facie nerōnis apparuit xps cui Petrus dixit. domine quo vadis. Respondit xpus. vado romā iterū crucifigi. Sic apparuit beato Paulo aplo. qm̄ fuit p̄strat' de celoz vt habet Actū. ix. (dixerunt ergo discipuli ad inuicē qd̄ est hoc quod dicit nobis modicū et iam non videbitis me et iterum modicum et videbitis me) p̄dicta verba xpi erant discipulis obscura aūq̄ essent ope impleta. qz videbat' eis quōd i xpi verbis esset quedā cōtrarietas. eū dixit modicum et iam non videbitis me. et iterum modicū et videbit' me. qz nō sciuerūt illa

referre ad diuersa tpa (dixerūt ergo qd ē hoc qd dicit nobis: modicū: nescim⁹ qd loquit. Cognouit ḡ iesus q̄ volebant eū interrogare) hoc cognouit diuinā virtute. cui⁹ p̄p̄riū est cognoscere secreta cordiū (z iō dixit eis de h̄ queritis inter vos. q̄a dixi mo. z nō videbitis me: z itez modicū z videbitis me.) Hic r̄ndendo p̄uenit eorū interrogatōne vt ostēderet se scire mentē eorū intentionē (Amen amen dico vobis. q̄a plorabitis) Tho. i. dolebitis interius i mente de morte z passione mea (z flebitis) exteri us. s. interlozē mentis tristitia signis exterioribus ostendētis (mūdus aut gaudebit) .i. iudei mundi amatores Ly. qz in triūo mortis xpi iudei mundialiter viuētes: gausi sunt credentes se xpm totaliter extinxisse: et nomē suū totaliter deleuissē (vos aut cōtristabimini. s. tristitiae stravertē in gaudiū) Hoc impletū est in resurrectione xpi qn̄ gauisi sunt discipuli viso dño: z in ascensione qn̄ videntibus illis eleuatus est in celū (mulier cū parit tristitia habet) p̄pter dolorē quē sentit Gen. iij. In dolore partes (qz venit hora ei⁹) scz hora pariendi (cū aut peperit puerū. iam nō meminit p̄ssure) p̄cedētis (p̄pter gaudiū. qz natus est hō i mundū) Ly. q̄a i natiuitate pueri gaudiū supueniens absozber p̄cedentē tristitiā (z vos igit nūc qd dem tristitiā habetis .s. mee passōis et mortis (iterū aut videbo vos). s. post resurrectionē meā (z gaudebit cor v̄m) de visione mea (z gaudiū v̄m nemo tollet a vobis) Hor. qz xps iesus q̄ erat ip̄orū gaudiū resurgens a mortuis iam nō mo-

dicebāt ergo. qd est h̄ qd dicit modicū. nescim⁹ qd loq̄r
Cognouit aut iesus qz volebant eū interrogare. z dixit eis. de hoc queritis iter vos qz dixi. modicū z nō videbitis me. z itez modicū z videbitis me. Amē amē dico vobis. qz plorabitis z flebitis vos. mūdus aut gaudebit vos aut contristabimini s̄ tristitia vertet in gaudiū.
Mulier cum parit tristitiaz habz. quia venit hora eius Cū aut pepit puerū iā n̄ meminit p̄ssure p̄pter gaudiū qz nat⁹ ē hō in mūdū. z vos igit nūc quidē tristitiā hētis itez aut videbo vos. z gaudebit cor v̄m z gaudiū vestrū nemo tollet a vobis.

ris. Rom. vi. Istud x̄o gaudiū aploz de xpi visione fuit inchoatū post resurrectionem xpi: s̄ post cōsummatū in gloria i celo. Circa p̄ns euangeliū vbi dr. cōtristabimini. Notandū q̄ nemo in hac vita p̄ditū esse sine tristitia.
An Job. xij. Ido nar⁹ de muliere breui vtiel tperē. Sed querit cur deus sic ordinauit Respondez primo vt scimus nos esse hic nō ciues s̄ aduenas z peregrinos q̄diu in mundo sum⁹. ḡ vallis lacrimaz dicit. q̄ est locus medius inter celū vbi est summū gaudiū: z infernū vbi est summa pena. Sedo vt stimulemur penis q̄i calcarib⁹ ad currēdū in via mandatorū dei. Tercō vt purgemur igne tribulationū ne in purgatorio lauemur. Quarto vt fugiamus infernū vbi oēs pene in su mo st. Quinto vt pl⁹ de gaudiū mereamur. nā virtus est circa difficile fm p̄m. z Act. xiiij. Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum celozū. Item notandum q̄ due passiones necant q̄nqz hoīez. s. tristitia z leticia. Tristitia occidit tarde. nā in tristitia primo retrahit calor naturalis ad interiora. z postea exalat ad exteriora z talis exalatio caloris phibet nutrimentū in membris z opaf cōsumptionē in illis. An puer. xix. Spūs tristis execat ofsa. Leticia aut nimia cito occidit. qz tunc cor mag⁹ dilatat z calor naturalis ad exteriora transit z a corde recedit z mors interuenit. vñ puer. i. Prosperitas stultorū p̄det illos. vtrūqz etiam occidit aiam. tam vita p̄sp̄ra q̄ aduersa. s̄ magis prospera. vñ Aug⁹. Multi res aduersas timent p̄sp̄ra non timent. Periculosior

est tñ aīe res p̄spera q̄ aduerſa. Itē pz in dāuid q̄ in aduerſis q̄ paſſus ē a ſaul non cecidit: ſ̄ in p̄ſperis iaz in regno poſitus cū berſabee peccando cecidit.

Ado ad eū qui me miſit Job. xvi

v Ante inittū il
lius euangelij

xps predixit aplis per ſecutionez quā paſſuri eēnt ſic q̄ eieciēt erāt de ſynagoga. et q̄cuq; eos occideret crederet ſe obſequiū p̄ſtare deo Et poſtea ſubiunxit de reſeſſu ſuo: cū dixit in euangelio hodierno.

(Vado ad eū). i. i. p̄t mo aſcēdo ad patrem (qui me miſit) Ly. q̄a ipleni officiū p̄dicatio nis mee ad q̄ miſſus ſum (z nemo ex vobis iñterrogat me). i. inter rogabit. q. d. ita ap̄te aſcēdā ad patrem: q̄ nullus veſtrū interro gabit q̄ vadā: qz certi eritis q̄ vado ad glo riā p̄ris (ſ̄ qz hec locu tus ſun vobis) ſc̄z de reſeſſu meo. (trifticia impleuit cor veſtrū). i. vehemēter facti eſtis triftes. Ly. apli trifta bant de reſeſſu xpi. de cui? p̄ntia cōſidebant in tribulationib; ſuis cōſolari (ſ̄ ego verita tem dico vobis expedit vobis vt ego vadā). i. ſtrahaſ aſpectui v̄o

p̄ntia mea corporalis. et ideo ſubdit (Si ei nō abiero paclit? ſi veniet ad vos) Ly. qz plenitudo ſc̄t̄i ſpūs nō erat vandū niſi poſt aſcēſionē xpi. vnde Crif. Apli nimis corporalē p̄ntiā xpi diligebant. z ideo ad ſuſceptionē ſpūs ſc̄t̄i minus ydonei erant Sciendū tñ ſm Tho. de aq̄no ſup Job. q̄ ille amor q̄ diſcipuli diligebāt corporalē p̄ntiā xpi nō erat p̄ctm: reddebant tñ ex h̄ min? ydonei ad p̄ceptionē ſpūs ſc̄t̄i: habi

ta em̄ vna cōſolatōe nō querit̄ alia. vnde quia delectabant̄ in p̄ſentia xpi nō pete bant nec deſiderabant aduentum pacliti Ipſe em̄ nō veniet ad mentē hoīs niſi vo catus z deſideratus. vii Sapie. vij. Opta

ui z datus ē mihi ſen ſus: vocauit et venit in me ſpūs ſapie (z cū ve nerit ille: arguet mun dū de pctō) Tho. ſp̄r̄i tuiſc̄tō attribuit̄ corre ctio. qz correctio debet procedere ex charitate (de pctō) Tho. qd̄ ha bet vel fecit (z de iuſt cia) quā nen habet (et de iudicio) quod nō t̄ met (de pctō quidē q̄a nō credūt i me) Tho. iudei peccabāt in xpm qz nō credebāt euz eſſe xpm vel meſſiā (de iu ſticia) ſc̄z xpi quā non accepraerūt homies mūdani. nec imitari vo luerūt (qz vado ad pa trem) Ly. p̄ hoc eſt q̄ xps reſurrexit z ad ce lum aſcēdit̄ declarata eſt eius iuſticia: qz ſol̄ iuſti intrāt celuz. vnde p̄s. crvii. h̄ec portado miui z iuſti intrabunt in eā (z iā nō videbit̄ me) p̄ntia corporali ha bitantem vō diſc̄i quia poſt aſcēſionē apoſto li ampli? nō viderūt in terris xpm (de iudicio vero). i. futuro q̄o mū dus nō timuit. oportebat tñ timere (qz ſnceps hui? mūdi iā iudicat? eſt). i. p̄denat? diuina ſua iāq; ob ſtinat?. Et p̄ p̄is oēs ei adherētes: eodē iudicio oſtendunt̄ p̄d̄nabiles. Si em̄ de? angel peccantib; nō p̄ccti nec hoīb; par cet (adhuc mlt̄a h̄eo vob̄ dicē. ſ̄ n̄ poteſt̄ portare mō) ſc̄z p̄r̄ veſtrā impfectionē et illoz dicendoz de altiffimis fidei ardui tatem z p̄funditatē (Cū autē venerit ille ſpūs veritatis) Ly. i. ſpūs ſc̄t̄i q̄ eſt veri

W

tas p essentia z effectus docendo ea (ille docebit vos omne veritatem) **Ly.** scz necessaria ad salutem: no solu p psonis vris. s etia ad regimen ecclesie z fidelium instructione (no em loquet a semetipso) **Lyra.**

Quia sicut no est a semetipso s a patre et filio: ita nec a se loquitur s qcumq audiet a me z a patre: quia suu audire est ab eis pcedere (loquet) scz vobis (z q futura sunt annuclabit vobis) **Ly.** multa em de futuris p spiritus sanctu reuelata fuerunt aplis. Sicut apostolo iohanni reuelat est pcessus ecclesie vsq ad fine mundi: in apocalypsi. Et petro suum martirium: fm qd ipse met dit secuda Petri primo. sclo qz velox est depositio tabernaculi mei. Et paulo reuelatum e q in nouissimis dieb dicebat quidaz a fide. Et habet pma ad thimothuum. **liij.** (Ille me clarificabit) Thomas quia ad inuocatione nois mei factis opera mirabilia (da de meo accipiet) .i. scientia z cognitio habebit a patre sicut z ego (z annuclabit vob)

Men amen dico vobis Job .xvi. **hystoria** hui euagelij facta e anno xpi .xxxij. .ix. kal. aprilis. feria v. in cena dñi. luna. xiiij. inditoe. vi. Ante intitu illi euagelij scribit serus Job. in eodē ca. q xps post cenā dixit discipulis suis. **Hic** vos qdē tristitia habet. **Item** autē videbo vos z gaudebit cor vestru z gaudiu vestru nemo tollet a vobis. **Tūc** postmodū seqt euageliū hodiernū (Amen amen dico vobis) **Hor.** hic dñs iesus cōsolatur discipulos ex petitionū suarū exauditione. **Et** iuramentū pmittit vt bō nō be

nerit ille spūs vitatis. docebit vos oēm veritatē. Non enī loq̄tur a semetip̄o. s̄ q̄cū q̄ audiet loq̄tur. Et q̄ vētura sūt annūciabit vobis. Ille me clarificabit. qz de meo accipiet z annūciabit vobis

Officia. liij. post octa. pa. Euāge. fm Johannē. xvi.

Nillo tempore dixit iesus discipulis suis. Amen amen dico vobis Si petieritis patre in nomine meo dabit vobis. vsqz modo nō petistis quicqz in nomine meo. Petite z accipietis vt gaudiū vestru sit plenu. hec in puerbijs locutus sū vobis. venit hora cū iā si i puerbijs loqr vobis. s̄ palā de p̄e meo annūciabo vobis i illo die i noie meo pete

stet de petitiōe dicēs (Amen amen dico vobis. Si qd petieritis patre in noie meo) .i. prinēs ad salutē: qz iesus qd ē nomen xpi saluator interpretat (dabit vobis) Et si non statim. tū finalitē dabit. vel illud qd

petitis vel eo melius. (vsqz modo nō petistis qdē in nomine meo) qz nō erat tps oportuni. qz dñs iesus erat cum eis p̄ntialitē q̄ oia dabat. vñ **Lix.** qd petierit q̄ oia bona secum haberēt (petite z accipietis vt gaudiū vestru plenu sit) **Tho.** qz ois petitio ad illd gaudiū referri debet. s̄ gaudiū cōsistit in doibus aie z corporis. Et erit plenu gaudiū in dñis. vñ dicit in ps. **xvi.** Sana hor cū apparuerit gloria tua (hec i puerbijs locut sum vobis) scz ego sū vitaverat vos palmities. **Item** ibi mulier cū parit triticiam bz qz venit hora eius (venit hora cū iā non in puerbijs loqr vobis s̄ palā de p̄e meo annūciabo vobis) **Chus.** h̄ erit tps resurrectionis: quia tūc oia manifesta eos docuit. **Item** p. xl. dies apparuit eis post resurrectionē suam lo

quens eis de regno dei. **Actus. i.** **Ly.** xps post resurrectionē clarius et exp̄ssius docuit aplos de regno dei q̄ ante. **Ipsi** em erāt magis capaces: qz habebant sensum apertū ad intellectū scripturarū. vt habet **Luce** vlti. ca. (in illo die) scz i die penthecostes (in noie meo petieris) .i. petēdo nomē meū inuocabitis. qz p̄ ascēsiōnē z p̄ missionē sp̄sscti. apli magis x̄tūtē nois iesu xpi sentiebāt q̄ ante. **Et** ideo petitiones suas in noie iesu xpi formulabāt: z p̄ hoc oīones ecclesie in fine formulant in nomine xpi: dicēdo p̄ dñm nr̄m iesu xpm r̄.

(*z* nō dico vobis: q*z* rogabo patrē de vobis) *Lho.* q. d. ad exaudiendū vestras petitiones apud patrem nōn erit necessaria o*z*o mea. q*z* solus amor quo diligitis me sufficit patrocinari (ipse em̄ p*r* amat vos)

amās facile dat amāti (q*z* vos me amastis) v*z* p*r* Job. xiiij. Qui diligit me diligetur a patre meo (et credidistis q*z* a deo exiui. Exiui a patre) p*z* eternā generationē (z veni i mūdū) p*z* carnis assumptionē (iterū relinq*z* mūdū) p*z* passionē z corporalē p*r*istiam (z vado ad patrem) p*z* ascensionē. q*z* exaltat*r* ē vsq*z* ad dexterā dei: p*r*istis (dicūt ei discipuli ei*9*: ecce nūc palā loqueris z puerbiū nullū dicis) *Lx.* clarius loquebas de p*r*cessu eius a patre. z de aduētū eius in mūdū p*z* carnis assumptionē q*z* fecerat ante (nūc scimus quia scis omnia) *Lx.* ex doctrina em̄ ei*9*

z miraculis plenius ei*9* d*r*ctatē cognoscebant (z nō est opus vt q*z* te i*n*troget) sepe em̄ dicit glo. volentes ab eo querere audiebant solutionē anteq*z* p*r*ponerēt questionē. Et sic prius eis r*n*dit anteq*z* querebant (i hoc credim*9* q*z* a deo existi) *Lho.* q. d. Intelligētia o*m*niū occultorū facit nos credere q*z* tu sis verus et naturalis filius dei in quo sunt o*m*es thesauri sapie z scientie dei absconditi. Unde circa p*r*istis enangeliū vbi d*r*. p*r*terite z accipietis. Notandum s*m* Augustinū q*z* triplicia sunt bona in genere. Infima. media. z summa. Infima bona sunt temporalia q*z* quasi nihil sunt. Unde h*r*iere. iij. Aspexit terrā z ecce q*z*i vacua erat z nihil. Et talia sub conditione peti p*r*nt moderate videlicet si placeat da sanitatē t*r*palia. z vitā z*r*. Et rō ē. q*z* aliq*z* bona t*r*palia. vt scia honores z amici. diuitie z similia q*z*i q*z* sunt occasio peccandi alijs occasio merendi. Sed quib*9*

p*r*sint z quib*9* obsint solus deus scit. i*9*o sibi comittenda sunt. Alia sunt bona media. sc*z* x*r*utes que nulli obesse p*r*nt z illa feruēt sunt petēda. Alia optima. vt beatitudo celestis z illa bona sunt feruētissimi

me. Sed queritur cur deus nō statim dat q*z* petit. R*n*des p*r*mo: q*z*a tūc hō min*9* meritū haberet nō iterando orationē. Sec*z*o quia vili penderet vel min*9* curaret illud q*z* cū modo dico labore acquireret. Tercio vt desiderii auget vt p*r* i*n*uillere chananea. Quarto vt hō humiliet. v*z* in eadē chananea que se canē fatebat. Quinto quia meliora in d*r*o d*r*o vult de t*r*pe oportuno z q*z*i ipsi hominē fuerit vtile.

Ecūbentibus vndecim discipulis. Marc*z* xvi. Hystoria hui*9* euāgelij facta ē Anno x*p*i xxxiiij. nonas Junij

luna. xvij. feria. v. videlicet ipso die ascensionis. indidē. vi. In initū illi euāgelij scribit sc*r*us lucas q*z* x*p*s dixit discipulis suis. Vos estis testes horū. *Lx.* sc*z* passio nis z resurrectōis. Et ego mittā p*r*missum p*r*istis i vos. sc*z* sp*r*itū sc*r*o aut sedete in ciuitate q*z* usq*z* induamini virtute ex alto. Tūc postmodū sed*r* euāgelii hodiernū. (Recūbentib*9*. xi. discipul*9*) D*r*is n*r* i*h*s x*p*us cū in his q*z*draginta dieb*9* p*z* multas apparitōes discipul*9* factas resurrectionē suā approbasset. Hodie i die ascensionis bis ip*s*is voluit apparere. sc*z* i mensa d*r*o prandebāt. Nam vt dicit m*r*g*r* in hystoria schol. D*r*is tā apl*9* q*z* alij discipuli z mulieres habitabāt in ista p*r*te i hierlm q*z* dicit mellos i monte syon vbi dauid cōstruxerat sibi palatiū. Et ibi erat ill*9* cenaculuz grande stratū: in q*z* p*r*cepit d*r*is sibi parare pascha: z i cenaculo illo hitabāt tunc vn*9* decim apl*9*. Ceteri x*o* v*z* discipuli z mulieres

habitant eſcruſque per diuerſa hoſpi-
tia. Et vt dicitur in principio hodierni euāge-
lij (Recubentibus) .i. comedentibus (vnde
cum diſcipulis) ſciz in illo cenaculo hodi-
erna die (apparuit illis ieſus et exprobra-
uit incredulitatē illoꝝ

et duriciā cordis) *ly.* nō que tunc erat in eis
ſed que ante fuerat in ip-
ſis diſcipulis (quia hiſ
qui viderāt eum reſur-
rexiſſe nō crediderūt)
vtz de thoma q̄ nō cre-
didit alijs diſcipulis. Et
ſiſt alijs diſcipuli nō cre-
diderūt marie magdale-
ne et alijs mulieribus.
et comedit cum eis. *An*
Actuū p̄mo. Conueſcēs
p̄cepit eis ab hieroſo-
lymis ne diſcederēt ſed
expectarent p̄miſſionē
patris. .i. aduentū ſpiri-
tuſſcī a patre per xp̄m
p̄miſſum. Et ſm magi-
ſtrū in hystorijs. Hoc
dicto p̄cepit eis vt egre-
derentur de ciuitate. et
ſic ſtatim euauit ab oculis eoz. Et im-
mediate poſt comestione vndecim apli et alij
diſcipuli et mulieres vnanimiter de ciui-
tate egreſſi venerūt ad montem oliueti et
ibi dñs ieſus ſecūdario hodierna die ap-
paruit et vt ait in gr̄ in hystorijs: hāc pro-
ceſſionē aploꝝ q̄ vnanimiter de ciuitate ſūt
egreſſi reſentat ecclia ſingulis diebus do-
minicis p̄ceſſionē faciēs egrediendo ex-
tra eccliaſā p̄ferendo crucē añ p̄ceſſionē.
Itā p̄ crucē q̄ preferit reſpitat dñs noſter
ieſus x̄p̄s q̄ nos p̄ceſſit et ſuo exēplo nob̄
viā ad celū oñdit. Et q̄ ordinate vn̄ poſt
aliū crucē ſequit̄ vſq̄ ad eccliaſā ſignifi-
cat q̄ oēs xp̄iani: vitā mores et doctrinaz
chriſti. ſemp̄ pre oculis h̄re debeāt. et ſuā
vitā exēplo xp̄i p̄formare: et ſic p̄ficere de-
ſtute in x̄tute trāſeundo. donec intrent
i celeſtē eccliaſā id eſt patriā eternā vbi vi-
deant facie ad facie diuinā naturā: ſm il-
lud in p̄. lxxxiij. *Ibūt de x̄tute in x̄tute*
ſic videbit̄ deus deoz in ſyon. Poſt hoc
cōmiſit dñs ieſus aplis officium predica-

tionis dicēs (Euntes in mundū vnuer-
ſum predicare euangeliū) Hugo nō phi-
loſophozū vanitates aut eerte p̄ptas ſi-
ctiones: ad Roma. p̄mo. Non erubeco
euāgelii (oī creature) *ly.* oī hoī qui bz

**Recubentibus vndeci disci-
pulis apparuit illis iesus et
exprobrauit incredulitatē il-
lorū et duriciā cordis. qz his
qui viderāt eū reſurrexiſſe.
nō crediderūt et dixit eis. Eū-
tes in mūdū vniuerſū p̄dica-
te euāgelium oī creature.
Qui crediderit et baptizat⁹
fuerit ſalu⁹ erit. q̄ vero non
crediderit p̄dēnabitur. Si
gna autē eos q̄ crediderint
hec ſequent̄. In nomie meo
demonia eijciēt. linguīs lo-
quent̄ nouis. ſerpētes tollēt**

cōuenientiā cū oī crea-
tura: p̄ eſſe em̄ cōuenit
cū incūaris: p̄ vinere
cū vegetabilibus et plan-
tis p̄ ſentire cū anima-
libus. p̄ intelligere cū
angelis. ideo deſigna-
tur nomine oīs creatu-
re (qui crediderit et ba-
ptizatus fuerit) *ly.* nō em̄ ſufficit fides ſi-
ne baptiſmo: p̄ quē q̄s
incorporatur chriſto ſi
aſſit facultas recipien-
di baptiſmū fluminis.
Si aut̄ n̄ aſſit facultas
ſufficit baptiſmus ſan-
guinis: vt i martin⁹
qui p̄ chriſto interfecti
ſunt. añ q̄ eēt baptiſa-
ti: vel baptiſmo flumi-
nis ſicut eſt in haben-
tibus fidem xp̄i. et deſi-
derant baptiſmū: ſed p̄ueniunt morte an-
teq̄ poſſint implere (ſaluus erit) ſciz ſalu-
te eterna: ſi ſaltem operibus tenet. *An* Ja-
cobi. ij. Fides ſine operibus mortua eſt (q̄
non crediderit condēnabitur) ſciz eterna
dānatione (Signa aut̄ eos qui credide-
runt hec ſequent̄) *ly.* in primitiua em̄ ec-
cleſia fides erat nutrienda et firmanda mi-
raculis. Ideo gratia miraculoꝝ dabatur
nō ſoluz apoſtolis xp̄i: ſed multis alijs cre-
dentibus: vt pater in exemplis et in legen-
dis ſanctoꝝ (in nomie meo) .i. in virtute
noīs mei (demonia eijcient) hec omnia
ad litteraz impleta ſunt. Sepe em̄ apli et
alij fideles demones eiecerūt. Sicut bea-
tus bartholomeus. et ſic de alijs (linguis
loquent̄ nouis) *ly.* hoc eſt factū in apo-
ſtolis et in alijs credentibus qui erūt cū eis
quā per gratiā ſp̄ſcī in die penthecoſtes
recepērūt donū linguarū. vt p̄ *Actū. ij.*
Loq̄bant̄ varijs linguīs apli (ſerpentes
tollent̄) hoc p̄ in paulo. vii *Actū. xviii.*
Qui p̄cuſſus a vipera: in nullo leſus fuit

sed viperā pendente ad manū et⁹ in ignē excussit. Et iacobus ap^ls duos ingentes dracones remisit in desertū quos hermo genes ⁊ phileterus concitauerāt contra eū (⁊ si quid mortiferū biberint nō eos nocēbit) hoc ad litteram impletū est in iohanne euāgelista q̄ venenum bibit qd̄ ei non nocuit (sup egros man⁹ imponēt et bñ habebūt) quia multi ismī a diuersis languorib⁹ sunt curati ex impositione manuum ap^loz ⁊ ex actu vestimentozū. imo qd̄ etiā plus est ex vmbra petri ap^li sanabantur infirmi. vt habetur Actū. ij. ⁊. v. Itē per manus ap^loz fiebant signa ⁊ pd̄igia magna in populo: ⁊ nō solum infirmos curabant: s̄ p̄ impositionē manū ip^loz dabatur spūssanctus. Vñ habet Actū. viij. Tūc iponebāt ma-

nus sup illos ⁊ accipiebāt spm̄ sc̄m̄ (⁊ do minus quidē iesus postq̄ locutus ē eis) sc̄z hec oīa verba s̄ pd̄icta et plura alia q̄ hñc Actū p̄mo (assumpt⁹ ē in celū) Ly. xute xp̄ia ⁊ cū gratulatōe toti⁹ familie celestis. vñ Lu. xliij. Et eleuatis manib⁹ ferebat⁹ celū ⁊ bñdixit eis. i. ap^lis ⁊ alijs fidelib⁹. Ex h̄ loco in cōsuetudinez duxit ecclesia: vt sicut dñs iesus postq̄ oībus pactis ascēdere voluit in celū bñdixit fidelib⁹ suis: q̄ sic ep̄i ⁊ ceteri p̄sbyteri per acto diuino officio volentes laz ab altari recedere dāt sup populū benedictionē signantes eos signo sc̄tē crucis ⁊ imprecantes eis bona in noīe sc̄tē trinitatis (⁊ sedet a dextris dei) sc̄z cōregnātes p̄z in oī eq̄litate s̄m̄ deitate (illī autē) Ly. sc̄z ap^li ⁊ xp̄i discipuli (p̄fecti) sc̄z ad mādātū domini nr̄i iesu xp̄i (p̄dicauerunt vbiq̄) vñ in ps. xvij. In oīm terrā exiuit son⁹ eoz (dño coopante) eos dirigendo ⁊ p̄regendo (⁊ sm̄onē p̄firmāte sequētib⁹ signis) Hug. sup Marcū. Q̄pa miraculoz in ex-

ordio ecclesie necessaria fuerunt vt fides miraculis nutritur. modo nō sūt necessaria. q̄ fides ecclesie cōfirmata ē. Circa p̄s euāgelii ⁊ sup illa verba. Euntēs in mundū vniuersū p̄dicate euāgelii omni creaturē ⁊c. Notandū q̄ s̄m̄ Tho. de aq̄no. maximū miraculū xp̄i in terris fuit: q̄ p̄ simplices mundū subiecit fidei. quia ap^li fuerūt simplices s̄m̄ mūdū et paupes mechanici sc̄z piscatores ⁊c. et null⁹ nobilis fuit nisi sc̄tūs bartho. vñ hic querit̄ q̄re nō elegit prudētes huius seculi. scribas q̄ fuerūt docti i lege: nec diuites nec potentes. Rñdēf. p̄pter certitudinē fidei: q̄ si sapiētes sc̄tū elegisset et misisset ad p̄dicandū fidē xp̄ia nam. tūc p̄fidi et inimici fidei dixissent q̄ fidē finxissent euz prudētia ⁊ astutia: si diuites tūc

dixissent q̄ p̄ dona et munera homines induxissent ad fidē illā. Si autē potentes et nobiles tūc dixissent q̄ per potentia et coactionē hoīes induxissent ad fidem. Sed vt nullū illoz p̄fidi allegare possent. igitur ⁊c. Vñ hic notādū q̄ xp̄s inter oēs sapientes hui⁹ mūdū nisi vnū conuertit. sc̄z gamalielē legis doctozē. Et inter oēs diuites solū zacheū. Et de oībus nobilib⁹ ⁊ principib⁹ nisi tres. Nicodemū. Centurionē. ⁊ regulū. Sed de pauperib⁹ ⁊ simplicib⁹ ⁊ ignobilib⁹ multos conuertit. Quia xp̄iant a pauperib⁹ ⁊ simplicibus ortū habuerūt. Unde ap^la. Videte vocationē vestram fr̄es. quia nō multi sapiētes s̄m̄ carnem: nō multi potentes: s̄ infirma mundi elegit deus.

Am venerit paclitus ⁊c. Job. xv. c. Hystoria hui⁹ euāgelij facta est Anno xp̄i. xxiiij. ix. kal. ap̄illis. luna. xliij. feria. v. sc̄z i cena dñi. inditōe. vi. Vñ initū illi⁹ euāgelij scribit sc̄tūs iohānes in eo. ca. q̄ xp̄s dixit discipul⁹ suis. s̄

et si mortiferū qd̄ biberint si eos nocebit. Sup egros manus imponent ⁊ bene habebūt. Et dñs qd̄ iesus postq̄ locutus ē eis. assumptus est in celū et sedet a dextris dei. Illi autē p̄fecti p̄dicauerūt vbiq̄ dño cooperante ⁊ sm̄onē confirmante sequentibus signis.

Dñica post ascēsiōnē dñi Euange. s̄m̄ Joh. xv.

In illo tēpore Dixit iesus discipulis

Am venerit paclitus ⁊c. Job. xv. c. Hystoria hui⁹ euāgelij facta est Anno xp̄i. xxiiij. ix. kal. ap̄illis. luna. xliij. feria. v. sc̄z i cena dñi. inditōe. vi. Vñ initū illi⁹ euāgelij scribit sc̄tūs iohānes in eo. ca. q̄ xp̄s dixit discipul⁹ suis. s̄

opera nō fecissem in eis que nemo ali⁹ fe-
cit pctū nō haberet. Hūc aut viderunt ⁊
oderūt me ⁊ patrē meū. Sed vt impleat
sermo q̄ in lege eorū script⁹ est. qz odio ha-
buerūt me gratis. Tūc statim seq̄t euan-

gelū hodiernū (Cum
venerit pacit⁹) postq̄
xps dixerat aplis de iu-
deis. Si me psequun-
tur: ⁊ vos psequentur
Ne desperent ⁊ nūmū
turbēt. p̄misit eis spi-
ritūsc̄m mittere q̄ con-
fortati oēs psecutōdes
vincerēt ⁊ tolerarent:
ergo dicit (Lū autē ve-
nerit pacitus) Ly. i.
cōsolator. Bern. di. civ.
Spūs. i. merentiū con-
solator (quē ego mittā
vobis a p̄re) Ly. in p̄-
oñdit sp̄m̄sc̄m a se p̄-
cedere: inq̄ntū dicit se
illū mittere (sp̄m̄ veri-
tatis) quia docet vos
oēm veritatē: sed econ-
trario spūs malignus
docet oēm mendaciū
(qui a patre p̄cedit)

Thomas. ex hoc argu-
unt greci sp̄m̄sc̄m t̄m̄ p̄cedere a patre et
non a filio. s̄ hoc nō est ver⁹: quia quicqd
de p̄re d̄r cōuenit filio. ergo xp̄iani tenen-
tur credere q̄ sp̄m̄sc̄m p̄cedit a patre et
a filio (ille testimoniū p̄hibebit de me)
Itam sp̄m̄sc̄m̄ testimoniū p̄hibuit xp̄o
in hoc q̄ ap̄los tales fecit q̄ sciuerunt et
audebant p̄dicare euāgelīū ⁊ fidē christi
corā oibus ⁊ intrepide. q̄ em̄ hoīes p̄s
illitterati ⁊ simplices de p̄funditate scri-
pturarū subito plene loquebant: ⁊ in om-
nibus linguis: fuit maximū signū ad con-
firmandā fidē xp̄i (⁊ vos testimoniū p̄hi-
bebitis) scz predicando oibus populis.
(quia ab initio mecū estis) Ly. Non ē in
telligendū q̄ fuerint cum eo in principio
vite et⁹: s̄ ab initio p̄dicatōis sue qū ince-
pit docere ⁊ miracula facere (hec locusus
sum vobis) ad p̄fortationē vestrā s̄ futu-
ras tribulatōdes (vt nō scādalizemini) scz
cadēdo p̄ ip̄atētis qū enentē vob̄ (absq̄

synagogis faciēt vos) Itā et iudei conspi-
rauerūt q̄ si q̄s p̄fessus esset xp̄m̄ em̄ syna-
gogā eijceret. Et tal̄ electio de synagoga
reputabat magna. Sicut apud xp̄ianos
electio de ecclia per maiorē excoīcatōnē

Ergo ipsa excoīcatō
tio valde timēda ē cui
libet xp̄iano: qz separat
a deo ⁊ a sc̄tis ⁊ a sacriū
⁊ a cōione fidelīus. Et
ipse excoīcat⁹ ē q̄ pal-
mes abscisus arite. vt
p̄z Job. xv. Ego sū vi-
tis vera et vos palmi-
tes (s̄ v̄it hora) Hor.
hora ista fuit sp̄s p̄di-
catōis ap̄loz (vt oīs q̄
interficat vos arbitret
se obsequū p̄stare deo)
Oīs ei iudei occidēs
xp̄i p̄dicatores putas
se obsequū p̄stare deo
credēs q̄ desereret de-
um isrl̄: q̄cūq̄ cōuer-
ret ad xp̄m̄. Itā fuerit
iudei execat⁹ ⁊ igno-
rantes. Sed illa igno-
rātia nō excusabat eos
quia illa p̄cedebat ex-
odio ⁊ iūditā xp̄m̄ et

suis Lū venerit pacit⁹ quē
ego mittā vobis a p̄re sp̄m̄
veritatis q̄ a p̄re p̄cedit. il-
le testimoniū p̄hibebit de me
et vos testimoniū p̄hibebit
qz ab initio mecū estis. Hec
locus sū vobis vt nō scāda-
lizemini absq̄ synagogis fa-
cient vos. Sed venit hora
vt oīs q̄ interficit vos. arbi-
tretur se obsequū p̄stare dō
Et hec faciēt vobis. qz non
nouerūt patrē neq̄ me. sed
hec locus sū vobis vt cum
venerit hora eorū reminisca-
mini. qz ego dixi vobis.

s̄ doctrinā et⁹ (hec faciēt vobis. quia nō
nouerunt patrē neq̄ me) Hoc dicit eis in
cōsolationē. q. d. sū Cris. Sufficit i cōso-
lationē hec pati p̄ patrē ⁊ p̄ me (s̄ h̄
locus sū vobis vt cū venerit hora eorū. re-
miniscamini: qz ego dixi vobis) Ly. ista em̄
p̄dixit xps aplis vt puiderent sibi de pa-
tientia: qz min⁹ fertur iacula p̄usa vt dic̄
Grego. Circa p̄s euāgelīū vbi dicit.
Vos testimoniū p̄hibebitis. Notandū q̄
Hugo de prato dicit. q̄ xps habuit testi-
moniū de oī loco: ⁊ ab oī creatura. Itam
oīa testificata sunt xp̄m̄ suū auctorē esse.
Itā de celo habuit testimoniū p̄ris ⁊ spi-
ritūsc̄m̄. Luce. ij. Descendit sp̄m̄sc̄m̄
corporali sp̄e sicut colūba in ip̄sū. Et vox
p̄ris de celo audita ē. Hic ē fili⁹ meus di-
lectus. Math. ij. Itē testimoniū ange-
loz. vtz Luce. ij. Euangelizo vobis gau-
diū magnū. qz nat⁹ ē nobis saluator. Itē
celi. dū ip̄sō orāte agri sunt sup̄ eū p̄stis.

ti sunt ipsum esse verū deū. Luce. liij. Item de paradiso de limbo patrū habuit testi moniū moysi et helye. vt pz Mathei. xvij. Apparuerūt ei moyses et helyas. Itē cor pora scōrū surrexerūt. vt pz Matb. xxvij.

Itē demones ei testi moniū reddiderunt vt pz Luce. iij. Eribāt de monia clamātia et dicē tia. Quia tu es xps fili us dei viui. Item de mūdo habuit testimo niū. xij. aploz. lxxij. di scipuloz et multoz yalio rum. vt pz Actū. liij.

virtute magna redde bant apli testimoniū hiesu xpo. Item ha buit testimoniū ab omni creatura. Nam stella noua in sua natuitate testificata ē. vt pz Matb. ij. Vidim⁹ stellā ei⁹ in orien te. Itē sol obscur⁹ at⁹ in morte eius presta tus est ei⁹ esse deus. Luce. xliij. Itē mare dū se solidū pbuit ipm cōfessum est Luce vi. Itē infern⁹ dū quos tenebat reddidit ipsum auctore vite esse. prestat⁹ ē ps. xliij. Itēz terra dū ipso moziēte et resurgente tremuit. Itē panes et pisces dū ad ei⁹ im perū multiplicati sunt: ipsum esse deū de monstrabant. vt pz Job. vi. Opera q̄ ego facio ipsa sunt q̄ testimoniū pbibēt de me Et breuiter oīs creatura preter peccatorez qui ipsum negat factis testimoniū christo reddi. Unde apls ad Thytū pmo. Con fitem⁹ se nosse deū: factis autē negant. pec cator q̄sqz p vno denario negat christum cū in noīe eius scienter iurat. Sequitur hic in euāgelio p̄tī. Absqz synagogis fa cient vos. Ubi notādū q̄ excoīcatio ma ior valde timēda est ppter tria. Primo qz excoīcat⁹ sepat a deo et ab oīb⁹ xp̄i fide li bus tā in vita q̄ in morte sicut palme a vite: vtz Job. xv. Ego sū vitis vera et vos palmites. et sicut palme abscisa nibil va let amplius nisi ad ignē: sic excoīcat⁹ ma ior excoīcatōe. Secōdo. qz excoīcat⁹ p̄uat merito passionis xpi et oīm scōrū. et etiam oīb⁹ missis. oīonib⁹. elemosynis. et oīb⁹ suffragijs et indulgentijs. et oīb⁹ bonis ecclesie et oīno et totaliter remanet nudus et miser et miserabil⁹ et paupz cec⁹. Et ppter ea dic⁹ Aug⁹. Nihil debet xp̄ian⁹ sic for

midare sicut separari a corpore xpi: sez p excoīcationē maiorē. Tercio quia excom municat⁹ multos inficit: qz oēs qui parti cipant ei sciētē publice denūciato: vnde dicit in decretis. Cōicans excoīcato in de

bite excoīcationē incur rit. xi. q. i. p̄cipue. et ca. si q̄s eps. vñ et morbz cōtagiosus sicut lepra ido ab hoībus sicut le pra debet vitari. Nam magna infamia ē et vi tuperiū ab ecclia expel li vel vitari ab hoīb⁹ si cut leprosus. An exco municat⁹ ē magis infa

mis q̄ iudeus vel saracen⁹: quia cū illis habet plus loq̄ q̄ cū excoīcato. An dicit⁹ in decretis. Pagano plus licet cōicare q̄ excoīcato. xi. q. liij. ad mēsam. Ex tā dictis pz qz piculosū ē cōicare excoīcato. Sz pec catis nr̄is exigentib⁹ de excoīcatōe maio ri hodie curaf mo dicū. Sed de participa tione cū excoīcatis q̄n̄ nihil curaf. Unde de b̄ exēplū legif. qz demoniaz infroga tus a q̄dā an excoīcatio vel pctm̄ pl⁹ pla ceat dyabolo. Rūdit excoīcatio maior. qz p illā plures inficiunt⁹. et q̄sqz excoīcatus ducentos inficit vno die. sicut in cōiūijs in zechis. et sic de alijs.

¶ I quis diligit me sermonē meuz seruabit. Job. xliij. Hoc euange liū locut⁹ ē dñs ad discipulos su os Anno eius. xxiiij. tr. kal. aprilis. luna xliij. q̄nta feria cene dñi in dñdō. vi. Ante initū illi⁹ euāgelij scribit sc̄tus iohānes in eo. ca. qz xps dixit discipul⁹ suis: qui ha bet mādata mea et seruat ea: ille ē qui diligit me: q̄ aut diligit me diliget a p̄e meo et ego diligā eū: et manifestabo ei in seipm̄. Tunc sequit⁹ euāgelij hodiernū (Si q̄s diligit me) Huilhelm⁹. Hodie recolit ec clesia illā supabundantē et excellentē do nationē sp̄s̄scti. q̄ facta est discipulis q̄n q̄gesima die a resurrectōe q̄n repleti sunt oēs sp̄s̄sanctō. sed quia sp̄s̄sanct⁹ qui est amor patris et filij hodie mittit. Idcirco hodie legif euāgelij in quo agit de di lectione quā deus nobis infundit per spi ritum sanctū (Si quis diligit me) sez affe ctu hoc ostenditur effectu: quia videlicet

(sermonē meū seruabit et p̄ me^o diliget eū) p̄ qd̄ ostendit se vnū cū patre in essentia (et ad eū veniem^o) **Hilhelm^o**. Ego et p̄ et spūssanctūs (et māstonē apud eū faciemus) in p̄senti p̄ grām. et in futuro p̄ gloriā (qui nō diligit me sermonē meū nō seruat) **Ly.** tales sunt mūdanī hoīes et peruersi (et sermonē quē audistis nō est me^o) supple tñ (s̄ et^o qui misit me parit) **Hec locut^o** sum vobis apud vos manēs (scilicet sp̄ntia corporali) **Paracletus** autē sp̄ritus sanct^o quē mittet p̄ in noīe meo) **Tho.** ad laudem et gloriā nominis mei (ille vos docebit oīa) **Lyra. i.** faciet vos intelligere oīa q̄ dico vobis. **Apostoli** adhuc erāt rudes. et in timore positi ex auditu passionis xp̄i. Ideo ad verba christi nō diligenter attendebant: et p̄ cōsequens non capiēbant ea ad plenum p̄pter quod dicit grām spūssancti postea sup̄plere istum defectū (et suggeret vobis oīa q̄ cūq̄ dixerō vobis). i. ad memoriā vobis reducet oblita: quia apostoli multa de illis que xp̄s dicebat obliti sūt timore passionis cōsenssi (pacem relinquo vobis). i. iturus ad patrem relinq̄ vobis pacē p̄ pectoris in p̄senti (et pacē meā do vobis). i. eternitatis ī futuro (nō quō mūdanus dat ego do vobis) q̄. d. non do vobis pacē mundanā que est breuis. prima ad **Thessal. v.** Cū em̄ dixerint pax et securitas. tunc repentinus eis sup̄ueniet interitus (nō turbetur cor vestrum) **Lyra.** id est nō turbari debent de recessu meo. id est de morte mea (neq̄ for

midet) **Lyra.** hoc addit eos affecturando quia timebant mori cū eo (audistis: quia ego dixi vobis vado) **Thomas. i.** p̄ passionem vt parem vobis locū (et venio ad vos) post resurrectionē meā vt vos illic

introducau. vt patet **Johannis decimoq̄** et **capitulo.** Si abiero et preparauero vobis locum: iterum venio et accipiam vos ad me ipsum: vt vbi ego sum et vos sitis (si diligetis me) scilicet pura et sincera dilectōe ab omni carnali abstracta. (gauderetis vtiq̄. q̄a vado) fm̄ q̄ hō (Ad patrem scilicet ad eius gloriā (quia pater maior me ē) **Lyra. a.** nō fin deitatem in qua filius eius equalis patri est. sed fm̄ humanitatem in qua filius est minor patri (et nunc) **Thomas.** existens vobiscū passibilis et mortalis (dixi vobis) scilicet q̄ per passionē vado ad patrem (priusq̄ fiat vt cū factū fuerit remiscamini) **Lyra.** scz q̄ non tantum sum homo sed etiam deus qui certitudināter predico futura contingentis: quod est prop̄tū ipsius dei: fm̄ quod dicitur **Esate** quadragesimo primo. **Annūciate** nobis que futura sunt et dicemus

sermonē meū seruabit. et pat̄ meus diliget eū et ad eū veniemus et māstonē apud eū faciem^o. Qui nō diligit me sermonē meū nō seruat. et sermonē quē audistis nō ē meus. sed ei^o qui misit me p̄senti **hec locut^o** sum vobis. apud vos manēs. **Paraclet^o** autē sp̄ritus sanct^o quē mittet p̄ in noīe meo. ille vos docebit oīa. et suggeret vobis oīa q̄ cūq̄ dixerō vobis. **Pacē** relinq̄ vobis. pacē meā do vobis. nō quō mōs dat ego do vobis. n̄ turbet cor v̄m neq̄ formidet. audistis q̄ ego dixi vobis vado et venio ad vos. si diligeretis me gauderetis vtiq̄. q̄ vado ad p̄tēz q̄ p̄ maior me ē. **Et nūc** dixi vobis priusq̄ fiat vt cum factū fuerit credatis. **Iā** nō multa loquor vobiscū. venit enī princeps mundi huius.

q̄ dixi estis (tam non multa loquar vobiscum) id est ī hoc mortali corpore existēs: quia tempus sue captiōis erat prop̄inquum (venit enim princeps huius mundi) **Thomas de aquino.** id est dyabolus qui principatur amarozibus huius mundi et regit eos qui sponte per peccatum se et subiiciunt. Venit em̄ in ministris suis ad me capiendūz ducendum ad mortem.

(et in me nō habet quicq̄). .i. nulluz peccā
 r p p̄ns nullā mortis cau sanz: qz mors in
 trauit mundū p peccā. ad Roma. v. (s̄ vt
 cognoscat mūdus). .i. hūanū gen⁹ (quia
 diligo patrē) q. d. Non morior: qz habea
 culpā: s̄ vt impleā pa
 tris obedientiā cuius
 volūtas est. vt p̄ficiat
 redēptio hūani gener⁹
 q̄ nō pōt cōpleri ex dei
 ordinatōe nisi p mortē
 meā (r sicut mādaturū
 dedit mihi p̄ sic facio
 .i. ex obediētia p̄ns li
 benter subeo mortem.

Circa p̄ns enange
 lū vbi d̄r. Ad eū venie
 mus et māsionē apud
 eū faciem⁹. Notandū
 q̄ hugo de prato dicit
 q̄ apli fuerūt pleni sp̄i
 ritusctō. ostēditur q̄dru
 plici signo. Prīmū est
 in tribulationib⁹ r in
 firmitatib⁹ nō murmu
 rare. Hāvas plenū nō
 resonat dū tangit: sed
 vacuū. Sic apli in in
 firmitatib⁹ nō murmu
 rauerūt vt p̄z Lu. x. Ecce ego mitto vos
 sicut agnos in medio lupoz. imo apli nō
 solū nō murmurauerūt in p̄secutōibus et
 tribulationib⁹: s̄ et gaudebāt vtz Act. v
 Ibant apli gaudentes a cōspectu cōciliij
 qm̄ digni habitū sūt p noīe iesu r tumellā
 pati. vñ Apl̄s ad Rom̄. v. s̄ r gloriāmur
 in tribulationib⁹. Scdm̄ est firmiter cōfi
 stere. Hā res plena stat firma. Sic aposto
 li postq̄ sp̄is sanctū receperūt in fide r bo
 nis opibus firme steterunt. Hā nec reges
 nec p̄ncipes mūdī cū tormētis. nec caro
 p̄ua cū oblectamētis nec demones cū
 tētamētis potuerūt ipos mouere vtz Ro.
 viij. q̄s nos sepabit a charitate dei. q. d.
 null⁹. Tertū ē de plenitudine effundere
 Hā fons plenus effundit aquā. Sic apli
 tanq̄ plenus fons r sup exercecēs totum
 mundū gratijs r donis sp̄ualib⁹ repleue
 rūt vtz West̄. x. Fons pius creuit i flu
 uū maximū r in aquas plūmas redūda
 uit. Quartū ē nihil pl⁹ recipere. Hā vas ple

nā nihil plus recipit. Sic apostoli nihil
 terrenū r a sp̄i sancto alienū receperunt.
 vñ nec diuitias. nec honores. nec delici
 as corp̄is apli⁹ recipere voluerūt. vtz Ma
 thei. xix. Dixit petr⁹ ap̄lus. Ecce nos re

et in me nō hz quicq̄. S̄ vt
 cognoscat mund⁹ qz diligo
 patrē. r sicut mādaturū dedit
 mihi pater sic facio.

Seria. ij. p̄theco. euang.
 fm̄ Joh. iij.

A illo tēpe

Dixit iesus discipu
 lis suis. Sic de⁹ dilexit mū
 dū vt filiū suū vnigenitū da
 ret vt om̄is q̄ credit in eū nō
 pereat. sed habet vitā eter
 nā. Hō enī misit deus filiu
 suū in mundum vt iudicet
 mundū. sed vt saluet mun/
 ctus Johā. in eo. c. q̄ rps dixit discipul
 suis. Sicut moyses exaltatū serpētē i de
 fertō: ita exaltat opozet filiū hom̄is: vt
 oīs q̄ credat in ip̄m nō pereat s̄ habeat vi
 tā eternā. Tūc statū sequit̄ euangeliū ho
 diernū (Sic deus dilexit mūdū). .i. hoīez
 (vt filiū suū vnigenitū daret) Ly. q̄ ē bo
 nū isintū. Ex q̄ appet maria dei dilectio:
 vtz Ro. viij. q̄ pp̄rio filio suo nō pepcit: s̄
 pro nob̄ oīb⁹ tradidit illū (daret) Tho.
 nō vt venderet s̄ daret ḡtis r liberalr nul
 lis merit⁹ n̄ris exigētibus ē incarnatus r
 crucifixus (vt oīs q̄ credit in eū) Tho. si
 de p̄ dilectionē operante et vsq̄ ad finem
 perseuerante (nō pereat sed habeat vitā
 eternā) Thomas. Modo in spe. s̄ nunc i
 re (nō enī misit de⁹). .i. pf̄ (filū suū i mū
 dū vt iudicet mūdū) Ly. s̄. in p̄rio aduen
 tu suo. tunc enī nō venit iudicare: s̄ maḡ
 iudicari pro mūdī salute ideo sequit̄ (sed
 vt saluetur mund⁹ p̄ ip̄m) vt patet Johā
 nis. xij. Non venit vt iudicē mundū. sed

reliquim⁹ om̄ia r se
 cuti sum⁹ te. vnde etiā
 ap̄lus Paul⁹ ad p̄b̄.
 iij. Om̄ia arbitrat⁹ sū
 vt stercoza vt xp̄m lu
 crificaret rē. Si autem
 quis vult scire an sp̄i
 sancto plen⁹ sit p̄dicts
 quattuor in se p̄sideret
 et sic bonā sp̄ē habeat
 q̄ hodie receperit sp̄i
 ritū sanctū cū aplis.

Je deus dile
 xit mūdū
 Job. iij. My

sto: ita hui⁹ euāgelij cō
 pleta ē anno xp̄i. xxxij
 ix. kal. ap̄. fer. vi. iudi
 tione. vi. luna. xv. sed
 d̄s hec locut⁹ ē anno
 e⁹. xxxij. vi. nonas maij
 sabbato. luna. xij. iudi
 tione. v. Ante incipium
 illius euangeliij scribit

vt saluificem mundum (q̄ credit in eum)
Ly. tendendo in eū p̄ charitatē (nō iudi-
catur). i. nō habet causam vnde cōdēnet
(qui aut nō credit iā iudicat⁹ est) Lyra. i.
h̄z in se eam manifestā sue condēnatiōis

(qz n̄ credit i noie vni-
geniti filij dei) qui ve-
nit p̄ salute mūdi. Itā
ad salutē puenit p̄ no-
men vni geniti filij dei
(hoc ē aut iudiciū). i.
causa dānatiōis (quia
lux) Ly. i. xps q̄ est lux
vera (venit i mundū)
scz carnē assūmēda r̄
ea apparēs salutē hu-
mani generis opando
(r̄ dilexerūt hoīes ma-
gis tenebras) Tho. i.
delicias carnis r̄ diui-
ttas mūdi (q̄z lucē). i.
ap̄tā p̄dicatiōnē xpi ar-
guentē pctā (erant em̄
opa eoz mala) Tho. q̄
a luce discordāt r̄ tene-
bras q̄runt et ideo di-
cunt opera tenebrarū.
(ois em̄ q̄ male agit)
.i. q̄ in malis opib⁹ de-
lectat (odit lucē) que
tū naturalit̄ oibus est
amabil̄ (r̄ nō venit ad
lucē vt nō arguāt opa
ei⁹) Tho. oīs ei q̄ de-
lectat i malis opibus
subterfugit lucē p̄di-
cations r̄ veritatis et

odit eos q̄ mala sua manifestāt r̄ resp̄hen-
dunt (q̄ aut facit veritatē). i. opa confor-
mā voluntati dei (venit ad lucē). i. in pa-
lam (vt manifestent opa ei⁹) Tho. scz ad
alioz exēplar r̄ edificatiōnē (quia in deo
sunt facta). i. ad gloriā dei. Circa p̄his
euāgelii vbi d̄r. Sic de⁹ dilexit mūdū. di-
cit Hugo de prato. q̄ maria charitas dei
p̄is ad hoīem q̄ntū ad quoz demōstrat.
Itā qz filiū suū hoīem r̄ naturā hūanā
tāq̄ in sponsā sibi accepit. vt cantat: ho-
die celesti sponsa iuncta ē ecclia. Ecce mi-
rabilis amor: q̄ impator diues: potens:
r̄ pulcer. sapiēs r̄ etern⁹: accepit paup̄cu-

lam: inuali dā: insipientē: r̄ morte condē-
natā. ad Iheb. ij. Rusc̄ angelos app̄ben-
dit s̄ semen abrae. Secdo in eo q̄ eundem
filiū postq̄ carnem assūpsit: fecit. xxxij.
ānis seruire hominē eru diēdo r̄ isoman-

do r̄ tandē p̄ ipso redi-
mendo cōstituit eū mo-
ri. Tercio in eo q̄ ho-
mines sibi i filios ad-
optauit r̄ fr̄es xpi esse
voluit. An. i. Job. ij.
Videte qualē dilectio-
nē dedit nobis de⁹ vt
filij dei noīemur et si-
mus. Quarto q̄ homi-
nes sic redēptos et i fi-
lios adoptatos here-
des regni sui fecit euz
filio suo iesu xpo. Ad
Roma. viij. Filij dei su-
mus. Si aut filij r̄ he-
redes: heredes quidē
vet coheredes autem
christi.

Men amē di-
covobis q̄ r̄.

Qui credit in eū nō iudicat. Qui autem nō credit iā iudicat⁹ ē. quia nō credit in nomine vni geniti filij dei. Hoc ē aut iudiciū qz lux venit in mundum et dilexerūt hoīes magis tenebras q̄ lucē. Erant enī opa eoz mala oīs enī q̄ male agit odit lucē. r̄ nō venit ad lucē. et nō arguant opa ei⁹. q̄ aut facit veritatē. venit ad lucē vt manifestent opa ei⁹ qz in deo sunt facta.

Feria tertia p̄thecostes. Euāgelii s̄m Joh. x.

A illo tempore dixit iesus discipulis suis. Amen amē dico vobis. qui nō intrat per ostium in ouile ouiu sed ascendit aliunde

ria hui⁹ euāgelij facta
est: Anno xpi. xxij. vi.
kal. octobris. sabbato
Iditōe. v. luna. xij. An
initiu illi⁹ euāgelij scri-
bit s. Johā. in p̄ce. ca.
q̄ xps dixit. In iudici-
um ego i hūc mūdū ve-
ni: vt q̄ nō vidēt vide-
ant: r̄ q̄ vidēt cecl fiat

Et audierūt qdā ex phariseis qui eū ipso
erant. Et dixerūt ei: unquā r̄ nos ceci su-
mus. Dixit eis iesus. Si ceci essetis non
haberetis pctm̄. Ly. quia si non vidissent
opa xpi haberēt aliquā excusatiōnē de h̄
q̄ nō crediderūt. Itāc vero dicitis qz vide-
mus pctm̄ v̄im manet. i. aggrauat. Tūc
statī seq̄ euāgelii hodiernū (Amē amen
dico vobis) Tho. i. in veritate dico vob
(qui nō intrat p̄ ostiū). i. p̄ me humilē et
paup̄erē (in ouile outum). i. in congrega-
tiōnē fideliu r̄ in ecclesiā dei in qua grex
diuinitus cōtinet (sed ascendit aliunde)
siue p̄ pecuniā: siue p̄ fallam: iusticiā: siue

per violentiā (ille fur est) rapiendo quod non est suum (et latro) retinēdo quod rapuit. **Ly.** hoc faciūt mali homines statū platonis in debite assequentes (qui autē intrat per ostiū). i. p̄ xpm̄ (pastor ē ouīū: huic ostiarius aperit) **Ly.** i. spiritaliter reuelat veritatem et ut sciat oues pascere (et oues vocē exaudiūt) **Ly.** i. doctrinā recipiūt (et p̄rias oues vocat nominatim). i. certissime nouit dñs quod sūt ei. et vocat eas non solum vocē exterioris p̄dicatōis. s̄ interne in spiritalitatis (et educit eas) **Ly.** de tenebris ignorantie (et cū p̄rias oues emisit an̄ eas vadit) p̄ exēpla bonorū operū (et oues illuz sequūt). i. exēpla et vestigia sui pastoris (quod sciunt vocē eius) p̄ inspiratōes diuinas (alienū autē nō sequunt). i. quod est alienus a deo vita et doctrina: sicut ē hereticus et diligit puerus doctor (sed fugiūt ab eo quod si nouerūt vocē alienorū) id ē nō approbant nec sequunt. **Hor.** isti alieni sūt pseudo p̄phete. quib⁹ dicit **Matth.** vij. **Attēdite a falsis p̄phetis: quod veniūt ad vos in vestimētis ouīū: intrī secus autē sūt lupi rapaces (s̄ puerbium dixit eis hieus: illi autem non cognouerunt quid loqueretur eis) Thō.** i. nō intellexerūt quis esset pastor: quis fur et quod oues (dixit ergo eis iterū iesus. **Amē amē dico vobis: quod ego sū ostiū ouīū. p̄ quod intrant oues ad fidē (Dēs quotquot uenerūt an̄ me) Thō.** scz ex se. nō missi vel ispirati a deo (fures sūt) rex et dignitatis (et latro). atq; eas occidūt p̄ falsā doctrinā (ego sū ostiū p̄ me si quis i.)

s. in ecclesiam et societate fidelium (saluabitur) p̄ gratiā (et ingredietur). s. ad cōtēplationem veritatis (et egredietur) scz ad considerationē gloriose humanitatis in xpo (et pascua inueniet) quod utraq; cōsideratō erit delectabilis et iocunda. **vtz. Esa.** xxxij. **Regē in decore suo videbunt (fur). i. quicūq; per me non ingreditur (nō venit nisi ut fures id ē ut sibi usurperet dominatū et honore et plebe (et mactet) p̄ falsam doctrinā (et p̄dat) id ē mittat in dānatōez eternā Ego veni ut vitā habeant) Thō.** in p̄nti per gram (et abundanti⁹ habeant) in futuro p̄ gloria. **Unde Ap̄ls.** i. **Cor.** iij. **Denique nō vidit nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit: quod p̄parauit deus his qui diligunt eū. Circa presens euangeliū vbi dicit. p̄ me si quis introierit. Notandū quod Thō. go de prato dicit quod xps dei filius p̄pter nostrā salutē quāto: itinera peregit. Primū fuit de celo in terrā veniēdo: quā carnē assumpsit de gloriosa virgine Maria **Johā.** xvi. **Et ueni a p̄re et ueni in mundum. Et hoc iter fuit penosum quia penalitates humane nature assumpsit: ut patet **Esaie.** liij. **Et******

re languore: et nostros ipse tulit et dolores nostros ipse portauit quia hic in mundo triginta tribus annis vixit et nunquā risit. Secundum iter fuit de mundo ad inferos descendēdo quādo scz sedentes in tenebris visitauit. Et hoc fuit iter vitioriosum. quia portas inferni cōfregit. Tertium fuit de inferno ad mundū redēdo quā cōfractis inferis cū magna p̄da a mor

his resurrexit. Quartū fuit de mūdo ad
celū ascendendo qū in die ascensionis vi
dentib⁹ aplis eleuatus est ⁊ nubes susce
pit eū ab oculis eorū. Et hoc iter fuit val
de gaudiosum. An ps. Ascendit deus in
tubitatione et domin⁹
in voce tube.

¶ Eino potest ve
nīre ad me ⁊c.
Joh. vi. Hysto
ria hui⁹ euāgelij facta
est Anno christi. xxxij.
xviii. kal. maij. feria. iij.
luna. xliiij. inditōe. v.
An̄ initiū illi⁹ euāgelij
scribit sc̄tus Johānes
ī eodē ca. q̄ iudei mur
murauerūt de illo x̄bo
qđ r̄ps dixit: ego sum
panis viuus q̄ de celo
descēdit dicebat. Nō
ne hic est iesus fili⁹ io
seph cuius nos noui
mus patrē et matrem.
Quō ergo dicit hic qđ
d̄ celo. descēdi? R̄ndit
ergo iesus ⁊ dixit eis.
Nolite murmurare in
uicē (Nemo pōt veni
re ad me) Tho. p̄ fidē
credēdo ⁊ amādo (nisi
p̄ me⁹ traxerit eū) .i.
adiuuet eū p̄ grām suā
Notandū est ergo fm̄
Tho. q̄ p̄ om̄s trahit
q̄ oib⁹ offert grām: nō
tū oēs trahunt vel ve
niunt ad x̄pm: q̄ et si
oib⁹ offerat grā: nō tū
eā oēs accipiūt ⁊ ego
resuscitabo eum in no
uissimo die) Ly. q̄ nō
est aīa ad plenū beata
donec fuerit corp̄i re
uinita (sc̄ptū ē in ap̄be
tis. Erāt enī oēs docti
biles dei) Tho. l. capaces diuine doctri
ne (oīs q̄ audiuit a p̄e) sc̄z diuinas inspi
rationes p̄cipiendo (q̄ d̄dicit) eas sequē
do (venit ad me) p̄ fidē formatā in p̄nti:
⁊ p̄ gloriā in futuro (nō quia patrē vidit,

quis nisi is q̄ est a deo) sc̄z fili⁹ qui natu
raliter p̄cedit a p̄e (Amē amē dico vobis
qui credit in me h̄z vitā eternā) Tho. i.
meipm̄ q̄ sum vita eterna (ego sum panis
vite) q̄ ille est verus panis qui pōt p̄fer

**Seria q̄rta p̄the. Euan
geli. fm̄ Joh. vi.**

A illo tempore
Dixit iesus turbis iudeorū
Nō pōt venire ad me nisi
p̄ q̄ misit me traxerit eum.
Ego resuscitabo eū ī nouis
simo die. scriptū ē in p̄phet̄
Erūt oēs docibiles dei. oīs
q̄ audiuit a p̄e ⁊ d̄dicit ve
nit ad me Nō q̄ p̄fem vidit
q̄sc̄ nisi is q̄ ē a deo. h̄ vidit
p̄fem. Am̄ amē dico vobis q̄
credit ī me h̄z vitā etnā. ego
sum panis vite. p̄fes vs̄ m̄
ducauerūt māna in deserto ⁊
mortui sūt. h̄ ē panis de celo
descēdēs. vt si q̄s ex ip̄o m̄
ducauerit non moriat̄. Ego
sū panis viuus q̄ de celo de
scendi. Si q̄s m̄ducauerit
ex hoc pane viuēt in eternū
Et p̄is quē ego dabo caro
mea est pro mundi vita.

**In octaua p̄the. euāge.
fm̄ Joh. iij.**

A illo tēpe

ria. liij. inditōe. liij. luna. v. An̄ initiū illi⁹
euāgelij scribit sc̄tus iohes in p̄cedēti ca.
Cū iesus esset hierosolymis in pascha in
die festo multi crediderūt in noie eius⁹ vt
dentes signa ei⁹ que faciebat. Tūc post

uare a morte ⁊ dare vi
tam eternam: talis pa
nis est x̄pus (p̄es vii
m̄ducauerūt māna in
deserto) p̄ q̄draginta
annos: vt h̄z Ero. xvi.
Deus. viij. (et mortui
sunt) om̄es corporali
morte (hic ē panis de
celo descēdēs) p̄ in
carnationē quē p̄figu
ra bat māna (vt si quis
ex ip̄o m̄ducauerit
sc̄z digne (nō moriet̄)
Tho. in p̄nti p̄ culpam
et in futuro eternā pe
nam (ego sū panis vi
uus) .i. viuificans co
medentē (qui de celo
descēdi) vt essē panis
hoim̄ q̄ erā panis āge
lox (si q̄s manducaue
rit ex h̄ pa. vi. in etnū)
q̄ iste panis in m̄du
cantē si cōuertit: h̄ eū
in se cōuertit fm̄ q̄ di
ctū est b̄d̄ Augustino:
nec tu me mutabis ī te
sicut cibū carnis tue s̄
tu mutaberis in me (⁊
panis quē ego da. ca.
mea ē) ipsa ei caro x̄pi
⁊ ip̄e tot⁹ r̄ps ibi vera
citer cōtinet fm̄ deita
tem. corpus et animās

Rat h̄o ex p̄ha
riseis nicode
m⁹ noie Joh.
liij. Hystoria h̄ euange
lij facta est Anno x̄pi.
xxi. xvi. kal. Maij. fe
ria. liij. inditōe. liij. luna. v. An̄ initiū illi⁹
euāgelij scribit sc̄tus iohes in p̄cedēti ca.
Cū iesus esset hierosolymis in pascha in
die festo multi crediderūt in noie eius⁹ vt
dentes signa ei⁹ que faciebat. Tūc post

modi seq̄ euāgelii hodiernū (Erat hō
ex phariseis) Ille enī fuit vn⁹ illoꝝ de q̄
bus Joh. ij. dicit q̄ multi crediderūt in iesū
videntes signa q̄ faciebat: s̄ p̄pter iudeos
nō p̄stebant. v̄t de synagoga nō eijcerēt

(ex phariseis) Thom.

hec secta erat p̄habili
or̄ honorabilior inter
om̄es sectas iudeorū.

(Nicodem⁹ noīe) ip̄e
enī postmodū sepe iuit

ad xpm. vt habet Jo.
hā. xix. (p̄iceps iudeoꝝ)

suit enī magn⁹ in
ter iudeos r̄ honorat⁹

(hic venit ad iesū noīe
etc.) timuit enī venire

in die ne incurreret in
dignationē iudeoꝝ q̄

isā cōspirauerūt Joh.
ix. vt si q̄s eū p̄stiteret

crisū extra synagogas
fieret (r̄ dixit ei Rab-

bi. Scim⁹ q̄ a deo ve-
nisti in ḡ) y. i. certuz

est mihi q̄ tua doctrīa
ē vera r̄ a deo data: et

nō hūanit⁹ p̄fecta (Me-
mo pōt hec signa face-

re q̄ tu facis nisi deus
fuerit cū eo. Rūdit ie-

sus r̄ dixit (y. h̄ ponit
tur xp̄i respōsio. q̄ vi-

debat nicodemū fideli-
ter r̄ veracit̄ q̄rere do-

ctrinā q̄ntū ad secreta
fidei. Et tō inceptit a s̄

facro. i. baptisimū: q̄ est
regeneratio sp̄nalis. r̄

p̄ seq̄ns necessaria ad
salutē (am̄ amen dico

tibi nisi q̄s renat⁹ fue-
rit denuo. i. iter p̄ ge-

nerationē sp̄nalē (non
potest videre regnū dei) y. visio enī dei

nō pōt hoīb⁹ cōpetere nisi p̄ gratias r̄ ad
banc gratiā consequēdā requirit̄ genera-

tio sp̄ales p̄ quā hoīes sūt filij dei. r̄ per
consequēs heredes vite celestis (dicit ad

eū nicodem⁹ quomodo pōt homo rena-
sci cū sit senex. nunquid pōt in ventrē ma-

tris sur iterato introire r̄ renasci). q. d. s̄
quia quātitas nō p̄mittit (respōdit iesus.
amē amē dico tibi. nisi quis renat⁹ fuerit
ex aqua r̄ sp̄sancto) quasi di. Tu de car-
nali generatōe intelligis q̄ ego de sp̄uali

generatione dico (nisi
quis renat⁹ fuerit) sp̄

rituali generatōe q̄ sit
(ex aqua. r̄ sp̄ nō pōt

introtre in regnū dei)
Ex h̄ habem⁹ q̄ baptis-

mus ē quedā sp̄nal̄ ge-
neratio. r̄ est p̄mū sa-

cramētū r̄ ianna oīm sa-
cramētōꝝ. r̄ sine eo n̄

lus saluatur (quod na-
tū est ex carne) s̄m vir-

tutē carnal̄ generatōis
(caro ē). i. cōstituitur

ī vita carnali tantū (r̄
q̄ natū ē ex sp̄ sp̄s ē

i. cōstituit̄ in vita sp̄a-
li (nō mireris). i. non

debes admirari (q̄ d̄
xi tibi optet vos nasci

denuo) q̄ nō loquor s̄
generatōe carnali de q̄

tu arguis: s̄ de sp̄uali.
(sp̄s vbi vult spirat)

s̄. dandō grām cui vult
vt ad Romā. ix. Qui

vult miseretur et quē
vult indurat (et voces

eius audis) scilicet in
predicationibus vt p̄

ter Mathei decimo:
Non enim vos estis q̄

loq̄mini. sed sp̄ritus
patris vestri qui loq̄

tur in vobis (et nescis
vnde veniat aut quo

vadat) Unde Augusti-
nu. dicit q̄ illa verba

de sp̄ritu sancto intel-

ligenda sunt. qui in prophetis et in scri-
pturis sacris loquitur: sed principuz hu-

ius scripture beatus sp̄ritus sanctus r̄ ei⁹
finis: scilicet beatus do celestis nobis oc-

cultantur et sola fide tenentur (Sic est om-
nis qui natus est ex sp̄ritu) scilicet san-
cto. id est in vita sp̄rituali constituitur.

(Rñdit nicodem⁹ & dixit ei: quō pñt hec fieri) **Soz.** in b̄ notat diligētia in nicodem⁹: quō nō cessauit querere donec itelligeret (Rñdit iesus & dixit ei. Tu es mgr̄ in israhel & h̄ ignoras) **Soz.** q. d. te iudei magñū doctozē reputant & tñ ignoras fidei iniciat viā salutis (Amē amē dico tibi qz quō sci m⁹ loquimur) scz ego et mei apli (& quō vidimus testamur et testimoniū nīm nō accipitis) sic pbat⁹ & certuz (si terrena dixi vobis) **Tho.** de regeneratōne baptismi q̄ fit in aqua & spiritu (et nō credit⁹ quō si dixero vobis celestia credetis) scz generationē eternaz filij dei a p̄te r̄ filio creditis (& nemo ascendit i celū). i. nemo h̄ x̄r̄tem illuc ascendendi p̄pria p̄tate (nisi q̄ descendit de celo fil⁹) hoīs q̄ est in celo) p̄ p̄ntiam et imenitatē diuinitatis ergo q̄libet hō q̄ ascendit & saluat ascendit p̄ x̄p̄m (& sic moyses exaltauit serpētē) hic x̄p̄s agit de sua passione a q̄ x̄r̄tē h̄z baptismus & oīa alia sacra dicens (sicut moyses exaltauit serpētē) vt legit̄ **Rñc.** xxi. q̄ murmurantib⁹ iudeis d̄ deū & moysen & dicentibus. Anima n̄ra nauseat sup̄ cibo isto leuissimo imisit dñs serpentes ignitos qui eos interficiebant. Clamante autē moysē ad dñm: iussit dñs serpētē fieri eneam & affigi in palo vt aspicientes in eū pcussi a serpentib⁹ sanarent̄. Hic serpens fuit figura passionis x̄p̄i: quia serpens enē affixus in palo fuit x̄p̄s innocēs affixus in patibulo crucis. Ad cui⁹ aspectū scz per fidē & amorē sanat in nobis venenū peccati: & ignite concupiscentie (ita exaltat oportet filiū ho.) **Tho.** Hic oñdit modū

respōdit nicodem⁹ & dixit ei quō pñt hec fieri. Rñdit ihs et dixit ei. Tu es mgr̄ in isrl̄ et hec ignoras. Amē amen dico tibi. qz quō scim⁹ loquimur & quō vidim⁹ testamur et testimoniū nostrū nō accipitis. Si terrena dixi vobis. nō creditis. quō si dixerō vobis celestia credetis. Et nemo ascēdet in celū nisi qui descēdet de celo fili⁹ hominis q̄ est in celo. Et sicut moyses exaltauit serpētē in deserto ita exaltari oportet filiū hoīs vt oīs q̄ credit in ip̄m non peat s̄ habeat vitā eternā. In festo corporis x̄p̄i. **Euā. Joh. vi.**

In illo tempore dixit ihesus discipulis suis

sue passionis. Voluit autē dñs noster (Iesus christus illo modo mozi scz exaltat⁹ i cruce: vt sicut terrā purgauerat sua conuersatione: ita purgaret aerem & oīa celestia sua passione: & vt terrena cū celestib⁹

pacificaret. Et ideo stetit quasi medius inter celū et terrā vt patet p̄ apostolū dicentē. Pacificans p̄ sanguinem crucis eius. siue q̄ sūt in terris siue que in celis sunt (vt omīs qui credit in ipsum) scz vera fide (si pereat) mor su serpentū. i. demonū infectione viciorum et morte supplicioꝝ (sed habeat vitā eternam) hic in spe & postea i re

Circa p̄s euangelium vbi dicitur. Nisi quis renatus fuerit. Notandū q̄ hugo de prato dicit q̄ de⁹ a principio mundi vsq̄ modo contra peccatū originale tollendū remedia ordinauit. Mā homo fecit morib⁹: ser de⁹ fecit remedium. Primum remediū fuit sacrificiū p̄ adultis. Et inde est q̄ antiqui patres deo sacrificiū offerbant. Si autem paruuli moriebantur an-

te vsu liberi arbitrij: sufficiebat eis fides parentū: vt sicut fuit a parentib⁹ introductū peccatū: ita per eosdē deleteretur. Si autē parentes paruuloꝝ q̄ moriebantur nō erāt fideles: paruuli nō saluabantur. Secundū remediū fuit circūcisio tēpore abraē: quia deus mādauit abraē ipse & posterij eius debebāt circūcidi. Tercium remediū fuit baptismus quē x̄p̄s instituit qui nō solū purgat peccatū originale & actuale: sed etiā aperit celū qd̄ circūcisio non fecit. & hoc facit baptismus in x̄r̄te passionis x̄p̄i & in signū hui⁹ exiit de latere ebullit sanguis & aqua.

Caro mea vere est cibus et sanguis.

Job. vi. Hystoria huius evangelij facta est Anno christi. xxvij. xvij. kal. maij. feria. iij. inditione. v. luna. xliij. Ante initium illius evangelij scribit sanctus

Jobā. in eodē capi. q̄ christus dixit turbis iudeorū. Amen amē dico vobis nisi māducaueritis carnē filij hoīs et biberitis eius sanguinem nō habebitis vitam in vobis. Tunc postmodum sequit̄ euāgelijz hō diernuz (Caro mea vere est cibus) Hic x̄ps loquit̄ de sacro eucharistie. in quo sacramento continetur vera caro x̄pi crucifixi in cruce et sanguis eius effusus in passione dicens (Caro mea vere est cibus et sanguis meus vere est potus) *Ly.* Caro ei et sanguis x̄pi reficiunt animā que imortalis est

Et reseruit corpus quod est corruptibile. Unde Augustinus. Cū in cibo et potu homines id appetant ut oīno n̄ esuriant neq̄ sitiāt h̄ veraciter non prestat nisi iste cibus et potus q̄ eos a quibus sumitur immortales et incorruptibiles reddat. et facit socios sanctorū ubi pax erit et unitas (qui manducat meā carnē) spūali manducatione (et bibit meū sanguinē) p̄ dilectionē (in me manet et ego in eo) *Tho.* In ista dictis verbis dat x̄ps intelligere differentia istius cibi ad alios carnales cibos. Alij enim cibi convertuntur in māducatem. Iste cibus māducatē in severtit. ut dictū est sancto Augusti. Hō tu me mutabis in te sicut cibū carnis tue. sed tu mutaberis in me (sicut misit me viues pater) *Thomas.* id est hominē fecit (sic ego viuo propter patrem) referēdo totā vitam meā ad ipsum (et qui māducat me. et ipse viuet propter me.) q̄ vivimur deo p̄ fidē et dilectionē in p̄ceptione sacramenti (Hic est panis qui de celo descendit) Id est de sinu patris *Anselmus.* Est panē angelorū manduca-

ret homo rex angelorū factus est homo (nō sicut māducauerunt patres vestri manna in deserto et mortui sunt) *Al.* de *Lyra.* et ideo nō fuit vere cibus celestis. sed tantum figura eius. q̄ vitā spūalem non con-

terebat: sed eandē dari in hoc sacramento prefigurabat sicut enim manna deuotus et gratias dabat omnium ciborum delectamentum Malis autem erat insipidum. sicut dicitur *Al.* me. *xxi.* Anima nostra nanqueat super cibo isto lenissimo. Sic eucharistia digne sumētibz vite spūalis solacium. et indigne sumentibus iudicium (qui manducat hunc panē) *Lyra.* digne (viuet in eternum) Unde Augustinus. Qui ex nobis vitā eternam habere non possunt. panē celli manducare debent ut viua-

mus. vnde *Remig.* Cum omnis salus corporis et anime est in corporis et sanguinis susceptione. honorem x̄pi in hoc sacramento. ut mediante h̄ sacratissimo sacro ad eternā salutē puenire mereamur. Unde circa presens euāgelium ubi dicitur. Qui manducat hunc panē. Notandū q̄ panis et vinum inter consueta nutrimenta maxime corpus nutriunt et sustentant. Instituit ergo dominus iesus cr̄stus sub his speciebus ut intelligerem p̄ hoc q̄ sicut panis et vinū maxime nutriunt corpus et sustentant. Sic contentū sub istis speciebus maxime sustentat nutrit et reficit animam Hoc enim sacramentum digne sumptum inter oīa alia sacra plus efficit et auget charitatem. et consequenter omnes virtutes. et maxime valet ad dimissionē oīum peccatorū. vñ etiā mgr̄ sententiarū li. iij. di. xi. dicit q̄ h̄ h̄mōi sp̄ibus panis et vini post consecrationē sunt oīa que sunt in x̄po in sua existentia naturali: q̄ ibi est purissima caro x̄pi siue corpus eius: q̄ fabricante spūritu sancto tractum fuit de sug benedictio-

vtero Agniti gloriose et qđ nūc glorifica-
tum ē in celo. Scđo qđ caro xpi nō viuit
sine sanguine: ideo ē etiā ibi sanguis iste
p̄ciosus qđ emanauit abūdanē p̄ multipli-
cia vulnera dñi nri iesu xpi. Tercio qđ nō

est ver⁹ hō sine aīa ra-
tionali. p̄pter qđ etiāz
est ibi aīa xpi: cui dat⁹
est spūscūs nō ad mē-
surā. Quarto qđ xps ē
verus de⁹. ideo p̄nter
ē ibi p̄sona filij dei sue
hūanitati vnita. i vni-
tate suppositi. Et sicut
hec q̄ruor sunt qđ dli-
bet eoz esty raciter s̄b
specie panis: ita et oīa
simul. et qđlibet in ca-
lice sub specie vini cō-
tinet. nec plus sub spe-
cie panis q̄ i calice s̄b
specie vini cōtinet aut ecōuerso: s̄ idē per
oīa et eodē mō rē. Itē notandū qđ xpiani
nō adorāt in hoc sacro panē cū ex fide sci-
unt illū ibi nō esse: s̄ substantialit̄ versuz
in xpi verū corpus. Nec adorant spectes
sacramētales vt deū et accidētia qđ reman-
serūt. s̄ adorant xpm dñm verū deū et ho-
minē sub istis spēbus inuisibilit̄ existen-
tem et realiter p̄sentē. Sic sūt in calice p̄
cōsecrationē nō adorāt vinū cū nō sit ibi
s̄ est substantialit̄ versum in sanguinem
xpi. Nec adorāt spēs vini vt deum: s̄ ado-
rant xpm dñm verū deū et hominē s̄b istis
spēbus sic inuisibilit̄ existentē et realiter
p̄sentē. Itē notandū qđ nō dz qđ credē-
re qđ in diuisione hostie diuidat̄ et lacere-
tur corpus xpi. Aut qđ in hostie sumptōe
corpus xpi conerāt dentib⁹: aut qđ eoz
pus xpi digerat̄ et in corpus sumētis con-
uertat̄ sicut alij cūbi: s̄ sole spēs frangun-
tur et atterunt quibus cōsumptis definit
ibi esse corpus xpi et remanet in aīa solus
sacri effect⁹. qđ est aīe resectio p̄ augmētū
grē et x̄tutū. Unde etiā Damascen⁹ dicit
Dū spēs sentit̄ sacm̄ est. vñ autē definit̄
sentiri sacm̄ nō est rē. Itē sciendū qđ to-
ta ecclesia catholica isto sacro reficit̄. Vñ
Grego. Offerit̄ em̄ p̄ gloria brōx. p̄ salu-
te viuoꝝ: et p̄ subita liberatōe in purgato-
rio detentoz. Ad qđ designanduz hostia

frangit̄ in tres ptes et xps integraliter est
et in qualibet. Unde de hoc dicit̄ in decre-
tis. In qualibet parte hostie totus et in-
teger est christus deus. xvi. quest. ij. Sin-
guli. Vñ etiā Gregoꝝ papa. Particula

in calice missa signifi-
cat brōs in patria: qui
vino eterne dulcedinis
inebriantur. Alie vero
due particule qđ denti-
bus atteruntur signifi-
cant illos qđ vel in pre-
senti vita vel etiam in
purgatorio i penis trā-
sitorijs affligunt̄.

Omo quidam
erat diues et.
Luce. xvi. Iy
storia hui⁹ euāgelij fa-
cta est Anno xpi. xxxij.

v. kal. octobris. vñica. indictione. v. luna.
xiiij. Ante intū p̄ntis euāgelij scribit̄ s.
Lucas in eodē capitulo qđ xps dicit̄ qđ fi-
delis est in minimo. et in maiori fidelis ē.
Et qui in modico iniquus est. et in maiori
iniquus ē. Non potestis deo seruire et mā-
mone. Audiebāt autē oīa hec pharisei: qđ
erant auari et deridebāt eum. Et ait illis.
vos estis qđ iustificatis vos corā hoibus.
Deus autē nouit corda vestra. quia qđ ho-
minib⁹ altū est abominatio est apud deū.
Tunc postmodū sequit̄ euāgelii hodie-
rum (hō qđā erat diues) Quilhel. hoc
euāgelii dictuz est p̄ phariseos auaros
irridentes dñm exhortantē ad largitionē
elemosynarū. Et deserbit̄ hic christ⁹ du-
os hoies. vnū diuitē et alterū pauperem.
(hō quidaz) Glosa. Diues ignotus fuit
ante deū. ideo noīe nō designat̄ (erat di-
ues) Ly. ecce sup̄suitas in censu (qui in-
dubitat̄ purpura et bysso) ecce excessus in
vestitu. Beda dicit. qđ byssus ē gen⁹ can-
didissimi et nobilissimi lini qđ tñ nascitur
in egypto. Vno igitur vtebat̄ interi⁹ ad
carnē p̄pter molliciē. purpura exteri⁹ p̄
inanē gloriā (et erat quidā medicus noīe
lazarus) Ly. exprimit̄ autē eius nomen
quia erat cognitus deo p̄ approbationēz
hō fuit iste lazarus frater magdalene. et
marthe. s̄ fuit ali⁹ lazarus qđ diu vixit ante

ipm (q̄ iace. ad ia. diui. vlce. plen?) **Ly.** vt ex vicinitate magis appareret duritia diuitis. ⁊ pbaret patientia paupis (cupiens saturari de micis) **Ly.** nō dicit p̄cio / s̄s (q̄ cade. de mensa diuitis) In q̄ appa

ret maxima duricia diuitis eo q̄ p̄re p̄mittebat vno paup poterat subleuari (⁊ nemo illi dabat) **Slo.** qz qlis do min? talis ⁊ familia (⁊ canes ventebat ⁊ lin gebant vlcera ei?) **Li.** Brutalis pietas in lin gendo vlcera paupis. arguit duricia diuitis qz curabiliores erant canes paup q̄ eoz do min? (Factū ē aut vt moreret mendic?) in patientia pbat? ⁊ purificat? sicut aux ī igne (⁊ portaret ab angelis in sinu abrae) **Ly.** Id est ad limbu sancto rū patrū. vbi descēde bāt iusti morientes añ q̄ impedimētū glie p passionē xp̄i eēt amotū (mor. ē aut ⁊ di.) qz diuitie nō p̄nt hoīez a morte p̄seruare. (⁊ sepul? ē in inferno) **Li.** scz dānatoz. qz erat di aboli proebian? q̄ sepul? est in eius cymiterio. **Amil.** i. in p̄funditate penaz est positus. **Am.** Apoca. xvij. Quantū in delicijs fuit tantū date ei tormētū ⁊ lucrū (eleuans āt oculos cū eēt in tormētis) **Ly.** qz eius oculi

apti sunt p̄ penā: q̄ añ clausi erant p̄ culpā (vidit abraā a longe) **Ly.** qz multū eti am añ aptionē ianue celestis distabat status electoz a statu reproboz: in tantū q̄ impossibilis erat transitus ab vno in aliū **Nota** fm **Bez.** ⁊ etiā ponit in q̄rto lib. s̄maz in fine. q̄ dānati in inferno positi

añ dīē iudicij beatos sup sez in requie intendant ⁊ etiā beati in celo vldēt penas maloꝝ in inferno eternaliter ad augmentū sue glie. q̄ illa mala euaserūt (⁊ ipse clams dixit. p̄ abraā) **Hor.** fil? abrae fu

it iste diues genere: s̄ nō imitatioe (miserere mei) **Ecce** stulta peti / tio. **Petit** ei sibi misere reri q̄ nec sui misere ē nec lazari. **Cū** tñ scri / ptū sit **Iaco.** ij. **Judi** / cū sit ei sine misericor dia: q̄ hic nō facit mi / sericordiā (⁊ mitte la / zarū vt intingat extre mū digiti sui in aquā) **Am** **greg.** **Sutta** aque petiuit q̄ micaz panis negauit. **Amil.** plus q̄ mille ānis petiuit nec vnq̄ obtinuit (vt refri geret lin. meā. qz cru / cior in hac flama) **Ly.** In lingua plus cruci abaf qz p̄ eā amplius peccauerat: ⁊ h̄ duo / bus. **Primo** p̄ gustuz cōedendo delicata fer cula ⁊ bibendo p̄ciosa pocula. **Secūdo** xba vana ⁊ nocina p̄feren do. qz inē epulas splē didas magis relaxaf liguā ad loquēdū ine pra. **Am** **Sap.** xi. **P̄er** q̄ peccat q̄s: p̄ h̄ ⁊ tor quef (⁊ di. illi ab. **Fili** recos. qz rece. bo.) scz trāstaria. (in vi. tua) **Ly.** h̄ sibi dī ad augm tū pene sue quia maxi mū infortunij gen? est fuisse felicē. vt dī. i. de

zarus q̄ iacebat ad ianuam eius vlcerib? plen? .cupiēs saturari de micis q̄ cadebāt de mēsa diuitis. ⁊ nemo illi dabat. Sed ⁊ canes venie bant ⁊ lungebant vlcera ei?. Factū est aut vt moreretur mendicus ⁊ portaret ab angelis in sinu abrae. **Adortu** us est aut ⁊ diues ⁊ sepul? ē in inferno. **Eleuās** aut oculos suos cū eēt in tormētis vidit abraā a longe ⁊ lazaz in sinu ei?. ⁊ ipse clamans dixit. pat abraā miserere mei et mitte lazaru vt intingat extremū digiti sui in aquaz vt refrigeret linguā meā qz crucior in hac flamma. **Et** dixit illi abraā. **Fili** recordare qz fcepisti bona i tua vita ⁊ lazaru s̄lr mala. **Hūc** autē cōsolaf tu x̄o cruciaris. **Et** in his om̄ib? inē nos ⁊ vos chaos magnū firmatū ē vt hi q̄ volūt hinc transire ad vos nō possint neqz ide huc

psol. p̄hie (nūc āt h̄ cōsolaf) p̄p̄ meritū patientie (tu x̄o cruciar?) p̄p̄ defectū misericordie (⁊ i his om̄. in. nos ⁊ vos chaos. firmatū ē). i. distātia meritoz ⁊ distātia locoꝝ ⁊ statūū (vt hi q̄ vo. hic ad vos ire n̄ p̄nt). s. de loco b̄toꝝ ad loca tormentoꝝ (neqz inde huc trans.) **Ly.** qz aīc

separate sunt extra statū meriti & demeriti (z ait. Rogo ḡ te pater vt mittas eū in domū patris mei. Habeo ei q̄nq̄ frēs vt testes illis. ne z ipi veniant in hunc locū tormētōz.) **Ly.** nō dixit hoc charitate du

ret. s̄ timore seruili ne imploz consortio ei⁹ pena augetur. qz fuerat eis occasio peccandi. Tū rōne diuitiarū ḡs eis dimiserat ad abusus. Tū exemplo male vite qd̄ eis dederat ad sequendū (z ait illi abraam. habent moy sen) ḡ docuit agenda. qz lex instruit de agendis (z pphetas) ḡ docuerūt q̄ sunt credēda. Et ista sufficiūt ad salutē. Ideo sequit̄ (audiant illos) **Li.** ex hoc ptz q̄ iste diues z amici ei⁹ erant de gente iudeoz. qz gentiles non habebāt doctrinā moysi z pphetaz (nō pater abraam. s̄ si ḡs ex mortuis ierit ad eos p̄niam agent) q. d. pl⁹ credēt mortuis ḡs scripturis (ait aut̄ illi. Si moysen z pphetas nō audiunt: neq̄ si ḡs ex mortuis resurrexit credent) **Ly.** hoc patuit p̄ effectū qz lazaro resurgenti: z x̄po testimoniū phibenti nō crediderūt s̄ magis eum interficere voluerūt: vt h̄z Job. xi. Sūr nec x̄po resurgenti: s̄ magis sua serunt falso sp̄m nō resurrexisse z corpus eius a discipulis suis de sepulcro furatū fuisse. vt habet̄ Mathei vltimo cap. An de circa p̄ns euangelii vbi d̄r. Homo q̄dam erat diues. Sciendū est q̄ diuitie s̄m se non sunt male: nec omnes diuites sed abutentes diuitijs. Si em̄ male ec̄nt tunc deus qd̄ absit esset malus. q̄ est ditissimus z potentissim⁹. Insup̄ multi sancti fuerunt diuites q̄ placuerūt deo. Si aut̄ abraam ysaac z iacob. ac patriarche

trāsmearē. **Et ait. Rogo ergo te pater vt mittas eū in domū patris mei. Habeo ei quicquid fratres vt testes illis. ne z ipi veniant in hunc locum tormētōz.** **Et ait illi abraam habent moysen z pphetas audiant illos. At ille dixit. Non pater abraam. s̄ si ḡs ex mortuis ierit ad eos. penitentiā agēt. Ait aut̄ illi. si moysen z pphetas nō audiunt neq̄ si ḡs ex mortuis resurrexit credent.**

Dñica. ij. post octauas p̄the. Euāg. s̄m Luc. xiiij.

In illo tempore dixit iesus discipulis suis similitudinem hanc. Homo

z ceteri plures sancti noui z veteris testamenti. Sequit̄ in euangelio. mortu⁹ est diues z sepultus in inferno. An̄ queritur q̄ hic quare deus infernū fecit. R̄ndetur q̄ h̄z regnū celoz p̄ bonis q̄ ei hic fideliter seruiunt. Sed

qz in mundo sunt multi malefactores mirabiliter deū puocātes euz peccatis. Ideo cōgruissimū fuit vt iustissimus de⁹ carcerē haberet p̄ talib⁹. s̄ infernū. Sed querit̄ vbi sit infern⁹. R̄spōdet q̄ sub terra. P̄tio qz iustum est q̄ pessimi maxime distent a bonis i patria. s̄ a beatis. sed hoc fit p̄ mediū intra terram. Secundo congruum est p̄pter ignobilitatē loci. s̄ vt ignobilissimus loc⁹ a nobilissimo loco. s̄. celo maxime distet. Tercio rōne affectus. vt q̄ b̄terrena p̄ deo coluerunt p̄petue i terra claudatur. Sed q̄. Inter nos z vos chaos magnuz firmatū est. i. distantia P̄tio loqoz. qz boni i celo z mali in inferno Sedo mali toz. qz boni h̄nt magna merita. mali h̄nt demerita Tercio voluntatū: qz boni p̄formant se in omnib⁹ voluntati diuine. Mali x̄o sunt in mala voluntate obstinati.

b **Quomodo quidam fecit cenam magnam. Lu. xiiij. Math. xx. Historia h̄ euāgelij facta ē anno x̄pi. xxxij. v. kal. octobris. dñica iuditōe. v. luna. xiiij. An̄ introitū illi⁹ euāgelij scribit. s. Lu. in eo. cap. q̄ x̄pus dixit ad quōsdā q̄ eū z etiā alios inuitauerat. Tū facis prandii aut cenā noli vocare amicos tuos: neq̄ cognatos neq̄ vicini: neq̄ diuites: ne forte z ipi te remini tent z fiet tibi retributio. Sed cū facis cōuiuium voca paupes: debiles: z cecos z claudos. z b̄t̄s eris. qz nō h̄nt v̄l retri-**

buant tibi. retribuet enim tibi in retributi-
one iustorum. Hec cum audisset quidam de simul-
dicubentibus dixit illi. Beatus qui manduca-
bit panem in regno dei. Et ipse dixit (Hoc quod
dicitur). i. xps verus homo et verus deus (fecit cenam
magnam) Lyr. i. statuit
celestem beatitudinem quod
vocat cenam. eo quod est re-
fectio ultima. Grego.
Hec cena magna est sa-
tietas interne dulcedi-
nis. quam nobis deus pro-
paravit (et voc. mul-
ti) quod vult omnes homines sal-
uos fieri. i. ad Thimo-
theum. ij. (et mi. ser. su.)
Sicut Grego. pro seruum intel-
ligere debemus quod
bet predicatores quod tunc ho-
mines ad cenam domini vo-
cat quod aliquid ad eorum
edificationem loquitur (ho-
ra cene) Finis est secti-
seculi ultima etas in qua
nos sumus. An aplus.
Nos sumus in quos fi-
nes seculorum deueniunt
(dice. inult. vt. vent)
Hanc deus nos omni tempore vo-
cat ad cenam suam. aut pro
inspiracione. aut pro predi-
catione. aut pro prosperi-
tate. aut pro flagellatio-
ne et sic de alijs (quod pa-
rata sunt omnia) xpo in cruce
ce immolato aptus est
introtus in regnum celo-
rum. In signum huiusmodi xps pendens in cruce di-
xit. Consummatum est et cetera. (et cep. sil oes se ex-
cusare) Lyr. i. pro mala opa se retrahere. Et
accipit oes pro maior parte quod pauci salua-
tur respectu donatorum. vtz Mat. xx. Multi
sunt vocati pauci non electi (et primus di-
xit villam emi. et ne. ha. exire et vi. illam) Lyr.
hic notant supbi pro diuitem ville. quod supbi
cupiunt alij dicitur. (rogo te ha. me excu-
satum) An Grego. Humilitas sonat in voce
supbia est in actione dum venire contemnit
(et alter dixit. Juga bouum emi quod et eo pro
bare illa) Lyr. pro supbi intelligunt cupidit ter-
rentis nimis intenti sine suum ibi constituen-

tes. et quod sensus nimium circa temporalia oc-
cupantes (rogo te ha. me excu. Et alius) di-
xit. xpo. duxi et ideo non possunt venire) pro hoc
intelligunt luxuriosi. quis enim omnia vicia
mortalia impediunt venire ad cenam refecti-

onis eterne. tunc illa tria
peccata. scilicet supbia; auari-
cia; luxuria precipue im-
pediunt venire ad cenam
celestem. Querit quare lu-
xuriosus non rogauit
seruus de excusatione
sua sicut alij duo. Re-
spondet Sor. quod 13 mul-
ta alia peccata sunt gravi-
ora luxuria. tunc luxu-
ria fortius ligat et magis
impedit a bonis opo-
ribus (et reuer. ser. num.
hec domino suo) Auil. pro
dicatores xbi dei dux
proficiunt. ad deum redeunt
gras agendo. Sed cum
obstaculum inueniunt. quod
si ei nunciatur consilium et
auxilium et implorendo
(tunc tra. paterfamilias
as) Auil. Euangelista
hic loquitur de deo more
hominis irati in quem tamem
motus ire non cadit sed de-
irasci quod facit opa que
congruunt irato (dir. ser.
uo suo. Exi ci. in pla. et
vi. ciui. et pau. ac deb.
ce. et clau. intro. huc)
Dipotens et misericors

quidam fecit cenam magnam
et vocauit multos. et misit
seruus suum hora cene dicere i-
uitatis ut veniret quod iam pa-
rata sunt omnia. Et ceperunt si-
mul se omnes excusare. Primus
dixit illi. villam emi. et necesse
habeo exire et videre illam. ro-
go te habe me excusatum. Et
alter dixit Juga bouum emi
quod et eo probare illa rogo
te habe me excusatum. et alius
dixit. xporum duxi et ideo non pos-
sum venire. et reuersus fuus nu-
ciauit domino suo Tunc
iratus profamilias dixit suo
suo. Exi cito in plateas et vi-
cos ciuitatis et paupes ac de-
biles cecos et claudos intro-
duc huc. et ait fuus. domine factum
est ut ipasisti. et adhuc locum est et
ait dominus suo Exi in vias et sepes

deus quod mundum abiecit ipse misericordie reci-
pit. vti Grego. Paupes ac debiles: ceci et
claudi: vocant et veniunt quod infirmi quod at-
que in mundo despecti plerumque tanto celerius
vocat dei audiunt. quanto in hoc mundo non habent
vni delectant (et ait ser. domine factum est ut impe-
et adhuc locum est. Et ait dominus ser. Exi in vias et
sepes) Per vocatos in plateis intelligunt
publici peccatores. Per vocatos de vicis in-
telligunt oculi peccatores quod saltim erubescunt
peccatores videri. Per vocatos de vijs intel-
ligunt peccatores quod pati se querunt defacili.
Per vocatos de sepibus intelligunt peccatores
quod de peccatis suis iam dolere incipiunt et propugnare
H 2

(et cōpelle intrare) Quil. Hāc cōpulsōes
facit adueritas. An̄ Sreg. Mala q̄ nos
hic p̄munt ad deū nos ire p̄pellūt. Quil.
Hōne x̄ps cōpulsit paulū q̄ p̄strat⁹ et visu
amisso p̄uersus ē. vt pr̄z Act. ix. Itē filiū

p̄digū qui fame cōpul
sus rediit ad patrē suū
vt patet Lu. xv. Aug.
Felix necessitas q̄ cō
pellit ad meliora (vt i
pleat dom⁹ mea) glo.
interili. Numer⁹ p̄de
stinato et fidelitū q̄ nūe
rus inexpletus nō re
manebit (dico aut̄ vo
bis q̄ nemo viroz illo
rū q̄ vocati sūt) Hūl.
se excusantiū et nolen
tū venire (gustabit ce
nā magnā) S̄ q̄ gra
uis et dura p̄uatio ex
cludi a visōe dei socie
tate marie et oim̄ sācto
rū et q̄ graui⁹ ē q̄ sic
exclusus erit in inferno
iclus⁹ vbi velit l̄ nolit
gustabit cenā diaboli.

Rant appro
e p̄iquātes ad
iesū Luc. xv.

Math. xvij. Marci. ij
Historia hui⁹ euāgelij
facta ē anno x̄pi. xxij.
vi. kal. septēbris feria
v. inditiōe. v. luna. xij.
Ante initū illi⁹ euan
gelij scribit sanct⁹ Lu
cas i p̄cedētī c. q̄ x̄ps
dixit discipul̄ suis: q̄ si
nō batulāt crucē suam
et venit post me: nō p̄t
me? eē discipul⁹. Tūc postmodū sequit̄
euāgelitū hodiernū (Erant appropi. ad ie
sū publica. et pctōres) Ly. ex p̄posito emē
dationis vite. Publicani dicunt pctōres
notorij: pctōres vero occulti (vt audirēt
illū) Ly. Parati ei obedire (et murmura
rabant scribe et pharisei) Hor. scribe dicū
tur p̄minētēs in scientia. pharisei p̄mi
nentes in vita (dicētes q̄ hic pctōres re

cipit: et māducat cū eis) Ly. Motātes h̄y
de mala vita: eo q̄ talibus amicabile se p̄
bebat (et ait ad illos pabolā istam dicēs.
Quis ex vobis hō q̄ h̄z centū oues) Hor
Iste hō est iesus x̄ps q̄ h̄z centū oues id

et cōpelle intrare. vt implea
tur dom⁹ mea. Dico autem
vobis q̄ nēo viroz illoz q̄
vocati sunt gustabit cenaz
magnam.

Dñica. iij. post octauas
pēthe. Euā. fm Lucā. xv.

Nillo tempore

Erāt appropinquātes ad ie
sum publicani et pctōres vt
audirēt illū et murmurabāt
pharisei et scribe dicētes. qz
h̄ pctōres recipit māducat
cū illis. Et ait ad illos pa
bolā istā dicēs. Quis ex vo
bis hō q̄ h̄z centū oues et si
p̄diderit vnā ex illis. Hōne
dimittit nonagitanouē i de
serto et vadit ad illā q̄ pierat
donec inueniet illā. et cū iue
nerit eā ip̄oit i humeros su
os gaudēs et veniēs domū
p̄uocat amicos et vicios di
cēs ill. Lōgratulami mibi.
qz iueni ouē meā q̄ pierat.

angeloz q̄ amici eius sūt: qz volūtātē
p̄tinue faciunt. vicini ei⁹ qz sūt: qz clarita
te visionis ei⁹ assidue p̄frunt Mar. xvij
Angeli eozū semp vidēt faciē patris mei
qui in celis ē (dico vobis q̄ ita gaudium
erit in celo sup vno peccatore p̄niam agē
te q̄ sup nonagitanouē iustis q̄ non l̄di
gent p̄niam) Quil. hoc intelligit̄ de penitē
te seruenti. et de iustis negligentibus et h̄

est angelos et hoies (et
si p̄diderit vnū ex illis
Hor. qd factū fuit quā
do hō pasqua vite reli
quit et ouis vna. i. hu
mana natura totali p̄
dita fuit. qz oēs i adā
peccauerūt. vtz ad Ro
ma. v. Hōne dimittit
nonagintanouē indef
ro et vadit ad illā q̄ pe
rierat donec inueniat)
Hor. h̄ fecit cristus
iesus qm̄ deserēs nouē
uē ordines angeloz
venit ad querēdū ho
minē perditū. s. qm̄ car
nē assumpsit et eū qm̄
uit p̄ p̄niam p̄dicādo
et miracula faciēdo (et
inuenit. s. qm̄ aliq̄ pctō
res p̄uersi ad eū peni
tentia agūt (et cū iue
nerit eā ponit in hūe
ros suos) An̄ Ambro.
hoc iesus fecit qm̄ pe
nā peccatorū in corpe
suo sup lignū crucē por
tauit. vtz Esa. liij. Ve
re languores nostros
ip̄e portauit (gandēs
de hūani generis libe
ratione (et veniēs do
mū). s. celū empireū. s.
in die ascēsiōis (cōuo
cat amicos et vicinos)
Quil. i. nouem choros

feruentib⁹. q^o aut^o angeli dei magis gaudent de pctōrib⁹ cōuersis q̄ de iustis stātib⁹. nō est ppter pctm̄ cōmissum s̄ ex h^o qz ex pctis cōmissis sepe meliores efficiuntur et sanctiores et in bono feruentiores.

sc̄. s. Greg. exponit in omelia hodierna. Magis inquit d̄ pctōre cōuerso q̄ d̄ stante iusto gaudiū fit in celis. q̄a et dur in plio magis illū milite diligit q̄ post fugā reuersus hostem fortiter premit: q̄ illū q̄ nunq̄ terga p̄buit et nūq̄ aliqd̄ fortiter fecit sic etiā agricola ampl⁹ illā terrā amat q̄ post spinas yberes fruges p̄fert: q̄ eā q̄ nunq̄ spinas habuit et nūq̄ fertilē messem pduxit. Itē Auil. Et sicut mater h̄is decem pueros. si decim⁹ fortiter egrotet magis est sollicita d̄ eo q̄ de alijs nouem et si sanitatē recuperet: magis gaudet de sanitate ei⁹ recuperata: q̄ de sanitate i alij nouē conseruata: ita magis ē gaudiū in celo super vno peccatore cōuerso q̄ de mult⁹ iust⁹ (aut q̄ mulier habēs dragmas. x. et si pdiderit dragmā vnā) Vyr. mulier ista est sapientia diuina h̄is nouem ordines angeloz. quasi dragmas nouē. et decima dragma est humana natura ad imagines dei facta et capax ipsius p cognitionem et amorem. ista dragma decima fuit pdita per pctm̄ primoz parentū (nōne accendit lucernā) lucerna ē lux vera. i. xps: q̄ illuminat omnē hoīem uentē in hunc mundū Job. i. et lucerna tunc fuit accensa q̄n deitas humanitati fuit vnita. Et lucerna tūc luxit q̄n xps inter hoīes pfecta cōuersatiōe claruit et exemplarē vixit. vñ aug. de vera religione. Quicqd̄ xps gessit in terris doctrina mox fuit (et euer. domū)

dico vobis q̄ ita gaudium erit in celo sup vno pctōre penitentiā agēte. q̄ sup nozagintanouē iustis qui non indigent penitētia Aut que mulier h̄is dragmas decez si pdiderit dragmā vnā. nōne accēdit lucernā et euertit domū. q̄rit diligēt donec iueniat eā. et cū inuenerit cōuocat amicas et vicinas dicens. Cōgratulamini mihi. qz iueni dragmā quā pdiderā. ita dico vobis gaudium erit corā engel⁹ dei sup vno pctōre penitentiā agente.

Dñica. iij. post octa. p̄. the. Euāgē. fm̄ Lucam. vj. **A illo tempore** dixit iesus discipulis suis.

Hor. q̄n cōsciētias hoīm p̄dicād o de reatu suo pturbauit purgauit (et querit diligēter). i. nihil de illis q̄ p̄tinēt ad redēptionē n̄ram obmittēdo: fm̄ illō Esa. v. Quid ē qd̄ vltra debui facere vinee mee et nō feci (et cū inuene. dragmā) vñ dragma i uentē cū in hoīe silitudo p̄ditōris repas hoc aut fit p grām q̄ ē ima go recreatiōis. An ps iij. Signatū est super nos lumen vultus tui dñe (et cōuocat ami. et vicinas). i. angelicas p̄ces q̄ de p̄mis deū cōtēplant et ei amica biliter famulant (di cens. cōgratulamini mihi qz inueni dragmaz quā pdiderā) Et notāter dicit cōgratulamini mihi et nō dragme. Ad oñdēdū suā liberalitatem. qz gaudiū suū vult oib⁹ cōicare (ita di. vobis gau. erit co. an. di su. vno pec. pe. ag) Et notantē dīc. p̄nam agēte. et nō dicit cogitāte solū aut dicēte aut oñdente: vt hypocrite. s̄ agente. s. realit⁹ et veraciter. p̄ro quo sciendū q̄ maius est gaudiū angelicū de cōuersione vnus peccatoris q̄ si fili⁹ alicui⁹ a morte resuscitare tur: vel si fili⁹ alicui⁹ in impatorē vel papā eligere. An circa p̄ns euangeliū vbi dicit. Qui hz centū oues: est sciendū q̄ ouis est animal de sui natura innocens. Cetera aut atalia. aut mordent dentibus vt canis et lup⁹: aut pungūt vt impingūt cornib⁹ vt aries et thaurus: aut pcutunt pedib⁹. vt equus et mulus. aut dilaniant vnguib⁹ vt leo et vrsus. Quis aut n̄hil hoz facit. Quē aut xpi sciat se nō eē. q̄ v mordet dentib⁹ detrahendo. vel impingit cornib⁹ alios violenter opprimendo aut pede pcutit p̄mo irascēdo. aut dilaniat vnguib⁹ aliena rapiendo.

Opera de opibus nris / De de-
 In de Regis de nra p- / ut h- & b- h-

Estote misericordes sicut pater.
 Lu. vi. mat. vij. Mar. iij. Hysto-
 ria h^o euangelij dixit dñs ihs An
 no ei^o. xxxij. idus iulij. feria. v. inditione
 iij. luna. xvi. An initium ist^o euangelij scri-

bit. s. Lucas q^o xpc di-
 xit mutuum date nihil
 inde sperantes. et erit
 merces vestra multa et
 eritis filij altissimi. q^oa
 ipse benign^o est sup in-
 gratos et malos. Tūc
 statim sequit euangelij
 hodiernū (Estote mi-
 sericordes.) In h^o euā-
 gelio docet nos xp̄s
 misericordes eē ad pau-
 peres: ponēs p̄sem ce-
 lestē in exemplū cū dic^o
 (Estote misericordes)
 For. nō dicit estote po-
 tētes sicut p̄ v̄r̄ ē. vel
 sapientes sicut fili^o di-
 est. s. (Estote mise. sic
 pa. ve. cele. misert. est)
 Ly. de^o em̄ releuat mi-
 serias nras ppter suā
 bonitatē. Sic et hō de-
 bet moueri ad releuā-
 dā miserā. primi p̄p̄
 amorē bonitatis diui-
 ne (nolite iudi.) .s. te-
 merarie de primo (et nō iudicabim^o) .s. a
 deo (noli. codē. et nō codēnabim^o) q. d.
 et si forte ex fragilitate humana cōtingat
 vos suspitōe iudicare nolite tū codēna-
 re. i. aliq^o dignū codēnatōe codēnare
 diffinitre: q^o aliq^o est hodie malus q^o for-
 tassis eras erit bonus. exm̄ in paulo. vtz
 Act. ix. et in publicano. vtz Lu. xvij. (di-
 mitte) .s. iniurias vobis illatas a pri-
 mo (et dimittet vobis) .s. p̄tū v̄m a dō
 cui frequenter iniuriati fuitis (date. s. rē
 poralia (et dabit vobis) glo. interli. vita
 eterna. Quil. danti paup^o nō solū dant
 bona spūalia in p̄nti et celestia in futuro:
 imo etiā tp̄alia et naturalia bona ei mul-
 tiplicant q^o dicit (mensurā bonā) q̄tū ad
 bona fortune q^o aliq̄ cōferunt p̄p̄ opa
 pietatis (et cōfertā) q̄tū ad bona nature.
 sicut sanitas et hmo^o q^o etiā aliq̄ p̄ferunt

propter opera pietatis (et coagitatā) q̄tū
 ad bona gratie (et superfluentē). q̄tū ad
 bona glie. Et id dicit apl^o. i. ad Thimo.
 iij. Pietas ad oīa valet. p̄missionē hīs
 vite q^o nunc est et future (eadē q̄ppe men-
 sura qua menī fuerit
 remetiet vob) Ly. q^o
 fz q^o opa pietat^o it ma-
 iora. erit et retributio
 maior. Ista tū maiori-
 tas est attendenda sp̄
 fm magnitudinē inte-
 rioris affectus. And et
 Mar. xij. Quidā q^o mi-
 sit duo minura in ga-
 zophiliatū fz testimo-
 niū saluator. dicit p̄
 misisse q̄ multi diuites
 qui magna dona mise-
 rant. An Hiero. q^o of-
 ferunt nō suo pondere.
 s. offerentis volun-
 tate pensantur (dice-
 bat. autem et illis) scz
 discipulis suis et turib^o
 (silitudinē. An q̄tū p̄t
 ceo) .i. carens sapien-
 tia et scia (ceciū du.) .i.
 ignorantē docere et di-
 rigere. q. d. nō (nonne
 ambo in foueā cadūt)
 id ē in pditionē. p̄tū

**Estote misericordes sicut et
 pater vester celestis misericors
 est. Nolite iudicare et nō iu-
 dicabim^o. Nolite codēnare
 et nō codēnabimini. Dimitti-
 te et dimittimini. Date et da-
 bit vobis. mensurā bonā et
 confertā et coagitatā et sup-
 effluentē dabūt in sinū v̄m
 eadē quippe mēsurā q^o mē-
 si fueritis remetiet vobis.
 Dicebat at et illis similitudi-
 nem. Nunquid potest cecū
 cecū ducere. nōne ambo i fo-
 ueā cadūt. Non est discipu-
 lus super magistrū. Perfe-
 ctus aut oīs erit si sit sic ma-
 gister eius. Quid aut videt**

mo em̄ cadūt in foueā culpe. Sedo in fo-
 ueā gebenne vñ Bre. in pastorali. Cū pa-
 stor p̄ abrupta gradit. consequens est vt
 grex ad p̄cipitiū sequat. An etiā Eccl. x.
 Qualis rector ciuitatis. tales et q^o habi-
 tant in ea (nō est discipul^o sup magistrū)
 Ly. et id nō est mirū si ipm sequit. vñ sub
 die p̄fect^o aut omnis erit si sit sicut ma-
 gister ei^o. q^o si assimilef bono magistro
 erit p̄fect^o fm veritatē (nō est discipulus
 sup magist^o) For. de quo magistro dicit
 Mathei. xxij. Magister vester vn^o ē xp̄s
 Item Job. xii. Vos vocat^o me magister
 et domine et bene dicitis: sum etenim tē.
 (p̄fectus aut omnis erit si sit sicut magi-
 ster eius) Nam hui^o magistri. s. xp̄i. imi-
 tatio est humana p̄fectio. Ande August.
 Sūma p̄fectio xp̄iane religionis est imi-
 tari quē colis (q̄d aut videt vestuca) id ē

pectm videlz min⁹ (in oculis fratris tui) id est cōuersatiōe et cōscientia ei⁹ (et tra-
bem). i. maius pectm (q̄ est in oculo tuo). i.
i teipō (nō cōsideras) vtz Ro. v. Qui ali-
um doces. teipm nō doces (aut quō po-

tes dicē fratri tuo: fra-
ter sine). i. pmitte (eij
ciā festucā). i. culpam
modicā (de oculo tuo
spe trabē in oculo tuo
non vides hypocrita)
Soz. qz. f. hec facis ex
simulatione nō ex dile-
ctiōe iusticie. f. q̄ argu-
is et pōderas pctā alie
na vt lateant tua (eij /
ce pri. tra. d̄ oca. tuo)
Vz. qz. hic ē ordo cha-
ritatis q̄ a seipōe inci-
piat. vtz p̄roue. xviii
Iustus prioz ē accusa-
tor sui. Sed in opposi-
tū multi sunt q̄ alios
corrigūt et seipōs ne-
gligunt (et tūc p̄spt. vt
edu. festu.). i. p̄uū de-
fectū (de oca. fra. tui)
sez postq̄ emēdasti tu

os magnos defect⁹. Circa p̄ns euangeli-
um vbi d̄r. Etote misericordes. Notādū
est q̄ duo tenemur primo. f. cōpassionez
cordis: et b̄nficiū opis: si asst facultas. A
primo null⁹ excusat: qz oīs hō debet cō-
pati primo afflicto et in necessitate cōsti-
tuto. A secōdo sez b̄nficio opis excusantur
multi. f. q̄n facultas deest. Sed si facul-
tas adest: tunc in necessitate primo q̄li-
bet tenet subueire. An. i. Job. iij. Si q̄s
habuerit substantiā hui⁹ mundi et vide-
rit fratrem suū necesse habere et clausit vi-
scera sua ab eo quōd charitas d̄i manet in
eo. q. d. nullo mō. Ergo signū est q̄ chari-
tas dei non est in illo homine. An̄ ex iam
dictis pz: q̄ nō dare elemosynā: cū nō ha-
bet: nō est signū q̄ charitas dei nō sit i ta-
li homine. sed nō comparati paupib⁹ et tri-
bulatis est signū q̄ charitas dei non ē in
eo. vñ elemosyna interior. f. cōpassio cor-
dis ē maior elemosyna q̄ datio nutrime-
ti. Sequit⁹ hic in euangelio. Nolite iudi-
care. Unde hic q̄rif. vtrū oīa dubia sint

in meliōrē ptem interpretanda. R̄ideo fms
sanctum Tho. de aq̄no. q̄ q̄ habet malā
opinionē d̄ aliquo sine causa legitima in-
turiat eidem. iō q̄libet in omni causa du-
bia debet factū vel dictum primi in meli-

festucā in oculo ffris tui: tra-
bem autē q̄ in oculo tuo est
nō p̄sideras. aut quō potes
dicere fratri tuo. frater sine
eijciā festucam de oculo tuo.
Spe trabē in oculo tuo nō vi-
des. hypocrita eijce primuz
trabem de oculo tuo et tunc
perspicias vt educas festu-
cam de oculo fratris tui.

D̄nica. v. p^o octa. p̄the.
Euang. fm Lucā. v.

Nillo tempore
Lum turbe irruerent in iesū
vt audirent verbum dei.

am operemur bonū. fm illud. i. Job. iij.
Nō diligam⁹ verbo neq̄ lingua. f. ope et
veritate. Et iō elemosynaz largitio est s̄b
p̄cepto debitū circūstātis obseruat⁹. q̄
in dante sit supflūz in recipiente necessi-
tas. als est in cōsilio et nō in p̄cepto.

Am turbe irruerent in iesum r̄.
c Luce. v. Historia h⁹ euāgelij fa-
cta ē anno xpi. xxii. viij. kal. maij
feria. iij. in ditione. iij. luna. xv. An̄ in it
um illi⁹ euāgelij scribit. s. Lucas q̄ om-
nes q̄ habebant infirmos varijs languo-
rib⁹ ducebant illos ad iesum. at ille sin-
gulis man⁹ imponēs curabat oēs. Post
hoc sequit⁹ euāgelijū hodiernū (Lū tur-
be irruerēt in iesum) Soz. Ecce turbarū
deuotio. Nūq̄ legit tant⁹ scribarū et pha-
riseorū ad xpm cōcursum p̄pter verbū dei
Dulcedinē em̄ suā deus abscondit a sa-
pientib⁹ et prudentibus et reuelat eā par-
uulis. vtz Mat. xi. (vt audirent eū) quia
esuriebant audire verbū dei: iō irruerunt
in eum p̄ nimia deuotione audiendi ipm

(*z ipse stabat secus stagnū genezareth.*)
Ly. est lacus magnus p̄ quē transit iordania.
Et aliqñ vocat mare galilee. qz tran-
sit p̄ mediū galilee (z vidit duas na. sec⁹
stagnū). i. ad litt⁹ stagni (Piscatores at
descenderāt). .i. de nauib⁹ in littus (z lauabāt
rhetia). .i. amouētēs inmundicias vt rhe-
tia plucarent. (ascendens at̄ in vnā nauī q̄
erat symonis). .i. petri (rogauit eū a terra re-
ducere pusillum) *Ly.* vt de nauī populū se-
dentē in littore cōuenientius doceret (z se-
dens) tanq̄ doctozis autoritate vtens. (de
nauicula docebat turbas: vt aut̄ cessauit lo-
qui) id ē postq̄ finituit sermonē suū (dixit ad
symonē) id est ad petrū (duc in altū) *Ly.* B
est ad locū aque magis profundū q̄ est cōueniē-
tior ad piscandū (z laxate rhetia vestra in cap-
turam). .i. piscatus (et r̄dens se. dixit. Pre-
ceptor p̄ totā noctē la-
borātes nihil cepim⁹)
Ly. qz quis diligentiam magnā adhibuerit
mus (in x̄bo aut̄ tuo)
Hoc. i. obediendo ver-
bo tuo (laxabo rhetē.
z cū hoc fecissent) id ē
cū laxassent rhetia in
verbo dñi (cōcluserūt
piscū multitudinē co-
piofam) Hoc. obedie-
bant pisces x̄po cui s̄b-
secta sunt omnia. vt
lucres celiz pisces ma-
ris. ps. viij. (rumpe-
batur aut̄ rhetē eoz)
Lyra. ex quo pater du-
plex miraculum. Pri-
mū qz ceperūt magnas

z ipse stabat secus stagnū ge-
nezareth. z vidit duas na-
ues stātes secus stāgnū. Pi-
scatores aut̄ descēderant et
lauabāt rhetia sua. Ascēdēs
aut̄ in vnā nauī q̄ erat symo-
nis rogauit eū a terra redu-
cere pusillū. Et sedēs doce-
bat de nauicula turbas. Ut
cessauit aut̄ loq̄ dixit ad sy-
monē. Duc in altū z laxate
rhetia v̄sa in capturā. Et re-
spondēs petr⁹ dixit illi. Pre-
ceptor p̄ totā noctē laborā-
tes nihil cepim⁹. In verbo
aut̄ tuo laxabo rhetē. Et cū
hoc fecissent cōcluserunt pi-
sciū multitudinē copiosam
rūpebatur aut̄ rhetē eoz et
annuerūt socijs q̄ erāt i alia
nauī vt venirēt z adiuuaret
eos. z venest z impleuerūt
ambas nauiculas ita vt pe-
ne mergerētur. Qd̄ cū vide-
ret symō petr⁹ pcidit ad ge-
nua iesu dicēs. Exi a me do-
mie. qz homo pctōr sū. Stu-
por enī circūdederat euz. et
oēs q̄ cū illo erāt in captura
piscū quā ceperāt. Sitr̄ at̄
iacobū z iohannē filios ze-
bedei q̄ erāt socij symonis.
et ait ad symonē iesus. Nolī
timere ex hoc iā eris hoies

multitudinē piscū supra modū insolitū
z impossibilē p̄ viam humanaz. Scdo qz
illa magna multitudo piscū tenebat in
rheti rupto (z annuerūt socijs q̄ fuerit in
alia nauī vt venirent z adiuuarent eos.

z venerūt z impleuerūt
ambas nauiculas ita
vt pene mergerēt. qd̄
cum videret symon pe-
trus) Hoc. i. qz ad pri-
mū verbū dñi cepissent
taminē effabile multitu-
dinē piscū. (pcidit
ad genua iesu.) tanq̄
dñm suū cognoscens:
dicens Exi a me domi-
ne). .i. recede (quia ho-
mo peccator sum) *Ly.*
reputabat em̄ se indi-
gnū p̄ntia x̄pi Simi-
li modo dixit centurio
Mathei. viij. Domie
nō sum dignus vt in-
tres sub rectum meuz
(stupor em̄ circūdede-
rat eū) id est admiratō
magna p̄pter facta x̄pi
insolita (z omnes qui
cū eo erant in captura
piscū quā ceperant
Simpliter autem z stu-
por circūdederat iaco-
bum z iohannē filios
zebedei qui erāt so-
cij symonis) isti filij ze-
bedei erant in alia na-
uī erant cōsanguinei
x̄pi sez filij sorozis be-
ate Marie virginis (z
ait ad symonē iesus)
sez ipm cōsolādo (no-
lī timere. ex hoc id est
de cetero (eris hoies
captens) per sanaz do-
ctrinam trabens ad vi-
tam eternā. Hoc post-
modum ostensum est
vt habetur Actuum. ij
Tbi petrus in vno ser-
mōe conuertit tria mil-
lia iudeozum.

(r subductis ad terram nauib⁹. relictis omnib⁹). s. manibus r nauium instrumēcis (secuti sunt eū). s. symon petr⁹ r alij q̄ erant cū eo. Circa p̄ns euāgelij vbi dicit Irruerent in iesum vt eū audirēt. Hugo de prato dīc. q̄ tripharie homies diuidunt̄ circa verbū dī. Quidā audiūt nō faciūt r isti sunt mali r acriter x̄berant. Luce. xij. Seruus sc̄lēs voluntatem dñi r nō faciens plagm̄lris vapulabit. Qui dā nec audiunt nec faciunt. r isti sūt pessimi qz p̄tēnunt r audire r facere. r q̄libet istorū p̄t̄ eē pct̄m̄ mortale. qz q̄uis aliq̄ ignozantia excuset. fm̄ illd̄. i. ad Thi. i. Jō misericōdiaz consecur⁹ sū. qz ignozans feci in incredulitate. tñ ignozātia crassa r supina r affectata nō excusat imo de se p̄t esse mortale cū separet a regno x̄pi. i. Cor. xiiij. Qui ignozat ignozabitur. Quidā audiūt verbum dei r faciūt. r isti sūt beati. vtz Luce. xi.

Beati q̄ audiūt verbū dei r custodiūt illd̄ Isti abūdauerit iusticia v̄ra Mathei. v. Distozia hui⁹ euāgelij facta ē anno x̄pi. xxxi. id⁹ iulij. feria. v. luna. xvi. in ditione. liij. An̄ in̄itū illi⁹ euāgelij scribit. s. mathe⁹ q̄ x̄ps dixit discipul⁹ suis. Sic luceat lux v̄ra corā hoīb⁹ vt videāt opa v̄ra b̄da. r glorificēt patrē vestrū qui ī celis ē. Nolite putare quoniā veni soluere legē aut p̄phetas. s̄ veni soluere s̄ adimplere. Amē dico vobis donec transeat celū r terra iota vnū aut vnus apex nō p̄teribit a lege donec om̄ia fiāt. Itē apex masculini generis d̄r sūmitas a pedib⁹ remota. r q̄nq̄ apex d̄r lucerna. r p̄p̄ie dicunt̄ apices litere ille alte q̄ in frōtispicijs muroꝝ scribunt̄. Frōtispiciū d̄r frōtispaciū r q̄libz̄ s̄ra d̄r q̄nq̄ apex

Itē fm̄ Aug. sup̄ illd̄ Math. v. Iota vnū aut vn⁹ apex rē. Iota ē minor de ceteris literis. Apex est in summitate t̄p̄t⁹ particula. Tunc postmo dum sequitur euāgelij hodiernū (Isti abūdauerit iusticia v̄ra plusq̄ scribarū et phariseoꝝ nō irabit̄ in regnū celozū) Scīē dū q̄ iusticia scribarū et phariseoꝝ erat falsa qz solū cauebant sibi a malis operibus exteri orib⁹. r nō a mal⁹ volūtātibus purātes p̄pra dei phibitua esse solū p̄ mala opa exteri ora. q̄b⁹ vn⁹ alteri nocet. r ideo nō phibitos esse act⁹ interiores scz rancozes: odia: malas volūtates: r desideria nocendi. Lx. r eodem mō dicebāt de hoc p̄cepto (nō occides) q̄hic prohibet occidēdi factū r nō occidēdi. p̄positū r h̄ ē q̄ x̄ps dīc. (audistis qz dīctū ē antiq̄s Non occides). s. hoiez (q̄ āt occiderit) actualr r iniuste (reus erit iudicio) Lx. i. testi um accusatōe vt legis

capiēs. r subductis ad terrā nauib⁹ relictis om̄ib⁹ secuti sūt eū.

Dñica. vi. p^o octa. p̄the. Euāgelij fm̄ Matheū. v.

A illo tempore dixit ihs discipul⁹ suis Amē amē dico vobis. nisi abūdauerit iusticia v̄ra plusq̄ scribarū r phariseoꝝ. nō intrabit̄ in regnū celozū. Audistis qz dīctū est antiquis Non occides. q̄ autē occiderit reus erit iudicio. Ego autē dico vobis. qz om̄is qui irascit̄ fratri suo re⁹ erit iudicio. Qui autē dixerit fratri suo racha. reus erit consilio

iudicio puniat. i. morte corpali. qz lex punīt fm̄ talionē. An̄ gen. ix. q̄cunq̄ s̄uderit humanū sanguinē s̄udet̄ s̄agulis ei⁹. Itē Ero. xxi. Oculū p̄ oculo. dentē p̄ dente. (ego autē dico vobis) Hor. i. plus impono vobis (oīs q̄ irascit̄ motu interioris odij (fratri suo). s. p̄pone r nō vicio. vt sic iaz per viciū nō p̄ zelū (reus erit iudicio). i. dignus accusatōe apud deū (q̄ aut dixerit fr̄i suo racha (fm̄ Hugo. die. r Trib. Racha ē q̄dā vox p̄rūpens ex ira: significās paruip̄sionē vl̄ vilip̄sionē vl̄ etiā vox ī teriectiua q̄ orit̄ ex indignatōe cōtra aliquē quē quēadmodū ach. heu: r cōsiles q̄ oñ dūt motū indignātis anī (re⁹ erit p̄silio) i. cōsensu iudiciū esse dandū sententiā p̄tra eū r dictandā sibi penā. qz peccatū ei⁹ venit in noticiā hoīm p̄ exterius signū in dī

Isti abūdauerit iusticia v̄ra Mathei. v. Distozia hui⁹ euāgelij facta ē anno x̄pi. xxxi. id⁹ iulij. feria. v. luna. xvi. in ditione. liij. An̄ in̄itū illi⁹ euāgelij scribit. s. mathe⁹ q̄ x̄ps dixit discipul⁹ suis. Sic luceat lux v̄ra corā hoīb⁹ vt videāt opa v̄ra b̄da. r glorificēt patrē vestrū qui ī celis ē. Nolite putare quoniā veni soluere legē aut p̄phetas. s̄ veni soluere s̄ adimplere. Amē dico vobis donec transeat celū r terra iota vnū aut vnus apex nō p̄teribit a lege donec om̄ia fiāt. Itē apex masculini generis d̄r sūmitas a pedib⁹ remota. r q̄nq̄ apex d̄r lucerna. r p̄p̄ie dicunt̄ apices litere ille alte q̄ in frōtispicijs muroꝝ scribunt̄. Frōtispiciū d̄r frōtispaciū r q̄libz̄ s̄ra d̄r q̄nq̄ apex

gnantis animi (q̄ aut̄ dix. fatue) .i. q̄ vs/ q̄ ad verba p̄tumeliosa p̄cesserit (re^o erit/ gebenne ignis) q̄ est certa d̄natio ⁊ eter/ na (si offers man^o tuū ad altare) .i. si of/ ferre p̄ponis mun^o boni opis x̄po. (⁊ ibi

recozdar^o fueris: quia/ frater tu^o) .s. quē leſi/ ſti (h̄z aliq̄d aduerſuz/ te) p̄ illata iniuria (re/ linq̄ ibi mu. tu. añ al-
re) ſiue corā deo: nō di/ cit reporta: qz de^o non/ mun^o repellit. ſ̄ h̄ chari/ tatē p̄mū q̄rit (⁊ va/ de p̄ri^o recōciliari fra/ tri tuo) **Ly.** hoc p̄ōt in/ telligi dupl̄r. Ano mō/ pedib^o corpoz. ⁊ hoc/ debet fieri ſi cōmode/ poſſit haberi ip̄i^o fra/ tr̄z offenſi p̄ſentia. Si/ aut̄ n̄ poſſit ſufficit ad/ eū ire pedib^o mentis. qd̄ ſit q̄n h̄z p̄poſitum/ ſatiſſaciendi loco ⁊ tē/ pore cōpetenti ⁊ hoc/ mō vtiſ eccleſia roma/ na q̄n reū cōſtitentē ab/ ſoluit ſibi ſatiſſacio/ nē leſo ſtendā impōit. (recōci. fra. tuo) **Hor.** ſi leſeris ſatiſſaciēdo/ vl̄ veniā petendo. Si/ oderis rancorē depo/ nendo. ſi te oderit ad/ amicitia reuocando. **Uñ** etiā **Criſ.** Si cogi/ tatu offendiſti: cogita/ tu recōciliare: ſi v̄bis/ verbis: ſi factis: fact̄z/ (⁊ tunc) poſt recōcili/ ationē (ueniens offe/ res munus tuū) **Bre.** Munus non accipit̄/ niſi ante diſcordia ab animo repellat̄.

c **An** turba plurima eēt cū iheruſ̄.
Mar. viij. **Matth.** xv. **Lu.** ix. **Jo.** vi. **lyſtozia** h̄ euāgelij facta eſt/ **Anno** x̄pi. xxxij. xij. kal. iulij. ſabbato. lu/ na. xij. in ditiōe. v. **Uñ** in titū illi^o euange/ lij ſcribit̄ **Matth.** xv. q̄ acceſſerūt ad iſm

turbe multe habentes ſecū mutos: clau/ dos: cecos: debiles ⁊ alios infirmos mul/ tos ⁊ p̄icerūt eos ad pedes ei^o ⁊ cura/ uit eos ita vt turbe mirarent̄. **Videntes** aut̄ mutos loquentes: claudos ambulantes ⁊ cecos videntes.

Qui aut̄ dixerit fatue re^o erit/ gebēne ignis **Si** aut̄ offers/ mun^o tuū ad altare. ⁊ ibi re/ cordat^o fueris. qz ſi tu^o ha/ bet aliquid aduerſū te. **Re/ linque** ibi mun^o tuū ante al/ tare. ⁊ vade p̄rius reconcili/ ari fratri tuo. ⁊ tūc veniens/ offeres mun^o tuū.

Dñica. viij. p^o octa. p̄the.
Euāge. ſm **Abarcū.** viij.

In illo tempore/ cum turba plurima eſſet cū/ ieſu nec haberēt q̄ māduca/ rent. cōuocatis diſcipul^o ait. **Adiſereoz** ſup turbā qz ecce/ iā triduo ſuſtinēt me nec ha/ bent qd̄ manducēt. **Et** ſi di/ miſero eos ieiunos i domū/ ſuā. deficiēt in via. **Quidā** eni ex eis de longe venerūt/ **Et** rñderūt ei diſcipuli ſui. **Uñ** iſtos poterit h̄ q̄s ſatu/ rare panib^o i ſolitudine. **Et** interrogauit eos. quot pa/ nes habet̄. q̄ dixerūt ſeptē.

cxvij. **Longe** a pctōib^o ſal^o rē. (⁊ rñ. ei/ diſ. ſui. viij iſtos rē.) .q. d. loc^o iſte deſer/ tus ē: ⁊ velle multū diſtāt. iō nō poſſum^o/ habere ad ſatiādū tantā multitudinē po/ puli ⁊ tā famelicū (⁊ inter. eos q̄t pa. ha. q̄ dix. ſeptē) qd̄ erat q̄ſi nihil reſpectu iā/ te multitudis. **Hemi.** **Mō** interrogat dñs

tes ⁊ cecos videntes. magnificabāt deū iſrl̄/ **Ergo** dicit euāgelium/ h̄ odiernū (**Tū** tur. p̄li/ ma eēt cū ieſu nec ha. qd̄ man.) **Hec** turba/ ſequēbat̄ dñm ieſū. p̄/ p̄ter x̄boz ſuoz dulce/ dinē: ⁊ p̄pter infirmo/ rū ſanationē (cōuoca/ tiſqz diſc. ait miſe. ſup/ turbā) **Ly.** hoc p̄dicit̄/ diſcipulis vt ip̄os in/ duceret ad pietatem. (qz iā triduo ſuſtinēt/ me) **Ly.** qz tantū affi/ ciebant̄ ad doctrinaz/ x̄pi auditiōē ⁊ vidē/ dū e^o mirac̄a. qz p̄ tres/ dies nō redierāt ad lo/ ca p̄pria manentes cū/ x̄po in loco deſerto ſb̄/ diuo: ex q̄ p̄tz eoz de/ uotlo (nec ha. qd̄ mā/ ducēt.) **Li.** qz cibaria/ q̄ d̄ domib^o ſuis aſpor/ tabāt iā erāt p̄ſumpta/ **Iō** nec p̄ma die nec ſe/ cūda die h̄ miraculuz/ ſec̄. **Tū** qz alimēta ha/ bebāt. tū qz magis ap/ paruit tūc hoc miracu/ lū q̄n eis vict^o oino de/ fuit (⁊ ſi dimi. eos ie. in do. ſuā deſi. i via: q̄/ dā ei ex eis d̄ lō. ve.) **Jaco.** **Illi** de lōge ve/ niunt q̄ de pctis ſe ad/ deū p̄uertunt. **Uñ** p̄s.

qñ nesciēs q̄t panes haberēt. sed ad h̄ vt cū ruderēt septē q̄ pauciores dicerēt panes eo maḡ miraculū diffamaret̄ ⁊ notū nes fieret ⁊ p̄cepit turbe disc. sup ter. ⁊ ac. septē pa. gra. agens fregit.) multiplicauit

aut̄ x̄ps panes. **P**rimo bñdicēdo p̄ qd̄ instrui murq̄ cibū benedicere debem⁹. Secūdo frangendo: ad innuēdū q̄ in nostris zuiuis pauperib⁹ panē frāgere debem⁹. Tertio grās agēdo ad innuēdū q̄ i nostris refectionib⁹ grās agere debem⁹. **Uñ** Be mi. sup Mathe. In eo q̄ grās egit nobis reliquit exēplū vt de om̄i bus donis celit⁹ collatis gratias referamus (⁊ dabat discipul̄ suis vt apponerēt ⁊ apposerunt turbe) vñ Beda q̄ dñs discipul̄ dedit panes vt apponerent turbe designat q̄ sp̄s alis sc̄e dōa tribuit apostolis p̄ eorū ministeriū voluit ecclesie vite ciuaria distribui (⁊ habebant paucos pisciculos quos s̄lr̄ benedixit ⁊ iussit apponi) **Uñ** notandū q̄ dñs dedit eis panes ⁊ panis est cib⁹ quo sustentat̄ vita ⁊ significat x̄bū dei: ⁊ dedit eis pisces ad cōdimentuz cibī: p̄ quos signant̄ exēpla ⁊ ita dñs designauit q̄ pani. i. verbo dei addendū ē cōdimentū boni exēpli: magis enī suadet̄ exēpla q̄ verba (⁊ sustulerūt qd̄ supauerat d̄ fragmentis septē sportas) **Iaco.** Voluit aut̄ x̄ps vt colligerēt fragmenta. **P**rimo p̄pter exēplū. In hoc dat̄ nobis exēpluz vt ea q̄ nobis sup̄sūt. vel etiā ea q̄ nobis ieiunādo subtrahim⁹ paupib⁹ erogem⁹. **Uñ** Aug. De tuo ieiunio fames paup̄is satietur. Secdo p̄pter documentū vt ex h̄ instruamur. q̄ illis q̄ sūt misericordes pauperibus temporalia multiplicant̄. hoc patet. iij. Reḡ. xviij. in vidua q̄ helyam paup̄i cui domin⁹ farina multiplicauit et

oleum (erāt aut̄ q̄ manducauerāt quasi q̄ tuoz multa). i. vni exceptis mulieribus et paruulis q̄ in lege nō numerabant (⁊ dimisit eos). i. redire ad p̄ria. Circa p̄sens euāgelii vbi dicit̄. **A**ccepit iesus septem panes ē diligēter **H**o tādū q̄ hec relectio dif fert ab illa de q̄nq̄ panib⁹ ordeaceis ⁊ duobus piscib⁹ quā ponit iohes i euāgl̄io suo q̄ tum ad ser. **P**rimo q̄ ibi fuerūt q̄nq̄ panes hic vero septē. Secdo q̄ ibi fuerūt ordeacei. hic vero triticei **T**ertio q̄ ibi fuerūt duo pisces solū: hic vero plures licet pauci ⁊ pui. **Q**uarto q̄ ibi sederūt super fenū hic vero sup terrā **Q**uinto. q̄ ibi fuerūt quinq̄ milia hoim̄ ad manducādū. hic vero quatuor milia. **S**exto q̄ de illis duodecim copiam fragmentozū fuerunt eleuati hic aut̄ septem sporte fuerūt eleuati pleni.

ṛcepit turbe discūbere sup terrā. ⁊ accipiēs septē panes grās agens fregit. ⁊ dabat discipulis suis vt apponerēt et apposerūt turbe. **E**t habebant pisciculos paucos ⁊ ipos bñdixit ⁊ iussit apponi. et māducauerūt ⁊ saturati sūt **E**t sustulerūt qd̄ supauerat de fragmentis septē sportas **E**rāt aut̄ q̄ māducauerāt q̄ si quatuor milia. ⁊ dimisit eos

Dñica octaua post octaua pēthecostes. **E**uangeliiū s̄m Atheum. viij.

In illo tempore dixit iesus discipulis suis. **A**t tēdite a falsis prophetis

At tēdite a falsis p̄phet̄ ⁊ tē

Mathe. viij. **L**uce. vi. **H**istoria hui⁹ euangelij facta ē anno x̄pi. xxi. iij. idus iulij. feria. v. luna. xvi. inditiōe. iij. **Uñ** iniciū p̄sentis euangelij scribit̄ sanctus **M**athe⁹ in eodē cap. q̄ cristus dixit discipul̄ suis. **O**mnia quecuq̄ vultis vt faciant vobis hoīes ⁊ vos facite eis simillr̄: hec est enī lex ⁊ p̄phete. **I**ntrate p̄ angustiā portam quia lata ē porta ⁊ spacio savia q̄ ducit ad perditionē ⁊ multi sūt q̄ intrāt p̄ illam q̄ angusta porta ⁊ arta via que ducit ad vitam ⁊ pauci sūt qui inueniūt eam **E**t post modū statī seq̄t̄ euāgelii hodiernū (**A**t tēdite a falsis p̄phetis) **I**n hoc euāgl̄io docet dñs fideles suos sibi diligēt̄ cauere a falsis p̄phetis ⁊ p̄uersis xp̄ianis. q̄ x̄bis p̄fitem̄ deū ⁊ factis negāt. ergo dicit̄ (**A**t tēdite). i. diligēter caute (a fals. p̄phe.) **S**oz. i. a deceptorib⁹. hereticis: hypoco

tis. et a falsis xpianis et hmōl. Et hoc lōdo
ne tales corrupta vita sua et malis mori/
bus fideles alliciāt ad mala et singularitē
āmonet eos cauere sibi ab hypocritis di.
(q̄ veni. ad vos in vesti. ouiu). i. sub sili
tione exterioris sacti/
tatis (intrinsicus aut
sunt lupi rapaces) q̄a
interi⁹ sunt pleni ma/
lo simulantes exteri
rē sanctitatē pp̄ ina/
nē glīam et mundanā
laudē. aut pp̄ tpalia
aliqua cū alioꝝ dāno.
(a fru. eoz). i. opibus
(cognoscetis eos). i.
finaliter. qz hypocrite
et heretici diu latere si
possunt qn̄ erumpant
et aliquo signo p̄ qd̄ se
pdant. qz sicut nunq̄
vl̄ vix pōt ignis abscō
di qz fumū nō emittat
Sic simulatoꝝ vix pōt
diu latere qn̄ signo ver
boꝝ ope seipm̄ ostēdat
(nūqd̄ colli. de spīntis
vuas). i. opa iusticie.
(aut de tribul. sic⁹). i.
humilis cōuersatōnis
ad deū (sic omnis ar/
bor bona). i. hō habēs
bonā volūtātē (bonos
fru. facit) Zy. qz talis
vt sic sp̄ facit opa bo/
na. vñ Orige. Arbor bona est bon⁹ hō ha
bens volūtātē radices sunt cogitātōes
folia verba: fructus opa. Notandū qz hō
bon⁹ pōt bonā volūtātēz deserere. et sic
mala arbor fieri: verbi gratia. Judas q̄
diu in vocatione ap̄lica p̄mansit: bona ar
bor fuit. et postmodū malū fructū ptulit
qn̄ xp̄m tradidit. Magdalena in primis
mala arbor fuit qn̄ peccauit et postmodū
bona arbor qn̄ penituit sic tūc bonū fru
ctū ptulit (oīs arbor q̄ nō facit fru. bo. ex
cidet) Bor. a cōsortio oīm beatoꝝ qd̄ est
grauissimū in dānatis suppliciu (et i ignē
mittet). i. gebenne. Criso. due sunt pene
excidi et in ignē mitti (igit ex fru. eoz co
gnoscat eos). i. in futuro, q̄uis hereti

qui veniūt ad vos in vesti/
mentis ouiu. intrinsicus au
tem sūt lupi rapaces. a fru/
ctibus eorum cognoscetis
eos. Nunqd̄ colligunt de
spinis vuas aut de tribulis
sic⁹. Sic om̄is arbor bona
fructus bonos facit. Abala
aut̄ fruct⁹ malos facit. Non
potest arbor bona fruct⁹ ma
los facere. neqz arbor mala
fruct⁹ bonos facere. Om̄is
arbor q̄ nō facit fructum bo
nū excidet et in ignem mitte
tur igitur ex fructib⁹ eorum
cognoscetis eos. Nō oīs q̄
dicit mihi dñe dñe. intrabit i
regnū celozū. s̄ q̄ facit volū
tatem patris mei q̄ in celis
est ip̄e intrabit i regnū celoz.

ci et hypocrite et falsi xp̄i xp̄iani in boefe
culo qn̄qz nō plene cognoscant: tñ pacto
p̄nti seculo ex fructib⁹. i. ex finalib⁹ eoz
p̄m̄ijs et retributionib⁹ manifeste agno
scent qles fuerūt (nō oīs q̄ dicit mihi do

mine dñe intrabit i re
gnū celoz) semel dicit
q̄ credit corde. Bis q̄
etlā si fidē cōfitef ore. s̄
nō ope. Et talis nō in
trabit in regnū celozū
(s̄ q̄ facit volun. p̄is
mei q̄ i celis ē). i. q̄ ha
bet verā fidē xp̄i i cor.
de et eandē cōfitef ore
et cū hoc opat̄ opa ad
fidē ptinentia et mari
me q̄ seruat mandata
dei. Talis dicit ter do
mine et talis facit vo
luntātē dei. et sic conse
quent̄ (ip̄e intrabit in
regnū celoz) vtz ma
thei. xij. Si vis ad vi
tā ingredi sua māda
ta. Circa p̄is euange
liū vbi d̄r. Om̄is ar
bor bona bonos fru
ctus facit. Notandū
qz Hugo de prato dīc.
qz op⁹ x̄tus d̄r bonū
p̄pter qn̄qz. primo. q̄a
est a bono. i. deo. hoc
patet. qz ip̄e est opti
mū et summū bonū. vt

patet Esate. xxxvi. Omnia opera nostra
opatus es in nobis dñe. Opa mala sunt
a dyabolo instigante et a mala voluntate
operātis. vt patet Job. viij. Mendax est
et pater eius. Secundo qz p̄cedit de lo
co bono. i. de celo. vt patet Jaco. i. Om̄e
datum optimuz et omne donum p̄fectum
desursum est t̄c. Item p̄cedit de corde
bono. vt p̄tz Math. xij. Bonus homo de
bono thesauro cordis sui p̄fert bonum.
Malum autem opus de malo p̄cedit sc̄z
de regione demonum. de concupiscencia
carnis. de malicia mundi. vt patet. i. Jo
hannis quinto. Torus mund⁹ in mali
gno pos̄t⁹ est. Tertio qz facit hominē bo
num. Ribū em̄ est quod facit hoīem bo

nū nisi opus virtutis neq; dignitas: neq; diuitie: neq; scientia: neq; aliqd aliqd. An Aristoteles. ij. Ethic. Virtus est q̄ habentē bonū facit op' laudabile reddit. Malum aut opus hoīem malū facit q̄ tamen naturaliter bon' ē. vt

ptz **Dee nono.** Facti sunt abominabiles. si cut ea que dilexerunt. Quarto bonū op' oibus placet t̄ sapit hñtib' rectū t̄ nō infectū gustū. Hā bonū est qd omīs hoīes appetunt. An Boet' de solati one p̄bie. Mētib' hoīminū naturaliter inserta ē cupiditas veri boni rē. Etia ipis malis bonū op' videt bonū quīs interdū pp' cor ruptionē gust' nō sapiat ipis mal. An ptz qd bonū op' deo t̄ hoīminib' placet. vtz **Ecclēsi. xlv.** Dilect' deo t̄ hoīb' moyses. qz. s. bonus erat rē. Malū aut q̄si oibus displicet. ac etiā ipis malis quādo. s. rōe vtunt' t̄ redeūt ad seipfos. Quī to qz ad locū bonū ducit. s. ad celū q̄ ē locus beatorū. vt ptz **Mathei. xxv.** Venite bñdicti patris mei possidete rē. Mala at opa ad malū locū ducunt. s. ad ifernū. vt ptz **Luc. xvi.** Mortu' est diues t̄ sepult' in inferno. An etiā **Mathei. xxv.** Ite maledicti in ignem eternum.

Omo qdā erat diues rē. **Lu. xvi** hystoria h' euangelij facta ē anno xp̄i. xxxij. v. kal. octobris. dñi euāgelij scribit. s. Lucas de filio pdigo q̄ dissipauit oēm substantiā suā viuendo luxuriose. Et postmodū cepit egere t̄ cupiebat implere ventrē suū de silis q̄s porci manducabant t̄ nemo illi dabat. q̄ surgens venit ad p̄em suū dicēs. Pater peccauit in celū t̄ corā te iā nō sum dign' vocari fili' tu'. Quō p̄ cū gaudio susce pit eū t̄ fecit cōiuuiū solenne dicens. h̄ic

fili' me' mortu' erat t̄ reuixit. pierat t̄ iuentus est. Hoc euāgelij legit in q̄drage sima sabbato añ dñicā **Oculi mei.** Tunc postmodū seq̄t euāgelij hodiernū (hō qdam) **Ly. i.** ipe des p nobis hūanatus.

(erat diues) qz ipius sunt celū t̄ terra t̄ oīa in eis cōtenta. An ps̄ xxxij. Dñi ē terrā ple nitudo ei' orbis terrā rū t̄ vniuersi q̄ habi tant in eo (q̄ hēbat villicū) **Ly. i.** dispensato rem cui tradidit bona sua ad dispensandum Et sic qlibet hō ē villicus dei. eo qd de' cuilibet hoī mittit guberna ndas t̄ ad voluntatē dñi sui dispēndas triplices res. s. tpales corp' t̄ animā. t̄ hoc est p̄ra illos q̄ dicunt Ego sum dñs oīm facultatū mearū. An ambro. Bona homīs nō sunt q̄ secū ferre nō p̄r (hic dīssa. est apd illū q̄si dīssi. bona illi') qd frequēter cōtingit qñ

q̄s male vtit' hīs q̄ ei a deo cōmissa sunt. scz expendendo in supbia: in crapula: in luxuria: t̄ sic de alijs. vel vires sui corpis in peccatis cōsumit (t̄ vocauit illū) **Bozra.** vocat dñs quēlibet hoīem inspiratōibus interi'. p̄dicatōib' exteri'. bñficijs flagellis t̄ incutiendo terrore extremi iudicij t̄ timore eterne damnationis (t̄ ait illi. qd hoc audio de te). q. d. ē ne hoc verū dissipasti temporalia: inquinasti corp' t̄ animā in peccatis tuis occidisti (redde rationē villicatōis tue) qd erit in morte hoīs. Tunc em̄ optet hoīem reddere rationē de oīmib' sibi cōmissis vsq; ad vltimū q̄drantē (ait aut villic' itra se. Quid factū) Sic peccator itra se cogitare debz qd factū vt eternā damnationē euadam. (qz dñs me' aufert a me villicationē). i. dispensationē oīm rez mibi cōmissarum. qz tunc amplius non erit temp' merendi neq; penitēdi (fodere nō valeo mendica

re erubescō) Considerandū est q̄ in alia
vita homo nō potest bona opari q̄b⁹ me-
reat̄ ⁊ iuuet ad gliam. Nec p̄t mēdi-
care. i. orando obtinere tunc veniā pctō-
rū aut augmentum glorie qz ips̄ p̄ntis vt
te compar̄ estari. Alia

no vita. s. futura est si
milis hie mi. quia q̄ hō
h̄ seminat ibi ⁊ metet.
(Scio qd̄ faciā vt cuz
amot⁹ fuero a villica-
tione). i. cū p̄ mortem
subtrahat⁹ fuero a p̄nti
vita in q̄ p̄t hō mere-
ri ⁊ demereri (recti. me
in do. suas). i. p̄ eozuz
suffragia ⁊ merita recti
pī aut in vitā beatā. in
regnū celoz. q̄ domus
pauperuz est: vt patet
Mat. v. Beati paupe-
res spū qm̄ ip̄oz ē re-
gnū celoz. (cōuocatis
singulis) Hor. i. singu-
latim (debitorib⁹ dñi
sui) singulatim eos al-
loquebat vt q̄libz re-
putaret sibi factū h̄i fī
ctū speciale nesciēs q̄
alij etiā facta est rela-
ratio. Secundo ne in
dignaret aliqs̄ ip̄ozū
qz plus remitteret alij
q̄ sibi. Nec relaxat to-
tū vt magis lateret do-
minū suū (Dicebat primo: q̄tum debes

dño meo: at ille dixit centū eados olei.)
Beda. Cados grece est amphora latine:
p̄tens tres urnas (dixit illi. accipe cau-
tionē tuā) Hor. Cautio est instrumentuz
qd̄ ad cautelā de p̄tractu debiti p̄pria ma-
nu scriptū est. qd̄ alio noīe dicit̄ cyrogra-
phum (⁊ sede cito scribe quinquaginta) et
sic dimidiā p̄tem annalium reddittuz ei
dimisit (deinde alio dixit. Tu q̄tum de-
bes: q̄ ait. centum cheros tritici) Horra.
Chorus triginta modijs implet. Et cho-
rus est mensura aridoz. Cados liquidō-
rū (ait illi. accipe literas tuas ⁊ sedet scri-
be octuaginta) Hor. ⁊ sic q̄ntā p̄tem debi-
toz dimisit ei. Preciosus est aut̄ oleum

re erubescō. Scio quid faci-
am. vt cū amot⁹ fuero a vil-
licatione. recipiūt me in do-
mos suas. Conuocatis itaq̄
q̄ singulis debitorib⁹ domi-
ni sui. dicebat p̄rio. quātuz
debes dño meo. At ille ait.
centū cados olei. dixitq̄ illi
accipe cautionē tuā ⁊ sede ci-
to scribe quinquaginta. Dein-
de alio dixit. Tu vero quā-
tū debes. Qui ait. cētū cho-
ros tritici. ait illi. accipe lit-
teras tuas ⁊ scribe octuagi-
ta. Et laudauit dñs villicū
iniquitatis. q̄a prudēter fecit
set. qz filij hui⁹ seculi prudē-
tiores filijs lucis i gnatione
sua sūt. Et ego vob̄ dico. Fa-
cite vob̄ amicos de māno:

q̄ triticum sustentamentū. sō p̄ponit de-
bitozē olei debitoz: tritici (laudauit autē
dñs villicū iniquitatis). i. villicū iniquum
Villic⁹ fuit iniquus duplici iniquitate.
Primo qz bona dñi sui dissipauit. Secū-

do qz de residuo fura-
tus est (laudauit euz)
nō simpliciter. s̄ fm̄ qd̄
qz vt dicit glofa. Non
laudauit eū de fraude
s̄ de prudentia. qz sibi
puidit imposteriū (q̄a
filij hui⁹ seculi) ⁊. i.
hoies temporalib⁹ in-
tent. (pudentiores)
id est magis astuti et
feruidi sunt in t̄pali-
bus negocijs agendis
(q̄ filij lucis) id est q̄
homines spiritualib⁹
deputari sicut in nego-
cijs spūalibus: ⁊ hoc
videm⁹ ad sensum fre-
quenter accidere. Lu-
tus vna ratio est cor-
ruptō nature: propter
quam homo p̄: nioz
est ad malum q̄ ad bo-
num. Alia ratio est: qz
bona temporalia sunt
presentia. ⁊ ideo fortis-
us mouent animū. q̄a
fm̄ Aristo. Presens
obiectum mouet sen-
suz (⁊ ego dico vob̄)

Hic dominus parabolam istam adaptat
ad nostram eruditionem ⁊ salutem et ad
elemosynarum largitionem (facite vobis
amicos) id est pauperes ⁊ bonos homi-
nes ⁊ etiam sanctos angelos (de mam-
mona iniquitatis) Mammon est demon
tentans de diuitijs male acquiritis. Di-
cuntur autem diuitie mammona iniqui-
tatis. quia frequenter ad iniquitatem in-
ducunt. quia faciunt hominem superbi-
re: inebriari: luxuriari: ludere ⁊c. Unde
Aug⁹. Omnis diues: aut est iniqu⁹ aut
heres iniqui. Item quia raro sine pecca-
to acquiruntur. Unde Apostol⁹. Qui vo-
lunt diuites fieri: incidunt in laqueos di-
aboli. Item quia inaequaliter possident

ab hominibus. Nam vnus in ipsis abundat: et alius parum aut nihil de ipsis habet (et cum defeceritis) *Ayra*. in vita per mortem (recipiant vos in eterna tabernacula). i. per sua merita et suffragia ipe-

trant apud deū vos finaliter recipi in vitam eternā. Unde circa presens euangeliū vbi dicitur. Facite vobis amicos de mammona iniquitatis. Notandū quod quattuor modis possumus nobis facere amicos cum rebus temporalibus. Primo cum integre restituunt hereditas ea que per rapinā vel per furtū male habitata sunt. Et humiliter petitur remissio de iniuria eis illata: differēdo restitutionē. Secundo cum ignoratur cui restituatur. et tunc de consilio confessoris pauperibus erogetur. Tertio cum aliq̄s pro institutione ecclesię lucratus

vel laborando festiuis diebus vel aliter ita tamē quod non tenetur ad restitutionem vt est lucrum de iure meretricio. Tunc est facienda est medicina vnde facta sūt vulnera. Et danda ē de hoc elemosyna pauperibus. Quarto faciendi sūt amici de viuitijs quę inique seruantur cum nimia tenacitate. Potest enim quis damnari eo quod non dat sua: vt patet *Mathei. xxi.* Discede a me maledicti in ignē eternum. Esuriui et non dedistis manducare. Unde viues epulo damnatus est. quia non dedit sua vt patet *Lu. xvi.*

Am appropinquaret ierusalem c. 22. *Luc. xix.* Historia huius euangelij facta est. Anno xp̄i. xxxiiij. xliij. kal. aprilis. dominica palmarum. luna. x. inditione. vi. Ante initium illius euangelij scribit sanctus *Lucas* in eodē capitulo. quod dominus iesus cum in die palmarum appropinquaret ad descensum montis oliueti. ceperunt turbe descendentium gau-

dentis laudare deū voce magna super olibus quas viderant virtutibus dicentes. Benedictus qui venit in nomine domini in celo et gloria in excelsis. Et quidam phariseorum de turbis dixerunt ad illū

na iniquitatis. vt cum defeceritis recipiant vos in eterna tabernacula.

Thico. Edag. fm Lu. xix.

Nillo tempore cum appropinquaret iesus hierusalē vidēs ciuitatē fleuit super illā dicens. Quia si cognouisses et tu. Et quidem in hac die tua quę ad pacem tibi. nūc autē abscondita sūt ab oculis tuis. quę veniet dies in te et circundabunt te inimici tui vallo. et circū dabunt te.

Magister scirepa discipulos tuos: quibus ipse ait. dico vobis quod si hi tacuerint lapides clamabunt. Tunc sequitur euangeliū hodiernum (Cum appropinquaret iesus hierusalē) *Ayra* non solū corporis gressu. sed etiā cōpassionis affectu (videns ciuitatem) scilicet hierusalē in qua diu vigerat cultus diuinus (fleuit super illā) *Ayr.* scilicet fletus cōpassionis. Tū propter mala culpe quę ibi multiplicata fuerunt. Tū propter mala pene que futura imminēbāt. Notandum quod christus quater fleuit. Primo in natiuitate: vt patet *Sapientie* septimo. Primo vocem similem omnibus emisit plorans. Unde etiam canitur. *Uagit* infans inter arua positus *presepta*. Secundo in *Lazari* suscitatione. Tertio fleuit super ciuitatem hierusalē. Quarto in sua passione vt patet *Hebreorum* quinto. Cum clamore valido et lachrymis exauditus est. (quia si cognouisses) *Borra*. scilicet ruinam et subuersionem que tibi imminet (et tu) supple *heres* (et quidem in hac die tua) scilicet prospera in qua facis voluntatem tuam (que ad pacem tibi) scilicet modico tempore duraturam. Et ideo nunc gaudes. quia imminet non vides. (Nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis) scilicet mala que futura sunt tibi (quia venient dies in te et circundabunt te inimici tui) *Borra* scilicet principes romani cum exercitu valde forti (vallo) ad litteram quia quia tres aggeres dicuntur romani fecerunt se circa hierusalē capiendam.

(et coangustabunt te vndiq). s. cōcluden-
do et p̄hibendo introitū et exitū et intro-
ductiōis victualū et armorū. An̄ Joseph⁹
dicit q̄ p̄ angustia famis mulieres pue-
ros p̄prios comederunt (et ad terrā pro-

te) Capta em̄ ciuitate
turre et muros dirue-
runt et cuncta edificia
eiecerunt ad terrā (et si-
li. tu. q̄ in te sunt) Sor-
ra. i. habitatores tuos
aliq̄s occidendo, ali-
quos captiuando. (et
nō relinquent in te la-
pidē sup lapidē). s. fū-
ditus euertendo. hoc
tam patet ad oculū. qz
sepulcrū x̄pi qd̄ olim
erat extra ciuitatē tam
est in medio ciuitatis.
(eo q̄ non cognō. t̄ps
visitatiois tue). s. quo
creator oim̄ per incar-
natiois mysteriū et per

p̄dicatiois officiū te visitare dignat⁹ est
quē nō recepisti: sed vsq̄ ad mortē p̄secu-
tus fuisti. Sciendū q̄ misericors de⁹ nō
statim punit homines cum peccant: s̄ p̄-
longat ipsis vitā p̄pter emendā. Sic ho-
mo cum videt foramen in sotularib⁹ vel
in vestimentis suis. non statim eos pij-
cit sed facit eos refici quousq̄ nō sit am-
plius spes de reparatione ip̄orū. Sic dñs
iesus x̄ps nō statim punit hierlū: s̄ q̄
draginta duos annos p̄traxit. s̄ qz inue-
nit eam incorrigibilē tunc pmisit eam de-
strui a romanis p̄ncipib⁹. s. tyto et vespā-
siano (et ingressus in templū) et hoc p̄pter
nostrā instructionē. An̄ L̄z̄. Tu christi
imitator factus cū ingressus fueris ali-
quā ciuitatē ante omnē actū ad eccliam
curras: qz p̄p̄riū boni filij est vt veniens
primo currat ad domū patris (cepit eijce-
re vendentes et ementes) Ly. Hā sacer-
dotes p̄pter cupiditates et auariciā suam
in primo atrio templi fecerunt tria loca ve-
nalia vt aduenientes si nō haberent ynd
quid offerrent inuenirent ibi ad emendū
Et si aliquid nō haberent emerent posuerit
ibi numularios a quib⁹ acciperent mu-
tuo pecuniā. Sed q̄ritur hic quare nō re-

stituerit x̄po. R̄ndet Ly. q̄ ex oculis ei⁹ et
facie eribat quidam vulgor terrens eos
ita q̄ n̄ audebāt resistē: sic etiā i voce sua
terrūt eos q̄ veniebant ad capiendū eū q̄
cū audirent ip̄m dicentē ego sum: et abie-

runt retrosum et cecid-
erunt in terrā. vt ha-
bet Joh. xvij. In vo-
luntate x̄pi erat on̄de-
re infirmitatem assum-
ptā. et etiā sue diuinita-
tis virtutē (dicens illi
scriptū est ei) Esa. lvi.
(dom⁹ mea) Sor. id ē
meo cultui dedicata.
In q̄bus x̄bis on̄dit
se esse deū: qz templū
solius dei est (domus
oratiois est) nō dom⁹
negociationis: nō va-
ne locutiois: nō specta-
culorū. Et iō dicit Au-
gustinus in regula in
oratorio nō aliquid

agat nisi ad quod factū est vnde et nomē
accepit (vos autē fecistis illam speluncā
latronum) qz ipsi non curabant de cultu
dei: sed de excoziatōne populū p̄ astutias
exq̄sitas. Spelunca autē latronū d̄ eē lo-
cus vbi spolia que rapiunt ponunt: et b̄
fecerunt sacerdotē de templo vt iam di-
ctum est (et erat docens quotidiē in tem-
plo) Unde H̄reg. Redemptor noster nec
indignis nec ingratū p̄dicatiois v̄ba
subtraxit. In hoc dat nobis exemplū p̄e-
dicandi. Notandū q̄ illi ad quos peri-
net vt p̄dicent frequenter debent p̄dica-
re: et q̄ hoc negligunt multas cōminatio-
nes que habent in sacris scripturis fm̄
Buil. incurrūt. vñ Ezechi. xxvij. Si dicē
te me ad impiū. imple morte morieris et
non annunciauēris nec locut⁹ fueris vt
se custo diat impius a via sua ipse impl⁹
in impietate sua morietur sanguinē ei⁹ de
manu tua requiram. vñ Esa. vi. Te mihi
qz tacui: quia vir pollut⁹ labijs ego sum
Itē. i. ad Cor. ix. Te mihi est si nō euāge-
lizauero vobis. Circa p̄ns euāgelium
vbi dicit. Et dens iesus ciuitatem sicut
super eam. Notandum q̄ vt ex scriptura
haberi potest quadruplex est fletus x̄pi:

qui signat quadruplicē fletus quē in hac vita habere debem⁹. **Prum⁹** est fletus in fantie sicut de xpo canitur. **Agit infans inē arta post⁹ p̄cepta. vñ Sapia. vij. Similē vocē oib⁹ emisi plorans q̄ significat**

fletū quē debemus habere p̄ incolatu p̄ntis miserie. **Alii Augusti.** Puer q̄ nascit a ploratu icipit nec ridere p̄t statim natus plorat p̄ pheta sue calamitatis. **Scōs est flet⁹** quo fleuit sup lazariū ad vitā eū reuocando: q̄ significat fletū quē hīc debemus pro patre dilatione. **vñ ps̄. cxix.** **Deu** mihi qz incolat⁹ meus plongar⁹ ē. **Tercū** est fletus q̄ fleuit sup ciuitatē hierlm̄ in die palmarū. q̄ significat fletū quē hīc debem⁹ p̄ cō-

passione miserorū. **vñz** **Diere. ix.** **Quis** dabit capiti meo aquā et oculis meis fontē lachrymarū et plorabo die ac nocte interfectos filie populi mei. **Uñ etiā. ij. ad Cor. xi.** **Quis** infirmat⁹ et ego nō infirmor: q̄s scandalizat⁹ et ego nō vroz. **Quart⁹** ē fletus q̄ fleuit in cruce vt p̄ ad Hebre. v. **Cū** clamore valido et lachrymis offerens exaudit⁹ est p̄ sua reuerētia: q̄ significat fletū quē habē debem⁹ in cruce penitētie ex cōpunctione peccōrū. **Unde ps̄. vi.** Lauabo p̄ singulas noctes lectū meū. i. cor meū et facie meē. **Sic** fleuit et lauit magdalena et mūdāta ē **Lu. vij.** **Sic** fleuit et lauit petrus petri suū vt p̄ **Lu. xxij.** **Egressus** foras fleuit amare, amare.

Exit iesus ad q̄sdā qui rē. **Luce xvij.** **Historia** hui⁹ euāgelij dixit dñs Anno ei⁹. **xxvij. kal. aprilis.** **dñica. luna. x. inditōe. vi.** **Uñ** initū illius euāgelij scribit sc̄tus Lucas in eo. **cap. q.** **xps** dixit pabolā istā. **Iudex** quidā erat ī quadā ciuitate qui deum nō timebat et hominē nō reuerbat. **Uidua** autē q̄dā erat in ciuitate illa et veniebat ad eum dicens **Iudica** me de aduersario meo et nolebat

p̄ multū tēpus post hoc dixit intra se et si deū nō timeo nec hominē reuereor tamē quia molesta ē mihi hec vidua vindicabo illā. **scz** faciendo ei iusticiā ne in nouissimo veniens sugillet me. i. suffocet me te-

diosis clamorib⁹. **Lu canus.** **Item** sugillare .i. suffocare strangulare cōdēnare. **Tūc** post modū sequit⁹ euāgelij hodiernū. **(Dixit** iesus ad quosdā qui ī se cōfidebant). i. suis meritis (tanq̄ iusti) cum tñ infusti. qz humilitatem nō habebāt sine q̄ nullus ē iust⁹ (et aspernant ceteros) quia nō attendebant illud. **Esate. xxvij.** **Ue** q̄ spernis nōne et ipse sperneris (duo hoies ascenderūt in tēplū) **Ly. q̄a** ad litterā tēplū erat in alto sitū. **scz** in monte

morza. vt hī. ij. **Parall. ij.** (vt oraret) nō ad confabulandū nō ad mulieres videndum (vñ phariseus) **Sor. i.** apparēs iustus. **Pharisei** eñi distinguebāt ab alijs in habitu in obseruantijs et cultu religionis ppter qd̄ dicti sunt pharisei. id est distincti ab alijs hominibus (et alter publicanus) id est publicis negocijs intentus q̄ de cōmuni cursu implicat⁹ ad peccatum. (phariseus stans) **Sor. ecce** superbia. cū tamen deberet flectere genua. vel aliquo alio modo se inclinare (hec apud se orabat) **Lyra.** **Iste** phariseus pprie non orauit. sed magis se iactabat dicens (de⁹ gratias ago tibi) **Sor. Male** inceptit iste phariseus orationē suam debuit eñi incipere in sui accusationē. **fm** illud **Prover. btoz xvij.** **Iustus** in principio accusator ē sui. **In** medio supplicaret orare. Et ī fine gratias agere. sicut facit sacerdos ī missa sua **Primo** eñim accusat se in generali confessione dicendo. **Confiteor.** **Secūdo** deum suppliciter deprecatur multiplici oratione. Et vltimo deo regratur in gratiarū actione: cum dicit. **Ite** missa est. vel **Benedicamus** domino. **Deo** gratias.

(quia nō sum sicut ceteri hominū) quasi diceret solus iust? sum. oēs ceteri peccatores (raptōres iniusti et adulteri) Hor. raptōres em̄ sunt qui primorū suorū substantiā rapiunt. Iniusti qui psonas eorū ledunt et comprimit.

Adulteri q̄ uxores pri morū pollunt (velut etiā hic publicanus) quē indicat ⁊ cōdenat Post h̄ enumerat bona sua dicēs (Jeiuo bis in sabbato) .i. ebdomada q̄ apud iudeos tota denominabat a sabbato tanq̄ a die digniori (decimas do omniū que possideo) *Yra.* pharisei de multis decimas dabāt: vt de mētro de aneto ⁊ de cimitino. vt pz Mathel xliij. ad qd nō tenebatur vt ceteri iustiores apparerent (h̄ publicanus a longe stans) *Yra.* ecce dei timor quasi nō esset dign? ad altare appropinq̄re (nolebat nec oculos ad celum leuare) Ecce pu-

qz nō sū sicut ceteri hominū raptōres. iniusti. ⁊ adulteri velut etiā hic publican? Jeiuo bis ī sabbato. decimas do omniū q̄ possideo Et publicanus a lōge stās nolebat nec oculos ad celū leuare. ⁊ pcutiebat pectus suū dicēs. Deus ppici? esto mihi peccatori. Amē dico vobis descendit h̄ iustificatus in domū suā ab illo qz omnis q̄ se exaltat humiliabit. ⁊ qui se humiliat exaltabit.

Dominica duodecima p̄ octauas penthe. euangelii s̄m Adarcū. viij.

doz qz ppter peccata sua nō audebat celū respicere (h̄ pcutiebat pectus suū) Ecce dolor d̄ peccat? cōmissis (dicēs de? ppiti? esto mihi peccatori) Ecce vera ⁊ pura cōfessio. et ista iā dicta sufficiūt ad remissionem peccatorū: ideo sequit̄ (Amen) .i. vtraciter (dico vobis descendit hic) scz de tēplo dei qd̄ erat in monte (iustificatus) scz de impio fact? iustus p gratiā ⁊ misericordiā dei: quia deus humilib? dat gratiam (in domū suam ab illo) scz phariseo superbo cuius superbia eorūpebat omnia bona opera eius. Unde Augustinus Superbia etiam bonis operibus insidatur vt pereant (quia omnis qui se exaltat) *Yra.* per superbiam (humiliabitur) per penam (⁊ qui se humiliat) per veram confessionem peccatorū (exaltabitur) in gloria per remunerationē. Sicut em̄ in statera materiali vna parte depressa, altera ele-

uatur: ⁊ econuerso. Sic in statera diuine iusticie decretum est vt qui eleuantur per superbiam in vita presenti deprimantur per penam confusibilem in vita futura et econuerso. Qui sponte humiliant in pre-

senti ppter decum. in futuro ad gloriam eleuantur. Circa presens euangelii vbi dicitur. Deus propitiū esto mihi peccatori. Notandum qz quilibet peccator debet p posse laborare vt penitentia veram agat in presenti vita. Primo ppter acerbiter ignis purgatorij. quia ignis ille est idem cum igne infernali s̄m Thomā de aquino. Unde etiā sanctus Gregori? in quarto dyalogi cap. xlv. In eodem igne purgatur electus ⁊ detinetur damnat?. Unde magister sententiarum libro iij. dist. xliij. capi. vi. Illa pena est grauior omnibus alijs. Ecce dicit em̄ omnē penam v-

te presentis etiā quā passi sunt martyres. Secūdo ratione diuersitatis penarū. qz ibi sūt pene diuersae s̄m diuersitate peccatorū est ibi ⁊ penarū mod?. Hāc pro mētura peccati erit plagarū modus Deus. vi cesimo quito. Tertio rōne diurnitatis. quia ibi annus p die cōputat. Unde Ezechielis quarto. Diem pro anno dedi tibi cet in futuro. Quarto rōne infructuositatis. qz illa pena nō valet ad meritū: sed solum ad satisfacionē ⁊ est inuolūtaria. Pena aut̄ in vita p̄senti est volūtaria ⁊ meritosa. Quinto ratione dānositatis. qz h̄ diuina est in pena caret gloria. Modo retardari a gloria excedit omnem penā vite presentis. ⁊ presertim in talibus q̄ nō esset adhuc pena illa soluēda statim deū viderēt qz tales ī gratia moriunt. ⁊ nihil impedit. quādo quis in grā dei ab hac vi-

ta deest: nisi solutio pene p peccatis p quibus hic non plene satisfecit zc. Ande hunc. Namq̄ enī a quoq̄ dei facies videtur donec p penā ventiliū peccatorū quadrans minimus persoluatur.

xiens iesus d
e finib⁹ tyri zc.

Marci septio
Matei. xv. Hoc signū
fecit domi⁹ iesus cri
stus Anno eius. xxxi.
xij kal. decēbris feria.
v. luna. xvij. indictione
liij. Ante initiū presen
ti euāgelij scribit mar
cus. c. vi. q̄ vbiq̄q̄ do
minus iesus introibat
in vicos vel in villas
aut in ciuitates in pla
teis ponebat infirmos
et deprecabatur euz vt
vel simbrā vestimentī
eius tangeret z quot
quot tangebant eū sal
ui fiebant. Postmodū
sequit̄ euāgelij ho
diernū (xiens iesus
de finibus tyri venit p
sydonem ad mare galī
lee) V. tyris z sydon
sūt quedā ciuitates si
te in terra pmissionis
ape montē libani Ma
re galilee est quidā la
eus per quē transit ior

danis (inter medios fines decapoleos)
Ande Jaco. Decapoleos est regio decem
viciū trans iordanē ad orientē. z cum
venisset iesus cristus ad locum illum (ad
ducunt ei surdum z mutum) nō erat talis
a natiuitate nec ab infirmitate supuenien
te. sed a demone ipsum obsidente. ei⁹ au
ditum impediēte. z loquelam (z depre
cabatur eum vt imponat illi manū) ci
licet vt ipsum sic curaret. per quod datur
intelligi q̄ aliquādo precibus sanctorū
et etiam bonorū hominū salus alicui im
petratur (z apprehendens eū de turba se
orsum) Ande Jaco. per quod datur intel
ligi q̄ ille qui saluari desiderat malas so
cietates dimittat (misit digitos suos i au

riculas eius) V. per digitos itelligitur
gratia spiritus sancti quā infundit cristus
in cor peccatoris (et expuens in terrā te
tigit linguam eius) per saluam sapiētia
diuina itelligitur. Theod. Omnia que i

cristo corpore facta su
erunt. sancta z diuina
fuerunt. siue vestimen
ta eius. siue digitū ei⁹
siue spūm ei⁹. Et is
aliquādo curabar per
tactum vestimentoz
aliquando p digitum.
aliquando per spūm
sicut pater hic in euan
gelio (z suspiciēs i ce
lum) per qd̄ docet nos
vt sepe ad celū respici
amus. qz ibi est amīc⁹
noster. auxiliū nostruz
z hereditas nostra (in
genuit) qd̄ facere vo
luit vt ostenderet hu
mane nature veritatez
Item vt ostēderet pec
catoribus gemendī ne
cessitatem: quia qui sa
nari vult a peccatis p
us debet ingemere: vt
ptz Ezechie. xvij. In
quacunq̄ hora pecca
tor ingemuerit zc. (et
ait: effeta. qd̄ est adape
rire) V. ostendens se
verum deum curando

per imperiū (et statim apre sunt aures ei⁹
et solutum est vinculum lingue eius. z lo
quebatur recte) Jaco. Vinculum lingue
tunc solutum ē quando homo lingua vti
tur ad orationē. ad proximī edificationē
et informationē. ad peccati confessionem
et ad dei laudem (et pcepit illis ne cui di
cerent) vt vanā gloriā fugiendā esse doce
ret (quāto autem eis p̄cipiebatur. tanto am
plius predicabant) Ande Aug. p hoc cri
stus volebat pigris ostendere cum quan
to seruoze p̄dicare debēt quib⁹ iubet vt p̄
dicent qm̄ illi qui phibentur tacere nō po
terant. V. bñficiat⁹ de bñficiis acceptis
debet se gratum ostendere z bñfactorē
laudare: quibus benefactor hoc nō querat

(et eodamplius ammirabant) **Ly.** de tanta humilitate (dicentes. Bene omnia fecit et surdos fecit audire et mutos loqui) Circa pñs euāgelii ubi dicitur suspiciēs in celū. Notandum q̄ Hugo de prato dicit q̄ quater le-

gimus iesū oculos subleuasse. Primo turbā pasturus. vtz Joh. vi. Cum subleuasset oculos iesus etc. Secūdo respōsū legisperito daturus vt patet Luce. x. Tertio surdū et mutuz sanaturus: sicut patet in verbis pmissis. Suspicies in celū. Quarto lazari suscitaturus vt patet Johā. xi. Abi sciendū q̄ oculis mentis nostre celū respice/re debem⁹: et ad ipsum anhelare. et hoc ppter tria. Prō qz ciuitas nostra eūbi ppetue manere debem⁹: vt patet Ihebreoz. xiiij. Nō habem⁹ hic manētē ciuitatē sed futurā inquirimus Et eplū de illis

qui in aliena patria demorantur quomodo eoz ad terrā suā ponūt si illuc redire intēdant. Alii nō habēt ibi cor suū si in terra in qua habitāt edificāt et de patria sua amplius nō cogitant. Secūdo qz ibi ē pater noster et mater nostra et fratres et sorores et amici nostri. scilicet xp̄s et beata virgo et alij sancti q̄ ampli⁹ nō diligunt q̄ parētes carnales pueros suos. Sperare etiā debem⁹ q̄ ibi sint ante s̄decessorū nostrorū q̄ in fide xp̄i mortui sūt. Omnia ista trahunt desiderium hominis ad celū. Tertio quia ibi est thesaurus noster. scilicet merces operū nostrorū et etiā meritū xp̄i et beate virginis Marie omnīū electorū in celo existentū qui est thesaur⁹ indeficiens omnē sufficientiā habens. quia nec auferri nec corrumpi potest. Magnus autē et p̄ciosus thesaurus multum trahit cor hominis vt patet Mathei. vi. Abi est thesaurus tuus ibi est et cor tuum.

b. Sati oculi qui vident que vos

videtis Luce. x. math. liij. Ante intellectū illius euangelij scribit sanct⁹ Lucas q̄ xp̄s dixit discipulis suis. qui vos audit me audite: et q̄ vos spernit me spernit. Et cōuertus ad discipulos suos dixit (Beati oculi qui vident) **Ly.** scz

cabant et eo ampli⁹ admirabant dicētes. Bene omnia fecit et surdos fecit audire et mutos loqui.

Dominiica tredecia post octauas pēth. Euangelium s̄m Lucam. x.

Nillo tēpe

Dixit iesus discipulis suis. Beati oculi q̄ vidēt q̄ vos videtis. Dico enī vob q̄ multi pphete et reges voluerūt videre q̄ vos videtis et nō viderūt. et audire q̄ vos auditis et nō audierūt. Et ec

li qui vident) **Ly.** scz nō solū humanitatem xp̄i facta exteriora cōspiciēdo s̄ x̄tū dicitur nitans latentē intelligendo (que vos videtis) **Soz.** viderūt enī apli gratiosaz p̄sentia domini nostri iesu xp̄i in assumpta humanitate. et crediderūt eū verum deū et hominē ergo dicti sūt beati. Sed iudi pharisei: cayphas herodes. et pylatus solū viderūt foris xp̄i humanitatē: sed nō cognouerūt eius deitātē ergo nō sunt dicti beati. **Ande Hier.** i omel. Illorū oculos beatos dixit qui hominē vidēt deū crediderūt. Abi notandū q̄ si beati fue

rūt oculi qui viderūt xp̄m et crediderunt eum deum. multo beatores sūt q̄ non viderunt xp̄m in humanitate et tñ crediderūt ipsum verum deum in sacramēto eucharistie. **Ande Joh. xx.** qz vidisti me **Thoma** credidisti. **Beati** qui si viderūt crediderunt (dico enī vobis q̄ multi pphete et reges voluerunt videre que vos videtis) sicut **Isa. lxiiij.** qui dixit. Utinā dirumpes celos et descenderes. **Itē** sicut agge⁹ qui dixit **Agge. ij.** Veniat desiderat⁹ cūctis gentibus. **Item** sicut moyses qui dixit **Mitte domine** quē missurus es. **Item** et prophete dauid ps̄. cxliij. qui dixit **Inclina domine** celos tuos et descēde. et plures alij (et non viderunt) **Horra.** scilicet eo modo quo vos videtis viderūt enim ipsum spiritualiter. sed isti corporaliter et presentialiter habentes eum: et ab eo que volebant interrogantes (et ecce quidam legisperitus) scilicet pericia litterali. nō intelligentia spiritali. **Ande ambrosius**

super Lucam. Quidam legisperitus verba legis tenens et verba legis ignorans (surrexit) scz vt meli⁹ audiret (tentas eū r dicēs. mgz) **Soz.** magistrū vocabat cuius discipul⁹ esse nolebat (qd faciēdo vitam eternā possidebo)

Soz. videtur em̄ q̄rere humilitē cū dixit. mgz. Sapiens euz dixit: qd faciendo. Et iliter: euz addit. vitā etnā possidebo (At ille dixit ad eū. in lege qd scriptuz est) scz in lege diuina q̄ lex legū ē (quō legz) .i. quō docēs discipulos tuos q̄ adhuc nescis p̄ qd pueniat ad vitā eternā (at ille respondēs dixit. diliges dñm deū tuum ex toto corde tuo) fm̄ Bernū. .i. sapiētē (ex tota aīa) .i. dulciter (ex tota mēte) .i. fortitē (r prīmū tuū sicut teipm̄) .i. ad qd teipm̄ scz ad grām in p̄nti r ad gloriāz in futuro. vel eo ordine quo teipm̄ scz istra deū r sup oīa tpalia (dixit) q̄ illi scz iesus phariseo r legisperito (recte rñdisti) non autē recte fecisti: qz vt dicit glosa xps laudauit eius r sponsuz nō eius factū (hoc fac vt viues) q̄si diceret hoc dicis et nō facis. Ideo ad vitam eternā non vadis (ille autē) scz phariseus et legisperitus (volens iustificare seipsum) .i. demonstrare iustuz (dixit ad iesum. et quis est me⁹ prīmus) **Soz.** forsitan putabat qz xps dixisset. Tu deus est prīm⁹ tuus. Et tunc rñdet omnē iudēū diligo r sic appareret iustus (suspiens iesus dixit. Homo quidam ascendebat ab hierusalē in hiericho) que distat a hierusalē ad vnā diētā (r incidit in latro-

nes. qui etiā spoliauerūt eū r plagis impositis abierūt semiuiuo relicto) Erat et ad litterā inter hierlm̄ r hiericho solitudo vel desertū in quo spoliabantur aliqñ boies trāseuntes a latronibus r occide-

ce quidā legisperit⁹ surrexit tentās illū dicēs. Magister qd faciēdo vitā eternā possidebo. At ille dixit ad eum In lege quid scriptū ē. quō legis. Ille respōdēns dixit. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo ex tota aīa tua ex omnibus viribus tuis. ex omni mēte tua. r prīmū tuum sicut teipm̄. dixitq; illi recte respondiisti. Hoc fac r viues. Ille autē volēs seipsuz iustificare dixit ad iesuz. Et quis ē meus prīm⁹. Suspicieus autē iesus dixit. hō quidam descēdebat ab hierusalem ab hiericho r incidit in latrones. qui etiā despoliauerūt eū r plagis impositis abierūt semiuiuo relicto. Accidit autē vt sacerdos quidā descēderet eadē viā. r viso illo p̄terijt. Similiter r leuīta cum esset secus locum et videret illum pertransijt.

(abierūt semiuiuo relicto) hō semiuiuus relinquit: qñ remanētē vita nature p̄uatur vita grē (accidit autē vt sacerdos qdā descēderet eadē viā r viso illo p̄terijt silt r leuīta) sacerdos legē significat q̄ data ē r moysen. Leuīta. p̄pheras significat q̄ descendērūt post moysen. Hic viderūt gen⁹ hūanū fauciātū: qz p̄ legē cognitio pecca-

bantur: in qua solitudo captus fuit sedechias rex fugiēs d̄ hierusalem a satellitibus regis babylonis vt habet Hieremie vltimo capti. **Vy.** Moraliter tamen exponit de peccatore descendente a statu iusticie in peccatum mortale qui spoliatur a demonib⁹ r relinquit semiuiuus: quia tollitur ab eovita gratie remanente vita nature. **My**stice etiam p̄ hominem iustū fm̄ **Soz.** intelligit adā vel omne gen⁹ humanū: ergo dē (hō quidā) scz adam vel gen⁹ humanū (descendebat ab hierusalem) .i. de paradiso et statu immortalitatis. (in hiericho) .i. in miserias et defectus vite p̄ntis (r incidit in latrones) .i. in demonū potestates (q̄ spoliauerunt eū) scz indumēta grē immortalitatis r in nocentie auferēdo: vt p̄ **Hei.** liij. Primi parentes p̄ peccm̄ cognouerūt se esse nudos (et plagis impositis) .i. naturalib⁹ vulneratis et debilitatis p̄ peccatuz

ti: sed nō potuerūt sanare gen⁹ humanū.
(Samaritan⁹ aut quidā) scz qui custos in
terptat. i. xpus qui est custos verus (iter
faciens). i. de celo descendēs in hūc mun
dum ppter nostrā salutē (videns eū) scz

oculo misericōdie (misert
cordia motus ē) scz ex
passione (et appropriās
alligauit vulnera ei⁹)
scz in baptismo pecca
ta eius remittendo (in
fundens oleū et vinū)
Oleū infundit in vul
nera cū spem penitēti
bus tribuit. Vinū in
fundit cū terrore mor
tis eterne penarū in
ferni et diē iudicij hōi
incutit (et imponēs il
lum in iumentū suū)
S⁹ Grego. iumentum
caro ipsi⁹ ē in quo vul
neratū posuit qñ pec
cata nra ipse portauit
sup lignum in corpore
suo: vt pz Esa. liij. Ae
re languores nostros
ipse portauit (duxit in
stabulū). i. in pntem
ecclesiā (et curam eius
egit) quia circa egro
tum sollicit⁹ fuit sicut

bonus et fidelis medicus (altera die) pri
ma dies fuit dies passionis. Altera dies
resurrectōis. et hec est immortalitatis (pu
lit duos denarios) id ē duo testamēta (et
dedit stabulario. i. summo pontifici. s. pe
tro et alijs apls quib⁹ aperuit sensum vt
intelligerēt scripturas veteris et noui te
stamenti (et ait curā illi⁹ habe) supple cor
poris et aīe. ergo dixit pzo stabulario scz
petro pascite oues meas (et qdēqz supero
gaueris supple pceptis meis scz consilia
supaddendo et cū subditis et fidelib⁹ labo
rādo (ego cū rediero) scz in iudicio ex
tremo: vt patet Actū primo. Sic veniet
quēdamodū vidistis eum enire in celum
(reddā tibi) quia dñs iesus reddet vni
cuiqz iuxta opa sua (Quis horū triū vide
tur tibi primus fuisse illi qui incidit i la
trones. Et ille dixit. q fecit misericordias

in illum) Abi notandū q opinio iudeoꝝ
erat q nō quilibet hō primus est. s. tm̄ iu
deus. ergo dicunt iudeū primū suū. et om
nem aliū hominē alienū. Ergo xps osten
dit in p̄senti euāgelio oēm hominē esse

Samaritan⁹ aut quidā iter
faciens venit secus eū. et vi
dens eū misericordia mot⁹
est et approprians alligauit
vulnera eius infūdēs oleū
et vinū. Et imponēs illū in
mentū suū duxit in stabulū
et curā ei⁹ egit. Et altera die
prulit duos denarios et de
dit stabulario et ait. Curā il
lius habe. Et qdēqz super
erogaueris ego cuz rediero
reddā tibi. Quis horū triū
videtur tibi prim⁹ fuisse il
li qui incidit in latrones. At
ille dixit. Qui fecit misericōdiā
in illū. Et ait iesus illi. vade
et tu fac similiter.

proximū omni homini
qui facit ei misericor
diam. Ande Ambro
sius. Cognatio nōn fa
cit primū: s. misericor
dia. Ande etiā Augu
stin⁹ de doctrina xpia
na. ppinqutas gener⁹
nō facit primū: s. op⁹
misericōdie impēlium
Ex quo patet. q quilibet
est primus noster
qui hic viuit: quia cui
libet pōt a nobis ipen
di misericōdia vel no
bis impendere (ait ill
iesus: vade et tu fac si
militer) scz vt oēm ho
minē esse amicū: pri
mū reputes et ei mise
ricōdiā impendas af
fectu et effectu sicut sa
maritan⁹ illi iudeo fe
cit. Ande circa p̄ns
euangelū vbi dicitur.
Beati oculi qui vidēt
querit in quo consistit

beatitudo. Rñdet q quidā posuerit bea
titudinem in bonis corporis vt epicuri.
Quidā in bonis mundi scz diuitijs. bo
nore potētia: et sic de alijs. Quidā in vir
tutibus moralib⁹ et cognitiōe creaturaz et
maxima substantiarū separatarū vt pari
patet. Christus autē veniēs in mundū
qui ad hoc naru s est vt testimoniū pbibe
ret veritati. Ostendit q in oībus supradi
ctis vera beatitudo nō cōsistit s. in vilio
ne et cognitiōe dei dicēs. Beati oculi qui
vident que rē. Itē querit hic. beatitudo
cui⁹ sit. scz an anime vel corporis. Ad qd
rñdet hugo de prato q beatitudo consti
tuit principaliter in cognoscēdo et amādo
et possidēdo deū. Et bñtudo principalit
erit in aīa que deū p essentiā cognosceret et
nō per aliquā similitudinē et ipsum perfe
cte possidebit in se tanqz p̄mū et intrinsec.

eum bonū. Corpus autē habebit quatuor dotes suas que sunt agilitas vt subito ferat quocūq; aīa volet. Impassibilitas vt a nulla re possit ledi vel pati. Subtilitas ita vt mōtes penetreret. Et claritas ita q; in ipsa claritate corporis claritas et gloria anime cognosceret quia aīa magis beata clari⁹ corp⁹ habebit. Et oīa p̄dicta habebit corpus ex redundantia glorie aīe in corpus. Ecōtrario de corporib⁹ impiorum erit. qz erūt grossa graua passibilia et obscura. Hec ille.

Am iret iesus in hierusalem trāsibatur. **Lu. ce. xvij.** Hystoria hui⁹ euāgelij facta ē Anno xpi. xxxij. ij. ydus martij. feria. ij. luna. iij. in ditōne. vi. Ante initū illius euāgelij scribit sc̄tus Lucas q; xps dixit discipulis suis. Cū oīa feceritis q̄ p̄cepta sunt vobis: dicite serui inutiles sum⁹ qd̄ de vultus facere fecim⁹ (Et factū ē dū iret hie

sus in hierlm) sc̄z ad locum sue passionis in quo ostendit se sponte passurū (transibat per mediā samariā et galyleā) Samaria erat terra gentiū. Galylea iudeoz. ergo vtrosq; pertransibat qui ad saluādos gentiles et iudeos venerat (et cū ingreditur quiddā castellū occurrerunt ei decē viri leprosi) **Ly.** qz audierāt famā de miraculo xpi (q̄ steterūt a longe) **Ly.** tū xpi reuerentiā. tū quia nō debebāt appropinquare sanis hoīb⁹ ne eos inficerēt (et leuaerunt vocē suā) **Ly.** ex magno desiderio sanitatis (dicētes. dñe iesu p̄ceptor misere nri). i. solo xbo potes nos curare (qs vt vidit dixit: ite ostendite vos sacerdotibus) hoc iussit xps p̄pter legis impletionē. **Lex** em̄ p̄cepit **Leuit. xiiij.** vt mūdatur

a lepra sacerdotibus se offerret: et hoc dupli de causa. Una causa. quia sacerdotes debebant iudicare vtrū talis esset vere curatus. Sc̄da causa. quia p̄ sua emundatione tenebatur offerre sacrificiū deī nātū in lege. Itē vt daret nobis exemplum honorādī sacerdotes. Itē vt per hoc sacramentū confessionis exprimeret. Dicit enim xps omnibus peccatoribus. Itē. quasi diceret. non expectet q; cogamini vrgente infirmitate quādo oportet sacerdotes ad leuocari: sed ite dum sanī estis ostendite nō palliate: vos non alios: quia alie persone nō sunt nominande in cōfessione: sacerdotibus quibus data est potestas a christo ligādī et soluendī. vt patet Johannis vicesimo capitulo. Accipite spiritū sanctum quozū remiseritis peccata remittuntur eis (et factus est dū irent mūdatur) in hoc odenditur q; in vera contritione peccata dimittuntur peccatori a deo etiā anteq; perueniat ad confessionem. **Ande in psalmo. xxxi.** Dixi cōfitebor supple in futuro: et tu remisisti impietate peccati mei: Quis postea teneatur confiteri sacerdoti loco dei (vnus ergo ex illis vt vidit quia mūdatus est reuersus est cū magna voce magnificans deum) **Horra.** magnitudo vocis dat intelligere magnitudinē fidei et deuotionis (et cecidit in facie ante pedes eius) In quo notatur ei⁹ magna humilitas (gratias agens) est autez deo valde acceptabilis gratiactio. **Ande** augustinus ad Anrelianum. Quid melius animo gerim⁹. aut ore pbamus. aut calamo exprimim⁹: q; vt deo gr̄as agam⁹ nec dici breuius: nec agi fructuosius potest.

Diſſica. xiiij post octa. pē/ theco. Euā. fm Lucā. xvij.

Nullo tempore
Cū iret iesus i hierusalē trāsibat p̄ mediā samariā et galyleā. et cū ingrediret quoddam castellū occurrerunt ei decē viri leprosi. q̄ steterunt a longe et leuaerūt vocem suā dicētes. Iesu p̄ceptor misere nostri. quos vt vidit et dixit. Itē ostēdite vos sacerdotib⁹. Et factū est dū irent mūdatur sūt. vnus autē ex illis vt vidit qz mūdatur ē regressus ē cū magna voce magnificās deū. et cecidit in facie aī pedes ei⁹ gr̄as agēs

Q 4

(*Et hic erat samaritanus*) *Ly.* in hoc inuit⁹ q⁹ alij noue erant iudei nec reuersi sunt ad gras agendu. qz iudel semp fuerut ingratia in veteri q⁹ in nouo testamto de beneficijs dei (*Rndes aut iesus dixit, none decem mudati sunt. et nouem vbi sunt*). q. d.

Multri mudant⁹ et baptizant. tñ pauci saluati: vt pz *Mathei. xx.* Multi sunt vocati paneci vero electi (*Non est inuentus q⁹ rediret et daret gloria deo: nisi hic alienigena*) *Ly.* In *B* figuratu fuit q⁹ gentiles venturi erant deuote ad fidem xpi: iudeis remanentib⁹ in suo errore (*Et ait illi. Surge vade*) *Moluit em surgere nisi iussus* (*quia*

fides tua te saluū fecit) In hoc innuit⁹ q⁹ magis est meritū fidei. qz p fidē peccator mandat. *Itē p fidē hō iustificat. ad Romanos. v.* Iustificati igit⁹ ex fide pacē habeamus ad deū p dñm nostrū iesum xpm. *Itē p fidē hō filius dei efficit: vt pz Job. pmo.* Dedit eis patres filios dei fieri etc. *Itē p fidē hō saluat.* Ergo xpus dixit samaritano: fides tua te saluū fecit. An circa pñs euangeliū vbi dicit. *Itē ostendite vos sacerdotib⁹. et dñi irent mudati sunt.* Unde hic querit⁹ si peccator in ipsi cordis cōtritione absoluit⁹ anteq⁹ perueniat ad sacerdotē vt hic innuit⁹: quia dñi irent mudati sunt. Quid facit postmodū sacerdas: et a quo absoluit euz. *Rñdeo q⁹ solus deus absoluit peccatorē a culpa in ipsa cordis cōtritione: vt patet Esa. xliij.* Ego sum qui deleo iniquitates tuas ppter me. Sacerdos autem ministerialiter et instrumentaliter peccatorē a peccato absoluit: et nō solū ostendit absolutū. Est em sacerdos minister dei: et eius instrumentuz animatu: et hoc optime ostendit xps in lazar⁹ re uocitatione p quē peccator rediēs ad dei grām designat quē xps sol⁹ a mortuis re uocauit. sed apñs mandauit vt eū soluerent: sic patet q⁹ fuit a xpo resuscitatus et ab apostolis resolutus. Simile est

et hic erat samaritanus. Respondens aut⁹ ihesus dixit. *None decē mudati sūt et nouē vbi sūt. nō est inuentus q⁹ rediret et daret gloria deo nisi hic alienigena.* et ait illi. Surge. vade qz fides tua te saluū fecit. *Dñica. xv. post octa. pēthe costes. Euā. fm Abath. vj.*

In iustificatione peccatoris quē sol⁹ deo resuscitat a morte culpe reddens ei grām suā sed sacerdos soluit eū a cathenis peccatorū quib⁹ pro talib⁹ culpis ligatus tenebatur: exemplū rex vel potestas in con-

silio absoluit malefactorē: qui teneb⁹ in carcere cathenis ligatus: et ministri regis vadū ad carcerē: et ex parte regis absoluit eum a carcere et cathenis. Et ministri regis vadunt ad domū ei⁹ et reddūt ei oīa bona sua prius perditā: sic facit sacerdos qui tanq⁹ minister dei absoluit peccatorē a cathenis peccatorū et reducit eū in ecclesiā dei et reddit ei oīa bona sua: que ante peccatū

fecerat: et in ecclesia dei et dat ei cibū vite māducare: scz corpus xpi: et docet quō debeat viuere: et in via dei ambulare et non stare: qz stare regredi est. Sic pz q⁹ sacerdos hz magna facit et in iustificatione peccatoris: et nō solū eū ostendere absolutū. An iterū hic q⁹ sit forma absolutiois a pctis. *Rñdeo fm sanctū Tho. de aqno q⁹ de substantia forme est.* Ego absoluo te a pctis tuis. Sed pmutis oratio scz. *Miserere tui oīpotens deus etc.* *Itē effectus sacramēti impediatur ex parte penitentis. Et cōmunit⁹ apponit⁹ in noīe patris et filij et spūs sancti.* *Itē querit⁹ an impositio manus sup caput cōfiteutis requirat.* *Rñdeo tur fm sanctuz Tho. de aqno q⁹ nō: quia hoc sacramētū nō ordinat⁹ ad cōsequendam aliquā excellentiā gratie: sed ad remissionē peccatorū.* Magis aut⁹ in hoc sacramēto cōpetit crucis signatio q⁹ manus impositio. In signū q⁹ per sanguinē crucis xpi remittunt⁹ peccata. et nō est de necessitate sacramenti etc. *Itē Tho. dicit q⁹ q⁹ impetrat absolutioē a papae legato caute facit si faciat se absolui ab oīb⁹ et cōmunicatōnib⁹ et pctis de quibus nō recollit: qz si postea recolat de aliquib⁹ nō teneat⁹ itez absolutioē petere et ab excoīcatōe: licet de pctō si sit mortale teneat⁹ cōfiteri.*

Nemo potest duobus dominis seruire. Aut enim unum odio habuit et alterum. Matth. vi. Luce. xvi. Hec verba euangelij locutus est Iesus Anno eius xxxiiij. Idus Iulij. feria. v. luna. xvi. inditi-

one. iij. Ante initium preteritis euangelij scribit Iesus Mattheus in eodem capi. quod Christus dixit discipulis suis. Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra ubi erugo et tinea demolitur: ubi fures effodiunt et furantur. Thezaurisate autem vobis thesauros in celo. ubi nec erugo: nec tinea demolitur: et ubi fures non effodiunt nec furantur. Ubi enim est thesaurus tuus. ibi est et cor tuum. Tunc post modum sequitur euangelij hodie diem. Nemo potest duobus dominis seruire. Hoc. contrariis inter se differentibus et contrariis precipientibus. Et quilibet hominum habet unum illoque duorum. Hoc sic probatur quia omnis homo aut est in gratia: aut in peccato mortali. Si autem est in gratia tunc habet per deum deum. si autem in peccato mortali tunc habet dyabolum per dominum.

(Aut unum odio habebit) hoc. scilicet dyabolum et alterum diliget scilicet deum (Aut unum sustinebit) scilicet dyabolum quem homo peccando patitur. sed non diligit (et alterum contemnet) scilicet deum quem homo peccando mortaliter contemnit. Sed deum nemo potest odire. quod summum et infinitum bonum est. Nec dyabolum quisquam diligit: sed peccando se et subicit (Non potestis deo seruire et mamone) id est diuitijs. Ly. non dixit Christus non potestis habere: sed non potestis seruire. Uicte enim possunt haberi quibus bene dispensant: sicut ille qui in pijs operibus diuitias expendit non seruit diuitijs. sed magis diuitie seruiunt si-

bi quia eis utitur sicut instrumentis ad opera virtutum. Vnde Ambrosius super Lucam. Sicut diuitie sunt impedimenta improbis. ita probis sunt adiumenta virtutis. et talis si mul potest seruire deo et uti istis (ideo dico vobis ne solliciti sitis)

In illo tempore

Dixit Iesus discipulis suis. Nemo potest duobus dominis seruire. Aut enim unum odio habebit. et alterum diliget. aut unum sustinebit. et alterum preternet. non potestis deo seruire et mamone. Ideo dico vobis ne solliciti sitis anime vestre quid manducetis neque corpori vestro quid induamini. Nonne anima plus est quam escam et corpus plus quam vestimentum eius. Respiciate volatilia celi quoniam non serunt neque metunt neque congregant in horrea et parua vestra celestis pascit ea. Nonne vos magis pluris estis illis. quis autem vestrum cogitans potest adijcere ad staturam suam cubitum unum

et fortius hominem sufficienter pascet. Vnde Balaam. Quis rex militibus devotis debitam non procurat alimoniam. Quis dominus ministris suis non ministrat cibaria. Quis pater non dat filiis alimonia et cetera. (nonne vos magis pluris estis illis) quod dicitur. multo maioris ponderis est coram deo quia alte creaturae facte sunt propter hominem. finis autem nobilior est his que sunt ad finem. Si ergo de illis curat multo fortius de nobis curam habet (quod autem vestrum potest adijcere ad staturam suam cubitum unum) quod dicitur. nullus. Ergo deus quod dat hoc incrementum et quantitatem statu-

co vobis ne solliciti sitis) sed sollicitudo die nimia. Morandum quod Christus hic non prohibet laborem quia homo ad laborem nascitur sicut avis ad volandum. sed prohibet sollicitudinem superflua et inordinata per quam postponuntur bona spiritualia et eterna anime vestre. id est animali vite que cibo sustentatur (quid manducetis neque corpori vestro quid induamini. nonne anima plus est quam escam) quod dicitur. longe plus est (et corpus plus quam vestimentum) quod dicitur. si deus dedit vobis maiora sed corpus et anima: consequens etiam dabit minoram sed escam et vestimentum (respiciate volatilia celi: quoniam non serunt neque metunt neque congregant in horrea et tamen pater vester celestis pascit ea) Vnde psalmus. cxlvi. Qui dat iumentis escam ipsorum et pullis cornuorum innocantibus eum. Dul-

re p consequens etiam dabit nutrimentū
cōueniens stature prout viderit expedire
(z de vestimētis quid solliciti estis consi-
derate lilia agri quō crescunt) scz tā pre-
ciosis colorib⁹ induta (non laborant) scz
ad ornandum se (neq
nent). i. filant ad faci-
endū sibi vestimentū z
tamē optime vestiunt
sic q regalia vestimen-
ta excedunt (dico autē
vobis q neq salemō)
qui fuit ditissim⁹: sapi-
entissim⁹. potētissim⁹:
sūt alios reges (in om-
ni gloria sua coop-
tus est). i. vestitus z orna-
tus tam pulchre (sicut
vnū ex ist⁹) Soz. quia
in salemone fuerūt ve-
stes aliene in illo autē
pprie. Itē ille ab arte:
iste a natura. Et ideo
oēs tinctores pannoz
nō possunt facere colo-
rem vtridem sicut na-
tura i terrenascitib⁹
Unde Hieronī. Quid
rubet vt rosa. Quid
candet vt lilij (si em̄
fenū agri qd hodie ē)
.i. in p̄senti (et cras in
elibanum mittit). i. in
furno ponet (deus sic
vestit). i. sic pulchre sic
optime sine sollicitudi-
ne (quātomagis vos modice fidei) **Lyra**
vocat autes eos qui nimis sollicitant de
tēporalib⁹ modice fidei. quia ex defectu
fidei pcedit talis sollicitudo supflua (no-
lite ergo solliciti esse dicētes. qd māduca-
bin⁹ aut qd bibem⁹) hoc p̄tinet ad alimē-
tum (aut quo operiemur) hoc p̄tinet ad
vestimentū (hec em̄ oia gentes inq̄runt)
Sozra. quia infideles sunt z de eternozū
pmissione nō cōfidūt. **Lyra.** gentiles di-
uinā p̄videntiā circa actus humanos ne-
gant (scit em̄ pat̄ vester celestis quia his
oib⁹ indigetis) Soz. nō est p̄ plus q non
tribuit necessaria. filijs quoz nouit indi-
gentiā. Sed deus ē pater vester ergo ser-

ulentibus sibi temporalia sufficiens min⁹
strabit (querite ergo primū) id est p̄cipue
(regnum dei) de quo dicit⁹ Mathei. xxij.
Fulgebunt iusti sicut sol in regno patris
mei. Quis hoc regnum nō desiderat vbi

**Et de vestimētis quid solli-
citi estis. p̄siderate lilia agri
quō crescūt. nō laborāt neq
nent. dico autē vobis q neq
q salomō in om̄i gloria sua
coopert⁹ ē sicut vnū ex istis
Si ei fenū agri qd hodie ēz
cras in clybanū mittit deus
sic vestit. quātomagis vos
modice fidei. nolite ergo sol-
liciti esse dicētes; qd mādu-
cabimus aut quid bibemus
Aut quo operiemur. Hec ei
om̄ia gentes inquirūt. Scit
enī pater vester qz his om̄i-
bus indigetis. querite ergo
primū regnū dei z iusticiāz
eius. z hec oia adūciēt vob**
**Dominica sedecima. post
octauas p̄theco. Euange-
liū fm Lucam. vij.**

omnes erūt reges z re-
gine. Ergo seruēt et
diligenter hoc regnuz
est querendum (z iusti-
ciam et⁹) quia iusti im-
ppetuz viuunt z apud
dominū est merces eo-
rum. Sapie. v. (z hec
omnia) scz tēporalia.
(adijcient vobis) An-
de p̄s. liij. Facta cogi-
tatū tuū in domino et
ipse te enutriet. Itē in
p̄s. xxvi. Nunq̄ vidi
iustū derelictū. Cir-
ca hoc p̄s euāgelium
vbi dicit. Primū queri-
te regnū dei et iusticiā
eius. Notandū q pec-
cator querit regnū dei
nō primo s̄ vltimo scz
in morte qm̄ em̄ pecca-
tor nō pōt plus viuere
vel qm̄ credit mortē s̄
bi iminere tunc querit
regnū dei. z accipit ex
emplū a latrone in cru-
ce. s̄ nō a iohāne bap-
tista. q a cunabulis q̄si-
uit regnū dei. Similit̄
sc̄tus Nicolaus eps q
quarta z sexta feria semel iugebat vbera.
Similit̄ dominicus p̄z noster qui a pueri-
cia sua dño nostro seruire studuit: z sic de
alijs plurib⁹ sc̄tis. Contra quos nota ex-
emplū de q̄nq̄ xginib⁹ fatuis q̄ petierūt
oleū in media nocte in vasis suis. i. in v-
c̄nitate mortis z nō obtinuerūt. sic lam-
pades earum sunt extincte et ipse exclusē
sunt a regno celoꝝ. An Aug⁹. Regi z ple-
gi sacrā scripturā z nō inuenit i quinq̄ mī-
libus annoꝝ saluati in fine nisi solum la-
tronē. An etiā Albert⁹ magn⁹. Barū ē q
aliq̄s ex amore in fine vite sue vere peni-
teat. Itē pctōz querit regnū dei s̄ nō iustū
clam ei⁹. Dis em̄ hō vult esse b̄t̄s q̄s vt

dicit Boetius de cōsolatōne philoſophie
Wentib⁹ hominū naturalit̄ ſummū bonū
cupido inſerta eſt: ſ opa b̄itudinis nō cu
rat facere. Tota die pctōr fabricat ſibi do
mū in inferno ⁊ intendit poſt hanc vitam
quieſcere ⁊ habitare in
celo ⁊c.

Wat iefus i ci
uitatē q̄ voca
tur naym Lu.

vij. Hoc miraculuz fe
cit dñs iefus Anno ei⁹
xxi. xij. kal. auguſti.
vſtica. luna. xxij. indi
tione. iij. An hoc enā
gelū ſanauit xps ſnū
centurionis q̄ acceſſit
ad iefum rogās eū di
cens. Dñe puer meus
facet in domo palitie⁹
⁊ male torquet. Et ait
illi iefus. ego veniā et
curabo eū. ⁊ rñdēs cē
turio ait. Dñe nō ſum
dign⁹ vt intres ſub te
cū meū: ſ tñ dic xbo
⁊ ſanabit puer meus ⁊
dixit. iefus centurioni
vade ⁊ ſicut credidiſti
fiat tibi ⁊ ſanat⁹ ē puer
ex illa hora. Et factū ē
deinceps (Ibat ihs in
citatē q̄ vocat naym)
Naym eſt ciuitas par
ua i galylea ppe mōrē
thabor q̄ diſtat a hieru
ſalem ad duas dietas
(⁊ ibant cū eo diſcipuli ei⁹ ⁊ turba coplo
ſa) Ly. turba multa cuz dño. turba multa
cū vidua. hoc factū eſt vt euidentius eſſet
miraculū corā multis factū vt viſo mira
culo multi fierēt laudatores dei ⁊ teſtes.
(⁊ cū appropinquaret porte ciuitatis ec
ce defunct⁹ eſſerebat ſciz ad ſepelienduz
(filii) vnic⁹ matris ſue. ⁊ hec vidua erat)
Ly. antiq̄tus loca ſepulture erāt extra ci
uitatē. ne ex cadauerib⁹ inſicerent habita
tores ciuitatis (quā cū vidiffet iefus mi
ſericordia mot⁹ ſup eā) qz erat vidua. tñ
quia nō habebat aliū filiū a quo poſſet in
ſenectute ſuſtēari (dixit illi. Noli flere)

quaſi diceret. cito cōſolaberis (⁊ acceſſit
⁊ tetigit loculū) Ly. i. feretrū. Ad hoc em̄
tetigit vt oſtēderet qz corpus ſuū deſtati
vnitū erat inſtrumentū deitatis etiam in
miraculis faciēdis (Ibi autē q̄ portabant

ſteterūt. et ait. Adole
ſcēs tibi dico) Hor. i.
propria d̄tute impero
(ſurge). ſ. a lecto mor
tis (et reſedit qui erat
mortuus ſciz prius. qz
ſtatim redijt vita per
xpm (⁊ cepit loq̄) Ly.
vt maſſeſte apparet
qz erat vere reſuſcita
tus (et reddidit illum
matri ſue) prius ei de
derat in cōceptōne (ac
cepit autē oēs timor)
Hor. ſciz admirationis
de tammirabili ſuſcita
tione. Legit̄ in euāge
lijs dñm tres mortuos
ſuſcitaffe. ſciz puellam
in domo. vt pz Math.
ix. Adoleſcentē in por
ta. vt h̄z in euangelio
hōdierno. Lazarū i ſe
pulcro. vt h̄z Job. xi.
(⁊ magnificabāt deū)
A. magnū pdicabant.
Hoc eſt em̄ magnificare
deū. de ipō magna cre
dere ⁊ dicere (dicētes
qz ppheta magn⁹ ſur
rexit in nobis) In lege
⁊ pphetis pmiſſus (et
ſuā) Ly. mittendo eis
eis ſaluatorē. Circa hoc euāgelū vbi dz.
Noli flere. Querit̄ vtz d̄ amici morte ali
qs licite poſſit lugē. Rñdēt qz ſic. ſ mode
rate. Sic martha ⁊ maria magda. ſleuerūt
ſup lazary fr̄z ſuū deſuētū quē poſtmo dū
xpus a morte ſuſcitauit. Sedo q̄rit. vtrū
magis flendū ſit p morte aie qz corporis.
Rñdēt qz ſic. qz q̄nto aīa ē nobilior corpe
tāto magis ē dolendū de morte aie qz de
morte corporis. Ah Aug⁹. mai⁹ ē dānū de
amiſſione vni⁹ aie qz mille corporū. Bern.
Tot⁹ mūd⁹ p̄ciū vni⁹ aie eſtare ſi p̄. Sz
dt Aug⁹. Mirabil⁹ miſeria i hoib⁹ appere

Nillo tempore

Ibat iefus i ciuitatē q̄ voca
tur naym ⁊ ibant cū eo diſci
puli ei⁹ ⁊ turba copioſa. Lū
aūt appropinquaret porte ci
uitatis. Ecce defunct⁹ eſſere
batur filius vnic⁹ m̄ris ſue.
et hec vidua erat. ⁊ turba ci
uitatis multa cū illa. Quaz
cū vidiffet iefus miſcōdia mo
tus ſup ea dixit illi. Noli fle
re. Et acceſſit ⁊ tetigit locu
lū. Ibi autē q̄ portabāt ſteterūt
et ait. Adoleſcens tibi dico
ſurge. Et reſedit q̄ erat mor
tuus ⁊ cepit loq̄ ⁊ dedit illū
matri ſue. Accepit autē om̄s
timor ⁊ magnificabāt deuz
dicētes. qz ppheta magnus
ſurrexit in nobis. ⁊ qz deus
viſitauit plebem ſuam.

de⁹ viſitauit ple
bē ⁊ pphetis pmiſſus (et
ſuā) Ly. mittendo eis
eis ſaluatorē. Circa hoc euāgelū vbi dz.
Noli flere. Querit̄ vtz d̄ amici morte ali
qs licite poſſit lugē. Rñdēt qz ſic. ſ mode
rate. Sic martha ⁊ maria magda. ſleuerūt
ſup lazary fr̄z ſuū deſuētū quē poſtmo dū
xpus a morte ſuſcitauit. Sedo q̄rit. vtrū
magis flendū ſit p morte aie qz corporis.
Rñdēt qz ſic. qz q̄nto aīa ē nobilior corpe
tāto magis ē dolendū de morte aie qz de
morte corporis. Ah Aug⁹. mai⁹ ē dānū de
amiſſione vni⁹ aie qz mille corporū. Bern.
Tot⁹ mūd⁹ p̄ciū vni⁹ aie eſtare ſi p̄. Sz
dt Aug⁹. Mirabil⁹ miſeria i hoib⁹ appere

Et cum moritur homo fin corpus omnes amici conueniunt et plorant. Sed cum moritur fin animam nullus dolet, nullus plorat. A corpore mortuo non recedunt donec sepulture tradat. anime vero mortue nullus assistit nullus curat eam ad vitam reducere. utinam tot facerent amici pro anima resuscitanda quod facerent si possent amicum mortuum ad vitam reuocare. Tercio queritur que debent nos consolari super mortem puerozum et consanguineorum. Respondet quod ad hoc valent quibus consideraciones quas vere omnes tangit beatus Hieronymus. in quadam epistola. Prima est consideratio diuine voluntatis cui debemus nos in omnibus conformare. Unde in neca in epistola ad Lucillum. Placeat homini quicquid deo placeat In signum huius quoti die oramus. Fiat voluntas tua sicut in celo et in terra. Nam credere debemus quod deus in meliori statu hominem reuocat. Si bonus est ne malus fiat. Si malus ne peior efficiat. Secunda consideratio est diuine equitatis. quod licitum est unicuique quod suum est repetere. deus enim habet ius et potestatem repetendi pueros et consanguineos tuos. quod ipsi us sunt. An psalmista. Ipse fecit nos et non ipsi nos. Insuper tenemur deo soluere debitum mortis. quod omnis sumus ad mortem stricti. ut patet Gene. ij. Quacumque die comederit ex eo morte moriemini. Unde hebreorum scriptura. Statutum est hominibus semel mori. Tercia consideratio est diuine dispositionis quam nouit quid expediat homini hic viuere et quando mori. An Augustinus in libro soliloquiorum. de salute corporis mei quid mihi sit vtile nescio tibi deus hoc committit. Sic etiam beatus Martinus fecit dicens. Deus si adhuc populo tuo sum necessarius non recuso laborare fiat voluntas tua. Homo autem de diligenter quod totus mundus plenus est in tribulationibus et miseris. hoc patet. quod nunc frigus. nunc estus fames et sitis sanus et infirmus. letus et tristis risus et fletus: diues et pauper. viuus et mortuus. ut patet Job. xiiij. Nunquam in eodem statu permanet. Item Job. xiiij. Homo natus de muliere breui viuens tempore repletur mis-

**Dominica vicecima sexta
post octauas penthecostes
Euang. fm Luca. xiiij.**

In illo tempore

tis miseris. Unde refert solinus de barbaris quod quasi pueri nascuntur tunc magnum placentiam faciunt. et quando moriuntur magnum festum. Et beatus Hieronymus refert de quadam terra ubi uxores cum maritis sepeliunt eligentes potius mori quam in miseria viuere. Quarta consideratio est inutilitatis et damnificationis. quia luctus et tristitia damnificant hominem in corpore et in anima. fm illud Ecclesiastici. xxx. Multos occidit tristitia et non est

utilitas in ea. An puer. xxv. Sicut tinea vestimento. Xmis ligno. ita tristitia nocet cordi. Etiam nocet anime defuncte. quod tales propter nimiam tristitiam erunt in deuoti et indispoti ad orandum et suffragandum animabus. Et sic anime puerozum et consanguineorum retardant. Exprellum de hoc que in premissa ratio exeplozum discipuli. Q. xxvij. Quia consideratio est future resurrectionis in qua letare ad vitam reducet quod hic deplagis. An. i. ad Thes. iij. Nolite vos ignorare de dormientibus ut non contristemini sicut ceteri quod spem non habent. Nam glibet christiani credere debet resurrectione. et si hic ebanus et fidelis tibi fuit. millesies tibi ebanus erit in celo. Et si hic tibi vtilis fuit. millesies tibi vtilior erit in celo. quod omnia merita tecum codiuidet. An Anselmus. Anusquam tantum gaudet de alteri merito quantum de suo proprio.

An intraret iesus in domum cuiusdam Luca. xiiij. Mat. xij. Hoc signum et hanc phariseorum et ebreorum fecit dominus hinc anno e. xxxij. sabbato. v. nonas octobris. luna. xiiij. in ditiose. v. An initium illi euang. scribit. s. Lucas. in precedenti capitulo. quod quidam dixit ad iesum. Deus si pauci sumus qui saluamur. Ipse autem dixit ad illos. Ceterum dicit intrare per angustam portam quod multi dicunt vobis quod intrare non poterunt. Tu autem intrauerit pater familias et clausit ostium incipietis foris stare et pulsare ad ostium dicentes. Domine aperi nobis. Et respondens dicit vobis. Nescio vos vnde sitis. Et incipietis dicere. manducauimus coram te et bibimus et in plateis nostris docuisti et dicebat vobis. Nescio vos vnde sitis. discedite et

me operari iniquitatis. Ibi erit fletus et stridor dentium. Et tunc postmodum sequetur euangeliū hodiernū (Cū intraret iesus in domū cuiusdā principis phariseorū) **Sor.** i. domo principis phariseorū et aliorū aduersarioz

Cū intraret iesus in domū cuiusdā principis phariseorū sabbato māducare panem. Et ipsi obseruabant eū. Et ecce hō quidāz hydropicus erat ante illū. et respōdēs ih̄s dixit ad legispositos et phariseos. Si licet sabbato curare. Et illi tacuerūt. Ip̄e vero apprehēsum sanauit eum ac dimisit. Et respōdens ad illos dixit. Cui⁹ vestrū asinus aut bos in puteū cadet et nō cōtinuo extrahet illū die sabbati. et nō poterat ad ad hec respōdere illi. Dicebat autē ad inuitatos parabola intēdens quō primos accubitos eligerēt dicēs ad illos. Cū inuitat⁹ fueris ad nuptias nō discūbas in primo loco. Ne forte honoratio sit inuitat⁹ ab eo. et ueniēs is q̄ te et illū uocauit. dicat tibi. da huic locum. Et tunc

runt vident. Si enim licet sabbato curare cur ipsum obseruāt. Si nō licet cur peccata curant (ipse x̄o apprehensum sanauit eū) **Ly.** quia p̄ ipositionē manū ipsū curauit: et postmodū manū retraxit (ac dimisit)

scilicet abire corporaliter sanatū (et r̄ndens ad illos dixit. cui⁹ vestrum asinus aut bos in puteū cadet et nō cōtinuo extrahet illum in die sabbati) **Sor.** q. d. Si sabbati nō frangitis subueniendo peccatorib⁹ q̄n̄to minus frango ipsū subueniendo hoīb⁹. (et nō poterant ad hec r̄ndere illi) **Lyra.** r̄ndē confusi cui dēnti rōne. Sed notandū q̄ magna fuit phariseorū malicia. quia plus curabant de animalib⁹ q̄ de hominibus. Sicut multi plebani et prelati merito curā habēt de rebus tpalib⁹ q̄ de animalibus. vñ **Exy.** Laedit asina et est qui subleuet: perit aīa et nō est qui recogitet (dicebat autē ad inuitatos parabola istā) **Ly.** consu-rando eos de supbia et ambitione Idebira (intēdēs quō primos accubit⁹ eligerēt) **Sor.** id est quō de primis accubitis obtinēdis laborarent (cū inuitat⁹ fueris ad nuptias) **Ly-**

ad legispositos et phariseos) **Lyra.** nō respondit ipsi ad verba. quia questio non sponnebat. s̄ ad cogitationes eoz respondit. Unde **Beda.** Per hoc ostēdit se esse verū deū. qui solus nouit corda hominū (si licet sabbato curare) **Sor.** i. si licet opera pietatis et misericordie facere sine sabbati violatione cuiusmodi opus est infirmū curare (at illi tacuerūt) **Beda.** Merito tacent qui contra se dictū quicquid dixe-

rillus. ad nuptias celestes de quibus dicit **Apoc.** xix. **Bi.** qui ad cenā agni nuptiarū uocati sunt (nō discūbas in primo loco) ille in p̄io loco discubit q̄ se in corde p̄fert alijs. Sicut pharise⁹ q̄ dixit. non sum sicut ceteri hoim. Sc̄do dignitatē seu prelaturā indebite ambiēdo sicut lucifer. vñ **Esai.** xiiij. Ero filius altissimo (ne forte honoratio te sit inuitat⁹ ab eo. et ueniēs hīs q̄ te et illū inuitauit dicat tibi: da huic locū

Et tunc incipias cum rubore) id est cum confusione (nouissimum locum tenere. sed cum vocatus fueris ad nuptias. vade et recube in nouissimo loco) scilicet minore te alij reputando. Sicut apud fecit qui dixit: ego sum

minim⁹ apostolorum (vt cum venerit qui te inuitauit dicat tibi. Amice ascende superius) scilicet in presenti pro gratiam et in futuro pro gloriam (et tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus). i. in eadem beatitudine quiescentibus (quia ois qui se exaltat) scilicet supbiendo (humiliabitur) necessario hic vel in futuro. Unde de Proverborum. xx. Superbum sequitur humilitas (et qui se humiliat) voluntarie ex corde (exaltabit) hic vel in futuro. sicut ostendit beatus Gregorius⁹ quaduplici exemplo dicens.

Pupilla oculi quanto est nigrior tanto lucidior. candela quanto magis inclinatur: tanto maiori luce profundius. Arbor quanto profundius radiceis tanto altius crescit. Aquo quanto magis descendit deorsum tanto magis ascendit sursum. Sic homo quanto magis vilescit sibi et inclinatur humilitatem tanto magis lumine gratie et glorie repletur: Et quanto magis descendit humiliando se tanto magis ascendit ad deum. Unde circa phis euangelium ubi dicitur. Et ipsi obseruabant eum. Querit hic an christus debuit tenere vitam solitariam aut socialem. Rudeo quod considerato fine ad quem venerat tunc magis decuit eum tenere vitam socialem quam solitariam. Generat enim primo ad ostendendum se verum deum et hominem quod oportebat opibus approbare: et sic vitam socialem tenere. Secundo venerat ad nos informandum moribus et exemplis quod non potuisset solitarie semper stando. quare decuit eum vitam socialem tenere. Tercio venerat ad liberandum nos tam ab infirmitatibus corporalibus quam spiritualibus. quare decuit eum talem vitam tenere et

se domesticum hominibus ostendendo eos attraheret ad bonum: verbo: exemplo et confidente ratione. et sic eum fecisse ostendit euangeliste dicentes. quod ibat de ciuitate in ciuitate et in castella et in villas. et de iudea in galyleam

et conuerso. Et multum laborabat predicando. Infirmos sanando. et miracula faciendo vt daret posteris intelligere se tale vitam elegerisse que esset nobis magis utilis et melior et utilior et tutior. quia frater qui inuatur a fratre. est vt ciuitas munita firma. Et vt homini soli quia si ceciderit non habet subleuantem se.

Matthei. xvij. p^o octauas penthecostes Euangelium secundum Mattheum. xxij.

Nullo tempore

Matthei. xvij. p^o octauas penthecostes Euangelium secundum Mattheum. xxij.

Matthei. xvij. p^o octauas penthecostes Euangelium secundum Mattheum. xxij.

na. xij. In diebus. vi. lxx. Pro intellectu illius euangelij. notandum quod inter iudeos quidam erant qui vocabantur saducei. qui recipiebant tantum quatuor libros moysi et dicebant aliam hominum esse mortalem. et pro his negabant resurrectionem corporum. Et isti saducei accesserunt ad Iesum et interrogauerunt eum dicens. Rubei. xxij. Moyses dixit. Si quis mortuus fuerit non habens filium ducat fratrem suum et uxorem suam et frater suus erit ei⁹ vt suscitetur seminem fratri suo. Erant autem apud nos septem fratres et primogenitus uxore ducta defuncti⁹ et non habens seminem reliquit uxorem suam fratri suo. Sicut secus et tercius. usque ad septimum. Nouissime autem omnium mortuus defunctus est. In resurrectione ergo erit de septem uxore. ois enim habuerunt eam. Scriptum est Deuter. xxv. Quis habuerit fratrem suum et non habens filium ducat uxorem fratris sui et frater suus erit ei⁹ et suscitabit seminem fratri suo. et progenitus ex ea filium nomine illius appellabit vt si delectus mortuus⁹ ex istis. Et si noluerit accipere uxorem fratris sui quod ei lege debet propter misericordiam ad portam citatis. et in pellebit maiores natum dicentes. Non vult frater

mel fascitare semen fr̄is sui ī isrl̄. nec me ī
pugniū sumē. Statimq; accerhri eū faciēt ⁊
inērogabūt. si r̄n derit nolo eā accipe v̄ro
rem. accedat mulier ad eū corā seniorib⁹
⁊ tollet calciam eū de pede ei⁹ spuetq; in

fiet hōi qui n̄ edificat
domū fr̄is sui. ⁊ voca-
bitur nomē illi⁹ in isrl̄
dom⁹ discalciati. Re-
spondēs autē iesus ait
illis. Errat̄ nesciētēs
scripturas neq; x̄rutē
dei. In resurrectōe em̄
neq; nubēt. **Ly. i.** virt
n̄ accipiet̄ v̄rores. neq;
nubent̄. i. mulieres n̄
accipient̄ a viris. s̄ sūt
sicut angeli. scz incoz-
ruptibiles īmortales.
Hor. In hoc sclo mori
mur ergo nascimur. s̄
in futuravita uall⁹ mo-
ritur ergo null⁹ nascit̄
Ideo post resurrectio-
nē generalē hoīes nō
nubēt neq; nubentur.
Et audiētēs turbē mi-
rabant̄ ī doctrina ei⁹.
scz q̄ita p̄udē n̄ r̄de-
ret. Tūc itaq; seq̄t̄ eū
geluz ho. (Pharisei
autē audiētēs q; iesus
silentiū iposulz sadu-
ceis) **Ly.** Licet ei pha-
risei contrarij essent sa-
duceis in opinione de
aīe immortalitate ⁊ de
mortuoz resurrectōe. t̄n cōueniebāt cum
eis in xp̄i p̄secutōe. Et t̄do audiētēs q; si-
lentiū iposulz eis (cōuenēr̄ ī vnū) **Ly.**
ad inuadendū xp̄m ⁊ venerūt ad ip̄m ī ma-
gna multitudine ad maḡ eū terrendū ⁊
inērogant̄ eū v̄n⁹ ex eis legisdoctor) **Ly.**
Ideo v̄n⁹ vt si cōfusus esset sol⁹ videret̄
cōfundi. Si autē vinceret oēs viderent̄ p̄
ip̄m vicisse. s̄m qd̄ dicit̄ Cris. (tentās eū)
scz capere in simone) m̄gr qd̄ est mādātū
maḡnū in lege) **Et Cris.** Magist̄r vocat̄
cui⁹ nō vult esse discipulus (ait illi iesus
Diligēs dñm deū tuū ex toto corde tuo)

ffido. Ex toto corde vt oēs cogitatōnes
in eum reflectas (in tota aīa) vt oēs affe-
ctiōnes in deū cōuertas ⁊ in tota mente
tua) ⁊ oēs q̄nq; sensus xp̄o vacent. **Un-**
de beatus Bernardus. toto corde. id est

sapienter. tota aīa. id ē
dulciter. tota mente. i.
fortiter (hoc est maxi-
mū ⁊ primū mādātū)
scz in dignitate. qz cha-
ritas ē maior ⁊ digni-
or oib⁹ x̄rutib⁹ (scdm̄
autē simile ē huic. Dill-
ges primū tuum sicut
teip̄m) **Lyra. i.** in ean-
dem beatitudinem ad
quā diligis te (in his
duob⁹ mādatis vniuer-
sa lex p̄det ⁊ p̄phete)
Lyra. quia oīa p̄cepta
ordinant̄ ad dilectio-
nem dei ⁊ primi. quā-
tria p̄cepta prime tabu-
le p̄tinet̄ ad dilectiōnē
dei. Et p̄cepta secunde
tabule p̄tinet̄ ad dile-
ctiōnem primi. **Ande**
Chrysofom⁹. **Itā** po-
test hominē odire qui
deū amat. Nec potest
deū amare qui hoīem
odit. **Magister.** in. ij.
dist. xxvij. Qui deum
diligit nō p̄t̄ eum con-
temnere quē deus pre-
cepit diliḡ. ⁊ qui dili-
git proximam quid in
eo diligit nisi deū. igit̄
tur vera rē. (congregatis autem phari-
seis) **Horra.** scz qui ad tentandum vene-
rant: inērogant̄ eos iesus dicens. Quid
vobis videt̄ de xp̄o) id est de messia in le-
ge. p̄missō (cuius filius est. dicunt ei. da-
uid) sicut dicitur in psalmo. cxxi. De fru-
ctu ventris tui ponā super sedes tuā (ait
illis. quō ergo dauid in spiritu) id est sp̄
ritu sancto inspiratus (vocat̄ eū dominū
dicēs) in ps̄. cix. (dixit dñs dño meo) id
est filio suo (sede a dextris meis) id est in
equalitate mea s̄m q; deus vel in potiori
bus bonis p̄e omnibus creaturis.

(donec ponā inimicos tuos scabellū pedum tuorū) **Ly.** istud cōplebit in iudicio quā oīa pfecte subijctent iesu xpō (si autē dauid vocat eū dñm suū quō fili⁹ eius ē) **Sor.** est estū xp̄s fili⁹ dauid ⁊ etiā dñs dauid.

Filius dauid fuit fm carnē ⁊ dñs dauid fm deitate. Et sic refat q̄ xp̄s est de⁹ ⁊ hō (et nemo potuit ei respondere verbū) Non ā merito. cum seruo xp̄i sez scō stephano disputantib⁹ iudeis ⁊ pharisais nō poterant resistere nec contradicere spiritui qui in eo loq̄batur. Multomin⁹ xp̄o qui ē fons sapie ⁊ grē (nec ausus fuit q̄sq̄ ex illa die eū amplius interrogare) ppter timorem simillis cōfutationis. **Uñ Hiero.** Consultati sermonibus ultra nō interrogant. ex his oñdit q̄ non ex desiderio discendi s̄ ex malicia tentandi eum interrogabāt. **Circa** p̄sens euangeliū vbi dicit **Hugo de prato** q̄ ordo charitatis est vt deus sup oīa diligat. Scōdo oīa pp̄ia. Tercio aīa primū ⁊ magis q̄ vita pp̄ia. **Uñ** hic queritur vtrum mori pro salute primū sit de necessitate salutis. Respondet **Hugo de prato** q̄ mori pro primo est pfecte charitatis que non requirit de necessitate salutis. sed solum est in vtrius perfectis hoc multī doctores tenent. **Ande Hugo.** Non tenemur ita pfectā habere charitatē sicut xp̄ns habuit nec consilia que xp̄s obseruauit tenemur obseruare. Sed hoc est maius ⁊ pfectius qd̄ vn⁹ alteri possit facere sez mori p xp̄o. **Uñ Job. xv.** Maiorē charitatē nemo h̄z q̄ vt animā suā ponat quis p amicus suis. **Uñ Aug⁹.** Perfecta ista charitas ē vt paratus sit quis mori p fratrib⁹ suis.

Seendens iesus in nauiculā ⁊c. **Matth. ix. Luce. v.** Hoc signū fecit dominus iesus Anno eius

xxxi. xij. kal. septembz. feria quinta. In na. **xxiiij. In** ditione. **iiij.** Ante initiū illius euangeliij scribit sanctus matheus q̄ xp̄o veniente in regione gerasenorū occurrit ei homo habens multos spiritus immundos. Qui sepius com

donec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuorū. Si ergo dauid vocat eū dominū quō filius ei⁹ est. Et nemo poterat ei respondere verbū nec ausus fuit q̄sq̄ ex illa die eū amplius interrogare.

Dñica decimanona post octauas penthe. Euāgelij fm Abartheum. ix.

Nillo tēpore

Ascendēs iesus in nauiculā transfretauit ⁊ venit in ciuitatē suā. Et ecce offe-

in eos. Et concessit eis iesus statim. ⁊ euntes sp̄s immūdi introierunt in porcos. Et magno impetu grex precipitatus est in mare ad duo milia porcorū ⁊ suffocati sunt in mari. Pastores autem fugerunt ⁊ nūciauerūt in ciuitatē ⁊ in agros. Et egressi sunt videre quid esset facti. Et vidēt eū q̄ a demonio vexabatur sedentem vestitū ⁊ sane mētis. ⁊ rogabant iesum vt trāsiret a finib⁹ eorū (⁊ ascendēs iesus in nauiculā) **Ly.** vt p nauigiū de tra gerasenorū rediret in galyleam vñ illuc venerat (⁊ venit in ciuitatē suā) sez capharnaū q̄ fuit metropolis galylee. Et dicit ciuitas sua. qz frequēter ibi habitabat. Et in principio p̄dicationis sue multa miracula ibi fecit. sicut ⁊ bethleē fuit sua: qz in ea nasci elegit. Et etiā nazareth sua: qz in ea ānūciat⁹ est ⁊ nutrit⁹ fuit (⁊ ecce offerebatur ei paralitici) **Mod⁹** autē offerēdi describit **Mar. ij. qz** nō potētes intrare ad xp̄i phisā p̄ turbam circūstantē de tecto dom⁹. **Ihm̄** iesus eū in lecto ⁊ h̄ fuit magnū signū fidei ip̄oꝝ

propter quod sequitur (videns autem Iesus fidem illorum) *Lyr.* f. paralytici et offerentium (ait paralytico. *Lofide* fili remittunt tibi peccata) *Li.* ad bonum medicum qui primo remouet causam morbi et tunc postmodum intendit curationem. Infirmus autem hec fuit ista paralytico propter peccatum et ideo Christus primo remouet causam dicens (remittunt tibi peccata tua) Ad maiorem predictorum intelligentiam sciendum quod infirmitas corporalis infligitur alicui a deo multis de causis. Primo propter probationem patientie. sicut in *Iob* et *Thobia* excecato. vñ *Thob. ij.* hanc tentationem ideo permisit deus uenire illi ut potestatis eius exemplum patientie eius. Secundo propter humiliationem alicuius ne in superbia eleuetur. sicut in paulo apostolo: ut patz. *ij.* *Corin.* *xij.* Me magnitudo reuelationum extollat me dat^r est mihi stimulum carnis mee angelus sathane qui me colaphizat. Tercio ad gloriam dei manifestandam sicut de ceco nato dicitur *Iob. ix.* Neque hic peccauit. neque parentes eius. ut cecus nasceretur. sicut in *matia* sorore *Moyse* murmurante contra *Moysem* qui fuit facta propter hoc ad tempus leprosa. et in paralytico isto de quo fit mentio in euangelio hodierno.

Quinto propter punitionem peccatorum. sic quod deus incipit peccatorem in hoc mundo punire ut in eternum puniat. sicut patz in *anthiocho* in ueteri testamento. et etiam in *herode* in nouo testamento quos ambos diuina ultio tali modo percussit ut putrescerent et viscera ab ipso fluerent. qui morte mirabili mortui sunt et in presenti incepit eorum infernum et durabit im-

petuum. *Matth. xvij.* Duplici contritione contentere eos dicitur (et ecce quidam de scribis). i. leuisaicus (dicebant intra se). i. cogitabant quod scribis hec exprimerent non audebant pro populo (hic blasphemant). i. quod dei est sibi usur-

pat. Blasphemare est creature attribuere illud quod est proprium dei. dimittere autem peccata solum deo conuenit. *Per* igitur Christus blasphemiam imponebatur. quia peccata dimittebat patz quod negabant christum esse deum hominem (et cum uideret Iesus cogitatis mala in cordibus uestris quid est facile dicere. Dimittunt tibi peccata tua an dicere surge et ambula. Ut autem sciatis quoniam filii hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata tunc ait paralytico. Surge tolle lectum tuum et uade in domum tuam et surrexit et abiit in domum suam. *Uiden-*tes autem turbe timuerunt et glorificauerunt deum qui dedit potestatem talem hominibus.

pat. Blasphemare est creature attribuere illud quod est proprium dei. dimittere autem peccata solum deo conuenit. *Per* igitur Christus blasphemiam imponebatur. quia peccata dimittebat patz quod negabant christum esse deum hominem (et cum uideret Iesus cogitatis mala in cordibus uestris quid est facile dicere. Dimittunt tibi peccata tua an dicere surge et ambula. Ut autem sciatis quoniam filii hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata tunc ait paralytico. Surge tolle lectum tuum et uade in domum tuam et surrexit et abiit in domum suam. *Uiden-*tes autem turbe timuerunt et glorificauerunt deum qui dedit potestatem talem hominibus.

statem dimittit. pec. in terra) *Ly.* ut deus: non ut purus homo (tunc ait paralytico: surge tolle lectum tuum et uade in domum tuam: qui statim surrexit) ad imperium Iesu Christi (et abiit in domum suam) *Ly.* in signum perfecte curationis (videntes autem turbe). s. miraculum factum in paralytico (timuerunt) *Lyra.* imponere blasphemiam (et glorificauerunt deum qui dedit potestatem talem). i. christum qui est Christus dei patris (hominibus). i. ad salutem hominum. *Uñ* circa presens euangelium ubi dicitur. Dimittunt tibi peccata tua. *Notandum* quod *Dugo* de pratorum dicit quod deus misericorditer recipit peccata res de hoc habemus exemplum in multis. *Uñ* *nam* petrus eius iuramento negauit christum et

postea fleuit. et christus misericorditer si-
bi indulgit. et in gradū pristinū eum resti-
tuit. vtz Job. xxi. *Palce oues meas* Irē
Maria magdalena cū multū fornicata ē.
et postea accessit verecunda et euz magna

cōtritiōe et fide ad xpm
et saluata est. vt paret
Lu. vii. Fides tua sal-
uā te fecit. Irē Pau-
lus apłs psecut⁹ ē ec-
clesiā dei et stephanuz
inuit lapidare: et post-
ea dixit. *Dñe quid me
vis facere.* Actu. ix. et
postmodū fact⁹ ē do-
ctor gentiū et lumē ec-
clesiē. Irē latro in cru-
ce antea multa atrocit-
nia et scelera commisit
et postea dixit. *Memē-
to mei dñe vener⁹ in re-
gnū tuū.* Luc. xxiij. Et
crist⁹ plus ei dedit q̄
petiuit. *Hodie inquit
meū eris in paradiso*
Charissimi: imitemur

istos et nō sim⁹ sicut iudas q̄ de dei miseri-
cordia desperauit et laqueo se suspendit.
Math. xxvij. In quo deū graui⁹ offendit
q̄ q̄ xpm p. xxx. denarijs vendidit. *Uñ d̄
hoc d̄r in decretis.* Judas magis peccat⁹
uit desperando q̄ xpm tradendo. xxiij. q.
liij. Sz nō licet. Non etiā sicut cayn q̄ ait.
Mator est iniquitas mea q̄ vt ventā me-
rear. Gen. iiij. *Uñ Bern.* Mentiris cayn.
Mator est dei pietas q̄ quenis iniquitas.
Sequit in euangelio. *Quidā de scribis
dixerunt intra se hic blasphemā Abi no-
tandū. q̄ trib⁹ modis blasphemā deus
Primo dū qd attribuit deo vl impcat
ei qd sibi nō cōuenit. vt q̄ sit mal⁹ inuit⁹
maledict⁹ et. Secdo cū qs remouet a deo
qd ei cōuenit. dicendo q̄ nō sit omnipo-
tens misericors et iust⁹. et cetera talia. Ter-
cio cū qs sibi attribuit qd est ppriū dei
scz petā dimittere et curare. Et isto tercio
mō dicebant isti q̄ xps blasphemabat. qz
qd erat ppriū dei. i. petā dimitte. sibi attri-
buebat et. dimitte tibi petā tua. h ille.*

¶ Imile factū est regnū celoꝝ ho-
mini regi. q̄ fecit nuptias filio suo

et. Mat. xxij. Lu. xiiij. Hanc hystoriam di-
xit dñs Anno ei⁹. xxxij. xi. kal. aprilis. se-
ria. iij. luna. xij. inditiōe. vi. Ante initium
illi⁹ euāgelij scribit. s. Mathe⁹ in pcedē-
ti cap. q̄ xps dixit pncipib⁹ sacerdotū et

Dñica vicesima. post octa-
uas pēthecostes Euāgelij
fm Matheū. xxij.

Allo tempore
loquebat iesus cū discipul⁹
suis in parabolis dicēs. Si-
mile factū est regnū celoꝝ
homini regi q̄ fecit nuptias
filio suo. Et misit seruos su-
os vocare inuitatos ad nu-
ptias et nolebāt venire. Ite-
misit alios seruos dicens di-
cite inuitatis ecce prandiu

sentioꝝ iudeoꝝ.
Quid vob vider. hō
qdā habebat duos fi-
lios Et accedēs ad p-
mū dixit. Filivade ho-
die in vineā meā. Ille
aut rñdens ait. nolo.
Postea pñia mor⁹ ab
iir. accedēs aut ad al-
terū dixit filr. et ille re-
spondēs ait. eo die.
et nō iuit. Quis er du-
ob⁹ fecit voluntatem
patris. Dicunt ei pri-
mus. dicit illis iesus.
Amen dico vob qz pu-
blican⁹ meretrices p-
cedēt vos in regno di-
Genit em̄ ad vos Jo-
hannes in via iusticie
et nō credidistis ei: et

publican⁹ et meretrices crediderūt ei. vos
aut videntes nec penitentiā habuist⁹ po-
stea vt crederetis ei et. Tūc postmodū se-
quit euangeliū hodiernū (Simile factū
est regnū celoꝝ) *Ly. i. star.* ecclie militan-
tis (hoī regi q̄ fecit nuptias filio suo) tūc
em̄ de⁹ pater fecit nuptias filio suo quā-
do naturā humanaz copulauit diuine in
vno supposito *Que* q̄dez nuptie celebra-
te sunt in vtero virginali. de q̄ xpus exiit
tanq̄ spōsus pcedēs de thalamo suo (et
misit seruos) *Hor. i.* pphetas pcedentes
(vocare inuitatos) .i. iudeos (ad nupti-
as) .i. ad fidē incarnatiōis xpi pmissā in
patriarchis figuratiue in lege p̄dictā i p-
phetis p̄nunciatā (et nolebāt venire) *Li.*
credēdo scripturis qz nolebāt xbis ppe-
tarū credere et obedire (iterū misit. alios
seruos) .i. apłos qs misit in omnē ciuita-
tē et locū q̄ ip̄euentur⁹ erat. vt habet *Lu.*
et. (dicēs. dicite inuitatis. ecce prandiu
meū parau) *Ly.* videlz sacramēta ecclē-
sie: et doctrinā f̄ dei et sacre scripture. et q̄
bushreficit animas: et potissime i sacrame-
to eucharistie in q̄ daf nobis caro xpi in

in elbū, et sanguis eius in potū (thauri mei) id ē patres veteris testamenti (et altitia) id ē patres noui testamenti pinguedine charitatis saginati (occisa sunt et oīa parata). i. q̄qd̄ requirit ad salutē hoīm, loc⁹

cibus, vestes (venite ad nuptias) credēdo, diligēdo opando. (Illi autē neglexerūt) qz nō timuerūt dominum q̄ ei timet deū nihil negligit. Ande hic queritur vtrū negligētia sit peccatū mortale. Rñ deo fm̄ Tho. q̄ negligentia si puenit ex q̄dam remissione voluntatis, vt nō p̄cipiāt ea que debent. Si obmittant q̄ sūt de necessitate salutis, siue sit act⁹ siue sit circūstātia erit peccatū mortale. Al̄ si voluntas sit in tantū remissa vt totaliter a dei charitate deficiat: talis etiā negligentia peccatū mortale, et hoc p̄cipue quādo sequitur ex contemptu, omisso vero circa ea q̄ nō sunt de necessitate salutis ob defectū seruois nō est mortale s̄ veniale peccatū (et abierūt alius ī villā suā). i. ad laborē

et occupationē corporalē circa terrenarū rerū acquisitionē (alius ad negotiationē suā) p̄ negotiationē intelligit nimia occupatio mentalis circa temporalia impediens diuinā (reliqui vero tenuerunt seruos eius et cōtumelia affectos occiderūt) s. post ascensionē xp̄i iudei flagellauerūt aplos om̄s simul, et postmodū stephanuz lapidauerūt. Actu. vij. Et iacobū fratrem iohannis occiderūt Actu. xij. Rex autēz cū audisset iratus est et missis exercitibus suis) Ly. s. exercitū romanorū sub principibus Thyto et vespasiano q̄ ex diuina ordinatione venerūt contra hierusalē quā dragelimosēcūdo anno post passionē cri

sti (p̄didit homicidas illos) qz inuoltonē sanguinis cristi et suorū discipuloz ab exercitu romanorū sūt cruciati et captiui de iudeis vsq̄ ad decies cētū millia. vt dicit Josephus in li. de iudaico bello (et ciuitatē illorū succēdit)

meū parauī. Thauri mei et altitia occisa sūt. et oīa parata venite ad nuptias Illi autē neglexerūt et abierūt: alii⁹ ī villā suā alii⁹ vō ad negotiatōez suā. Reliq̄ vō tenuerūt seruos eius, et cōtumelia affectos occiderūt. Rex autēz cū audisset iratus est. Et missis exercitibus suis perdidit homicidas illos, et ciuitatez illorū succēdit. tūc ait suis suis, nuptie quidē pate sūt. s̄ qui inuitati erāt nō fuerūt digni. Ite ergo ad exit⁹ viarū et quoscūq̄ inuenerit vocate ad nuptias, et egressi serui ei⁹ et vias congregauerūt oēs q̄s inuenit et bonos et malos et implete sunt nuptie discubentium. Intrauit autē rex vt

quia tunc ierusalē succensa est et templū ī ea (tunc ait rex seruis suis) et sequacibus eorū per diuinā reuelatōē (nuptie quidē parate sunt). i. sacramentum incarnationis paratū est, vt natiuitatis p̄dicatio, passio xp̄i, et introitus regni apertus est per passionē xp̄i, q̄ ante clausus fuit (s̄ qui inuitati fuerāt). i. iudei (nō fuerūt digni) Ly. p̄pter suā incredulitatem (ite ergo ad exit⁹ viarū). i. ad gentes q̄ nō erāt in via mēdato rū dei et sine lege viuētē et legem ignorātes Ad illas et gentes iuerūt apostoli iudeis nolentibus fidē xp̄ianam recipere, sicut habetur Actu. xij. dicētib⁹ paulo et barnaba ad iudeos vobis oportebat primo loqui verbū dei, s̄ qm̄ repellitis illud et indī

gnos vos iudicatis eterne vite, ecce conuertimur ad gentes, sic estū p̄cepit nobis deus (et quoscūq̄ inuenerit) vocate ad nuptias) qz null⁹ volēs fidē catholicā recipere repellendus ē (et egressi serui ei⁹). i. de iudea (in vias). i. ī terra gētiliū (congregauerunt omnes quoscūq̄ inuenerūt bonos et malos) Ly. qz in ecclesia militate admixti sunt boni cum malis, (et implete sunt nuptie discubentium) Lyra quia fides catholica diffusa est per orbē vniuersum (intrauit autem rex vt videret discubentes) Lyra. intrauit autem christus dupliciter. Primo specialiter ī morte cuiuslibet hominis. Secundo gene-

ralter strabit in iudicio futuro discernē
do merita ⁊ demerita cuiuslibet hoīs (er
vidi ibi hoīem nō vestitū veste nuptiali)
id ē hūmē fide sine charitate. **Itā vestis**
nuptialis est charitas: q̄ diuidit inter fili
os regni ⁊ p̄ditōis. vt
dicit Aug^o. (⁊ ait illi
amice) **Ly.** vocat̄ aut̄
peccator amic^o p̄pter
naturam quā de^o crea
uit q̄ bona est ⁊ que ad
imaginē dei facta est.
(quō huc intrasti). id
est sacramēta ecclie su
scipiēdo fidē ecclie cō
fitendo (nō hīs vestē
nuptialē). s. in chari
tate bona opa. **Itā hie**
ronim^o vestis nuptia
lis sunt decem p̄cepta
q̄ includunt in chari
tate dei ⁊ primi (at il
le obmutuit) **Ly.** qz in
extremo iudicio p̄pria arguente cōscien
tia homo peccator cōuincit ⁊ mut^o efficit
(tunc dixit rex mīstris) **Ly.** i. angelis exe
cutorib^o diuine iusticie (ligatis manib^o
⁊ pedib^o) **Ly.** qz p^o mortē nō potest pec
eator bonū operari nec ad salutē reuerti
(mittite eū in tenebras exteriores) p̄ctōz
in hac vita est in tenebris interiorib^o q̄a
adhuc est inspe venie. In inferno autem
erit in tenebris exteriorib^o. qz erit extra
ambitum diuine misericordie ⁊ sine omni
spe eterne glorie. vnde Beda. In infer
no nulla est redemptio. nec dolor miti
gatio (⁊ ibi erit fletus) **Hor.** sic exponit.
Ex vehementia ardozis. (⁊ stridor dēti
um) ex vehementia frigoris. vt p̄tz Job.
xxiij. Transibunt ab aq̄s niuū in calorē
nīmiū (multi em̄ sunt vocati) **Al.** ad fidē
catholicā (pauci x̄o electi) ad gl̄iam. **Et**
ca p̄ns euāgelii vbi dicit. Simile est re
gnū celoz. **Hugo** de prato dicit. i. ecclē
sia p̄ns: qz sicut de^o habitat in celis per
gl̄iam. ita habitat in p̄senti ecclēia in sa
cramento eucharistie. vt p̄z Math. xxviiij
Ecce ego vobiscū sum omnib^o dieb^o vs
qz ad cōsummationē seculi. Item sicut in
celo sunt quedā corpora magis ⁊ minus
clara, ⁊ vnum illuminat aliud, **Et** quidā

videret discūbētes, ⁊ vidit
ibi hominē nō vestitū veste
nuptiali. ⁊ ait illi. Amice q̄/
mō huc intrasti nō habēs ve
stē nuptialē. **At** ille obmutu
tuit. tūc dixit rex mīstris. li
gatis manib^o ⁊ pedib^o eius
mittite eū in tenebras exteri
ores. ibi erit fletus ⁊ stridor
dentū. **Abulti** erit sūt voca
ti pauci vero electi.

sunt illuminantes ⁊ q̄dā illuminati. ⁊ q̄
dam magis lucēt. ⁊ q̄daz min^o vtz **Dauid**.
xij. q̄ aut̄ docti fuerint fulgebunt q̄si splē
dor firmamenti. ecce min^o lucentes. **Et** q̄
ad iusticiā erudiūt multos q̄si stelle in p̄
petuas eternitates ce
ce magis lucentes. se
quie. **Itōi** regi. **Chri**
stus em̄ est ver^o rex et
potens rex in oib^o. et
oēs reges excedit. q̄a
regnat in celo. in mun
do. ⁊ i inferno. ad p̄phi
lip. ij. Donauit illi no
men qd̄ est sup̄ oē no
men. vt in nomine iesu
omne genu flectat cele
stiuū. terrestriuū. ⁊ infer
noz. In celo enim re
gnat p̄ totalem ⁊ vni
uersales beatorū suble
ctōne. qz et omēs san
cti ⁊ angeli ad nutum
obediūt. ⁊ ei oib^o subijciunt. qd̄ etiā q̄l
die petim^o in nobis fieri. d. **Fiat** volun
tas tua sic in celo ⁊ in terra. vtz **Mat.** vi.
Regnat eī in celo p̄ sue glorie ostensionē
⁊ beatā visionē. qz ibi ei^o maiestas ⁊ gl̄ia
demōstrat. vñ i ps. **Unde** nob̄ facie tua
⁊ salui erim^o. **Itā** fulgen. dei facie si oēs
in carcere inferni iclusi viderēt. nullā pe
nā nullū dolorē: nullāqz tristitiā sentirēt
Itē rex n̄ iesus x̄ps regnat in mundo p̄
patientia ⁊ misericordiā. **Itā** in magna pa
tientia ⁊ misericordiā regnat sup̄ oēs p̄ctō
res. **Pat**ienter ei expectat eos si cōuer
tant. ⁊ misericordit̄ recipit eos si p̄uertat
vtz **Esa.** xxx. p̄pterea expectat dñs vt mi
sereat n̄ri. vñ etiā **Iher.** iij. **Tu** aut̄ forni
cata es cū amatozib^o multis. tū reuerte
re ad me ⁊ ego suscipiā te. **Sz** mlti mise
ri p̄ctōres puā ⁊ miam ei^o cōtemnūt ⁊
eoiפו mag^o peccāt. **Itā** **Eccē.** viij. qz non
cito p̄ferō malos sn̄ia. filij hoim abiqz
villo timore p̄petrāt mala. **Itē** sup̄ iustos
regnat in magnificis gratijs sp̄ualit̄ habi
tās in eis ⁊ ipos dirigit ⁊ p̄tegēs ⁊ gu
bernans. **Itē** ei sūt tēplū dei sp̄ualit̄
ritificris habitat in eis. vt d̄. i. **Cor.** iij
Tēplū dei sc̄m̄ ē qd̄ estis vos. **Itē** etiaz
sūt regnū dei q̄ p̄ honore dei ⁊ p̄pria sa

obediūt. ⁊ ei oib^o subijciunt. qd̄ etiā q̄l
die petim^o in nobis fieri. d. **Fiat** volun
tas tua sic in celo ⁊ in terra. vtz **Mat.** vi.
Regnat eī in celo p̄ sue glorie ostensionē
⁊ beatā visionē. qz ibi ei^o maiestas ⁊ gl̄ia
demōstrat. vñ i ps. **Unde** nob̄ facie tua
⁊ salui erim^o. **Itā** fulgen. dei facie si oēs
in carcere inferni iclusi viderēt. nullā pe
nā nullū dolorē: nullāqz tristitiā sentirēt
Itē rex n̄ iesus x̄ps regnat in mundo p̄
patientia ⁊ misericordiā. **Itā** in magna pa
tientia ⁊ misericordiā regnat sup̄ oēs p̄ctō
res. **Pat**ienter ei expectat eos si cōuer
tant. ⁊ misericordit̄ recipit eos si p̄uertat
vtz **Esa.** xxx. p̄pterea expectat dñs vt mi
sereat n̄ri. vñ etiā **Iher.** iij. **Tu** aut̄ forni
cata es cū amatozib^o multis. tū reuerte
re ad me ⁊ ego suscipiā te. **Sz** mlti mise
ri p̄ctōres puā ⁊ miam ei^o cōtemnūt ⁊
eoiפו mag^o peccāt. **Itā** **Eccē.** viij. qz non
cito p̄ferō malos sn̄ia. filij hoim abiqz
villo timore p̄petrāt mala. **Itē** sup̄ iustos
regnat in magnificis gratijs sp̄ualit̄ habi
tās in eis ⁊ ipos dirigit ⁊ p̄tegēs ⁊ gu
bernans. **Itē** ei sūt tēplū dei sp̄ualit̄
ritificris habitat in eis. vt d̄. i. **Cor.** iij
Tēplū dei sc̄m̄ ē qd̄ estis vos. **Itē** etiaz
sūt regnū dei q̄ p̄ honore dei ⁊ p̄pria sa

lute quotidie certat cōtra diabolu: mun-
dū r ppiā carnē. Et de istis hostib⁹ triū
phant. vñ Mathel. xi. Regnū celoꝝ vim
patit r violenti. i. cū violentia pliantes
rapiunt illud. Itē in inferno regnat p lu-

sticie executionē. qz ef-
fectum iusticie. s. puni-
tionē r vindictā in dā-
natos ibi exercet: vtz
Deut. xxxij. Reddā vl-
tionē hostib⁹. An ex b⁹
sequit. qz i inferno co-
gnoscent impij xpm eē
regem omnipotentem
q̄ hic noluerūt eum co-
gnoscere regē miseri-
cordē. Sequit hic li-
gatis manib⁹ r pedi-
bus. Ubi Notandū qz
peccator strict⁹ ligat⁹
q̄ anialia ligant⁹. Itā
ligat memoria ne reco-
lar beneficia dei. ligat
voluntas ne desideret
vera bona. ligatur cor
ne penas inferni r mortē cogitet r mala
q̄ incurrit in statu peccati manens. Et si-
mile est de omnib⁹ potentijs anie interi⁹
r exterius. q̄ omis fortiter alligant⁹. Et si
cut peccator fuit ligat⁹ in culpa sic digne
erit ligat⁹ in pena rē.

Rat q̄ daz regul⁹ Joh. iij. Mat.
e vij. Lu. vij. Miraculū hoc fecit
xps Anno eius. xxxi. vi. kal. no-
uembis. feria. ij. luna. xix. inditōe. v. An
tūm illi⁹ euangelij scribit. s. Joses in
eo. cap. quō xps sedens loquebat⁹ miseri-
postmo dū ererunt samaritani de ciuita-
te r rogauerūt eū vt ibi maneret. r māsit
ibi p duos dies. r mlti ex samaritanorū ci-
uitate crediderūt in eū di. Quia hic ē ve-
re saluator mundi. Et post duos dies ex-
iit inde r abiit in galyleā. Ipe em̄ iesus te-
stimoniū pbibuit. qz ppheta in sua patria
honorē nō haberet. Tū q̄ venissent in ga-
lyleā acceperūt eū galylei cū, oīa vidisset
q̄ fecerat hierosolymis in die festo venit
q̄ ibs itex in ebana galylee vbi fec̄ ex aq̄
vini (Erat q̄dā regul⁹) Ly. nō accipit h
regul⁹ p puo rege. vt videt nomē sona-
re. qz romani volentes frangere iudeorū

supblā abstulerūt ab eis regiā dignitatē
regnū iudee in quatuor retrarchias diui-
dentes p̄cauere volentes eoz rebellionē
vñ p illo tpe null⁹ rex erat i iudea. Dicit⁹
ergo iste regul⁹. qz erat official⁹ impatorū

Dñica. xxi. p⁹ octa: pen-
theco. Luāg. fm Johā. iij.

Nillo tempore

Erat quidā regul⁹ cui⁹ fili-
us infirmabat⁹ capharnaū
hic cū audisset. qz iesus ad-
ueniret a iudea in galileam
abiit ad eū r rogabat eū vt
descenderet et sanaret filiū
ei⁹ incipiebat ei mori. Dixit
ergo iesus ad eū nisi signa
r pdigia videritis n̄ creditis

bas capharnaū) Ly. r lz eēt gentilis vi-
sis r auditis miracul⁹ xpi. sperauit ab eo
sanitatē impetrare filio suo. Itē sequit.
(Hic cū audisset) p famā q̄ p̄currebat ad
uentū ei⁹ in omnē regionē galylee (qz ie-
sus veniret a iudea in galyleā abiit ad eū
r rogabat eū) instans r hūlliter seris ge-
nub⁹ cōplosis manib⁹ p̄fusis lachrymis
(vt descēderet) qz capharnaū erat in val-
le sita respectu ebana galylee in qua erat
xps (r sanaret filiū eius. incipiebat enim
mori). i. signa vicine mortis in eo appa-
rebant (dixit ergo iesus ad eū. nisi signa
r pdigia videritis nō creditis) nō em̄ re-
prehendit eum de petitione salutis filij
sui. s. de defectu fidei. qz nō creditit ple-
ne s̄ semiplene. Creditit em̄ in xpo eē vir-
tutem. s. ad sanandū filiū. s. nō creditit i
eo eē diuinitatē p quā ē vbis r vbis p̄t
sanare. Unde fides fuit q̄ petijt salutē
s̄ defect⁹ fidei q̄n̄ req̄rebat p̄ntiā xpi cor-
poralē ex quo p̄tz qz nō creditit xpm esse
verum deū. qz si creditisset qz de vbis
presens esset p p̄sentā maiestatis sui. nō
dixisset descende. sed dixisset cum centu-
rione. dic verbo r sanabitur puer meus.

(Dixit autē ad eū regul⁹. dñe descē. p̄tus q̄ mo. fili⁹ me⁹) Tho. Manifestat igr regul⁹ hic incredulitatē suā. Rogat em̄ vt descēdat p̄tusq̄ fili⁹ ei⁹ moriat q̄n̄ xp̄us posset sanare infirmū s̄ nō suscitare defūctū. **Ly.** verūti qz ex d̄

uotione repetit petitiōnē suā dicēs. dñe descende. idō exaudis a xp̄o. **En̄ sequit̄** (dicit ei iesus vade) serus in domū tuā (qz fili⁹ tu⁹ viuit). i. p̄fecte sanitati restitū ē de lanis mortis. qz incipiebat mori. vñ **Cris.** **Th̄ist⁹** ad domū reguli tre no uit: s̄ absens sanauit filiū ei⁹ vt p̄ hoc magl̄ declararet diuinitates suā. z sicut regulū illu minare ad verā fidez (credidit hō sermoni quē dix. et ies. z ibat)

Ly. qz fides requirit̄ ad obtinendū dei bñficiā. (iā autē eo descēdēte serui occurrerūt eiz nunciaturūt dicentes qz fili⁹ ei⁹ viueret). i. cō gaudēdo ip̄i (interrogauit autē horam ab eis in qua melius habuerat) hoc fec̄ ad certificationē miraculi respectu sui. Et etiam vt serui z astantes agnoscerent virtutem xp̄i: (z dixerunt ei. qz heri ho. sep. relt. eū febris) **En̄ Cris.** Repente dimisit eū febris totalr: vt apparet nō eē naturalis cōualescentia. **Ex** hoc etiāz famulos ip̄ius reguli suscitauit ad fidē. qz subito viderūt eū p̄ualuisse quod natura facere nō p̄t.

(cognouit ḡ pa. qz illa ho. erat in q̄ dixit ei. Iesus. fili⁹ tu⁹ viuit) **Referēs** xp̄bū suūz

ad xp̄bū xp̄i. z horā impantis ad horā recepte sanitatē (z credi. ip̄e z do. ei⁹) tota **Ly.** ad hoc em̄ factū est illud miraculū vt iste regul⁹ gentilis cū familia sua crederent in xp̄m. **Tho.** xp̄s nō solū sanauit filiū reguli ab infirmitate s̄ ip̄m regulū z totā ei⁹ familiā ab infidelitate. qz credidit ip̄e et dom⁹ eius tota.

Imile est regnū celoꝝ homini regi tē.

Math. xviii. **Historia** hui⁹ euāgelij facta est Anno xp̄i. xxxij. vi. kal septēbris. luna. xij. feria. v. inditide. v. **En̄** e initū illi⁹ euāgelij dixit petrus ad iesum **Dñe** quoties peccabit in me frater me⁹? z dimittā ei: vsqz septies. dixit illi iesus. **Hō** dico tibi vsqz septies sed vsqz septuagies septies (ideo assimilatū est regnū celoꝝ) **Ly.** i. star ecclie militantis (hō regi). i. xp̄o q̄ est ver⁹ hō z verus de⁹. rex regū z dñs dñantiū. (q̄ voluit rōnem po. cum ser. suis). i. rōnem exte gere de factis humanis (z cū cepis. rōnem po. obla. ē ei⁹ n̄ q̄ de be. ei de. milia talēta) **Ly.** i. obligat⁹ ad magnā penā p̄pter multa p̄ctā (cū autē nō hab. vi redderet) **Sor.** i. cū viribus suis satisfacere nō valeret. hō em̄ p̄ se p̄t ruerē. s̄ nō p̄ se surgere. (iussit eū dñs venūcari) **En̄** ad anī mā (z vxorē) **En̄** ad corp⁹ (z filios) **En̄** ad opa (z oīa q̄ habebat) **En̄** ad r̄palia (z reddi) **Hā** ista oīa venundant. i. per

Dixit ad eū regul⁹. Dñe descende p̄tusq̄ moriat filius me⁹. dicit ei iesus. Vade filius tu⁹ viuit. Credidit homo sermōi quē dixit ei iesus et ibat. Jā autē eo descēdēte serui occurrerūt ei z nūciauerūt dicētes. qz filius eius viueret. Interrogabat autē horā ab eis in qua meli⁹ habuerat. Et dixerūt ei qz heri hora septima reliqt eū febris Cognouit ergo pater qz illa hora erat in q̄ dixit ei iesus. filius tu⁹ viuit. Et credidit ip̄e z dom⁹ ei⁹ tota.

Dñica. xxij. post octauas p̄thecostes. euangelij s̄m Aththeum. xij.

In illo tempore dixit iesus discipul⁹ suis. Si mile ē regnū celoꝝ homini regi qui voluit rationē ponere cū seruis suis. Et cū cepisset rationē ponere. oblat⁹ est ei vnus q̄ debebat decē milia talēta. Lū autē si h̄eret vñ redderet iussit eū dñs ei⁹ venūdari z vxorē eius z filios et oīa q̄ habebat z reddi.

ad opa (z oīa q̄ habebat) **En̄** ad r̄palia (z reddi) **Hā** ista oīa venundant. i. per

petm̄ mortale aufertur (pcidens autem
seruus ille rogabat eū dicens. Patienti
am habe in me) dando locū r̄ tps̄ penitē
tie (r̄ oīa reddam tibi) p̄ opa p̄nīe satisfā
ciendo iuxta posse (misert⁹ aut̄ dñs serui
illi⁹) qz̄ misericors et

miserator dñs (dimit
sit eū) Hor. liberū a ca
puitate culpe (r̄ de
bitū dimisit ei.) Ande
Criso. vide mīam dei.
Petierat dilationē r̄ ac
cepit oīm peccatorū re
missionē (egressus au
tē seru⁹ ille) .i. a facie
dñi sui p̄ recidiū peti
(inuenit vnū de cōser
uis suis) Ly. i. de ho
minib⁹ q̄ sūt sui dī cū
t̄po (q̄ debebat ei cen
tū denarios) .i. modū
eū eū offendebat. quia
offensa in hoīem mo
dica est respectu offen
se cōmissē in deū (r̄ te
nens suffo. eū) Ly. id
est strāgulabat (dicēs
redde qd̄ debes) Lyr.
in quo offēdit austeri
tas in repetendo vin
dictā a primo (r̄ pci
dens cōser. ei⁹) Hor.
ideo debuit misereri.
qz̄ pcidit. r̄ qz̄ seruus
eiusdē dei fuit (roga
uit eū dicens Patienti
tā habe in me r̄ oīa
reddā tibi) Lyr. q. d.
Parat⁹ sum fm̄ possi
bilitatē meā satisfāce
re tibi (ille autē noluit
s̄ abijr̄ r̄ misit eū in car
cerem donec redderet
debitū) Ly. in quo no
taf̄ crudelitas in mo
do repetendi vin dictā
(videntes autem con
serui eius) Glosa inē
lin. id est angeli qui referunt ad deum ge
sta hominū. vt patet Apoca. xxiij. Conser
uus tuus r̄ fratrum tuorum (q̄ fiebant)

omnia eū opera q̄ agm⁹ r̄ supplicia que
patimur vident (contristati sunt valde)
Glo. p̄pter afflictionem xp̄iani. Moran
dum q̄ angeli contristant̄ ad culpā r̄ le
tant̄ ad penitentiam. vt patet Luc. xv.

Gaudium est angelis
dei super vno peccato
re p̄nīaz agente r̄. (r̄
venerunt r̄ narrauerūt
dño omnia que facta
fuerant) scz̄ querimo
niā de persecutoribus
proponendam (tūc vo
cauit euz dominus su
us) Lyr. ista vocatio
fit in morte vbi de om
nibus reddemus rati
onem (serue neq̄ oīe
debitum dimisi tibi.)
Ly. id est magnā offē
sam in me commissam
(qm̄ rogasti me. Non
ne ergo oportuit r̄ te
misereri cōserui tui.)
parua remittendo (s̄
cut r̄ ego tui misertus
sum. r̄ iratus domin⁹
eius tradidit eū torto
ribus) Ly. id est demo
nibus qui in hoc exe
cutores sunt diuine iu
sticie (donec redderet
vniuersum debitum)
Hora. id est imperpe
tuum quia tibi non est
locus redemptionis v̄
satisfactionis. sed con
demnationis (sic r̄ pa
ter meus celestis faci
et vobis si non dimise
ritis vnusquisq̄ fra
tri suo) Ande Hiero
nymus. Formidolosa
sententia si parua fra
tri non dimittim⁹ ma
gna nobis a deo non
dimittuntur. Eū Gre
gorius. Constat ex iā

Procidens aut̄ seruus ille.
rogabat eū dicēs. patientiā
habe in me r̄ oīa reddā tibi
Abisertus aut̄ dñs serui illi⁹
dimisit eū r̄ d̄bitū dimisit ei
Egressus aut̄ seruus ille. in
uenit vnū de cōseruis suis.
q̄ debebat ei centū denarios
et tenēs suffocabat eū dicēs
Redde qd̄ debes r̄ pcidēs
conseru⁹ ei⁹ rogabat eū di
cens. Patientiā habe in me
et oīa reddā tibi. Ille aut̄
noluit sed abijr̄ r̄ misit eum
i carcerē donec redderet de
bitū. Vidētes aut̄ conserui
eius q̄ fiebāt. contristati sūt
valde r̄ venerūt r̄ narraue
rūt dño suo oīa q̄ facta fu
erant. Tunc vocauit illū do
min⁹ su⁹ r̄ ait illi. Serue ne
quā oīe debitū dimisi tibi
qm̄ rogasti me. Nonne ergo
oportuit r̄ te misereri cōser
ui tui sicut r̄ ego tui misert⁹
sū. r̄ iratus dñs ei⁹ tradidit
eū tortoribus quousq̄ red
deret vniuersū debitū. Sic
et pater meus celestis faciet
vob̄ si n̄ remisistis vnusq̄sq̄

dictis q̄ si hoc quod in nos delinquit ex
corde nō dimittim⁹ illud a nobis p̄ peni
tentiam dimissum fuisse non gaudeam⁹.

(ex cordib⁹ vestris) qz nō sufficit ore di-
mittre solū. s̄ r corde. An̄ Hay. sup ma-
theū. Nihil p̄dest ore dimitte q̄ suat ira-
cundiā in mente. An̄ circa p̄ns euange-
liū vbi dicit. Misert⁹ aut̄ dñs serui illi⁹
dimitit eū r debitiū di-
misit ei. Querit̄ vtrū
de⁹ sit magis miseri-
cors q̄ iustus vel ecō-
uerso. Respōdet q̄ de-
us sicut est misericors
sic r iust⁹ r ecōuerso.
Tamē misericordie ef-
fect⁹ plus in nobis re-
lucet q̄ iusticie. r ideo
qz de⁹ p̄cit in se peccā-
tib⁹. r misericordia e⁹
a p̄genie in p̄genies

r quia effect⁹ misericordie magis relucet
q̄ iusticie. ideo de⁹ d̄r nobis magis mise-
ricors q̄ iustus rē. Rec mirū si de⁹ modo
sit misericors. Habet eī triplex for. Anū
est in p̄ni vita toti⁹ miscōdie. qz modo mi-
sericordia audit causas. r iusticia facit fe-
rias. An̄ Esate. xvi. Preparabit in mise-
ricordia solū eius. Ideo oēs causas iu-
sticia mittit ad thronū gr̄e. An̄ ad hebre-
os. iij. Ad eam⁹ cū fiducia ad thronū gr̄e
eius vt misericordiā cōsequamur. Aliud
for̄ erit i iudicio extremo. qd̄ erit pure iu-
sticie. vbi iusticia audit causas r miscōdia
facit feras. Et ideo miscōdia om̄s causas
deinceps remittit ad solū iusticie. An̄
Esa. ix. Sup solū dauid r sup regnū eius
sedebit vt cōfirmet illud et corroboret in
iudicio r iusticia amodo r vsq̄ in sempl-
ternū. Tercū forū erit in purgatorio qd̄
est for̄ mixtū. quia ibi erit iusticia q̄ penā
infliget. r miscōdia q̄ gloriā dabit. An̄ ps.
lxxxvij. Misericordia et veritas p̄cedent
faciē tuā. r ibi existēs dicere p̄t̄ illud ps̄
c. misericordiā r iudiciū cantabo tibi dñe
r duo hec audiui. quia p̄tās dei est. r tibi
dñe misericordia. quia tu reddes vnicui-
q̄ iuxta opa sua rē. sequit̄. Donec redde-
ret vniuersus debitiū. Abi notandū q̄ du-
pliciter dicunt̄ p̄ctā redire. Primo q̄ nō
redeant q̄tū ad maculā vel reatu. s̄ q̄tū
ad ingratiū dñe qui em̄ post acceptā re-
missionē ad peccatū vadit grauius delin-
quit. qz ingratus tāto beneficio existit. et

ita ingratiūdo p̄ctā recidiantis aggra-
uat q̄ penam peccatorū preteritorū videt̄
secū reducere. An̄ d̄r in decret. Itera-
tio culpe inducit aggrauationē. penē. ij.
q. viij. l. d̄. Secūdo dicunt̄ redire q̄tū
ad penā substantialē

ffi suo de cordibus vestris.
Dominica. xxij. p^o octa.
penthecostes. Euangeliz
fm Athathēū. xxij.

A illo tem-
pore. Abeuntes pha-
risei p̄siliū inieit vt caperēt

Sicut enim in celo est
vn⁹ denari⁹. i. vna de-
aritudo substantial. li-
cet vn⁹ mag⁹ altero p-
cipiat. An̄ de hoc dicit
apls. Sicut stella dif-
fert a stella in clarita-
te rē. An̄ ēr magister
sententiaz l. iij. dif-
xlx. dicit. elect⁹ ab ele-
cto differt in claritate
menti s r corporis. vñ

etiā Johannis. xliij. In domo patris mei
mansiones multe sunt rē. Sic in inferno
est vna pena substantialis p̄ modū damni
sez carentia visōis diuine. Alia p̄ modū
sensus. i. vermīs r ignis. Et vtraq̄ pena
debet p̄ quolibet peccato mortali. i. pl⁹
vl min⁹. dicunt̄ q̄ peccata redire. qz rec-
diūti eadē pena debet genere. q̄ pri⁹ lz-
sit maior Sic dicit brūs iacob⁹. ij. ca. Qui
in vno offendit fact⁹ est omniū reus.

Abeuntes pharisei inierūt cōsiliū
a Math. xxij. Mar. xij. Lu. xi. Hāc
hystoriā dixit dñs anno e⁹. xxrij
xi. kal. april. feria. iij. luna. xij. Inditōe. vi
An̄ initiū illi⁹ euange. scribit. s. Mathe⁹
in p̄cedenti cap. q̄ xps loquebat̄ princ-
pib⁹ iudeorū r phariseis pabolā istaz di-
hō paterfamilias plantauit vineā r loca-
uit eā agricolis. Cū aut̄ t̄pus fructuū ap-
propinquasset misit seruos suos ad agri-
colas vt acciperent fruct⁹ ei⁹. Et agrico-
le app̄hensis seruis ei⁹ aliū ceciderūt ali-
um occiderunt aliū ad lapidauerūt. Ho-
uissime misit ad eos filiū suū dicens. Ve-
rebunt̄ forsitan filiū meū. Agricole nō
app̄hensum eū elecerūt extra vineā r oc-
ciderūt. Et cū auissent principes sacer-
dotū pabolā istā p̄gnouerūt qz de ip̄is di-
ceret. Et q̄rentes eū tenere timuerūt tur-
bas qz sicut p̄phetā eā habebāt: r relicto
eo (abeuntes pharisei) An̄ Chri. ab ip̄o
xpo (cōsiliū inie. vt ca. iesum in smone.)
Ly. qz nō poterant eū cape in malo ope.

Et qz facill^o capis hō in xbis q̄ in fact^o
(z mittū ei dici. suos) *Ly.* q̄si hoies si-
bi incognitos fm estimationē eoz: vt co-
rā ipis audari^o loquere^o. laxaret linguā
ad aliqd dicendū vñ posset capi in xbis.
(cū herodianis) *Ly.*

isti herodiant erāt mi-
lites herodis q̄ inter-
fecit iohannē baptistā
z venerat ad diē festū
in ierlm qz ista questio
fuit facta feria. iij. an-
te passionē xpi. Et de
herode legitur: qz ipse
erat p tunc in ierlm in
die passionē xpi qz ve-
nerat in hierlm ppter
solemnitatē paschales
Sic ergo milites hero-
dis missi sunt cū disci-
pulis phariseoz vt di-
scipuli phariseoz pos-
sent eū capere in fimo-
ne. z milites herodis
statz caperēt eū vt pu-
nirēt in corpore. Sic
q̄ patet q̄iter maliciose
agebant z eum sibi
adulādo vt facill^o in-
ducerent eū ad dicen-
dū aliqd cōtra ptātem
cesaris (dicentes ma-
sci. qz verax es z viam
dei in vert. doces) *Li.*
scz ī sana doctrina. (z
nō est tibi cura de aliq̄
nō em respicis psonaz

iesū in sermōe. Et mittūt ei
discipulos suos cū herodia-
nis dicetes. Magister scim^o
qz verax es z viā dei in xi-
tate doces. z nō est ibi cura
de aliquo. Nō enī respicis p-
sonā hominū. Dic ergo no-
bis quid tibi videt. licet cen-
sum dare cesari an nō. Lo-
gnita aut iesus nequicia eo-
rū dixit. Quid me tēptatis
hypocrite. ofidite mihi nu-
mismā cēsus. At illi obtule-
rūt ei denariū. z ait illis ie-
sus cui^o ē imago hec z sup-
scriptō Dicūt ei cesaris. tūc
ait illis. Reddite ergo q̄ sūt
cesaris cesari z q̄ sūt dei do.

Dūica. xxiiij. p^o octa. pen-
theco. Luā. fm Abath. ix.

A illo tēpore

hoim q. d. nō dimittis timore cutuscūqz
hois etiā impatoris dicere veritatē (dic
ergo nob qd tibi videt licz censū dare ce-
sari an nō) Beda in omelia p̄sentis euan-
gelij dissentio erat in pplo iudeoz. Aliq̄
dicebant illicitū esse iudeis qz sibi recog-
scerent habere aliquē dñm in terris s̄ so-
lū deū q̄ est in celis. Idcirco nō esse licitū
dare censum cesari q̄ dant decimas. victi-
mas z oblatiōes deo celi. Ecōtra aut alij
asserēbant qz erat dare licitū tributū ro-
manis. qz p defensione patric z terre mi-
litabant z ab hostib^o z latronibus defen-
debant: z pacem inter hoies cōseruabāt

Hanc aut questionē maliciose p̄ponebāt
xpo. Cogitauerunt em̄ intra se: aut rīde-
bit p nobis. aut p cesare aut oīno tace-
bit. Si rīdebit p nobis q nō debem^o sol-
uere tributū. tunc incurrit indignationē

cesaris z statim mili-
tes herodis capierēt eū
vt puniat. Si rīdebit
p cesare qz debem^o sol-
uere tributū. tūc incur-
rit indignationē ppli.
Si oīno tacebit tūc di-
cemus. qz veritatē ti-
met dicere ppter timo-
rē hoim vel humanū.
(cognita aut iesus ne-
quicia eoz: dixit qd me
temptat hypocrite.)
Ly. q. d. nō q̄ritis veri-
tatem addiscere: s̄ me
x̄bis cage (ōndite mi-
hi numisma census. i.
annuz q̄ daf. p censu
annuo impatori (at il-
li obtulerūt ei denari-
um) *Ly.* qz iste num^o
q̄ dbebat p annuo cē-
su a qlibet capitaneo
dom^o valebat decē nu-
mos vsuales. Et tō vo-
cabat denari^o z erat
argente^o (z ait illis ie-
sus. cui^o ē ymago hec
z superscriptio) *Ly.* qz
imago cesaris erat im-
pressa in illo z nomen
eius in circuitu (dicūt

ei cesaris) vñ Htero. Tyberij sub q̄ pas-
sus est dñs (tunc ait illis reddite q̄ sūt ce-
saris cesari) Sor. sicut tributū z pecuni-
as p q̄s cōstemini vos vere subiectos eē
illi (z q̄ sunt dei deo). i. decimas p̄rimi-
cias oblatiōes z victimas. Sic fecit ipse
x̄ps q̄ reddidit tributa cesari. p ser. p pe-
Et deo reddidit q̄ dei patris sunt faciēs
voluntatem eius semper.

I Dquente iesu ad turbas Math.
tr. Mar. v. Lu. viij. Hystoria h^o
euangelij facta est Anno xpi. xxij. iij. id^o
nouembriis. feria. iij. luna. vij. inditione
iij. An̄ initū illi^o euangelij scribit sc̄tus

Math. in eo. ca. q̄ discipuli iohannis ba
ptiste accesserūt ad iesuz dicentes. Qua
re nos ⁊ pharisei ieiunam⁹ frequē⁹ di
scipuli aut̄ tui nō ieiunant. At ille iesus.
Nūquā p̄nt filij sp̄sī q̄d̄i cū illis ē sp̄s
sus lugere. Veniēt at̄

dies cū ab eis auferet̄
sponsus. ⁊ tūc ieiuna
būt. Tūc sequit̄ euan
gelij hodiernū (Lo
quente iesu ad turbas
ecce p̄nceps vn⁹ acces
sit) **Ly.** q̄lis aut̄ fuerit
p̄nceps iste nō exp̄i
m̄ hic. s̄ habet̄ Mar
ci. v. ⁊ Lu. viij. vbi d̄r
q̄ erat p̄nceps syna
goge noie iairus. Zu
dei ei habebāt tm̄ vnū
templuz vbi poterant
offerre ⁊ immolare. s̄ i
terim. Sed in alijs ci
uitatib⁹ ⁊ villis habe
bant loca determinata
in qb⁹ cōueniebat po
pul⁹ ad oranduz ⁊ ad
audiendū verbū dei ⁊
tractandū de his q̄ p̄ti
nebant ad cōmunē vti
litate p̄pli. ⁊ ille q̄ p̄e
erat cui⁹ autoritate cō
gregatō fiebat diceba
tur p̄nceps sinagoge.
Et talis erat iste q̄ ac
cessit ad iesum (⁊ ado
rabat eū.) humiliter. q̄ cecidit ad pedes
eius. s̄. faciendo sibi reuerentiam debitā.
(dicens dñe filia mea mō defuncta est. s̄
venit impone manū tuā sup eaz ⁊ viuet.)
Marc. v. d̄r q̄ dixit eam esse in extremit̄.
Luce. viij. d̄r q̄ moriebat̄. Et hoc est ver
q̄ pater recessit ab ea s̄ anteq̄ venit ad
iesum mortua est p̄pter qd̄ nunciij vene
runt de domo q̄ dixerunt. noli verare ma
gistrū q̄ defuncta est filia tua. Credētes
q̄ x̄p̄s nō posset suscitare eam a mortuis.
licet posset eā sanare (⁊ surgens iesus se
quebat̄ eū ⁊ discipuli ei⁹) **Ly.** p̄gens ad
domū eius p̄pter fidei sue meritū (⁊ ecce
mulier que sanguinis fluxū patiebat̄ du
odecim annis) **Lu.** viij. d̄r. q̄ in medicos

Loquēte iesu ad turbas ec
ce p̄nceps vnus accessit ⁊
adorabat eū dicens. Dñe fi
lia mea mō defuncta ē s̄ ⁊ ve
ni impone manū tuā sup eā
et viuet. Et surgēs iesus se
quebat̄ eū ⁊ discipuli ei⁹. Et
ecce mlr q̄ fluxū sanguis pa
tiebatur duodeci ānis acces
sit retro ⁊ tetigit fimbriā ve
stimēti ei⁹. Dicebat aut̄ itra
se. Si tetigero tm̄ vestimen
tū ei⁹ salua ero. At iesus cō
uersus ⁊ vidēs eā dixit. Lō
fide filia fides tua saluaz te
fecit ⁊ salua facta est mulier
ex illa hora. Et cū veniss̄z ie
sus in domū p̄ncipis et vi
disset tubicines ⁊ turbā tu
multuatē dicebat. Recedite

erogauerat oēm substantiā suā nec ab vl
lo potuit curari (accessit retro) x̄p̄us em̄
erat in turba magna q̄ eū cōp̄rimebat. vt
habet̄ Mar. v. ⁊ ideo de facili nō potuit
habere accessum ad eum ⁊ tetigit fimbriā

am vestim. ei⁹) **Sor.** i
dignū se reputabat tā
gere pedes domini. vl
etiā plenitudinē vesti
menti: habebat ei x̄p̄s
fimbrias iuxta cōsue
tudines iudeoz fm̄ p̄
ceptū legis. vt ⁊ **M̄c.**
xv. (dicebat em̄ intra
se). s̄. firmiter credēdo
(si tetigero tm̄ vestimē
tū ei⁹ salua ero). s̄. ab
hac infirmitate. Ma
gna fides mulieris. q̄
credidit tantā virtutē
esse in vestiment⁹ x̄p̄i:
q̄ a tactu sanaret̄ q̄ p̄
medicos sanari nō po
terat: p̄ qb⁹ tantum
exp̄ndit q̄ depaup̄a
ta fuit. vt d̄r **Luc.** viij.
(⁊ iesus cōuersus rvi
dens eā dixit. Cōfide
filia fides tua saluā te
fecit) **Sor.** nō dixit ego
sanauit te. s̄ fides tua
te saluā fecit. vt vitan
dā ostentationē doce
at ⁊ meritū fidei extol
lat (⁊ sal. fa. est mul. ex

illa hora) ⁊ **Am̄b.** videt̄ velle q̄ hec mlr
erat martha x̄go soroz beate marie ma
gdalene ⁊ sancti Lazari. Notandū q̄ in
via eundo ad filiā p̄ncipis archisynago
gi. sanauit istā mulierē p̄ tactū vestis sue
vt sic p̄nceps ille in fide solidaret̄ (⁊ cū
venisset iesus in domū p̄ncipis ⁊ vidit
set tubicines). s̄. carmen lugubre cauen
tes. Antiquitus ei tales ad exequias vo
cabant̄ vt suo carmine alios puocarent
ad luctum (⁊ turbam tumultuantē). s̄. la
chrymantē ⁊ etulantem (dicebat: recedi
te: nolite flere) Et habet̄ **Luc.** viij. p̄ hoc
q̄ dicit. Nolite flere. docet nos q̄ mortu
os nostros non debem⁹ excelsiue dehere
p̄sertim cum fuerint boni hoies q̄ s̄ mo

riant mundo. viuunt tñ deo ipos em nō
amittit? s̄ p̄mittit? . vt dicit sanct⁹ Au
gusti. In veteri testamento triste fuit mo
ri ⁊ terribile. qz tunc omnes in infernum
descenderunt. Cū Job. xvij. Infern⁹ do
mus mea est: ⁊ in tene
bris stravi lectū meuz
rē. Cū Psido. lib. vi.
cesimo de summo bo
no. Illi plorandi sūt ī
morte q̄s miseros in
fern⁹ recipit ex hac vi
ta nō q̄s celestis aula
lectificans includit rē.
(Hō est ei mor. puell.
s̄ dormit) Ly. Hoc di
xerat qz poterat eā ita

faciliter suscitare a morte sicut hō pōt ali
um hominē a somno excitare (⁊ deride
bant eum) Ecce deridet dñs iesus xp̄us
nec irascit nec arguit eos (⁊ tū eiec. esset
turba lamentantiū tumultuantīū ⁊ deri
dentiū. qz ex quo erat increduli ⁊ deriso
res xp̄i nō erant digni videre miraculū.
scz locum vbi puella iacebat cū patre et
mre ei⁹. Petro iacobo iohanne. vt habe
tur Mar. v. Ad hoc vt eēt testes miracu
li (⁊ tenuit manū e⁹ ⁊ dixit) clamando vt
habet Mar. v. Tabitha cumi qd̄ interp̄
tat puella tibi dico surge. s. de lecto mor
tis (⁊ confestim surrexit puella ⁊ ambula
bat ⁊ iussit illi dare manducare) ⁊ hoc in
signum vere resurrectionis ⁊ stupuerūt pa
rentes eius. q̄bus p̄cepit ne alicui dice
rent. qd̄ factum erat vt habet Lu. viij. s.
ad insinuandū humilitatē. (⁊ erijt fama
hec) . s. tante potentie (in vniuersam ter
ram illā) Nota circa p̄ns euangeliū vbi
dicit. Confide filia fides tua rē. Notan
dū qz fides xp̄iana est firma ⁊ vera. Hoc
primo patet ex miraculozū factione. In
nulla em̄ alia fide seu secta fiunt miracu
la nisi in nostra fide. q̄ ab initio mundi fu
it miraculis cōfirmata. vtz tpe p̄phetarū
q̄ eā p̄phetabant cōscribebāt. Itē in no
uo testamento tpe xp̄i ⁊ tpe ap̄loz q̄ eam
p̄dicabant ⁊ in cordib⁹ hōim plantabāt
Sim: iter ⁊ sancti q̄ post apostolos p̄di
cauerunt fidē. sicut patet in legēdis san
ctoꝝ. Item etiā saraceni cōfitem⁹ qz ma
chomet nullum miraculū fecit. Scdo ptz

non est em̄ mortua puella s̄
dormit ⁊ deridebāt eā. ⁊ cū
eiecta esset turba intrauit. ⁊
tenuit manum eius. ⁊ dixit.
Puella surge. ⁊ surrexit pu
uella. Et exiuit. fama hec
in vniuersam terram.

ex tyrannoꝝ p̄secutione. Om̄e em̄ regnū
videt esse consumpaum q̄nc ab inimic⁹
p̄pter eozum potentia. Exemplum de re
gno assyrioꝝ ⁊ grecoꝝ ⁊ romanoꝝ. ⁊ sic
de alijs. Fideles autem p̄pter fidem xp̄i
quam tenebant ⁊ de
fendebant maximas ⁊
generales p̄secutiōes
multo tempore ab im
peratoꝝibus a regib⁹
a p̄ncipibus a iudici
bus ⁊ potentib⁹ mun
di passi sunt. vt dicit
beatus August. ⁊ non
potuerunt ipam fidez
xp̄ianaz extirpare sed
quotidie crescebat et

augmentabat. Item notandū hic. qz q̄
homini infundit fides. tunc etiā infun
dunt om̄es alie virtutes. ⁊ iō oportet vt
hō agat fm̄ fidem ⁊ alias virtutes q̄s rect
pit. Als in eo fides ⁊ virtutes essent fru
straz melius esset fidem nō habere q̄ eaz
malis opibus impugnare ⁊ negare. An
de ap̄ls. Cōfitem⁹ se nosse deū factis autē
negant. Vbi diligenter est notandum qz
mali xp̄iani peiores sunt saracenis q̄ntū
ad quatuor. Primo qz saraceni xp̄m ne
gant x̄bo. sed isti factio. Peius enim est
factum q̄ x̄bum. Tales em̄ sunt similes
militibus pylari qui genua flectebant co
ram iesu dicentes. Aue rex iudeoꝝ: ⁊ per
curiebant eum palmis Tales etiā sunt si
gnificati p̄ illā scū habētē solū folia cui
xp̄s maledixit q̄ statim aruit. Scdo qz sa
raceni ex ignorantia xp̄m negāt. Hō em̄
credunt ipm esse verum deū ⁊ dñm suum
Si em̄ scirent multi eoz saluarent⁹ p̄ bo
na opera q̄ faciunt. xp̄iani autē sciunt ⁊ fir
miter credunt iesum xp̄m esse dñm suum
⁊ tamen ei negant debitū obsequium. qd̄
maius malum videtur esse. Exemplum s̄
duo homines negarent debitū obsequi
um regi ita qz vnus diceret. Domine ne
scio qz debeam vobis obsequium hoc ex
hibere. si enim scirem libenter exhibere
Alter vero diceret scio qz hoc obsequiū
vobis debeo: sed nolo vobis exhibere.
Manifestum est qz magis offenderet re
gem. Tercio: quia saraceni legem suam
obseruant. tales autē nullius legis esse

vident. qz nec saraceni nec xpiani sūt Et ideo tales sine lege pibūt. Quarto qz tales vident eē apostate a fide xp̄i ad rem fidei. Vident etiā puiri eoz q̄ in baptis- mo pmiserūt. s. renunciare dyabolo r pō pis ei. Et iō malo xp̄i ano fides erit ei ad cu mulū dānatōis ei qz q̄i peccat xp̄ian⁹ for nicando r alia q̄ pbi- bens in lege r euāge- lio transgrediendo q̄ pagan⁹. Etiā plus pu- niēt r pfundi⁹ dānat. An de hoc d̄r in decre- tis Fidel mal⁹ peior ē infideli r graui⁹ pec- cat r pena grauior si- bi debet. i. q. i. Houl.

Ingressus ihs
pambulabat:
rē. Luce. xij.

Historia hui⁹ euāge- lij facta ē anno christi xxxij. xvi. kal. april. lu- na. vij. inditōe. vi. An̄ inittū illi⁹ euāgelij scri- bit. s. Lucas in p̄ce- denti cap. q̄ qdā ado-lescens interrogauit ie- sū dicens magister qd̄ faciendo vitā eternaz possidebo. Dixit aut̄ ei iesus. Si vis ad vitā ingredi serua mādata. Qui ait. hec oīa custodiui a iuuentute mea. qd̄ adhuc mihi deest. ait illi iesus. Si vis pfect⁹ eē vade r vende oīa q̄ habes r da paupib⁹ r habebis thesaurū in celo r veni seq̄re me. His ille auditis cōtristat⁹ ē. qz diues erat valde. Videns illū iesus tristē factū dixit: q̄ difficile ē pecunias habent in re- gnū dei intrabūt. Ly. difficile dicit r non impossibile. qz difficile ē diuitias posside- re r nō teneri nimis amore eaz. Facili⁹ est camelū p foramen acus trāsire q̄ diui- tē intrare regnū dei. Ly. h nō itelligit⁹ de quolibet diuite. s. de diuite cōstituente si- nē in diuitijs r totā cōfidentia suā. ergo Mar. x. d̄r. q̄ difficile cōfidentes in pecu- nijs intrabūt in regnū. Ly. possessio diui- tarum reddit hominem difficilē ad per-

fectionē acquirendam. nō tñ facti impos- sibilem. Quia abraam fuit diues valde r tñ fuit pfect⁹. vt habet Gen. xvij. r iō d̄r eccli. xxxi. Beatus vir diues q̄ inuentus est sine macula. Et sequit. Et q̄s ē hic et

**Dominica. xxv. post octa-
uas penthecostes.**

In illo tēpe

**Cū subleuasset ocu-
los iesus r vidisset qz mlti-
tudo maxima venit ad eum
rē. De hoc euangelio requi-
re in medio quadragesime
scz dominica letare. Itā bis
legit h euāgelii in anno.**

**In festo dedicationis tēpli
Euangelium**

In illo tempore

**Ingressus iesus perambu-
labat hiericho. Et ecce vir-
nomine zache⁹. r h erat p̄-
ceps publicanoz r ipse di-**

laudabim⁹ eū. q. d. vij. r cum difficultate in- uenit r audit⁹ bis: di- scipuli mirabant val- de di. Quis ergo po- terit salu⁹ fieri: ait illi q̄cunqz impossibilia sūt apud homines possi- bilia sunt apud deum qz sic dicit Beda. De⁹ potest a cupiditate ter- renoz cōuertere ad cu- piditatē eternoz. vtz Sap. xij. Potens es dñe ex oibus saluare. vnde q̄ illud qd̄ sup̄est paupibus tribuunt. r eos sibi amicos cōsti- tuunt regnū celoꝝ in- trare p̄nt. vt ptz Luce xvi. Facite vobis ami- cos de mammona ini- q̄tatis: vt cū defecerit- tis recipiāt vos i eter- na tabernacula. Silt q̄ diuitijs suis opera misericordie exercent

scz cibando esurientem. potando sitien- tem: hospitando pegrinuz: vestiendo nu- dum. r sic de alijs. vnde Math. xxv. Esu- riuī r dedistis mihi manducare rē. Veni- te benedicti patris mei: possidete vobis regnum paratum a constitutione mundi Tunc postmodū sequit euāgelium ho- diernum (Ingressus iesus pambulabat hiericho) que ciuitas distat ad vnam die- tam a hierlm̄ (r ecce vir nomine zache⁹) Boza. nominat⁹ expresse tanq̄ dign⁹ no- mine. qz in libro vite erat scriptum nomē eius. (r hic erat princeps publicanoꝝ) Lyra. non tñ publicanus sed princeps publicanoꝝ. In quo apparet maior mi- sericordia dei in eius vocatione: vt vbi abundauit delictum superabundaret et gratia. (et ipse diues.) Lyra. quia aus- tus fuit in acquirendo.

(z q̄rebat). i. desiderabat (vide. iesuz q̄s
esset) in psona z hoc ex deuotione (z non
poterat p̄ turba) **27.** ex q̄ p̄z deuotio po
puli ad xpm (qz statura pusill⁹ erat). i. in
plona corpis (z p̄currrens). i. p̄ alijs cur
rens (ascēdit in arbo
re sicomoz) **Sorra.** vt
natura min⁹ h̄eret qd
ascēsu arboris supple
ret. **Sicomoz** ē arbor
mozo similis in folijs.
s̄ altitudine p̄stans. et
interp̄at ficus fatua.
z significat cruce xpi.
q̄ gentib⁹ stulticia est.
iudeis x̄o scādālū. xpi
anis aut̄ duleedo z ho
noz (vt videret illu. qz
inde erat transfir⁹.)
scz ex illa pte q̄ erat si
comozus. **Querit** qd
mouit eū ad hoc vt sic
desiderabat videre ie
sum. **Ande** s̄m **Aug.**
qz ipe audit⁹. **Andiui**
uit ei famā vndiqz cir
cūolātē de iesu q̄ so
lo x̄o infirmos cura
ret. q̄ desiderabat ip̄m
videre (z cū venisset)
.i. iesus (ad locū vidit
illū) nō tñ visu corpis
s̄ etiā respectu pietatē
z misericordie (z dixit
ad illū) tāq̄ iā dignuz
diuīo eloquio (zachee
festinās descēde) vo
cat eum ex noīe ad oī
sionē sue infinite sapi
entie q̄ z nos oēs no
uitz noīat. vñ in psal.

clvi. Qui numerat multitudinē stellaz
z oib⁹ ei noīa vocans (qz hod. in do. tua
oportet me manere) **27.** in domo materi
ali p̄pter reflectōnē xpi z discipuloz suoz
z in domo spūali cōscie p̄ ḡe infusi onem
(ar ille). i. zache⁹ (festināa) **Sor.** nō p
crastinans nō se excusans (descendit) nō
tñ descēsu locali: s̄ z mentali p̄ humilita
tē (z excepit illū). i. xpm (gaudēs). i. de
tanti hospitis aduentu (z cū viderēt om

nes) id est pharisei z alij malignātes. i. q̄
intrauit domū publicani (murmurabant
dicentes q̄ ad ho. pec. diuertisset) **27.** et
hoc irrātōnabiliter fecerūt. qz null⁹ rōna
bulter pōt murmurare si medicus visitet

egrotū ad ip̄m sanar. /
dū **Insup** false iudica
uerūt de zacheo q̄ iam
peccator nō erat. s̄ ve
re penitēs (stans aut̄
zache⁹ dixit ad dñm)
q̄si pat⁹ ei obedire (ec
ce dimidiū bonoz me
orū do paupib⁹) nō di
cit dabo in futuro. scz
post mortē meā: s̄ do i
p̄senti qz vñ denari⁹ i
vita plus valet q̄ mil
le p⁹ mortē: z si qd ali
quē defraur. red. q̄dru
plū) q̄ inq̄ntūcūqz mo
dico **In** hoc aut̄ q̄ po
nit sub dubitatioē di
cens. Si qd aliquē de
fraudaui: oñdit se nō
mltū defraudasse (red
do) nō dicit reddā. qz
tenef hō statim resti
tuere res iniustas iu
xta oē posse suū. vnde
Aug. **Itō** dimittit pec
catū nisi ablatū restitu
at. (q̄druplū) vtinam
vsurarij z raptozes zc.
redderēt simpluz (ait
aut̄ ies. qz ho. huic do.
sa. a do fa. ē) **Sor.** i. to
ti familie. **Et** sp̄l̄r cō
scie zachei q̄ fetā ē do
mus dī p̄ grām inbitā
tis (eo q̄ ipe sit fi. ab.)

vñ **Beda.** zache⁹ fili⁹ abrae d̄r. **Itō** qz de
stirpe ei⁹ genit⁹. s̄ qz ē fidē ei⁹ imitat⁹: z
sic ille terrā domūqz paternā deseruit. ita
iste zache⁹ dimidiā p̄tē bonoz suoz pau
perib⁹ distribuit ex his vidi def q̄ nō fuit iu
de⁹ s̄ pagan⁹ qz oēs iudei de stirpe abrae
descēderūt. z idē videt̄ dicere **Am̄b.** (ve
nit ei fi. hoīs) **Sor.** de celo in mundū per
hūanitatē assūptōnē (q̄rere) p̄ doctrinā su
am (z sal. fa.) p̄ grām (qd pie.) p̄ culpam

Ambulans iesus iuxta mare rē.
Mat. iij. mar. i. Luc. v. hystoria
h^o euāgelij facta ē anno xp̄i. xxii
vi. Idus iunij. dñica. luna. iij. in die. iij.
Ante initium illi^o euāgelij scribit. s. marhe

us in eo. cap. q. post q̄
xp̄us ieiunauit. xl. die
bus r. xl. noctib^o i de
serto. Tūc postmodum
venit r habitauit i ca
pharnaū r in finib^o za
bulon r neptalim. r ce
pit pdicare dicens pe
nitentiā agite appro
pinq̄bit ei regnū celo
rū (Ambulās iesus iu
xta mare galylee) 27.
mare illud ē qdā lac^o
habēs centū stadia lō
gitudinis r. xl. latitu
dinis p quē trāsit ior
danis fluitus vt dicit
hiero. d̄r aut mare s̄z
modū hebraicū loquē
di in quo magna con
gregatō aquarū vocaf
mare. fm illud Heñ. i.
Congregatōes aquarū
appellauit maria. vo
caf etiā aliqñ stagnūz
genezarth. vtz Lu. v.
d̄r etiāz mare galylee.
qz est in regione illa.
Et etiā d̄r aliqñ mare
tyberiadis a citate ty
beria sita sup ipm ma
re (vidit du. fra.) Hor
ra. nō hñ corpāl. s̄ etiā spūāl. vñ Criso.
ad corda pl^o q̄ ad facies respiciens (sy
monē q̄ vocaf petr^o r andrēā fratrē eius
mittentes r hete in mare) Hor. ad piscan
dū r querendū victū (erāt ei piscatores)
vñ Cris. piscatores illiteratū mittunt ad
pdicandū ne fides credentiū nō in x̄tute
dei. s̄ in eloquētia siue in doctrina hoim
putaret (at illi cōtinuo relictis r hētibus
secuti sunt eum) vñ Chzif. in hoc docue
rūt nos apli q̄ nō potest terrena posside
re r pfecte ad celestia pperare. aer inf ce
lum r terrā cōstituit. oñdit q̄ inter cele
stia r terrena nulla p̄t eē cōiunctio. Cele

stia qz spūalia r leuis sunt sursum ducte
terrena: qz ponderosa r graua deorsum
deponūt. 27. sciendū q̄ isti apli legunt
ter vocati a xp̄o. Pr̄ima vocatio fuit im
mediate post baptisimū xp̄i: vt h̄z Job. i.

Euangelioz dominicali
um postilla per circulū anni
finit feliciter.

Incipit postilla sup euā/
gelij de sanctis.

In festo sancti andree apo
stoli. Euāg. fm Abath. iij.

In illo tempore

Ambulās iesus iuxta mare
galylee vidit duos fratres.
symonē qui vocaf petr^o. et
andrēā frēz ei^o mittētes rhe
te in mare erāt ei piscatores
et ait illis. Venite post me r
faciā vos fieri piscatores ho
minū. at illi p̄tinuo relict^o re
thib^o secuti sūt eū. r pcedēs
inde vidit duos alios frēs
Jacobū zebedei r Johānē
ffrem ei^o in nauī cū zebedeo
p̄re eoz reficiētē r hētia sua

it ista de qua fit mentio in euangelio ho
dierno. Quando relictis r hētibus r na
ui secuti sunt iesus. amplius ad predicta
negocia non reuersuri. sed intendentes
doctrinē ch̄usti. ergo dixit eis. (faciā vos
fieri piscatores hominūz r procedens in
de) Horra. id est a loco illo ad alium (vi
dit duos alios fratres Jacobūz zebedei
r Johannem fratrem eius in nauī cum
zebedeo patre eozum reficientes r hētia
sua) Unde Criso. id est reparātes. quod
maxime est paup̄tatis indicium vetera re
parabant. quia noua vnde emerent non
habebant. (r vocauit eos) Horra. duos.